This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07438387 2

NRNI

NOVA
CLAVIS HOMERICA:

Cujus ope
Aditus ad intelligendos ſine Interprete
ILIADIS LIBROS
omnibus recluditur.

Interſperſæ ſunt ſelectæ Clariſſ. Virorum
CLARCKII, ERNESTI, SPONDANI, cet.
Annotationes & Scholia.

Opera

JOANNIS SCHAUFELBERGERI,
Publici in Schola Turic. Pædagogi.

Tom. IV.
Σ. ——— Ω.
Cum Indicibus neceſſariis.

TURICI,
LITTERIS HEIDEGGERI ET SOCC.
M D C C L X V.

ARY
LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
R L

CLAVIS HOMERICA,
IN Σ. ILIADIS.

v. 1.

Ὡς δὲ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς] Διὰ τὸ θερμὸν, καὶ σύντονον, καὶ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita*, a *Th. Bentleio communicata.* CLARK. ita *N.* 673.

Δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, inſtar ignis ardentis. δέμας, quod Poëtis *pro* δίκην *vel* τρόπον, more, inſtar. *plene :* κατὰ δέμας. BOS *Ell. Gr. p.* 514.

v. 3.

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens. 2.) cornua erecta habens. 3.) *h. l.* antennas arrectas habens. *Eſt* hic *Epith.* navis. ex ὀρθὸς, ἡ, ὀν, rectus, erectus, arrectus: & κραῖρα, ας, ἡ, caput: *aliquando eſt idem quod* κεραία, ας, ἡ, cornu: antenna.

v. 5.

Ἄρα] *Proinde* —.

v. 6.

Ὤ μοι ἐγὼ, Hei mihi.

v. 7.

Νηυσὶν ἐπικλονέονται, Ad naves fugati aguntur.

Ἀτυζόμενοι πεδίοιο, turbati per campum.

v. 8.

Μὴ δή μοι τελέσωσι Θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

(*Metuo*,) ne jam mihi paraverint Dii triſtes ſolicitudines animo. Vide ad *P. v.* 93.

v. 9.

Διεπέφραδε, narravit. aor. 2. ind. Act. v. διεπιφράζω, explico, præcipio, moneo.

v. 13.

Σχέτλιος *hic* miſer, miſerandus.

Ἦ τ' ἐκέλευον — certe juſſeram —.

v. 18.

Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος — Κεῖται Πάτροκλος] Narrare vero quis *brevius* (poteſt,) quam qui mortem nunciat Patrocli? *Quintilian. Lib. X Cap. I.* CLARK.

Λυγρῆς Πεύσεαι ἀγγελίης, triſtem Audies nuncium.] Si nos unquam breves eſſe decet, tum maxime decet, cum

triſtia cuipiam denunciamus. Dolor enim alioqui dolori infligitur. Primum audita re triſti ſolemus dolere, deinde ſi illa longa oratione explicetur, gravior fit longe mœſtitia, quia hos luctus ſubinde illa prolixitas refricat & adauget. Itaque prudenter Antilochus paucis hoc nuncium Achilli refert, adeo ut nihil brevius dici potuerit. SPOND.

v. 22.

Ἄχεος νεφέλη] πλῆθος λύπης, ὅ ἐςι, πολλὴ λύπη. *Schol.*

v. 23.

Ἀιθαλόεις *hic* ater, fuligine oblitus. ab ἄιθω, uro.

v. 24.

Ἤισχυνε, deturpabat, dehoneſtabat. v. αἰσχύνω.

v. 23. 24.

Veteres *in luctu* inter alia etiam *cineres in capite ſpargebant*; exemplo *h. l.* eſt Achilles, quando Patrocli mortem audiiſſet.

Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς. —
Ambabus autem manibus ſublatos cineres ardentes
Fudit ſuper caput. —

POTT. *Tom. II. p.* 165. add. FEITH. *L. III. C. XV.* §. *IV.*

v. 25.

Ἀμφιζάνω, undique adhæreo, circumſedeo. ex ἀμφὶ & ἰζάνω, ſedeo.

Τέφρα, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, cinis.

v. 27.

Δαΐζω, *h. l.* ſcindo, diſcerpo.

v. 26. 27.

Veteres *lugentes volutabant ſe terra pulverulenta.* Achilles *h. l.*

— ἐν κονίησι μέγας μεγαλωςὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο. — — — — —
— *in pulveribus ingens ingenti ſpatio porrectus*
Jacebat. — — — — —

Priamus quoque

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Aulæ in ſeptis volutatus per cineres.

Iliad. XXIV. v. 640. Et Menelaus ſe etiam volutaſſe, audita morte fratris, dicit *Odyſſ. IV. v.* 541. FEITH. *L. III. C. XV.* §. *VII.*

v. 28.

v. 28.

Ληΐζω, prædor, depopulor: in præda capio. a ληΐη, ης, ἡ, præda, *Jon.* pro λεία.

v. 29.

Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, Animo triſtatæ altum ejulabant.

v. 30. 31.

Creberrimum *in luctu* fuit *tundere pectora*; uti ancillæ Achillis *h. l.* factitant:

— — — χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο. — — —
— — — *manibus vero omnes*
Pectora plangebant. — — —

FEITH. *L. III. C. XV.* §. *VI.* Vide etiam dicta ad *M.* 162. nec non J. AD. SCHIER *Not. ad Bionis Idyll. I.* 4.

v. 34.

Præ dolore etiam ſe interimebant, quod *h. l.* veretur de Achille Antilochus:

— — μὴ λαιμὸν ἀπολμήξειε σιδήρῳ,
— — *ne jugulum diſcinderet ferro.*

Factum ab Epicaſta, *Odyſſ. XI.* 270. *ſq.* eodem modo atque Amata apud *Virgil. Æneid. XII.* 62. *ſq.* Idem commiſit Ajax apud *Sophoclem*, *Ajac. v.* 864. *ſq.* aliosque tragicos Scriptores, quorum monumenta plena ſunt ejusmodi αὐτοχειρίας, *propriæ internecionis*, ad quam Veteres illos impenſe conſtat fuiſſe proclives. FEITH *L. III. C. XV.* §. *VIII.*

v. 37.

Κωκύω, fleo, ploro, lamentor, ejulo.

Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο, Deæ autem circa ipſam congregabantur. ἀμφαγείρω, congrego circa aliquem.

v. 38.

Νηρηΐδες, Nereïdes. a Νηρεὺς, έως, & ῆος, ὁ, Nereus, *Deus marinus.* De iis vide inter alios NAT. COM. *Mythol. Lib. VIII. Cap. VI.* HEDERICHS *Lexic. Mythol.* p. 1378. *ſqq.* BANIERS Götterlehre ꝛc. *Tom. III.* p. 540 *ſqq.*

v. 39 ſqq.

Parcior in enumerandis Nymphis *Virgilius*, ſed ut hinc

 prote-

profeciſſe appareat, *l. c. Neſæa, Spioque, Thaliaque, modoceque* &c. ERN.

v. 50.

'Αργύφεος, ου, ὁ, ἡ, albus propter texturam, ex a textura conſtans. 2.) albus: ſplendidus. ex ἀργὸς, alb & ὕφη, textura.

Πλῆτο, implebatur. a πλῆμι, a πλήθω, impleo. \ πλῆτο in alia ſignificatione Ξ. 438.

v. 51.

'Εξῆρχε γόοιο, exorſa eſt luctum.

v. 53.

Ἴδετ' (*pro* ἴδετε, quod *pro* εἰδῆτε,) ἀκούουσαι, Sci audientes.

v. 54.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem pepe ſed malo fato; infeliciter fortiſſimum enixa. ex δυ ἀριστοτόκος, ου, ὁ, ἡ, qui, quæ optimos parit. *quod* ἄριστος, & τίκτω, pario.

v. 55.

'Αρ] *Ut noſſis.*

v. 56.

'Ανατρέχω, recurro, redeo currens. 2.) *h. l.* att in altum, erigor in altum, creſco.

Ἔρνος, εος, τὸ, *v. ſq.* φυτὸν, οῦ, τὸ, planta, germ

v. 58.

'Επιπροέηκα, miſi.

v. 64.

'Από πτολέμοιο μένοντα, ſeorſum a pugna manentem.

v. 68.

'Επισχερὼ, ordine. Vid. GEORG. D'ARNAUD *Græc. p.* 146. *ſq.*

v. 69.

Εἴρυντο, ſubductæ erant.

v. 77.

'Αεικήλια ἔργα, indignas res.

'Αεικήλιος, ου, ὁ, ἡ, indecorus: indignus.

v. 79.

Τὰ μὲν ἄρ] *Illa quidem, ut dixiſti*—. *v.* 74.

v. 80.

Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος; Sed quæ mihi ex his voluptas?] Achilles & Patroclus amici fuerunt arctiſſimi. Ejus rei exemplum dedit h. l. Heros, docetque, ſe pluris Patrocli amicitiam facere, quam ſe ipſum, itaque delectari ſe malis Achivorum non poſſe, quanquam illa ad honorem illi viam ſternerent, cum diremtum a ſe morte ſocium intelligat; ſocium inquam non vulgarem, ſed quem ipſe pari quo ſe ipſum amicitia proſecutus ſit. Hinc eſt, quod ſe lubenter mortis oblaturus eſt periculo, ut tantam cladem ulciſcatur, qua majorem nullam ſibi contingere potuiſſe credit: & quanquam metu propriæ mortis a congreſſu Hectoris poterat deterreri, (ſciebat enim, poſt illius necem ſe brevi quoque interiturum, ut etiam Thetis ipſi denuntiat,) tamen adeo alto pectore infixam amici memoriam retinet, ut facile & æquo animo ſuæ vitæ jacturam ſubiturum ſeſe profiteatur, modo amicum ante extremum diem ulciſci potuerit. Ubi luculentum eſt generoſitatis & fortitudinis exemplum, & animi mortem contemnentis, ut ſtatim videbimus. SPOND.

v. 82.

Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, Æque ac meum caput.

v. 83.

Δῃώσας, Poſtquam trucidaverat.

Θαῦμα ἰδέσθαι, mirabilia viſu.

v. 85.

Ἔμβαλον εὐνῇ, collocarunt in cubili.

v. 86.

Ὡς ὄφελες — ναίειν — ἀγαγέσθαι, Utinam — habitaſſes — duxiſſet.

Μετὰ *hic* inter.

Ἁλίῃσι] ταῖς παραθαλασσίαις Νηρηΐσιν. *Schol.*

Ἅλιος, ε, ὁ, ἡ, *vel* ἅλιος, ια, ιον, marinus, maritimus.

v. 88.

Νῦν δ', Nunc vero *mortali nupſiſti.*

v. 89

Παιδὸς ἀποφθιμένοιο, De filio interfecto.

v. 93.

Ἑλωρά τινος ἀποτίειν, ob aliquem interfectum pœnas dare.

 Ἔλωρ,

Ἔλωρ, ορος, τὸ, *h. l.* pœna interfectionis.

v. 94.

Καταδακρυχέω, lacrymas fundo.

v. 95.

Οἷ' ἀγορεύεις, cum ita dicis.

v. 96.

Μετὰ *hic* poſt. Πότμος ἑτοῖμος, fatum imminet.

v. 98.

Ἀυτίκα τεθναίην, ἐπεὶ ὐκ ἄρ' ἔμελλον — utinam ſtatim moriar, cum non potui ſocio, cum interficeretur, opem ferre] Ait Achilles: Lubens ſum moriturus; turpis enim mihi eſſet vita & multo cum dedecore, quod meum auxilium in ejus mortem diſtuli: i. e. tum demum me illi opitulandi inceſſit cupiditas, cum ipſum eripere morte amplius non poſſum. Oportebat cladem prævertere, & me ipſum amici cauſa in medios hoſtes conjicere, dum res adhuc erat in tuto. Jam vero cum ego illo animæ meæ dimidio privatus ſim, quanto cum mœrore, immo quanta cum ignominia reliquum vitæ me exacturum arbitraris, ſi inulto amico ſupervixero? Illud poſt Hectoris mortem, quod me exſpectat, fatum longe mihi ſuavius futurum eſt. SPOND.

v. 100.

Ἔφθιτ', Interiit.

Ἐμεῖο δὲ δῆσεν, me vero deſideravit.

Ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι, malum qui propulſarem: *Et il a dans ce moment fatal vainement imploré le ſecours de mon bras.*] Les Anciens ont trouvé beaucoup de difficulté à ce paſſage qu'ils ont lû fort differement. On peut voir *Euſtathe.* Pour moi il me ſemble qu'il n'y a que deux mots à dire pour l'expliquer: δῆσεν eſt pour ἐδέησεν, *il a prié, il a imploré;* & ἀρῆς eſt le Genitif du mot ἀρὴ, qui ſignifie *la mort.* Il y a un ſentiment fort naturel dans ces paroles d'Achille. DAC.

v. 101.

Νῦν δ' ἐπεὶ ὐ νέομαι] Senſus eſt alioqui rudioribus ſatis involutus, quaſi dicat Heros: Quid profuit mihi rixari, quid tamdiu iraſci, ſi tamen nihilo minus ſtat mihi fat certa hora, non declinanda, ſi idcirco dulcedo illa mea

illu

llud delicium meum Patroclus, cum ope mea deſtitueretur, quam ego iratus reliquis Græcis recuſaveram, & innumeri alii ex meis ſociis (intelligit autem, arbitror, Myrmidonas) miſere interfecti ſunt? Annon majore me ipſum affeci incommodo, quam ceteros, in quorum perniciem ſolum ſic indignabar? Enimvero quid nunc apud naves gero? Sedeo ac otioſus ſum, & terræ ſolum pondus ſum inutile, cum tamen reliquos omnes fortitudine longe antecedam: nam non curo præſtantiam & eminentiam illam in concionibus, in quibus multis me inferiorem candide fateor. Jam vero cum mihi illa omnia contigerint ob ſolam iram, quam meo tamdiu pectore concoxi: numquid, rogo, illam execrer & abominer, longeque tam a Deorum quam hominum cœtibus exulare velim: quæ cum tamen dulcis homini, quem illa poſſidet, videatur. tamen has amaritudines malorum ſui fructus nobis tandem parit? SPOND.

v. 102.

Γνόμην φάος, attuli ſalutem.

v. 103.

Δομεν, domiti ſunt ab—.

v. 104.

Ἐώσιον ἄχθος ἀρούρης, inutile pondus terræ.] Ita *Odyſſ.* Υ. 379. Ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης. CLARK.

v. 107.

Ὡς ἔρις ἔκ τε Θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν ςήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός.

Utinam *Contentio* a Diis & ab hominibus *pereat*,
Et ira, quæ impellit etiam valde prudentem ſævire.
Quæque multo dulcior melle ſtillante
Hominum in pectoribus acreſcit; *velut fumus.*

Patet, ἠΰτε καπνὸς referendum ad ἔρις ἀπόλοιτο, ut ſenſus ſit: *pereat contentio velut fumus.* PALAIR. *Obſ. phil. - crit. in Act. XIII.* 27.

Πολύφρων, -ονος, ὁ, ἡ, cui multum eſt mentis *ſive* prudentiæ, prudens. ex πολὺς & φρήν.

V. 111.

Ἐχόλωσεν, iraſci fecit.

V. 112.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,

Sed hæc quidem, quæ ante acta ſunt, omittemus, cet cum mœrore. Ita *Il. T. v. 65.*

V. 114.

Φίλης κεφαλῆς] Πατρόκλε δηλονότι. *Schol.*

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector. ab ὀλέω, *vel* ὄλλ

V. 115.

— κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι.

— *mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque dem Jupiter voluerit perficere, atque immortales Dii ceteri.*

Non ſolum generoſi, ſed etiam pii hominis eſt hæc o tio, qui tum e vita diſcedere velit, cum Deus juſſer neque longiorem vitam optet, quam ipſe illi conſtit rit. Par enim eſt, ut qui nobis vitam uſurariam tant largitus eſt, penes eum illam quoque repetendi jus re neat, cui nos ſubmittere nihil eſt, quam Deo obſequ tem & audientem eſſe. Ille igitur mortem unicuiq conſtituit, ac proinde illa inevitabilis eſt. — Hæc ani revolvens Heros ſe ipſum hoc argumento ad mort bene comparat, quaſi illi utique moriendum ſit: t exemplo ipſius Herculis, qui hanc legem moriendi riter evitare non potuit, eadem quoque ſe teneri p tur. SPOND.

V. 120.

Τέτυκται, eſt.

V. 122.

Βαθύκολπος, ε, ὁ, ἡ, profundum ſinum habens. βαθὺς & κόλπος, ſinus.

V. 123.

Παρειάων ἁπαλάων, genis a teneris.

V. 124.

Ὀμόργνυμι, *fut.* ξω, tergo, abſtergo. velut ab ὀμόρ

Ἀδινὸν, crebro: confertim.

Ἐφείην, cogam.

v. 125.

Γνοῖεν, Sentiant.

v. 126.

Ἔρυκε μάχης, prohibe a prælio.

v. 130.

Ἴσχονται, detinentur.

v. 133.

Ἐπαγλαϊεῖσθαι, exultaturum eſſe. *Att.* pro ἐπαγλαΐσεσθαι, ἐπαγλαΐζομαι, exulto ob —, inſolentius me effero. ex ἐπὶ & ἀγλαΐζω, illuſtro, ſplendidum reddo. *Inde* ἀγλαΐζομαι, illuſtror, ſplendeo, gaudeo.

v. 134.

Καταδύσεο, ingredere.

v. 136.

Νεῦμαι, revertar. *Dor.* & *Jon.* pro νέομαι.

Ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι, ſimul ac ſol ortus erit.

v. 138.

Πάλιν τράπεθ'] *Avertit ſe.*

Υἷος ἑοῖο, a filio ſuo.

v. 142.

Ἀγορεύσατε, dicite.

v. 148.

Ἄρ] *Ut jam dictum eſt, v.* 146.

v. 153.

Κίχον, aſſecuti fuerant.

v. 157.

Θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν, impetuoſam induti fortitudinem; impetuoſum induti robur. Vid. KYPKE *Obſerv. S. in Luc. XXIV.* 49.

v. 158.

Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν, A mortuo vi repulerunt.

v. 159.

Ἄλλοτ' — ἄλλοτ', interdum — interdum.

Ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, impetum faciebat per tumultum.

v. 161.

Ὡς δ' ἀπὸ σώματος] Leo famelicus ferociſſimus eſt, ſummoque periculo ei occurritur: unde cum ingentem audaciam exprimere volunt Poëtæ, leonis eſurientis comparatione utuntur. Sic *Virgil. Æneid. X.* 723. *ſqq.* &

& IX. 339. *ſqq.* & idem noſter *Homerus* ſupra *Iliad.* Γ. 23. *ſqq.* & *M.* 299. *ſqq.* SPOND.

Ἀπὸ σώματος] verte *a cadavere* aut *corpore cæſo*, interfectæ beſtiæ: vel ſaltem ſic intellige. ERN.

Λέοντ' αἴθωνα, leonem fervidum.

v. 162.

Ποιμένες ἀγραυλοι, Paſtores in agro pernoctantes. Vid. ad *K.* 155. nec non KYPKE *Obſerv. S. in Luc. II.* 8. PORSCHBERG. *Theocrit. Script. S. illuſtr. p.* 5.

Δίεσθαι, ſummovere.

v. 164.

Δειδίξασθαι, abſterrere. v. δειδίσσομαι, *vel* τῖομαι, terreo, abſterreo.

v. 165.

Εἴρυσσεν, abſtraxiſſet.

Ἄσπετον ἤρατο κῦδος, immenſam retuliſſet gloriam. ita Γ. 373.

v. 167.

Ἦλθε, veniſſet.

Θωρήσσεσθαι, ut prodiret in pugnam.

v. 168.

Κρύβδα, *adv.* clam, occulte, a κρύπτω, abſcondo. Fertur *h. l.* Juno Iridem ad Achillem miſiſſe κρύβδα Διὸς, *clam Jove*, Jupiter vero eam rem haudquaquam noſſe, οὐκ οἶδε Κρονίδης, *i. e* pene ſe geſſiſſe, ac ſi neſciverit, quod idem eſt ac ſi dicas, conniventem, atque id quod viderat diſſimulantem ſe geſſiſſe; quemadmodum hujusmodi diſſimulatione utens Deus non raro a Divinis Litteris inducitur. Atque eam fuiſſe Homero mentem, ex eo liquet, quod alibi Dei oculos nihil plane fugere diſerte affirmaverit. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 119. 120.

v. 173.

Ἀμυνόμενοι πέρι— pugnantes pro—.

v. 175.

Ἐπιθύω, recta irruo: impetu feror in aliquem. ex ἐπὶ & θύω, *idem.*

v. 178.

Ἄνα, ſurge. ita *Z.* 331.

Σέβας,

Σέβας, τὸ, *indeclinab.* reverentia, veneratio, *pudor.* a σέβω, & ομαι, veneror: pudet me.

V. 180.

— αἴκεν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ,

— ſi quid indignum cadaver paſſum fuerit.

Conf. HOOG. *ad* VIG. *C. V. S. VIII. R. I.* (*N.* 36.)

V. 184.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, venerandus, glorioſus, clarus. a κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

V. 186.

Ἀμφινέμομαι, circum habito, incolo, habito.

V. 188.

Πῶς τ' ἄρ ἴω μετὰ μῶλον; Et quomodo igitur ire poſſum ad pugnam? CLARK. Bene hoc loco uſus eſt Cicero ad Atticum, in dubitatione de partibus belli Cæſariani, iretne ad Pompejum nec ne. ERN.

V. 191.

Στεῦτο, Pollicita eſt. Vid. ad *B.* 597.

Ὀισέμεν, allaturam *ſe.*

V. 192.

Τεῦ, cujus.

Δύω, induere poſſim.

V. 197.

Ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται, quod inclyta arma detinentur. *Al.* ὅ τοι, quod tibi arma &c.

V. 198.

Φάνηθι, da te in conſpectum.

V. 205.

Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων Χρύσεον, κ.τ.λ. Caput autem ei nube cinctum ornavit auguſtiſſima dearum Aurea, &c.] On ne ſauroit imaginer de poëſie plus ſublime. Homere en parlant de Diomede armé, l'a comparé à l'aſtre de la canicule, mais ici en parlant d'Achille nud, le Poëte ſe ſurpaſſe lui même, c'eſt Pallas qui compoſe elle-même une armure merveilleuſe à Achille. Ce Héros tout éclatant de feu, eſt couvert de l'égide immortelle & d'un nuage d'or, de ſorte que par là Homere trouve le ſecret d'en faire comme un Dieu, & de le repreſenter en quelque façon tel que Jupiter même,

même, qui tient l'égide, aſſemble les nuées & la les éclairs : car voilà les trois noms de Jupiter, αἰγ χος, νεφεληγερέτης, & ἀστεροπητής. DAC.

V. 208.

Τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται, quam hoſtes oppugnant.

V. 209.

Στυγερῷ κρίνονται ἄρηϊ, horrendo decernunt Marte.

V. 210.

Ἄστεος, Urbe *procurrentes*.

Ἅμα ἠελίῳ καταδύντι, ut ſol occiderit.

V. 211.

Πυρσὸς, ȣ, ὁ, fax. a πῦρ, ignis.

Φλεγέθω *hic* ardeo: incendor.

Ἐπήτριμος, ȣ, ὁ, ἡ, denſus. 2.) confertus. ex ἐπὶ ἤτριον, ȣ, τὸ, ſtamen: textum.

V. 212.

Γίγνεται ἀΐσσουσα, fit aſſurgens: emicat.

Περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι, vicini *vel* finitimi ut videant.

V. 213.

Ἄρεως ἀλκτῆρες, Martis propulſatores.] ἀποτρεπτικοὶ πολέμου. *Schol.*

V. 216.

Ὀπίζομαι, vereor, revereor, curo. ab ὄπις, ιδος, cura, reſpectus.

V. 218.

Φθέγξατ', Vociferata eſt. Τρώεσσιν ἐν, inter Trojan

V. 219.

Σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, buccina.

V. 220.

Περιπλομένων, *per Sync.* pro περιπελομένων, *vel* περιπο μένων. a περίπλομαι, pro περιπέλομαι, *vel* περιπολοῦμαι.

V. 219 — 221.

Tuba quoque uſum in obſidione, notat *h. l.* Homer

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ

Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·

Ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.

Ut vero cum admodum luculenta vox fit, quando clangit t
Urbem cingentes hoſtes propter exitiales:
Sic tum admodum luculenta vox erat Æacidæ.

Scho

Scholiaſtes tamen vult, hoc κατὰ πρόληψιν, *per anticipationem*, ab Homero dictum; quia heroicis temporibus nondum inventa tuba: concha duntaxat utebantur marina. FEITH. *L. IV. C. XIII.* §. *VI.* add. POTT. *Tom. II. p.* 67. GOGUET Unterſ. von dem Urſpr. der Geſ. Künſte u. Wiſſenſch. *Tom. I. p.* 325. *ſq. II.* 318. 323.

v. 222.

Ἄϊον, audiverunt.

Ὄπα χάλκεον] Virgil. *Ferrea vox.* Æneid. VI. 626. στερεὰν φωνήν. *Schol.*

v. 224.

Ἂψ ὄχεα τρόπεον, Retro currus vertebant.

Ὄσσομαι, præſagio: auguror, vaticinor: prævideo, proſpicio.

Ἄλγεα, clades.

v. 225.

Ἔκπληγεν, perculſi ſunt.

v. 229.

Ἐκυκήθησαν, turbati ſunt. v. κυκάω, ῶ, miſceo, liquores miſceo, confundo, turbo, perturbo.

v. 236.

Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum: lectica. a φέρω.

Δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ, laceratum acuto ære.

v. 241. 242.

Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς. — — —

Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi
Certaminis aſperi. — — —

Pugna fere ſemper noctu terminabatur.

Il. II. v. 387.

— Νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.

— *Nox ſuperveniens dirimit ardorem virorum.*

Sic *Salluſtius de Bello Jugurth. Cap. LX. Utrimque prælium nox diremit. Plutarchus* vero etiam *Craſſo* narrat, *Parthis* οὐ πάτριον, *non moris* fuiſſe νυκτομαχεῖν, *ut de nocte pugnarent.* FEITH. *L. IV. C. XIV.* §. *IX.*

v. 242.

Ὁμοιΐου] Ἰστέον ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοΐιον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει. οἷον, γῆρας ὁμοΐιον, — θάνατον ὁμοΐιον, &c. *Schol.* ad Δ. 315.

v. 245.

Πάρος δόρποιο μέδεσθαι, antequam cœnam curarent.

v. 248.

Ἐξεφάνη, In conſpectum ſe dederat.

v. 250.

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, futura & præterita.

v. 251.

Γένοντο, nati erant.

v. 254.

Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, In utramque partem dilig deliberate.

v. 258.

Ῥηΐτεροι πολεμίζειν, minus graves in pugna.

Ῥηΐτερος, έρα, ερον, facilior. *Compar.* a ῥηΐδιος, διον, facilis. *Poët.* pro ῥᾴδιος.

v. 259.

Χαίρεσκον, gaudebam.

Ἰαύω *b. l.* pernocto, dormio.

v. 261.

Δείδοικα] *Timeo*; non *Timui.*

v. 262.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ, ἡ, omnem vim excedens, violen ſuperbus. ex ὑπὲρ & βία, vis.

v. 264.

Μένος Ἄρηος δαΐοντας, vim Martis communem exper tur: μερίζοντας τὸν τοῦ πολέμου κίνδυνον. *Schol.*

v. 272.

Αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' ἄατος ὧδε γένοιτο, Utinam ſane omnino inauditum tale quid ſit! *Grands Dieux, détou un ſi grand malheur, & que je n'en entende jamais la fu nouvelle!* DAC.

v. 274.

(κατὰ) Νύκτα, Per noctem.

Σθένος ἕξομεν, nos muniemus.

v. 275.

Ἐπὶ τῆς, ad has.

v. 276.

Ἐζευγμέναι, coagmentatæ, conjunctæ.

Εἰρύσονται, tutabuntur.

v.

v. 277.

Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Στησόμεθ' ἀμπύργους, armis inſtructi Stabimus ſuper turribus.] Refertur iſtud σὺν τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, ſed ad Στησόμεθ' ἀμπύργους. Vid. ſupra ad Θ. 530. CLARK.

v. 278.

'Αμπύργους] Ita edidit *Barneſius*, quocum facit & Codex *Harlejanus*. Sic ἀμβωμοῖσι ſupra Θ. 441. ἀμφόνον *K.* 298. ἀμπόνον *P.* 82. &c Vulgati hic legunt, ἂν πύργους. IDEM.

'Αλγιον, gravius *fuerit.* ἀλγίων, moleſtior. *Comparat.* ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor: moleſtia.

v. 280.

Εἶσ', ibit.

v. 281.

(ἐκ *vel* ἀπὸ) Παντοίου δρόμου ἄσῃ, Vario curſu ſatiarit.

'Ηλασκάζω, *idem quod* ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo.

v. 285.

'Ουκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula iſta ἔτι, gratum fuiſſe Hectori, quod antea dare ſolebat conſilium Polydamas, ſupra *M.* 60. 80. *N.* 725. 748. CLARK.

v. 288.

Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο] Priamus non ſolum potentiſſimus fuit populorum ſibi ſubditorum multitudine & amplitudine regionis, ſed etiam ditiſſimus: qui divitias illas dicitur ex aurifodinis, quæ apud Abydum ſunt in Aſtyris, collegiſſe quidam exiſtimabant, ut refert *Strabo*, *Lib.* *XIV.* SPOND.

v. 289.

Μυθέσκοντο, prædicabant.

v. 290.

'Εξαπόλωλε δόμων, perierunt ex ædibus.

v. 292.

Περνάμεν' ἵκει, venum avectæ abiere.

Πέρνημι, vendo: in longinquam regionem venum exporto.

'Ωδύσατο, iratus fuit. v. ὀδύζομαι, iraſcor.

v. 294.

"Ελσαι, concluſiſſe. Vid. ad *A.* 409.

v. 295.

Φαῖν', *pro* φαῖνε, oſtende.

'Ενὶ δήμῳ, inter cives.

v. 300.

Ὑπερφιάλως, *h. l.* admodum, valde, vehementer.

Κτεάτεσσιν - ἀνιάζει, de opibus *periclitantibus* - ſollicitus eſt.

'Ανιάζω, moleſtia afficio, triſtitiam adfero. ab ἀνία, ας, ἡ, moeror, triſtitia.

v. 301.

Λαοῖσι δό7ω καταδημοβορῆσαι, copiis det publice abſumendas.

Καταδημοβορέω, ῶ, populum devoro, quæ ſunt populi voro. *h. l.* publice conſumo. ex κατὰ, δῆμος, & βορὰ, eſca.

v. 302.

'Επαυρέμεν, *illis* frui.

v. 305.

'Ετεὸν, revera.

'Ανέστη, ſurrexit ad certamen.

v. 306.

Τῷ ἔσσεται, ei erit.

v. 307.

Μάλ' ἄντην Στήσομαι, audenter contra Stabo. Conf. Cel. KYPKE *Obſ. S. in Eph. VI.* 11.

v. 308.

Ἤ κε φέρησι - ſeu referat -] Modeſte loquitur Hector, neque tam validum adverſarium ſeſe Achilli futurum putat, ut certo illius victoriam ſibi ſpondere poſſit: neque idcirco tamen adeo ſe deprimit, ut illi ſe parem non futurum dicat, ſed ſubiturum Martis inſtabilitatem, qua ἑτεραλκὲς committitur prælium. — *Porro* & Poëta *paulo poſt* & ipſe eventus docebunt, quam temere hoc ab Hectore ſit factum, ſpreto utili Polydamantis conſilio. Itaque monebuntur hac in parte & Duces & Imperatores, bellum magis prudentia, quam inconſulta vi armorum conficere. ἀσφαλὴς γὰρ ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης, ut eſt apud *Eurip.* in *Phœniſſis.* SPOND.

v. 309.

Ξυνὸς 'Ενυάλιος] Ita *Livius:* Communis Mars, & incertus

s belli eventus. *Cicero :* Omnis belli Mars communis. *iſt. ad Familiares, Lib. VI. Ep.* 4. CLARK.

v. 312.

Ἐπῄνησαν, aſſenſi ſunt.

v. 313.

Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις,] Homere peint bien ici l'aveu-glement des hommes ; les conſeils les plus pernicieux eur paroiſſent ſouvent les meilleurs. D'où vient cela ? Il en dit la raiſon, c'eſt que Dieu leur ôte leur ſageſſe, & qu'il les livre à un eſprit d'étourdiſſement. DAC.

v. 319.

Ὦι ῥά θ'] *Cui ſcilicet* —.

Ὑπὸ — ἁρπάσῃ, ſurripuerit.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus, *propr.* leonis.

Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum. 2.) venator quivis. ex ἔλαφος, ου, & βάλλω, jacio.

v. 320.

Ὕστερος ἐλθὼν, ſero cum advenerit.

v. 321.

Ἄγκος, εος, τὸ, vallis, convallis.

Ἐπῆλθε, obit.

Ἐρευνάω, ῶ, indago, inveſtigo. *de canibus, venatoribus :* ſcrutor, perſcrutor, quæro.

v. 322.

Εἴποθεν, Sicubi.

Ἐξεύροι, inveniat.

Δριμὺς χόλος αἱρεῖ, acris ira *eum* corripit.

v. 324.

Ἅλιον ἔπος ἔκβαλον, irritum verbum effudi.

v. 325.

Θαρσύνων, Bono animo eſſe jubens.

v. 326.

Ὀπόεντα] Ὀποῦντα· πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ἀπάξειν, reducturum.

v. 327.

Λαχόντα, ut nactus erat.

Ληΐδος αἶσαν, prædæ portionem.

v. 328.

Ἀλλ' ἐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.

Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit. Sic eſt nimirum in rebus hominis comparatum, ut c ſilia & deliberationes noſtræ finem ſuum ſemper i conſequantur. — Et tamen genus eſt hominum ſic ſecurum, ut multa audeat ſibi in futurum polliceri, ı lá Dei habita ratione, in cujus poteſtate ſola & ſola luntate eventus omnes ſunt poſiti. Itaque prudenter qui ea conditione deliberant, ut, ſi Deo placuerit, t tum exitum mentis ſuæ ſtatuta ſortiri expetant. SPON Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται. *Theogn. Gn v.* 617. Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. *Pind Olymp. Ode XII. v.* 14. CLARK.

v. 329.

Πέπρωται, fato ratum eſt.

Ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι, eandem terram rubefacturos, ἐρυθρὰν τῷ αἵματι ποιῆσαι. *Schol.*

Ἐρεύθω, rubefacio. ab ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

v. 330.

Αὐτȣ̃, hic. *ita v.* 332.

v. 332.

Καθέξει, tenebit.

v. 333.

Σεῦ ὕϛερος, te poſterior.

v. 335.

Φονεὺς, έως, ὁ, interfector, homicida. a φονεύω, occi

v. 336.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, obtrunco, cervicem abſcindo, collo, abſcindo a cervice. ex ἀπὸ & δειροτομέω, decol caput amputo. *quod* ex δειρὴ, ῆς, ἡ, collum, cerv & τέμνω, ſeco.

v. 341.

Καμόμεσθα, labore acquiſivimus. aor. 2. ind. Med. ἐκαμόμεθα, v. κάμνω, *h. l.* cum labore comparo.

v. 342.

Πίειρος, ȣ, ὁ, ἡ, pinguis, opimus, opulentus. a π *idem.*

v. 346.

Λοετροχόος, ου, ὁ, ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus affundens: ad lavacrum aptus. Eſt autem *Dialyſis* pro λυτροχόος. ex λοετρὸν, οῦ, pro λοῦτρον, ου, lavacrum, balneum: aqua lavationi parata; & χέω, fundo.

Ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ, ſtatuerunt in ignem ardentem. κήλεος, Θ. 217.

v. 347.

Ἐν — ἔχεαν, infuderunt. Ἄρ] *Deinceps.*

Ὑπὸ — δαῖον, ſubtus — accenderunt.

v. 348.

Γάστρη, ης, ἡ, fundum vaſis, navis & ſimilium. a γαστὴρ, venter.

Ἄμφεπε, ambibat. v. ἀμφέπω, amplector, circumdo.

Θέρμετο, calefiebat. v. θέρμω, calefacio.

v. 349.

Ζέω, *fut.* ζέσω, ferveo, bullio, excandeſco.

v. 351.

Ἐν — πλῆσαν, *ſeq. Gen.* repleverunt. *ſeq. Abl.*

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum: oleum. ab ἀλείφω, ungo.

Ἐννέωρος, ου, ὁ, ἡ, novennis. ex ἐννέα, novem; & ὥρα, ἡ, annus.

v. 352.

Ἑανῷ λιτὶ] Non *peplo ſubtili*, (nam ἑανὸς *Peplum* mediam ſemper apud Homerum corripit;) ſed *tenui linteo.* CLARK.

v. 350—353.

Exhalata anima *cadaver lotum ac unctum.* In eum uſum jubet Achilles λοετροχόον τρίποδα, *aptum ad lavacra tripodem*, ad ignem ſtatui, ut fervente aqua corpus Patrocli ablueretur & inungeretur:

Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,

Tum ſtatim lavaruntque, & unxerunt pingui oleo.

Idem juſſit ancillas Hectori præſtare,

Δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι.

Ancillas autem evocatas lavare juſſit, circumque ungere.

Iliad. XXIV. v. 582. Ipſique adeo Achilli mortuo Græci

— — — καθήρεντες χρόα καλὸν

Ὕδατί τε λιαρῷ, καὶ ἀλείφατι. — —

— — *purgantes corpus pulchrum*
Aqua calida, & *unguento.* — — *Odyſſ. XXIV.* 44. *ſq.*

Imitatus *Virgilius* in funere Miſeni, *Æneid. VI. v.* 219.

— *corpusque lavant frigentis & ungunt.*

Ubi *Servius* ex *Ennio*:

Tarquinii corpus bona fœmina lavit & unxit.
Tum linteo involutum *in lecto ferali deponebant.*
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
Inque lectis poſitum, peplo ſubtili texerunt
Ad pedes a capite: deſuper autem palla candida.

Ubi alba veſtis; qua etiam amictum Arati corpus ex Ægeo in urbem intulerunt Sicyonii, teſte *Plutarcho in vita Arati.* FEITH. *L. I. C. XIII.* §. *II.* & *III.* add. POTT. *Tom. II. p.* 148. 149.

v. 354.

Ἔπειτα, tandem.

v. 357.

Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, Et perfeciſti opus tandem.] ἀντὶ τοῦ, ἐξετέλεσας δὴ, καὶ ἤνυσας, ὃ ἠβουλήθης, ὦ Ἥρα, ἀναστήσασα τὸν Ἀχιλλέα. *Schol.*

v. 358.

Ἦ ῥά νυ σεῖο Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο — te nimirum Ex ipſa nati ſunt —] C'eſt une raillerie amere, comme ſi Junon étoit infidelle. Junon ſent bien l'aigreur de ce reproche, & y répond fort bien. DAC.

v. 362.

Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Vel jam aliquis homo homini perfecerit.

Schol. καὶ μὴν ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ κακὸν κατασκευάσει.

v. 367.

Κακὰ ῥάψαι, mala machinari.

v. 371.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ, ἡ, qui diſtortis pedibus eſt, claudus, loripes. *Vulcani* Epith. ex κυλλὸς, claudus; & πούς.

v. 369 — 371.

Æs olim ad ſplendorem ac magnificentiam ferro viſum eſt opportunius, gratumque eſſe Diis, omenque illi bonum, & virtutem expiandi ineſſe putaverunt priſci.

Quare

Quare in condendis urbibus *Rhodigino* teſte (*Lib. X. c.* 70.) Tuſci æreo vomere mœnia deſignabant tum boni ominis ergo, tum ut locum expiarent, quod in deſignandis mœniis urbis Romæ Romulus ipſe feciſſe perhibetur. Hinc quoque factum puto, ut Deorum templa & domicilia *Chalcidica* dicerentur, h. e. *ærea*, quia aut ex ære confecta, aut ære ſaltem ornata, ut paſſim *Homerus* habet. Nam & Jovis, & Vulcani, ipſiusque Regis ventorum tecta atque ædes ærea ſunt. De Vulcano exemplum eſt *h. l.*

Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρέπε' ἀθανάτοισι
Χάλκεον.

Quos verſus ad hunc modum Latinos fecimus:

Vulcani niveis pedibus pervenit ad ædes
Alma Thetis, ſtellis diſtinctas, Numine dignas,
Æternas, incorruptas, ſolido ære micantes.

Unde & *Virgilius* Junonis templum pene ex uno ære conſtructum recenſet, (*Æneid. Lib. I*)

Ærea cui gradibus ſurgebant limina, nexæque
Ære trabes, foribus cardo ſtridebat ahenis.

Cujus rei rationem affert luculentiſſimus interpres *Servius*: *Quod æs magis*, inquit, *in uſu Veteres habebant, vel quod Religioni magis apta eſt hæc materia.* Nam & Flamen Dialis æreis cultris tondebatur. Neque vero apud pleraſque ſolummodo Ethnicorum gentes, ſed etiam apud Hebræos hoc metallum habitum eſt religioſius, & ad templi ornatum uſusque ſacros ex omni memoria uſurpatum. &c. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. I. p.* 164. *ſqq.*

v. 372.

Ἑλισσόμενον περὶ φύσας, verſanrem ſe circa folles.
Φῦσα, *vel* Φύση, ης, ἡ, follis.

v. 373.

Σπεύδω, *h. l.* ſtudioſe ago.

Τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν] *Non pauciores quam viginti.* Male igitur Scholiaſtes, Περισσὸν (inquit) τὸ πάντας· Nam in iſta voce vis omnis ſententiæ conſiſtit; *tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur.* (Ita *H.* 161. Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. *Non pauciores quam*

novem.

novem. Latine dicas : *novem ipſi.* Qua ratione dixit Cicero, *decem ipſos dies*, &, *annis octoginta ipſis*) Vide infra ad *v* 470 & ad *T.* 247. CLARK.

Cum, quæ Homerus edidit poëmata, veluti picturæ ſint abſolutiſſimæ, (nam, quemadmodum *Horatius* monet, *Ut pictura poëſis erit*,) utcunque ingenio valeat ac diligentia, qui eorum exemplum effingit, ſcilicet in aliam linguam convertit, nunquam exemplum dabit, quod ab archetypi laude atque præſtantia non longiſſime abſit. Quam laudem *h l.* Vulcano tribuit Homerus, quod tripodas vitali motu præditos faceret, ita ut ſponte ſua atque, ut Græci dicunt, αὐτομάτως ad Deorum cœtus progrederentur, ipſemet meo quidem judicio maxime promeritus eſt. Ipſum enim mirificum illum artificem eſſe jure optimo dixeris, qui brutis rebus ſenſuque carentibus animam prope indere, & carmina vitæ plena fereque ſpirantia perpetuo fundere viſus eſt, ut *Ariſtoteles* affirmare non dubitaverit, e Poëtis omnibus unum Homerum ſciviſſe nomina & vocabula, quibus motus & vita inſit, effingere. RICC. *Diſſ. Hom. Tom.* I. *p.* 118. *ſq.*

v. 374.

Ἐυςαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, bene fundatus, ſtabilis, firmus, conſtans. ex ἐυ & ἵςημι.

v. 375.

Ὑπὸ — θῆκεν, ſubdiderat.

v. 376.

Δυσαίατ', ingrederentur.

Ἀγὼν *hic* cœtus.

v. 377.

Νεοίατο, redirent.

v. 378.

Τόσσον μὲν ἔχον τέλος, in tantum quidem perfecti erant.

Ὄυατα *hic* anſæ.

v. 379.

Προσέκειτο, additæ erant.

Ἀρτύω, apparo, adorno, inſtruo.

Κόπτω *hic* cudo. Δεσμὸς *hic* clavus.

v. 380

v. 380.

Ἐπονεῖτο, conficiebat.

Ἰδυῖα, docta, ſciens, perita. præt. part. Med. pro ἰδυῖα, v. εἴδω, ſcio.

Ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, *Iliad. A. v.* 608. ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, *ſuivant les idées que lui fourniſſoit ſa ſcience toute divine*,] C'eſt la force de ces deux mots: ἰδυίῃσι πραπίδεσσι, *peritis præcordiis.* Homere veut dire par là que Vulcain n'avoit point devant lui de modelle; car un Dieu ne doit tirer que de lui même les exemplaires de tous les ouvrages qui ſortent de ſes mains. DAC.

v. 382.

Προμολέω, prodeo, progredior. ex πρὸ & μολέω, vado, eo.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram habens vittam, vitta eleganti nitidus. ex λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obeſus: pulcher, præclarus; & κρήδεμνον, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta.

v. 386.

Θαμίζεις, ſæpe veniebas. θαμίζω, frequento, frequenter accedo. ex θαμὰ, *adv.* crebro, frequenter.

v. 387.

Προτέρω, *adv.* longius, ulterius.

Ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω, ut tibi hoſpitales epulas apponam.

v. 388.

Πρόσω ἄγε, ulterius ducebat.

v. 392.

Τι, *plene:* κατά τι πρᾶγμα, aliqua in re.

v. 395.

Τῆλε πεσόντα, prolapſum longe.] τηλόθεν· ἤτοι ἀπ' οὐρανοῦ. *Schol.*

v. 396.

Ἰότητι, propter conſilium. ἰότης, *E.* 874.

v. 397.

Πάθον, paſſus forem.

v. 398.

Ὑπεδέξατο κόλπῳ, *ſibi recepiſſet* ſinu.

v. 399.

Ἀψόῤῥοος, *contr.* ἀψόῤῥους, ου, ὁ, ἡ, retrograda *ſeu* reciproca fluenta habens, refluus. ex ἄψ, retro. *Vel:* fluens citato curſu, *quaſi* αἰψόῤῥοος, ex αἶψα, cito, celeriter; & ῥόος, fluentum.

v. 400.

Τῇσι πάρ, Has apud.

Εἰνάετες, *adv.* per novem annos, per novennium. *pro* ἐννάετες. ab ἐνναέτης, έος, novennis. ex ἐννέα, novem: & ἔτος, τό, annus.

Χαλκεύω, ærariam artem tracto, æs exerceo & malleo tundo. 2.) *h. l.* ex ære *vel* ferro fabrico. ex χαλκός, æs.

v. 401.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula.

Γναμπτός, ή, όν, incurvus, flexibilis, tortilis. a γνάμπτω, flecto.

Ἕλιξ, ικος, ἡ, *h. l.* armilla, annulus.

Κάλυξ, υκος, ἡ, flos roſæ nondum apertus. *h. l.* fiſtula: *ornamentum muliebre.* a καλύπτω, tego, operio.

Ὅρμος, ου, ὁ, *h. l.* monile, torques: *colli ornamentum.* Auribus imponi ſolita a mulieribus ἕρματα, *inaures. Iliad. XIV.* 182. *ſq.* — Eis ſimiles ἕλικες, *volvulæ*, *Euſtathio ad Odyſſ. I.* 92. *& ad h. l.* ψέλλια, ἔστιν ὅτε καὶ ἐνώτια. *Monilia, aliquando etiam inaures.* Venus *in Hymno*, *v.* 87.

Εἶχε δ᾽ ἐπιγναμπτὰς ἕλικας, κάλυκάς τε φαεινάς.

Habebat autem flexos inaures, & calyces lucidas.

Sic in ornatu mulierum *h. l.* ponit Homerus

Πόρπας τε, γναμπτάς θ᾽ ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους.

Fibulasque, flexibilesque inaures, annulosque, & monilia.

Κάλυκας ait *Euſtathius*, *nonnullis eſſe aureos tubulos, quibus cincinni redimiebantur.* Ita quoque *Heſychio* κάλυξ, χρυσῆ σῦριγξ, ἡ τοὺς πλοκάμους συνέχουσα. At ὅρμος *monile* eſt, *collo injectum*, περιτραχήλιος κόσμος. Ut in Veneris ornatu, *Hymno*, *v.* 88. *ſq.*

Ὅρμοι δ᾽ ἀμφ᾽ ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,

Καλοί, χρύσειοι, παμποίκιλοι. — —

Torques autem circa molle collum perpulchræ erant,

Pulchræ, aureæ, omnivariæ. — —

Similiter inter Penelopes dona, *Odyſſ. XVIII. v.* 924. *ſq.*

Ὅρμον

Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε
Χρύσειον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.

Monile autem Eurymacho multa arte laboratum ferebat
Aureum, electris fulgens, ſolis ad inſtar.

Meminit *Pauſanias Bœoticis extr.* ſeu *Lib. IX. C.* 41. & diſtinguit ὅρμους variegatos ab iis, qui erant ſimpliciter facti ex auro, qualis ὅρμος Eriphyles, quem χρυσὸν, *aurum* Homerus *Odyſſ. XI.* 326. Ita quoque ὅρμον Helenæ Menelaus dedicavit Delphis, quem παγχρυσον κόσμον, *ornatum totum aureum* vocat Pythia apud *Athenæum Lib. VI.* FEITH. *L. III. C. VII.* §. *IV.*

V. 402.

Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, In ſpecu concava.

V. 403.

Μορμύρων] φοβερῶς ζέων, καὶ οἱονεὶ ἀναζέων. *Schol.* Vid. ad *E.* 599.

V. 407.

Ζωάγριον, ου, τὸ, præmium pro vita ſervata. *pro* ζώγριον, ου. a ζωγρέω, ῶ, vivum capio, e cæde captum ſervo. *quod* ex ζωὸς, vivus; & ἀγρέω, capio.

Ζωάγρια (*Schol.* τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια) τίνειν, præmia ſalutis ſolvere.] Qui animo ſunt ingrato adverſus eos, a quibus beneficiis ſunt affecti, non poſſunt ſatis vellicari, tam horrendum eſt illud vitium, & non hominibus, ſed belluis ipſis etiam indignum. Quod ita abominatos credendum eſt veteres Romanos, ut illi ne nomen quidem impoſuerint, & quo nullum poſſis excogitare immanius. Proinde omni genere ſuppliciorum profligandum videtur. Itaque omnes viri graviſſimi id vitandum eſſe, aut præceptis aut exemplis docuerunt. Poſtremum hoc loco Poëta præſtat, ubi Vulcanus paratiſſimum ſe eſſe dicit gratiæ Thetidi referendæ conſervatæ vitæ beneficium: qua ſi nihil charius aut pretioſius habemus, quo tandem munere eos compenſari putas, quibus illam acceptam aut ſervatam refers? Re autem ipſa ſtudium iſtud ſuum *paulo poſt* Vulcanus comprobabit. SPOND.

V. 409.

Ἀποθείομαι, reponam.

'Οπλα *hic* inſtrumenta.

V. 410.

'Ακμόθετον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponitur, incudis baſis *vel* ſtipes. ex ἄκμων, ονος, ὁ, incus: & τίθημι, pono.

"Αητος *vel* ἄητος, ου, ὁ, ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expoſitus: magnus. ab ἄω, flo, ſpiro. *Vel, quaſi* αἰετὸς, aquilæ ſimilis.

Πέλωρ ἄητον, vaſtus ardens: monſtrum ingens. *d'une taille prodigieuſe, tout noir de cendre & de fumée.* DAC.

V. 411.

Χωλεύω, claudus ſum, claudico. a χωλὸς, claudus.

'Υπὸ, ſubtus.

'Ρώοντο, multo molimine ferebantur: valide incedebant.

V. 413.

Λάρναξ, ακος, ἡ, capſa, arca, ciſta, loculus, conditorium.

Τοῖς ἐπονεῖτο, quibus opus faciebat.

V. 414.

Σπόγγος, ου, ὁ, ſpongia.

Πρόσωπα, καὶ ἄμφω] *Al.* πρόσωπον, ἰδ' ἄμφω. CLARK. Nempe non concoquebant, πρόσωπα de uno dici. ERN.

'Απομόργνυμι, *ſeu* ύω, abſtergo.

V. 417.

'Υπὸ — ῥώοντο ἄνακτι, validis ibant paſſibus ſuſtentantes regem.

V. 418.

Νεῆνις, *Jon.* pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella juvenis, adoleſcentula, a νεὰν, ᾶνος, ὁ, juvenis.

'Εισικυῖαι, pro ἐοικυῖαι. ita δειδεκτο, pro δέδεκτο. *Il. I.* 224.

V. 421.

"Υπαιθα ἄνακτος, a latere regis.

'Εποίπνυον, ſedulo ibant. *Schol.* ἐνήργουν, ἐπορεύοντο. V. ποιπνύω. *A.* 600.

"Ερρων, ægre gradiens. ἔῤῥω, ægre eo, dolens & afflictus eo.

V. 423.

"Αγε] *Ut ſolent amici obviam facti.* CLARK.

v. 429.

Ἠ ἄρα δή τις, ὅσοι — an omnino jam ulla, quotquot &c.

v. 430.

Ἀνέχετο, pertulit.

v. 432.

Δάμασσεν, conjugem ſubjecit.

v. 435.

Ἀρημένος, confectus: læſus, damnum paſſus. ab ἀράομαι, precor: imprecor. *quod* ab ἀρὰ, ἡ, preces: imprecatio: noxa, damnum.

Ἄλλα δέ μοι νῦν, alios vero mihi nunc *dolores dedit Jupiter.*

v. 444.

Ἀρα] Ut noſti.

Ἐξελον, electum dederant: ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

v. 446.

Ὁ τῆς ἀχέων, is hujus gratia moerens.

Φρένας ἔφθιεν, præcordiis tabeſcebat.

v. 447.

Εἴλεον, actos concluſerunt. v. εἰλέω, ῶ, conglobo, cogo, coarcto, concludo.

v. 449.

Ὀνόμαζον, recenſita pollicebantur.

v. 450.

Ἠνήνατο, abnuit. v. ἀναίνομαι, abnuo, renuo, recuſo, detrecto.

v. 454.

Ἐπραθον, expugnaſſent.

v. 455.

Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Magnam cladem cum jam feceras

v. 456.

Ἔκταν, Occidiſſet. Ἔδωκε, dediſſet.

v. 463.

Μέλε φρεσὶ σῇσι μελόντων, menti tuæ ſolicitudini ſint.

v. 464.

Αἰ, Utinam.

Θανάτοιο δυσηχέος — ἀποκρύψαι, a morte horriſona — abſcondere.

Μόρος αἰνὸς, fatum grave.

v. 466.

v. 466.

Οἷά τις ἄντε κ. τ. λ. qualia quilibet certe &c.

v. 469.

Ἐς πῦρ ἔτρεψε, recta contra ignem vertit.

v. 470.

Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων] *Folles non minus viginti omnes ſimul ſpirabant.* Vide ſupra ad *v.* 373. CLARK.

Χόανον, ου, τὸ, *vel* χόανος, ου, ὁ, fornax fuſoria. a χέω, fundo.

Φυσάω, ῶ, ſufflo, inflo, flatu diſtendo: ſpiro.

v. 471.

Εὔπρηστος, ου, ὁ, ἡ, facilis accenſu uſtuque. 2.) *h. l.* inflatu facilis. ex εὖ & πρήθω, incendo: flo, inflo.

Ἐξανιεῖσαι, emittentes. v. ἐξανίημι, emitto.

v. 472.

Ἄλλοτε — ἄλλοτε, Nunc — nunc.

Παρέμμεναι, *pro* παρεῖναι, *qualis* inſerviret.

Ἄντε, contra.

v. 473.

Ἄνοιτο, perfici poſſet.

v. 475.

Τιμῆντα, pretioſum. *pro* τιμήεντα. a τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. a τιμὴ, ῆς, honor: pretium.

v. 476.

Γέντο - χειρὶ, ſumſit manu.

v. 477.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. a ῥαίω, corrumpo, deſtruo.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, qua ignita tenemus, aut ex igne eximimus. ex πῦρ & ἄγρα, ας, ἡ, captura.

v. 478.

Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε] „Clypeum „Achillis ante alia ſpecioſe oppugnare Homeromaſti„ges ſolent, cum riſu quærentes, quibus ſpatiis tot ac „tanta contineri potuerint. Magnos illo tempore cly„peos in uſu fuiſſe, paſſim ex Homero patet. Dat jam „clypeo Achillis quatuor pedes in diametrum: &, quod „ſic exprimi omnia potuerint, ingenioſus pictor ſpeci„minis loco in multum minori tabula exhibuit.„ *Acta Lipſ.*

Lipſ. 1716. *p.* 185. CLARK. Ubi ex Boivinii Apologia hujus clypei, etiam ſpecies ejus æri inciſa exhibetur. quam probat Cl. Riccius Diſſ. Hom. T. I. p. 216. Eadem pictura lineari expreſſa eſt in Homero Popiano. Nec pigeat comparare Cl. Robinſoni dicta de Heſiodi Scuto. ERN. add. Samml. verm. Schr. zur Beförd. der ſch. Wiſſenſch. ꝛc. *Tom. III. p.* 101. *ſqq.* & *p.* 134. *ſqq.* Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt, *Tom. I. p.* 304.

v. 479.

Δαιδάλλω, artificioſe facio: artificio vario exorno.
Περὶ — βάλλε, circumdedit.

v. 480.

Τρίπλαξ, ακος, triplex, velut ex tribus cruſtis aut tabulis conſtans.

v. 479. 480.

Clypeo adnexum erat *lorum*, quod τελαμῶνα *Homerus* appellat, quale argenteum in clypeo Achillis laudat:

— — περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
— — *orbe etiam* (*clypeum*) *circumdedit fulgido,*
Triplicem, candentem, & ab eo nexit argenteum lorum.

Hoc ſuſpenſum erat ex humeris ſcutum. *Il. XVI.* 802. Ex ſiniſtra vero parte propendebat, ut dextra hoſtem libere aggrederentur. *Iliad. XVI.* 106. FEITH. *L. IV. C. VIII. §. VI.*

v. 481.

Πέντε — σάκεος πτύχες] Quinque *plicæ* ſunt totidem vel coria, vel laminæ, quibus inducitur ſcutum; unde *quintuplex* illud ſcutum diceretur. ERN.

v. 483.

Ἐν, in *eo.*

v. 484.

Σελήνην - πλήθουσαν, lunam - plenam.

v. 485.

Τείρεα, ων, τὰ, ſidera, aſtra. a τείρω: *per Antiphraſin, quia curſu non fatigantur.*

v. 486.

Πληϊάδες, Pleiades: *ſeptem ſtellæ inter os Tauri & caudam Arietis, primum navigationis tempus oſtendentes.* a πλέω, navigo.

Ὑάδες

Ὑάδες, Hyades: *ſtellæ quædam in capite Tauri, quæ quoties oriuntur vel occiduut, pluvias concitant.* ab ὕω, pluo. De Plejadibus & Hyadibus vide BANJERS Götterlehre, *Tom. III. p.* 110. *ſqq.*

Τό τε σθένος Ὠρίωνος] Dicitur eodem modo, quo ſæpe βίη Ἡρακλείη, quod ſupra monitum eſt περιφραςικῶς dici pro ipſo Hercule. ERN.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, Orion: *auditor Atlantis in doctrina de cæleſtibus motibus & ſtellis; Poëtis venator & ſatelles Dianæ inter ſidera relatus, ubi ſtellis fulget* 56. *& accinctus gladio pingitur; qua de re* armatus auro *dicitur.*

v. 487.

Ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ, urſus, urſa. *h. l.* ſignum cœleſte, *quod etiam ob ſimilitudinem* ἅμαξα, plauſtrum, *vocatur.*

v. 488.

Αὐτοῦ, ibidem.

v. 489.

Ἄμμορος, *h. l.* expers. Vid. ad Z. 408.

Οἴη δ' ἄμμορός ἐςι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.] ἀντὶ τοῦ, μόνη οὐ δύνει εἰς τὸν Ὠκεανόν. *Schol.*

v. 490.

Ἐν, in *eo.*

v. 492.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, *h. l.* tæda. a δαίω, uro, incendo.

Ὑπολάμπω, ſubluceo: aliquantum luceo.

v. 493.

Ἀγινέω, ῶ, duco, ago. ab ἄγω, *idem.*

Præferebantur olim de more *lampades ac faces*, cum duceretur ſponſa.

> Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
> Ἠγίνεον ἀνὰ ἄςυ· — — — — —
> *Sponſas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,*
> *Ducebant per urbem:* — — — —

Sic *Heſiodus, Scut. Herc. v.* 257. *ſq.*

> Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
> Χερσὶν ἐνὶ δμώων. — — — —
> *Et procul ab ardentibus facibus fulgur reſplendebat*
> *In manibus famulorum.* — — — —

Apud *Euripidem, Phœniſſ. v.* 376. *ſq.* quoque mater queritur, ſe filio non accendiſſe facem nuptialem,

Ἐγ

Ἐγὼ δ' οὔ τι σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς,
Νόμιμον ἐν γάμοις, ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ.
Ego ne ignis quidem accendi faces,
In nuptiis ſolennes, ut matrem beatam decet.
[Si]militer Agave apud *Nonnum*, *Dionyſ. Lib. XLVI. v.* 304.
Οὔπω σοῖς θαλάμοισιν ἐκούφισα νυμφοκόμον πῦρ.
Nondum tuis thalamis elevavi ignem ſponſos ornantem.
[FE]ITH. *L. II. C. XIV.* §. *III.*

Ὑμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus: *nuptiarum Præſes.* 2.) nuptiale [c]armen. 3.) nuptiæ. ab ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula. *Cantus* etiam accedebat ὑμέναιος, *hymenæus*, dictus; ſi[cu]ti *locis citatis* ab *Homero* & *Heſiodo* ſubjungitur.
— — πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
— — *multusque hymenæus excitabatur.*
Sic Agave, apud *Nonnum*, *Dionyſ. Lib. cit. v.* 305.
Οὐ ζυγίων ἤκουσα τεῶν ὑμέναιον ἐρώτων.
Non audivi jugalium tuorum hymenæum amorum.
Pollux: Τὸ δὲ ᾆσμα τὸ γαμήλιον, ὑμὴν, καὶ ὑμέναιος· *Carmen vero nuptiale vocatur hymen & hymenæus.* Quæ vox [c]um ipſa re ad Romanos tranſiit, ut pleraque alia ſolen[n]ia nuptiarum. *Terentius, Adelphis, Act. V. Scen. VII. v.* 9.
Hymenæum, turbas, lampadas, tibicinas.
Puellæ vero ſociæ potiſſimum cantitabant, ut notat *Pindarus, Ode III. Pyth.* ἐπῳδ. α. *v.* 2. *ſqq.* Cujus rei luculentum exemplum in *Helenæ epithalamio* apud *Theocritum*, ſeu *Idyll. XVIII. v.* 7. *ſq.* FEITH. *L. II. C. XIV.* §. *IV.* add. POTT. *Tom. II. p.* 235. **BANIERS Götterlehre** *rc.* *Tom. III. p.* 169. *ſqq.*

V. 494.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator. ab ὀρχέομαι, ſalto.
Δινέω, ῶ, inſtar vorticis circumago, gyro verſo. 2.) verſor, moveo me, voluto me. a δίνη, ης, ἡ, vortex.
Ἀεὶ] *Ut fieri ſolet.*
Saltatio quoque Muſicis conſonantibus organis in nuptiis uſitata.
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον. — —
Adoleſcentes autem ſaltatores in orbem agebant ſe, interque eos Tibiæ, citharæque ſonum edebant. — —

Sic in nuptiis Megapenthis, *Odyſſ. IV.* 18. *ſq.*

— — δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.
— — *duoque ſaltatores inter eos*
Cantum auſpicantes ſaltabant in medio.

Ulyſſes etiam cum ſimulare in ædibus nuptias vellet, cantorem accerſi juſſit, qui deſiderium curet

Μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Cantus dulcis & inculpatæ ſaltationis.

Odyſſ. XXIII. v. 145. Atque ita etiam apud *Heſiodum, Scut. Herc. v.* 278. & 280. in nuptiarum deſcriptione:

Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν,
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
Atqui hi quidem canoris tibiis emittebant cantum,
Illæ autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.

FEITH. *L. II. C. XIV. §. V.*

v. 499.

Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου, Propter virum interfectum.
Εὔχετο, affirmabat.
Ἀποδοῦναι, reddidiſſe.

v. 500.

Πιφαύσκω, declaro. Vid. ad *K.* 202.
Ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι, negabat, quicquam accepiſſe.

v. 501.

Ἱέσθην, cupiebant.
Ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus. 2.) *h. l.* teſtis, judex, arbiter.
Ἐπὶ ἵστορι, apud arbitrum: teſtibus datis.
Πεῖραρ *idem cum* πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πεῖραρ ἑλέσθαι, litem ad exitum perducere.

v. 502.

Λαοὶ, Cives.
Ἐπιπύω, *vel* ἐπηπύω, acclamo.
Ἀμφὶς, hinc inde.
Ἀρωγὸς, fautor: defenſor.

v. 503.

Ἄρα] *Ut par erat.*
Ἐρήτυον, ſedabant.

v. 504.

v. 504.

Quævis *controverſiæ diſceptabantur* olim ſolenni ritu *in foro; judicibus* in hanc rem *conſidentibus*, qui ſuum cuique jus redderent. Sic *Odyſſ. XII. v.* 439.

— — ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέςη,
Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν.
— — *quando autem ad cœnam vir e foro ſurgit,*
Judicans lites multas litigantium juvenum.

Et *Iliad. XVI. v.* 387. Judices

— — ἐν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιςας,
— — *in foro perverſa edunt judicia.*

Eaque de cauſa eodem apud naves loco dicuntur Achivis fuiſſe ἀγορή τε θέμις τε, *forum & judicium. Il. XI.* 806. Locus vero τοῦ δικαςηρίου, *judicii*, peculiariter *h. l.* indicatur *circulo* fuiſſe *comprehenſus*, ubi ἱερὸς κύκλος, *ſacer circulus*, dicitur, nempe διὰ τὸ πολυχώρηλον τοῦ τοιούτου σχήματος, *propter ſpatioſam hujus formæ capacitatem*, ait *Euſtathius.* Unde & *Sophocles*

Κυκλόεντα θρόνον ἀγορᾶς,
Orbicularem judicii conſeſſum,

dicit. Ibi *in ſedibus lapideis*, θρόνοις λιθίνοις, collocantur judices, quos γέροντας *Poeta* vocat, *Senes*: ἢ τῷ χρόνῳ, οἳ συνέσει καὶ πολυπειρίᾳ πραγμάτων προέχουσιν, ἢ καὶ ἁπλῶς ἄλλως ἔντιμοι, κἂν μὴ τῇ ἡλικίᾳ γέροντες ὦσιν· *vel temporis ratione, qui rerum intelligentia & experientia excellunt, vel ſimpliciter viri inſignes, etiamſi ætate ſenes haud ſint.* FEITH. *L. II. C. VII. §. I.*

v. 505.

Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν] Voici une coutume ancienne qui me paroît bien remarquable. Les Juges n'avoient pas leur ſceptre à la main pendant qu'ils étoient aſſis pour écouter les parties, mais ils le prennoient de la main des herauts quand ils alloient aux opinions. Apparemment c'étoit pour rendre les Juges plus attentifs quand ils alloient donner leur avis. DAC.

Ἠερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, elatam *ſeu* altam vocem habens, voce aërem replens, valde clamans. ex ἀήρ, & φωνή, vox.

v. 506.

Τοῖσιν, Cum his, *vel*, his ſumtis.

Ἤϊσσον, exurgebant.

Ἀμοιβηδὶς, *adv.* viciſſim, per vices, alternatim. ab ἀμοιβὴ, ῆς, mutatio: viciſſitudo. *quod* ex ἀμείβω, muto: alterno.

Ἐδίκαζον, ſententias ferebant. v. δικάζω, jus dico, judico.

v. 507.

Δύο χρυσοῖο τάλαντα, Τῷ δόμεν,] Ces talens ne ſont pas deſtinez aux Juges qui auront bien jugé, mais à celle des deux parties qui gagnera ſon procès: car c'étoit la coutume ancienne, avant que de plaider on étoit obligé de conſigner une certaine ſomme qui étoit pour celui qui gagnoit. Il paroît par un paſſage de *l'apologie de Socrate* dans *Platon*, que cette ſomme étoit de mille drachmes, c'eſt-à-dire, de cent écus. Et c'eſt apparemment ce qu'Homere appelle ici deux talens d'or, car il ne faut pas l'entendre de veritables talens. DAC.

Δίκην ἰθύντατα εἴπῃ, ſententiam rectiſſime diceret.

v. 509.

Ἀμφὶ - εἵατο, obſidebant.

v. 513.

Λόχῳ - ὑπεθωρήσσοντο, ad inſidias - clam armabantur.

v. 515.

Ῥύατ', cuſtodiebant.

Ἐφεσταότες, ſupra ſtantes.

Μετὰ, inter.

Οὓς ἔχε γῆρας, quos tenebat ſenectus.

v. 517.

Εἵματα ἕσθην, veſtes induti erant.

v. 518. 519.

Forſan *proceritas corporis* in *Principibus* gentilibus idcirco mirifice placuit, quod eandem ſtaturam Diis & Deabus vindicari viderent. *Callimachus* de *Cerere*, v. 58.

Ιθματα μεν χερσω κεφαλα δε οι αψατ' ολυμπω.

Veſtigia quidem ejus terram, caput vero ejus tangebat cœlum. *Ovidius* de *Diana*, Metam. III. 181.

Ipſa Dea eſt, colloque tenus ſupereminet omnes.

Homerus h. l. de *Marte* & *Pallade*:

Pulchri & magni cum armis, ſicut Dii ſcilicet,

Αμφις αριζηλω, λαοι δ' υπολιζονες ησαν.

Utrinque conſpicui, populi autem humiliores erant.

Dii

Dii Dioſcuri, *Caſtor & Pollux*, *ingentes* Dii vocantur a *Perſio*, Sat. VI. v. 29. quia videlicet erant *proceræ ſtaturæ*. Inde *Juvenes gemini* AUGUSTIORE FORMA *Suetonio* dicuntur. Neron. cap. I. Et in *Luciani* Dial. Deor. cum Apollo omnes Deos occupatos eſſe ad parandum nectar narraſſet, a Mercurio rogatur de Dioſcuris otioſis, *τίνα δὲ ποιήσουσιν ἡμῖν ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΙ ὄντες; quid illis vero noſtrum cauſa rerum erit, cum tam* GRANDES *ſint?* Hinc *Apollodorus* dixiſſe videtur, quod Διόσκουροι dicti ſint διὰ τὴν ἀνδρείαν, *propter fortitudinem, quia proceri homines ut plurimum fortiſſimi ſunt.* Lib. III. Bibl. Ita *Celeb.* CHRIST. LUD. SCHLICHTER. *in ſuis Decim. S. Obſ. XLVII*, p. 445. *ſqq.*

v. 519.

Ἀμφὶς ἀριζήλω, Utrinque perinſignes.

Ὑπολίζων, ονος, ὁ, ἡ, paulo minor, humilior. ex ὑπὸ & ὀλίζων, ονος, parvus. *quod* ab ὀλίγος.

v. 520.

Εἶκε, videbatur: decebat, conveniebat, commodum erat.

Λοχάω, ῶ, inſidior, inſidias pono.

v. 521.

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, irrigatio. 2.) potatio, aquatio, adaquatio. ab ἄρδω, rigo, irrigo. 3.) potum præbeo, adaquo.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, pecus, armentum, pecudes quæ paſcuntur. a βόσκω, paſco.

v. 522.

Εἰλυμένοι, tecti: περιβεβλημένοι, κεκαλυμμένοι. *Schol.*

v. 524.

Δέγμενοι, obſervantes.

Ἰδοίατο, viderent. 3. plur. aor. 2. opt. Med. *Jon.* pro ἴδοιντο, v. εἴδω, video.

v. 525.

Προγένοντο, progrediebantur.

v. 526.

Τερπόμενοι σύριγξι, oblectantes ſe fiſtulis.

Δόλον δ' οὔτι προνόησαν, inſidias enim neutiquam præſenſerant.

v. 528.

Τάμνοντ᾽ ἀμφὶ, Prædantes abducebant : cædebant undique.

v. 529.

Κτεῖνον, interficiebant.

Ἐπὶ *hic* inſuper.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium paſtor, opilio. ex μῆλον, ου, τὸ, ovis, & βόσκω, paſco.

v. 530.

Οὖν] Non hic vacat iſtud ἂν, ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit, *v.* 527. Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέτεχμον, Ii quidem his proſpectis incurrerunt, &c. CLARK.

v. 531.

Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, *ſcil.* ἐκκλησιῶν. *Euſtathius* ita ad *h l.* εἴληπται μὲν ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιῶν, quam vocem expreſſam addit *Heſychius* : ἱράων ἐκκλησιάων. in v. ἱράων. BOS *Ell. Gr. p.* 111. Πρὸ τῶν ἀγορῶν, ὅ ἐστιν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοῦ εἴρειν ἐν αὐλαῖς καὶ λέγειν. ὅθεν ὁ Ἶρος. *Schol.* Variant Libri in ſpiritu, aliis lenem, aliis aſperum exhibentibus. Si eſt ab εἴρειν, ut Heſychius habet, aut ἱρῶν pro λέγειν, quod & ipſum eſt apud Heſych. ſpiritus lenis præferendus eſt. ERN. *Les ennemis, qui ſont devant la place, &c.*

v. 532.

Μετεκίαθον, inſecuti ſunt.

v. 533.

Στησάμενοι, Conſiſtentes.

v. 535.

Ἐν, inter eos.

v. 536.

Οὖτος, ου, ὁ, ἡ, illæſus. ex α pr. & οὐτάω, vulnero.

v. 537.

Κατὰ μόθον, per prælium.

v. 538.

Εἷμα — δαφοινεὸν, veſtem admodum cruentatam.

Δαφοινεός, οῦ, ὁ, ἡ, valde funeſtus, cruentus. ex δα intenſ. & φόνος, cædes.

v. 539

v. 539.

Ωμίλεον, Verſabantur.

v. 541.

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακήν, Poſuit in *eo* & novale molle. *Ce Dieu y repreſente un vaſte champ,*] Après qu'Homere a peint ce qui ſe paſſe dans les villes pendant la paix & pendant la guerre, il vient à l'agriculture qui conſiſte dans le labourage, dans la culture des vignes, & dans le pâturage & la nourriture des troupeaux. Le Poëte va parcourir ces trois parties, dont il fait des tableaux delicieux. DAC.

v. 542.

Τρίπολος, ου, ὁ, ἡ, ter verſus aratro, *vel* ter aratus. ex τρὶς & πολέω, verto, verſo; *aliquando* aro.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. ab ἀρόω, ῶ, aro.

v. 543.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, & boves, qui ſunt ſub jugo. a ζευγνύω, *vel* υμι, jungo.

Ἐλαστρέω, ῶ, agito, impello. ab ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, impulſor, agitator. *quod* ab ἐλαύνω, agito, impello.

v. 544.

Στρέψαντες ἱκοίατο — reverſi pervenirent ad —

v. 546.

Δόσκεν, Dabat.

Ἐπιὼν, obiens.

Στρέψασκον (*pro* ἔστρεψαν) ἀν' ὄγμους, convertebant ſe ad ſuos quisque ſulcos.

v. 548.

Ἡ, ipſum *novale.*

Ἀρηρομένη, verſo aratris.

v. 549.

Τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο, hoc ſane ingens miraculum effictum erat.

v. 550.

Τέμενος βαθυλήϊον, ſeparatum agrum profundæ ſegetis.

Βαθυλήϊος, ου, ὁ, ἡ, ferax, fertilis. ex βαθὺς & λήϊον, ſeges, fruges.

Ἔριθος, ου, ὁ, ἡ, lanificus, qui lanificium exercet, ἐριουργός. ex ἔριον, ου, τὸ, lana. *aliquando* agricola, γεωργός.

γὸς: παρὰ τὸ ἔρϛον ἐργάζεσθαι, quod terram colat. ἔριθοι meſſores. nam uſurpatur καταχρηστικῶς pro quocunque ſtum manibus faciente. Hymn. in Merc. 296. Ἔριθον μονα, miſerum Erithum: quod quidam reddunt famulu

v. 551.

Ἤμων, Metebant. v. ἀμάω, ῶ, meto; demeto.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. a δρέπω, decerpo.

v. 552.

Μετ' ὄγμον, recta ſerie.

v. 553.

Ἀμαλλοδετῆρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator. ex ἀμα ης, ἡ, manipulus, faſciculus manipulorum: & δέω, l

Ἐλλεδανὸς, ῦ, ὁ, vinculum, reſtis. ab ἔλλω, ſtrin

Δέοντο, conſtringebant.

v. 554.

Ἐφέςασαν, ſequentes inſtabant: adſtabant.

v. 555.

Δεσμεύω, manipulos colligo. a δράγμα, τος, τὸ, nipulus.

Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna. ab ἀγκαλίζω, in ulnis g ulnis amplector.

v. 557.

Agri culturæ Reges ipſi quondam ſtudioſe *erant in* Sic enim *h. l.* Τέμενος βαθυλήϊον, *ager profundæ ſe* quod famulis metentibus, Rex ipſe intererat, &

Σκῆπτρον ἔχων ἑςήκει ἐπ' ὄγμϐ γηθόσυνος κῆρ,

Sceptrum tenens ſtabat ſuper manipulorum ſerie lætus co

De hoc etiam accipiendum, quod *Odyſſ. XXIV. v.* Laërtem Regem *Poëta* dicit λιςρεύοντα φυτὸν, *purg plantam.* Et quod toties Telemachus ruri eſſe d apud oves ac boves aliaque, quæ ibi poſſidebat; pe qui τεμένη νέμεται, *lucos colit. Odyſſ. XI.* 184. E egreditur Augias Rex apud *Theocritum*, *Idyll. XXV.*

Κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·

Inſpecturus opes, quæ illi innumerabiles ruri ſunt.

Erat hoc Regum veluti patrimonium *non procul al ſitum*, ut liquet de illo Alcinoi, *Odyſſ. VII. v.* 11

FEITH. *L. II. C. III. §. II.*

V

v. 558.

Δαῖτα πένοντο, convivium apparabant.

v. 559.

Ἱερεύω hic macto.

Ἄμφεπον, hinc inde curabant.

v. 561.

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva.

Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν, uvis valde gravatam vineam, uvis admodum oneratam vineam.

v. 562.

Ἀνὰ, per *eam.*

Βότρυς, υος, ὁ, botrus, uva: racemus.

v. 563.

Κάμαξ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus: παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, *quod gravetur & deficiat ſub pondere.*

Διαμπερὲς, *innixa* ex ordine. *E.* 112.

v. 564.

Ἔλασσε, duxit.

v. 565.

Ἀταρπιτὸς, ȣ, ἡ, *idem quod* ἀταρπὸς, ſemita, via. *P.* 743.

v. 566.

Τῇ νίσσοντο, Qua ibant.

Φορῆες] οἱ τὸν καρπὸν τῶν σταφυλῶν περιφέροντες. *Schol.*

Φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus. a φέρω.

Τρυγόωεν, vindemiarent. *Poët.* pro τρυγάοιεν. v τρυγάω, ῶ, fruges colligo. 2.) *h. l.* uvas carpo, vindemio. a τρύγη, ης, ἡ, cereales fruges: vindemia.

v. 567.

Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

Puellæ & adoleſcentes, puerilia ſapientes.

Vide ad *B. v.* 137.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo: virguncula.

Ἀταλὸς, ἡ, ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

v. 568.

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, nexilis. 2.) textilis, nectilis. a πλέκω, necto.

Τάλαρος, ȣ, ὁ, vas, quo ad lanificia utuntur. *item* ad cibaria, & alia hujusmodi gerenda: qualus, quaſillus. a ταλάω, ſuffero.

V. 570.

Ἱμερόεν κιθάριζε, Suaviter perſonabat. ἱμερόεις, Γ. 397.

Λίνον, ου, chorda citharæ, quæ ex lino fieri ſolet.

Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε, chordaque eleganter ſuccinebat] Ὅμηρος ἅτε ᾆσμα Ἑλλήνιον ὂν ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον καὶ κιθαρῳδὸν παῖδα ᾄδοντα ἐς Λίνον·

Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.

i. e. *Homerus — ejus cantilenæ tanquam Græcæ mentionem fecit. cum enim Lini caſus cognitos haberet, in Achillis ſcuto Vulcanum inter alia cælaſſe commentus eſt puerum fidibus canentem Linum:*

Quos inter medios juvenis teſtudine dulci,
Suave Linum arguto cecinit modulamine pulchrum.

Pauſanias, Lib. IX. Cap. 29. Sed quomodo in ſcuto depingi potuit, *quem* caneret Citharista? CLARK. Eandem interpretationem commemorant Pſeudodidymus & Euſtathius, qui etiam ab Ariſtarcho de genere carminis acceptam vocem tradit, cujus mentio etiam apud Herodotum. Simpliciſſimum eſt accipere de chorda: ſed ut de carmine accipiatur, ſuadet verbum ὑπαείδειν, quod indicat hic cantum diverſum a priori (κιθάριζε). Eſt enim ἀείδειν μέλα, Callim. in Del. 304. & λεπταλέα φωνῇ, quæ magis puero, quam chordis convenit. ERN.

RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 34. Plane conſtat, *utraque* eſſe apud Homerum *inſtrumenta Muſica*, videlicet tum φωνητικὰ, *quæ inflantur*, ut αὐλὸς, σύριγξ, *tibia*, *fiſtula*, tum ἐντατικὰ, *quæ chordis extenduntur*, ut κιθάρα, φόρμιγξ, λύρα, *cithara*, *teſtudo*, *lyra*, quæ omnia unum idemque eſſe tradit *Pollux*, & ipſemet *Homerus* aperte docet. Etenim *h. l.* dixit φόρμιγγι κιθαρίζειν, & in *Hymno Mercurii* λύρῃ κιθαρίζειν, i. e. *teſtudine*, *lyra citharizare*, ſi hoc verbo uti liceat. Quapropter ſcribit *Euſtathius*, omnem citharam vocatam eſſe chelyn. Septem vero chordis intendebatur, quæ plerumque erant ex inteſtinis ovium; unde *Homerus* chordam vocat ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἰὸς, *ſcite attortum ovis inteſtinum.* Sed ex lino etiam conſtitiſſe cenſet *vetus Scholiaſtes* ad *h. l.* ubi dicitur, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε,

h. e.

h. e. *ac linum ſub pectine dulce canebat.* Vid. etiam *de Muſica & Inſtrumentis Muſicis Veterum* FABRICII *Bibliogr. Antiq. Cap. XII. §. XV. XVI. XVII.*

v. 571.

Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, ſubtilis, tenellus. a λεπτὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Ῥήσσω *bic* vehementer ferio, pulſo.

Τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῆ (E. 656.) hi autem ferientes *terram* ſimul] Hunc locum & formam ῥήσσοντες ὁμαρτῆ imitati ſunt Poëtæ certatim, ut Apollon. Rhod. I. 539. Callim. H. in Dian. 241. in Del. 306. Mox ἰύγμῷ melius *ſtrepitu*, quam *ſibilo.* ERN.

v. 572.

Ἰυγμὸς, ῦ, ὁ, clamor acutus, ſtridor. ab ἰύζω, acutum clamo, ſtrideo, cano.

Σκαίρω, ſalto, tripudio.

v. 574.

Χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρυ τε, ex auro effictæ erant, ſtannoque.

v. 575.

Μυκηθμὸς, ῦ, ὁ, mugitus, boatus. a μυκάω, mugio.

Κόπρος, ῦ, ſtercus, fimus. *h. l.* ſtabulum boum.

Ἐπεσσεύοντο νομόνδε, ruebant ad paſcua.

v. 576.

Κελάδων, reſonans. *pro* κελαδῶν, v. κελαδέω, ῶ, ſtrepo.

Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, valde rapidus. a ῥέω. *hinc* Rhodanus *fluvius in Gallia, propter rapiditatem & velocitatem motus.*

Δονακεὺς, έως, ὁ, ἡ, arundinoſus, canneus. a δόναξ, ακος, ὁ, arundo, canna.

v. 579.

Ἐν *bic* inter.

v. 580.

Ἐρύγμηλος, ῦ, ὁ, ἡ, graviter boans, graves gemitus edens. 2.) eructans cibos: ἐρευγόμενος τὴν τροφήν. ab ἐρεύγω, ructo, ructum edo. ἐρεύγεσθαι φωνὴν, emittere vocem.

Ἐχέτην, tenebant. 3. dual. imperf. ind. Act. *Jon.* pro εἰχέτην.

Μακρὰ μεμυκὼς, alte mugiens.

v. 582.

v. 582.

'Αναῤῥήξαντε — βοείην, diſcerpta — pelle.

v. 584.

'Ενδίεσαν, Variæ ſunt hujus verbi derivationes: quidam eſſe imperf. alii aor. 2. affirmant. quidam ex ἐν, διὰ, & ἵημι compoſitum eſſe volunt, ut ſit, *dimiſerunt canes in illos leones raptores*, & ita aor. 2. a v. ἐνδιίημι, ut προεῖσαν, a προΐημι.. Alii compoſitum ex ἐν & δίημι, & ſignificare *immorabantur*, *terebant tempus.* (ut ſit idem cum ἐνδιάω, atque ab eo derivatum ſine reduplicat.) ut ſit, *tempus terebant canes incitantes.* Alii docent, ſignificare idem quod διώκω, ut ſit, *inſecuti ſunt*, & a δίω derivant. & ita ſecundum *Euſtath.* imperf. ſecundum *Heſych.* aor. 2.

v. 585.

'Απετρωπῶντο λεόντων, recuſabant averſi a leonibus: non audebant, averſi fuerant in fugam. ἀποτρωπάω, *Poët.* pro ἀποτροπάω, averto. ex ἀπὸ & τροπάω, verto. *quod* a τρέπω.

v. 586.

'Υλακτέω, ῶ, latro, allatro, latratu proſequor. ab ὑλάω, *idem.*

'Εκ τ' ἀλέοντο, & evitabant.

v. 589.

Κλισίας, tuguria: νῦν, τὰς τῶν ποιμνίων καὶ ποιμένων καταγωγάς. *Schol.*

Κατηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus. *idem quod* ἐπηρεφής. *Il. M.* 54. ex κατὰ & ἐρέφω, tego, conteg...

Σηκὸς, ῦ, ὁ, *propr.* ſeptum: ſtabulum; ovile.

v. 590.

'Εν δὲ χορὸν ποίκιλλε — in eo & chorum vario effinxit artificio] Il auroit manqué quelque choſe à ce tableau de la vie civile, ſi Homere, après avoir parlé de la paix, de la guerre & de l'agriculture, n'avoit terminé cette derniere partie par la deſcription d'une danſe ou d'une fête qui eſt le delaſſement ordinaire de ceux qui ont travaillé. Voilà pourquoi Homere décrit ici une danſe. DAC.

Ποικίλλω, variego, vario: vario artificio effingo. a ποικίλος, varius.

v. 592.

Δαίδαλος ἤσκησεν, Dædalus concinnavit *vel* elaboravit] *Duo* proponit *ſaltandi genera: unum Pyrrhichium* & ὁπλητικὸν, alterum

alterum ἕλιον, quod utrumque ad illius choreæ modum factum eſſe dicit, quem Dædalus Ariadnæ monſtravit, & quem ipſa Ariadna Theſeo etiam manifeſtavit, ut ſe cum juvenibus illis Athenienſium labyrintho eriperet: unde conſtat, flexuoſam varie fuiſſe hanc impoſitam ſcuto choream a Vulcano in illus labyrinthi modum. *Pauſanias* in *Arcadicis* dicit, Homerum chorum in Achillis clypeo a Vulcano fabricatum idcirco cum Ariadnæ choro, quem fecerat Dædalus, comparaſſe, quia nullum ſolertioris artificii opus viderat. Hiſtoria autem illa ſeu fabula de Theſeo ſcripta eſt apud *Plutarchum* in *illius Vita*, & apud *Didymum hoc loco*, & *Euſtathium*. Pleni ſunt ea de re Poëtarum libri. SPOND.

V. 593.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, quæ boves inveniunt. Virgines ſic dicuntur, quæ propter formam ſponſos inveniunt, a quibus munera accipiunt, boves potiſſimum. ex ἀλφέω, invenio, & βοῦς, bos.

Donatio, quam ſponſæ quondam a ſponſis accepere, poſt *muliebria ornamenta*, conſtabat potiſſimum *ex pecoribus*, præcipue *bobus*; unde puellæ *h. l.* ἀλφεσίβοιαι, *bobus donatæ*, i. e. *formoſæ* dictæ. Exemplum luculentum in Iphidamante, *Iliad. XI. v.* 244. qui ſponſæ Theano

Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.

Primum centum boves dedit, deinde & mille promiſit
Capras ſimul & oves, quæ ei multæ admodum paſcebantur.

Similiter apud *Theocritum*, *Idyll. XXVII. v.* 32. *ſq.* puella a Daphni petente nuptias poſtulat:

Καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἢν ἐπινεύσω;

Sed quam mihi dotem affers nuptiis dignam, ſi annuero?

Is vero reſpondet:

Πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νόμον ἑξεῖς.

Univerſum gregem, omnia nemora & paſcua habebis.

FEITH. *L. II. C. XI.* §. *III.* Conf. etiam *Cel.* GISB. CUPERI *Obſervat. Lib. I. Cap. XX. p.* 142.

V. 594.

Ὠρχεῦντ', Tripudiabant.

V. 595.

v. 595.

Λεπτὸς, ἡ, ὸν, tenuis, ſubtilis.

Ὀθόνας] διαφανεῖς ἐσθῆτας, λαμπράς. *Schol.*

v. 596.

Εἵατο, Induti erant. v. ἕω, *inuſit.* pro ἕννυμι, induo.

Εὔνητος, *ſeu* ἐΰννητος, ου, ὁ, ἡ, bene textus. ex εὖ & νέω, neo.

Ἦκα ςίλβοντας ἐλαίῳ, ſplendore *vel* nitore modico, qualis eſt olei. ERN.

v. 597.

Coronas quoque geſtaſſe mulieres, liquet ex hac clypei a Vulcano conſtructi deſcriptione, ubi choream effinxit adoleſcentium, & virginum formoſiſſimarum:

Καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς ςεφάνας ἔχον. —

Illæ pulchra quidem geſtabant vertice ſerta.

RICCII *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 146. FEITH. *L. III. C. VII. §. IV.*

v. 598.

Ἐξ, *pendentes* ab —.

v. 599.

Ὁτὲ, aliquando, quandoque.

Θρέξασκον] ἐν κύκλῳ ἔτρεχον. *Schol.* in orbem diſcurrebant.

Θρεξάσκω, ſalto, curſito. a θρέξω, v. τρέχω, curro.

Ἐπιςαμένοισι πόδεσσι, doctis pedibus.

v. 600.

Ῥεῖα μάλ', leviter *vel* agiliter admodum.

Τροχὸν ἄρμενον, rotam aptatam.

v. 601.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus. a κέραμος, ου, ὁ, terra figularis, *ſive* e qua fictilia fiunt.

Πειρᾶσθαι τροχὸν non eſt *experiri* rotam, ſed *tractare.* Quam celeriter movetur a figulo rota, quoties ei lubet eam tractare. ERN.

Αἴκε θέῃσιν, ſi currat.] Cod. Harlejan. αἴκ' ἐθέλῃσιν. CLARK. Eadem lectio eſt MS. Lipſ. & ed. Flor. niſi quod eſt αἴκε θέλῃσιν. Hoc fortaſſe melius. ERN.

v. 602.

Ἄλλοτε, Quandoque.

Ἐπὶ *hic* per.

v. 603.

v. 603.

Περιίςαθ᾽, circumſtabat.

v. 604.

Κυβιςητῆρε, ſaltantes in caput.] De κυβιςητήρων ſaltationibus adi Xenoph. in Sympoſio. ERN. Vid. ad Π. 750. v. κυβιςάω, *Xenoph. Oecon. XIII.* 8. de canibus, quæ in aquam ſe dejicere & immergere diſcunt. *Sympoſ. II.* 11. in caput ſalto. εἰς τὰ ξίφη κυβιςᾷν, per gladios in mucronem erectos, ſaltando in caput provolvi.

Κατὰ *h. l.* inter.

v. 605.

Μολπῆς ἐξάρχοντες, Cantum exordientes.

Ἐδίνευον, agebant *vel* verſabant ſe.

Κατὰ hic per.

v. 607.

Παρ *hic* in, propter, præter.

Σάκεος πύκα ποιητοῖο, ſcuti affabre facti.

v. 609.

Τεῦξ᾽ ἄρα οἱ θώρηκα — Fecit deinceps ei thoracem.] Homere ne s'arrête pas à decrire la cuiraſſe & le caſque, parce qu'il a déja fait de ces deſcriptions en d'autres endroits. DAC.

v. 610. 611.

Quidam contendunt, φάλος diſtingui a λόφος, illo denotante *conum*, hoc vero *plumam* ei inſertam, ut obſervat *Suidas*. Sed alii nullum inter has voces diſcrimen ponunt. Ex his prior diverſa materia conſtabat, ut plurimum eximia ac pretioſa, quippe in galeæ ornamentum apponeretur. Pariter poſterior variis coloribus pingebatur; unde *Pollux*, *Lib. I. Cap. X.* illi tribuit epitheta ἐυανθής, ὑακινθινοβαφής. *Homerus* hujusmodi partem *h. l.* auro decorat.

Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε.
Fecit etiam ei galeam fortem, temporibus aptatam,
Pulchram, variegatam: ſupraque auream criſtam poſuit.

Virgilii heros inſtruitur galea aurea, criſtaque rubra pingitur, *Æneid. Lib. IX. v.* 49.

[— *macu-*

— maculis quem Thracius albis
Portat equus, criſtaque tegit galea aurea rubra.

POTT. *Tom. II. p.* 23.

V. 612.

Κνημῖδες, *ocreæ*, erant tibialia ænea, ferrea, aut ex al metallo confecta. Sic *Heſiodus*, *ſcuto Herc. v.* 122.

— κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.

— ocreas ex orichalco ſplendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Homerus non raro ex ſtanno conflata deſcribit. ex. gr. h

Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Fecit etiam ei ocreas ex ductili ſtanno.

IDEM. *Tom. II. p.* 27.

Ἑανοῦ] Vide ſupra ad *v.* 352. & ad Γ. 385. CLAR λαμπροῦ, ἐυχύτου, ἁπαλοῦ. *Schol.*

Πέπλος, *peplum*, omittitur in ἑανὸς abſolute poſito. S *Homerus Iliad.* Γ. *v.* 419. ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ, & alibi fr quenter. Expreſſit autem vocem πέπλος *Iliad. E. v* 73 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανόν. De hac voce ita *Euſtathius* *Iliad.* Γ. & *Iliad.* N. Ὁ ἑανὸς κυρίως πέπλου — ἐπίθετον. Sunt enim aliæ quoque res, quibus τὸ ἑανὸς additum peritur. ex. gr. *h. l.* Ἑανοῦ κασσιτέροιο. Ex quo ſatis ap ret, eſſe hanc vocem tantum ἐπίθετον. BOS *Ell. Gr. p.* 2

V. 613.

Κάμε, elaborarat.

V. 614.

Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας, Coram m Achillis poſuit ſublata: *les porte auſſitôt à Thetis*,] Poëte ne perd point de temps à rapporter les reme mens que Thetis dût faire à Vulcain. Il paſſe tout qui eſt ſuperflu ou inutile, & va toujours à ce qui le plus preſſé. DAC.

V. 615.

Ἆλτο κατ᾽ — deſiliit ab —

V. 616.

Φέρουσα, ferens *filio ſuo*, *qui l'attend avec impatience.*

IN T. ILIADIS.

v. 5.

Λιγέως, *adv.* ſtridule: *περιπαθῶς, ὀδυνηρῶς, ὀξέως. Schol* a λιγὺς, εῖα, ὐ, ſtridulus.

v. 7.

Ἀεί] *Ut fieri ſolet*—.

v. 9.

Ἐπειδὴ πρῶτα] Non *quandoquidem primum*, quod nemo intelligat, ſed *cum ſemel*, vel ſimpliciter *poſteaquam*. Sic ſæpe Homerus & omnes Poëtæ. ERN.

Θεῶν ἰότητι δαμάσθη, Deorum conſilio *ſeu* voluntate interfectus eſt.] Prohibet a longiore Patrocli luctu Achillem Thetis hoc argumento, quod illius mors Deorum voluntate contigerit; cujus commemoratio non levem *habet* apud probos homines conſolandi vim, & lacrymas *ipſas* reprimendi, ſi in mentem illis venerit, cum nos Dei poteſtati & imperio ſubjiciamur, non eſſe juſtam cauſam eorum interitum deplorandi, quos ipſe interire voluerit: alioqui videntur homines huic voluntati adverſari, & eam improbare, cum doleant, quæ Numinis ſapientia comprobavit. Sed illinc videtur ſequi, omnino mortuis illacrymandum non eſſe. Verum alius eſt Thetidis verborum ſenſus; quibus moderatum tantum lugendi modum commendat. Ceterum humanum eſt, ex aliorum interitu condolere. &c. SPOND.

v. 10.

Δέξο, accipe.

v. 13.

Ἀνέβραχε, ſonitum edidere. v. ἀναβράχω, ſono, ſonitum edo.

v. 16.

Ὡς — ὥς, ut — ſtatim. Elegans uſus voculæ ὡς, qua ad *celeritatem* ſignificandam adhibetur, verbo notandus. LENNEP *Animad. ad Coluth. p.* 118. *ſq.*

v. 17.

Ἐξεφάανθεν, micuerunt. 3. plur. aor. 1. ind. Paſſ. *n.* & *Poët.* pro ἐξέφανθεν, & hoc *Bœot.* pro ἐξεφάνθησαν,

v. ἐκφαίνω, in lucem edo. ἐκφαίνομαι, in lucem edor. appareo, conſpicuus ſum.

v. 23.

Θωρήξομαι] Notandus hic maxime proprius Vocis Mediæ uſus: *Me ipſe armabo.* Vide ſupra ad N. 168. & ad. Γ. 141. CLARK.

v. 24.

Τόφρα *bic* interea.

v. 25.

Καδδῦσαι κατὰ — ingreſſæ per —

Χαλκότυπος, ου, ὁ, ἡ, ære impreſſus, ferro *vel* enſe inflictus, armis percuſſus. ex χαλκὸς & τύπτω.

v. 26.

Εὐλαὶ, ῶν, αἱ, vermes, qui in corpore vulnerato naſcuntur ex putredine.

Ἐγγείνωνται, intus generent. v. ἐγγείνομαι, ingenero, genero.

Ἀεικίσσωσι, deturpent. v. ἀεικίζω, contumelia adficio.

v. 27.

Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, Vita nempe ademta eſt.

Κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη, inque corpore omnia putreſcant. σήπω, putrefacio. σήπομαι, putrefio, putreſco.

v. 28.

Μελόντων, curæ ſint. 3. plur. præſ. imper. Act. *Attice* pro μελέτωσαν, v. μέλει, curæ eſt.

v. 30.

Τῷ — ἀλαλκεῖν, Ab hoc — arcere. v. ἀλαλκέω, ῶ, depello, arceo.

Ἄγρια φῦλα, improba examina.

v. 31.

Αἵ ῥά τε] *Quæ ſcilicet* —.

Ἀρηΐφατος, ου, ὁ, ἡ, ἐν τῷ ἄρει φαιόμενος, in prælio occiſus, in pugna interfectus, a Marte interemtus. ex ἄρης, & φάω, occido.

v. 30 31.

Præter ſimilitudines a *muſca* deſumtas illud etiam iniqui cenſores naſo ſuſpendunt, quod *h. l* de Thetide a Patrocli cadavere muſcas abigente Homerus confingit. Vah, inquiunt, nobile ac Dea dignum miniſterium!

Nonne

Nonne erat Achilli aliquis captivus, qui muſcas expelleret? Vah, inquam ego, frigidum atque inſulſum dicterium! Sub eo figmento docuit Vates, nil ſale utilius atque efficacius ad repellendam mortuarum carnium putredinem, nil contra ad eas corrumpendas opportunius ac paratius muſcis, e quarum relicto ſemine putres vermes facile ac citiſſime innaſcuntur. Cum igitur ſub ſpecioſis Deorum fabulis naturæ facta deſcribere Homero licuerit, curam ſervandi cadaveris, ne putreſceret, optime aptiſſimeque Thetidi marinæ Deæ commiſit. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 206.

V. 32.

Ἥν περ, Etſi.

Τελεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, ad finem perducens. *Hymn. in Jov. v.* 2. *dicitur de Jove, in aliis locis accipitur Paſſive*, ad finem perductus. τελεσφόρος ἐνιαυτὸς, integer annus *ut hic. item*, ad finem usque officio ſuo fungens. a τέλος & φέρω.

V. 33.

Χρὼς ἔμπεδος, corpus incorruptum.

V. 35.

Ἀποείπω, *hic* renuntio.

V. 39.

Στάζω, ſtillo, inſtillo. *aliquando* Neutrum, *aliquando* Tranſitivum, ut *hic*.

V. 42.

Μένεσκον] *Manere ſolebant.* Ita optime conſtat Temporum ratio. CLARK.

V. 43.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, dux *ſeu* gubernator navis. 2.) gubernator quivis a κυβερνάω, ῶ, navem rego, navis curſum dirigo: guberno, rego.

Οἰήϊον, ου, τὸ, clavus navis, gubernaculum. pro οἰήκιον, οἰάκιον, ab οἴηξ, ηκος, vel οἴαξ, ακος, ὁ, *idem*.

V. 44.

Ταμίας, *promus - condus*, qui commeatum ſingulis diſtribuebat, licet autem vulgo idem ſit ac κελευστής, tamen ſæpius ab iſto diſtinguitur. hujus muneris meminit *h. l.* Homerus:

Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες.
Et promi - condi apud naves erant, cibi diſpenſatores.
POTT. *Tom. II. p.* 121.

V. 47.

Σκάζοντε, claudicantes.

V. 49.

Ἔγχει ἐρειδομένω, Haſta innitentes.

V. 50.

Καδδὲ — ἵζοντο, conſederunt.
Μετὰ *hic* in.

V. 51.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus. a δεύτερος, ſecundus, alter, poſterior.

V. 56.

Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι] *Al.* ἦ ἄρτι τόγ'. CLARK. Pſeudo-Did. interrogativè legendum ait: *An ergo nobis hoc utilius erat, quod* &c. Vett. edd. omnes ſine interrogatione, ut Clarkius cum Barneſio. Verte: *Non paullo* (τι) *ergo hoc utique utilius erat.* (Frigide Clarkius, *omnino hoc utique*) intell. placari, ut nunc, nec iræ indulgere. ERN. Homere, toujours moral, fait voir ici par un exemple ſenſible que rien n'eſt plus contraire à un parti que la querelle & la diſſention des Chefs, & que rien ne lui eſt ſi avantageux que leur réünion, & c'eſt là tout le ſujet du poëme. DAC.

V. 58.

Μενεήναμεν, irati fuimus. v. μενεαίνω, iratus ſum.

V. 59.

Τὴν ὄφελ' — κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ, Quam utinam — occidiſſet Diana jaculo! *vel*, Hanc debuit — occidiſſe Diana ſagitta.] C'eſt-à-dire, plût à Dieu qu'elle fût morte ſubitement; car les morts ſubites des femmes, les Anciens les attribuoient à Diane, & celles des hommes à Apollon. Au reſte on peut remarquer ici qu'Achille parle en homme qui n'étoit nullement amoureux de ſa captive. DAC. Vide ad Z. 205. item POTT. *Tom. II. p.* 142.

V. 60.

Ἑλόμην, cepi.

V. 61.

v. 61.

Τῶ κ', Tum ſane.

Ἕλον, prehendiſſent.

v. 68.

Ἀσκελέως, *adv.* duriter, adſidue, graviter, pertinaciter. ab ἀσκελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui non obduruit: prædurus: immobilis, adſiduus.

v. 70.

Πειρήσομαι, periculum faciam.

v. 71.

Ἰαύειν, pernoctare.

v. 72.

Γόνυ κάμψειν] Recentiorum nonnullos hanc phraſin de *ſubmiſſione* & *ſupplicatione* accepiſſe teſtatur *Euſtathius*. Mire autem *Barneſius: Libenter in genua ſe ſubmiſſurum, Deo gratias agentem, quod evaſerit.* CLARK. Vide dicta ad *Il. H. v.* 118.

v. 73.

Ὑπ', fugatus vi.

v. 75.

Ἀπειπὼ, renuncio *rei*, depono *rem.*

v. 77.

In *concionibus cathedris* diſpoſitis *conſidebant* univerſi, *ſtante eo, qui verba facturus erat*, & quidem *in medio.* Vide ad *B.* 99 - 101. Sic *h. l.* in concione primi conſederunt Diomedes & Ulyſſes, poſteaque Agamemnon, etſi ille concionatus ſit

ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς.

— *e ſede, neque inter medios prodiens*

certa de cauſa præpeditus. Similiter congregatis Ithacenſibus, *Odyſſ. II.* 14. Telemachus *conſedit in patris ſede*,

Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ. — —

Et poſtea, *v.* 37. concionaturus

Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ, — — —

Stetit in media concione. — —

Sceptro tradito, ut & fit a Menelao *Iliad. XXIII.* 566. *ſq.* Poſtquam eſſent *locuti*, *in ſedem ſe recipiebant*, *alio conſurgente*; quemadmodum *Iliad. VII.* 354. in concione Trojanorum Antenor

— — ἔγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
— — *ita locutus reſedit: inter hos autem ſurrexit*
Nobilis Alexander Helenæ maritus pulchræ comas.
FEITH. *L. II. C. VI.* §. *II.*

Αὐτόθεν, *adv. h. l.* Ex eo ipſo loco.

v. 78.

Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ,] Sciebat Agamemnon, excitatum iri tumultus & murmura Græcorum in ſe, quod ipſe tanti detrimenti cauſa videretur ob injuria affectum Achillem, itaque captat multitudinis attentionem: quaſi non poſſit audiri, quam juſte cum Achille ſit contracturus, & quam moderate facti ſui pœnitentiam indicaturus, niſi placide & ſine ulla populi conturbatione perorandi facultas ipſi concedatur. SPOND.

v. 79.

Καλὸν, decet *vos.*

v. 80.

Ὑββάλλω, pro ὑποβάλλω, *Æol. Sync.* ſubjicio. *h. l.* interpello, interloquor.

v. 81.

Ἀκούσαι, audire poſſit.

v. 82.

Βλάβεται, impeditur. v. βλάβω, *pro* βλάπτω, lædo, noceo.

v. 83.

Ἐνδείξομαι, *cum Dat.* ad — orationem dirigam. v. ἐνδείκνυμι, oſtendo, indico.

v. 84.

Σύνθεσθ', Intelligite, animum advertite. v. συντίθεμαι, *h. l.* adverto animum.

Γνῶτε, cognoſcite, percipite.

v. 86.

Νεικείεσκον, (*mihi*) conviciati ſunt, *vel* conviciari ſoliti ſunt, (*me*) objurgarunt.

v. 88.

Ἄγριον ἄτην, ſævam noxam.

v. 89.

Ἀπηύρων, abſtuli.

v. 90.

V. 90.

— Θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ,

— Deus omnia perficit.

vel,

— Dea omnia perficit

Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, κ. τ. λ.

Veneranda *nempe* Jovis filia Ate, (*Noxa*,) &c.

La Déeſſe Até, ce démon de diſcorde & de malediction, n'eſt-elle pas toujours plus forte que les hommes?] C'eſt la Déeſſe Até, un démon de diſcorde & de malediction, qui fut précipité du ciel en terre, comme Homere le dit enſuite. Cette apologie d'Agamemnon eſt bien adroite; il s'accuſe, mais en même temps il rejette ſa faute ſur la Déeſſe de la diſcorde, qui peut triompher des hommes, puisqu'elle fit ſentir ſon pouvoir à Jupiter même. DAC.

V. 91.

Ἀάομαι, lædo, offendo, noxa afficio.

Ἣ πάντας ἀᾶται,] Les Anciens ont donc reconnu un Démon créé par Dieu même & uniquement occupé à nuire & à faire du mal. DAC.

V. 93.

Πίλνημι, appropinquare facio, admoveo. πίλναμαι, appropinquo. a πιλνάω, *idem quod* πελάω, *idem*.

V. 94.

Κατὰ — πέδησε, malo irretit. v. καταπεδάω, malo irretio. ex κατὰ & πεδάω, *idem*.

Ἕτερον, alterum *concertantium*.

V. 95.

Καὶ γάρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄασατο, Etenim jam olim Jovem læſit,] Il ſemble que les Autheurs de cette fable ayent voulu marquer par là que le Démon fait quelquefois des choſes où il paroit plus fort que Dieu, quoi qu'il ſoit vrai que rien ne ſe faſſe que ſelon les loix de ſa providence, & que cet eſprit de diſcorde n'ait qu'autant de pouvoir qu'il plaît à Dieu de lui en donner. DAC.

V. 97.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraus.

V. 98.

Ἔμελλε — τέξεσθαι, erat — paritura.

V. 99.

Ἐυςέφανος, ου, ὁ, ἡ, corona pulcra cinctus, bene coronatus. 2) h. l. bene munitus, bene muris cinctus.

V. 103.

Φόωσδε — Ἐκφανεῖ, in lucem — Edet.

V. 105.

Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.

Eorum hominum ex genere, qui ſanguine ex meo ſunt.

Conf. *Cel.* ALTMANNI *Meletem. Philol. - Crit. Tom.* I *p.* 252. *ſq. in Act. XVII.* 26. Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων.

V. 107.

Ψευςέω, ῶ, mendacium dico, mentior.

Οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις, *& vous n'effectuerez point la promeſſe que vous vous faites.* DAC.

V. 108.

Εἰ δ' ἄγε,] *Sin ita revera ſtatuiſti, age, &c.* Vide ſupra ad *I.* 167. CLARK.

V. 111.

Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies.

V. 113.

Πολλὸν ἀάσθη, magnum malum accepit.

V. 115.

Ἔνθ' ἄρα] *Ubi videlicet —.*

V. 117.

Κύω, in utero geſto, ſum prægnans.

Ἡ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς, ſeptimo ineunte menſe.

Μείς, *Æol.* pro μὴν, *Dor.* μὰν, menſis.

V. 118.

Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, aberrans a menſibus, ante completos menſes natus, nondum juſtum menſium numerum aſſecutus. ab ἀλιτέω, pecco: aberro; & μήν.

V. 119.

Ἀπέπαυσε τόκον, inhibuit partum.

Σχέθε, repreſſit.

V. 120.

Ἀγγελέουσα, renunciatura *factum.*

V. 121.

v. 121.

Ἀργικέραυνος, ου, albicans *ſeu* velox fulmen mittens, rutili fulminis miſſor. ex ἀργὸς & κεραυνός.

Ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θείω, rem quandam tibi in mentem ponam.

v. 124.

Ἀεικὲς, indignum *eſt.*

v. 125.

Τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν, hunc vero dolor acutus in mente vulneravit profunda. Vid. *Cel.* KYPKE *Obſ. S. Tom. I. in Luc. II.* 35. Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία.

v. 126.

Ἕλ' Ἄτην κεφαλῆς, corripuit Aten capite.

Λιπαροπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, cui nitida eſt coma, nitentibus capillis ornatus. ex λιπαρὸς, pinguis, nitidus; & πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni.

v. 130.

Ἔρριψεν, projecit *eam.*

v. 131.

Ἵκετο — pervenit *ea* ad —.

v. 132.

Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', Hujus opera *vel* ob hanc ſemper ingemiſcebat *is.*] Ait Agamemnon: Ut Jovem jurisjurandi ſui pœnituit, (ubi adhuc nobis obſervandum eſt, quam rigide nobis juramenta præſtanda ſint, quanquam non ſine diſtinctione,). & ob dolores & pericula, quibus ſubinde filium objici ab Euryſtheo videbat, (intelligit autem duodecim labores Herculis,) identidem animo affictabatur: ſic cum a Trojanis Græcos viderem profligari, pœnitebat me facti mei, & dolebam, Achilli noſtro a me tam gravem illatam eſſe injuriam. Tandem dona, quæ antea pollicebatur, nunc noviſſime ipſi Achilli offert, eumque ad prælium exhortatur. SPOND.

Ὅθ' *pro* ὅθι, *adv.* ubi; quando. vel *pro* ὅτε.

v. 133.

Ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων, ſub Euryſthei laboribus: *aſſujetti aux ordres d'Euryſthée, &c.* DAC.

v. 136.

Λελάθεσθαι, oblivisci. pro λαθέσθαι, a λέλαθον, *Jon.* pro ἔλαθον, aor. 2. Act. v. λανθάνω. Sic λελαβέσθαι, prehendere. pro λαβέσθαι, a λέλαβον, *Jon.* pro ἔλαβον. v. λαμβάνω. *Odyſſ.* Δ. 388.

Ἀάσθην, læſus fueram.

v. 137.

Ἀασάμην, noxam accepi: offendi.

v. 138.

Ἀρέσαι, placare. v. ἀρέσκω, placo, animum reddo. 2.) placeo.

v. 140.

Ὅδε, ipſe.

Παρασχεῖν, præbebo.

v. 142.

Ἐπίμεινον, expecta.

Ἐπειγόμενός περ ἄρηος, feſtinans licet ad certamen.

v. 148.

Ἤτ' ἐχέμεν, Vel retinere.

Πάρα σοι, in tua poteſtate eſt: πάρεστί σοι. *Schol.*

v. 149.

Κλοτοπεύω, verbis tempus tero, tempus inaniter produco.

v. 150.

Διατρίβω, moras traho.

Ἄρεκτος, ου, ὁ, ἡ, infectus, imperfectus. ex α pr. & ῥέζω, facio.

Ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον] Ἤτοι περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectius autem hoc in univerſum de bello nondum confecto dictum intelligas. CLARK.

v. 156.

Νῆστις, ιος, ὁ, ἡ, jejunus, qui cibum non cepit.

v. 157.

Ὀλίγον χρόνον, *in* exiguum tempus.

v. 158.

Ἐπεὶ *hic* poſtquam.

Ὁμιλήσωσι, congreſſæ fuerint.

v. 159.

Ἐν — πνεύσῃ, inſpiraverit.

V. 160.

Πάσασθαι, veſci. v. πάομαι. *cum Genit.*

V. 161.

Vini uſus apud *Homerum* maximus, qui proinde *vino*-dicitur ab *Horatio:*

Laudibus arguitur vini vinoſus Homerus.

Σῖτος καὶ οἶνος, *panis & vinum* paſſim apud eum conjunguntur: τὸ γὰρ μένος ἐςὶ καὶ ἀλκή, *hoc enim hominis ſtabilimentum ac robur*, inquit Ulyſſes *h. l.* utriusque neceſſitatem in vita collaudans. Nec viri modo, ſed & fœminæ vel juvenculæ vino uti ſolitæ, ut manifeſtum eſt ex Nauſicaa, ac ſociis puellis, quæ vinum ſecum detulerunt ad flumen, dum eo irent lavatum ſordidas veſtes. (*Od. VI.*) A quo ſane more neutiquam laudabili Romani aliique populi maxime abhorruerunt, apud quos, *Athenæo* teſte, (*Lib. X.*) nefas erat, mulierem vinum guſtare: qui & Græcas mulieres temulentiæ accuſat. Quinimmo pueris quoque vinum propinari Græci ſinebant, ut Achilli a Phœnice, ejus cuſtode ac nutricio, propinatum legimus. (*Il. IX.*) Quod non probavit *Plato ſecundo de Legibus*, ubi lege lata ſancivit, ne pueri ad annos usque decem & octo vino utantur; deinceps vero utantur quidem, non tamen ad ebrietatem impleantur. παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτὼ καὶ δέκα, οἴνε τὸ παράπαν μὴ γεύεσθαι, μετὰ δὲ γεύεσθαι μὲν, μὴ μεθύσκεσθαι δέ. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. I. p.* 174. *ſq.* add FEITH. *L. III. C. II. §. II.*

V. 163.

Ἄκμηνος, ε, ὁ, ἡ, jejunus.

Ἄκμηνος σίτοιο, expers cibi.] Verbum hoc in uno hoc libro Iliados occurrit, de quo vid. Intt. ad Heſych. ERN.

Ἄντα μάχεσθαι, contra *hoſtem* pugnare.

V. 164.

Μενοινάα πολεμίζειν, (animo) promto ſit ad pugnandum.

V. 165.

Ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, Tamen ſimul ſenſim membra gravantur.

Βαρύνεται] *Victorius, Var. Lect. Lib. XXXVIII. Cap.* 21. ait, ex vetere Scholiaſte, hoc vocabulum unum eſſe eorum, quæ σημασίαν ἐναργεςάτην ἔχει, & appellantur ἀναμίλ-

ἀναμίλλητα; quibus, omni contentione adhibita, melius nihil aptiusque excogitari poſſit. CLARK.

Κιχάνει, occupant *eum.*

v. 167.

Κορεσσάμενος] *Quum ſe ipſe ſaturaverit.* Vide ſupra ad *v.* 23. & ad Γ. 141. CLARK.

v. 170.

Πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο, quam omnes recedant a pugna.

v. 155 — 170.

Antequam committeretur prælium, cibariis ſemper ſe reficiebant milites, edendo ac bibendo copioſe. Hujusmodi conſuetudo ejusque rationes ample deſcriptæ exſtant in oratione hac eleganti Ulyſſis ad Achillem, ubi monet iſtum juvenem imperatorem, ne exercitum impranſum educat. — *Livius* quoque tradit *Lib. IX.* Romanos iſtum exiſtimaſſe apparatum prorſus neceſſarium, nec unquam omiſiſſe ante pugnam. POTT. *Tom. II. p.* 62. *ſq.* add. FEITH. *L. IV. C. XIV.* §. *II.*

v. 171.

Σκέδασον, dimitte. v. σκεδάζω.

Δεῖπνον *hic* jentaculum.

v. 172.

Ὁπλέσθαι, Inſtrui. v. ὅπλομαι, armor. 2.) *h. l.* inſtruor, paror. ab ὅπλον, armatura.

v. 174.

Ἰαίνω, calefacio, tepefacio *h. l.* perfundo lætitia, exhilaro.

v. 176.

Μήποτε *hic* nunquam.

Τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, hujus cubile aſcendiſſe *ſe.*

Μιγῆναι, miſtum fuiſſe, rem habuiſſe.

v. 177.

Ἣ θέμις ἐστὶν, Qua mos eſt.

v. 179.

Δαιτὶ — Πιείρῃ, convivio — Lauto *vel* Opiparo.

Ἀρεσάσθω, conciliet: oblectet.

v. 180.

Ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα, ut ne quid juris mutilum

tilum habeas.] ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι. *Schol.* *afin que rien ne manque à la ſatisfaction qu'il vous doit.* DAC.

V. 182.

Ἔσσεαι, Eris: eſto.

— Οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα

Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

— Haudquaquam enim indigne ferendum, regem

Virum placare, quando quis prior injuriam fecerit.

Et ne penſez pas, qu'il ſoit indigne d'un Roi de faire ſatisfaction à ceux qu'il a offenſez.] Maxime veritablement divine. Toute injure doit être reparée, c'eſt la loi: ainſi perſonne n'eſt diſpenſé de lui obeïr, & il eſt glorieux à ceux qui portent le ſceptre de la juſtice de s'y ſoumettre. DAC.

V. 186.

Ἐν μοίρῃ, Recte, convenienter: κατὰ τὸ προσῆκον, κατὰ τὸ πρέπον.

Διίκεο, perſecutus es, ordine obiiſti. v. διικνέομαι, ἧμαι, pervado, permeo. *b. l.* oratione percurro, enarro.

V. 188.

Πρὸς δαίμονος, per Deum.

V. 189.

Τέως γε, eousque ſaltem. τέως, *adv.* tamdiu. ab ἕως.

V. 193.

Κουρῆτες, juvenes validi. a κοῦρος.

V. 197.

Ταμέειν, mactandum.

V. 200.

Πένεσθαι, curare, procurare.

V. 201.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies, ceſſatio. a μεταπαύομαι, interquieſco: ceſſo.

V. 202.

Μένος — ἦσιν, martius ardor — ſit.] ὀργὴ ὑπάρχῃ. *Schol.*

V. 203.

Δεδαϊγμένοι, confoſſi. v. δαΐζω, divido: diſcerpo: occido.

V. 205.

v. 205.

Ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον, ad cibum urgete.

Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus. a βρώσκω, edo.

v. 209.

Ἱείη, demittetur.

v. 213.

Τό, Ideo.

Μέμηλεν, curæ ſunt.

v. 211—213.

Pedes mortuorum olim januam verſus ſemper converſi fuerunt: hinc *Perſius*, *Sat. III. v.* 103. canit:

— — *tandemque beatulus alto*
Compoſitus lecto, craſſisque lutatus amomis,
In portam rigidos calces extendit. —

Achilles *h. l.* loquitur de Patroclo hunc in modum poſito:

Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος. —
Qui mihi in tentorio confoſſus acuto ære
Jacet, in veſtibulum pedibus converſus. —

Ubi diſcimus ex *Scholiaſte*, quod iſto ritu ſignificarent, ſe nunquam redituros, poſtquam elati fuiſſent. Interea dum corpus ibi jaceret, ſemper cuſtodiri ſolitum, ut vis ac contumelia ab eo arcerentur; unde Achilles ſubjicit:

— — — ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται. — — —
— — — *circum autem ſocii*
Lugent. — — —

Et *paulo ante*, *v.* 23. *ſqq.* vidimus eundem tam ſollicitum atque anxium, ne muſcæ vermesque cadaver contaminarent, ut hinc in prælium ire nequiret, donec Thetis illud ſecurum præſtare pollicita fuerit. POTT. *Tom. II. p.* 152. *ſq.* add. FEITH. *L. I. C. XIII. §. III.*

v. 217.

Κρείσσων εἰς ἐμέθεν, Præſtantior es me,] Suum conſilium tuetur Ulyſſes adverſus Achillem, qui Græcis in aciem jejunis prodeundum eſſe arbitrabatur: quod facundus orator eleganter refutat, ac in ipſo initio Achillem deprimendo, quod ad conſiliorum facultatem ſe eo nomine extollit ætatis & experientiæ multæ ratione,

qua

qua Achille ſit ſuperior, cui eminentiam tamen bellicæ laudis tribuit. Sic *antea* Polydamas Hectorem alloquebatur. Unde conſtat, verum eſſe, quod ipſe *Homerus alibi* dicit, diverſa eſſe Deorum dona, nullique omnia tribui, ut etiam *aliàs* vidimus. SPOND.

V. 218.

Σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην, te prudentia utique ſuperavero. προβάλλω *h. l.* ſupero.

V. 220.

Τῷ τοι — Itaque tibi —

Ἐπιτλήτω, acquieſcat. v. ἐπιτλάω vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior.

V. 221.

Κόρος, ου, ὁ, ſatietas, faſtidium.

V. 222.

Ἧστε, Cujus.

Καλάμη, ης, ἡ, ſtipula. *h. l.* cadaver hominis interemti. Πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν, plurimam quidem ſtipulam in terram æs fundit.] Ἀλληγορικῶς οὖν καλάμην νῦν κέκληκε τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων. *Schol.* Quoties multam necem ſignificare vult, *meſſem* hominum factam eſſe dicit. *Macrob. Saturnal. Lib. V. Cap.* 15. CLARK.

V. 223.

Ἄμητος, ου, ὁ, meſſis, collectio frugum. ab ἀμάω, meto.

Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, Meſſis autem perexigua: & *alors les reſtes ſont bien petits.*] C'eſt-à-dire, *ceux qui ſe ſauvent de la deroute ſont en bien petit nombre.* L'expreſſion d'Ulyſſe eſt remarquable; il appelle καλάμην, *ſtipulam*, *la paille*, ceux qui ſont tuez dans le combat, & il appelle ἄμητον, *moiſſon*, ceux qui échappent. Cela eſt aſſez conforme au langage de l'Ecriture ſainte, où ceux qui periſſent ſont appellez *la paille*, & ceux qui ſe ſauvent ſont appellez *le bled.* DAC.

Ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα Ζεύς, poſtquam inclinet lances Jupiter: *dès que Jupiter a fait pancher ſes fatales balances.*] C'eſt une phraſe tres-poëtique pour dire, *a mis en deroute l'un des deux partis*, ce qui n'arrive que lors qu'il a fait pancher un des baſſins de la balance. Il eſt aſſez parlé ailleurs des balances de Jupiter. EAD.

V. 225.

v. 225.

Γαςέρι δ' οὔπως ἐςὶ κ. λ. τ. Ventre vero haudquaquam licet &c. *Ce n'eſt point en jeunant que les Grecs doivent pleurer un mort ; &c.* EAD.

v. 228.

Καταθάπτω, ſepelio, inhumo, funero.

v. 229.

Νηλὴς, ἑος, ὁ, ἡ, patiens: firmus.

Ἐπ' ἤματι δακρύσαντες, diem unam deflentes.] De moderando luctu *antea* diximus, ad *v.* 9. *hujus Libri.* Dicit autem Ulyſſes ad Achillem: Non eſt quod ita Patroclum perlugeas, ut cibi capiendi tamen obliviſcaris. Satis enim in diem unum luctus tempus extenditur: proinde videndum eſt, ut eorum, qui mortui ſunt, ſepulturam procuremus; qui vero ſuperſtites e bello remanſerunt, illi videant, ut ſe lacrymis & planctu non macerent & frangant, ſed reſumtis cibo & potu viribus alacriores & fortiores in hoſtes exiliant. SPOND.

v. 230.

Πολέμοιο περὶ ςυγεροῖο λίπωνται, pugnæ horrendæ ſuperfuerint, *vel* e bello odioſo reliqui fuerint.

v. 233.

Ἑσσάμενοι χροὶ χαλκὸν] *Cum noſmet ipſi armaverimus.* Similiterque infra *v.* 238. — Νέςορος υἷας ὀπάσσατο. *Neſtoris filios ſibi ipſe comites aſcivit.* Vide ſupra ad *v.* 23. & ad *N.* 168. CLARK.

v. 234.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, cohortatio, inſtigatio: ab ὀτρύνω, incito, inſtigo, adhortor.

Ἰσχαναάσθω, ſubſiſtat.

v. 235.

Κακὸν ἔσσεται, male ei cedet.

v. 236.

Ἀθρόοι ὁρμηθέντες, omnes ſimul *caſtris* egreſſi.

v. 242.

Ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεςο δὲ ἔργον, ſimul verbum fuit, & perfectum eſt opus.] Sic apud *Virgilium : Sic ait, & dicto citius tumida æquora placat. Æn. I.* 146. item apud *Terentium : Dictum factum huc abiit. Heautontimor. Act. V. Sc. I.* 31. CLARK.

v. 246.

v. 246.

Ὀγδόατος, άτη, ατον, *Poët.* pro ὄγδοος, octavus.

v. 245. 246.

Quando ex pluribus unius tantum mentionem faciunt Scriptores, ceterorum numero in adjectivo ordinali implicite latente, ſupplemento plurium vocum opus eſt, ad conſtituendam integram orationem. ex. gr. 2. *Petr II.* 5. Ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε. pro quo plena eſt oratio: ἑπτὰ ἐφύλαξε, καὶ ὄγδοον Νῶε. Ita ſane legitur apud Homerum *h. l.*

Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρῃον.
Eduxerunt autem ſtatim mulieres formoſas, operum peritas,
Septem; *ſed* & octavam *Briſeïda pulcram genas.*

& *Iliad. B. v.* 312. 313.

— — — πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
Ὀκτώ. ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
— — — *præ metu foliis occulti,*
Octo: *ſed mater, quæ illos pepererat,* nona *erat.*

BOS *Ell. Gr. p.* 583. HOOG. *ad* VIG. *Idiot. Cap. III. Sect. II. R. XVII.* (*N.* 84.)

v. 247.

Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα, Auri autem appenſa Ulyſſes decem omnia talenta.] *Decem ipſa talenta*, vel *talenta non minus decem.* Vide ſupra ad Σ. 373. & 470. CLARK.

. Στήσας] ἀριθμήσας· ἢ διὰ ζυγοῦ στήσας· οὕτως γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον, ὅθεν ὀβολοστάται εἴρηνται. *Schol.* Vide infra ad Ω. 232.

v. 248.

Ἦρχ', Præibat *ferens.*

Κοῦρητες, juvenes.

v. 249.

Ἂν — ἵστατο, Surrexit.

v. 254.

Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Apri ſetis pro primitiis abſciſſis.

v. 250 —.

Fœdera inter ipſos Reges contrahebantur, ſicuti vi-

dere eſt *Iliad. III. v.* 261. *ſqq.* ubi Agamemnon & Priamus conveniunt, certisque ritibus, inſpectantibus Græcis ac Trojanis, paciſcuntur. *Agnus* ibi ex utraque parte collatus, & quidem Terræ, Jovi ac Soli *immolatus.* Jugulum præcidit Agamemnon, & pilos e capite exſecat, qui adſtantibus optimatibus a præconibus diſtributi: hoc ſigno notans, ita exciſum iri, qui fœdus violaret. — Sed enim hoc pacto mactari ſolebat in quovis jurejurando ſanctiori victima; veluti *h. l.* ubi Agamemnon, cæſo apro, reſectisque e fronte pilis, jurat, ſe cum Briſeïde rem non habuiſſe. FEITH. *L. IV. C. XVII.* §. *II.*

V. 255.

Ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ, ibidem ſedebant tacite.] Quid eſt *ibidem?* Immo: *immoti ſedebant & ſilentes.* Quibus duabus rebus eleganter & accurate tranquillitas concionis exprimitur, quæ ſine ſtrepitu & fremitu eſt. ERN.

V. 256.

Κατὰ μοῖραν, ut par erat.

V. 257.

Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,

Supplicans autem dixit, ſuſpiciens in cœlum latum.

Vide *Cel.* WOLFII *Cur. Phil.* nec non *Cel.* ELSNERI *Obſerv. S.* in *Joh. XI.* 41.

V. 258.

Ἴστω, ſciat: teſtis ſit.

V. 259. 260.

Notandum eſt, præ ceteris Diis *Jovem* cognominatum Ὅρκιον perjurii vindicem creditum fuiſſe: nam in Olympiæ βουλευτηρίῳ, id eſt, *conſeſſus publici loco*, Jovis ſtatuam utraque manu fulmen geſtantem, & ad pedes tabulam æneam, cui quædam carmina elegiaca, ad homines ab illo Deo in perjuriis invocando deterrendos compoſita, inſculpta viſebantur, poſitam eſſe tradit *Pauſanias. Præterea* perjuri a *Furiis* corripi & exagitari credebantur, quæ ſingulorum menſium quinto die loca perluſtrabant ad illos impios plectendos, juxta *Heſiodum*, *Oper. & Dier. v.* 801.

Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,

Ὅρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.

In

In quinta enim ajunt Furias obambulare,
Perjurium vindicantes, quod contentio genuit exitium perjuris.

Itaque Agamemnon jurans, ſe nunquam Briſeïda noviſſe, teſtes *Furias* adhibet *h. l.*

— — Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
— — *Furiæ, quæ ſub terram*
Homines puniunt, quicunque perjurium juraverit.

Pœna, quam ibi innuit *Homerus*, poſt mortem irrogata fuiſſe videtur. ait enim, ὑπὸ γαῖαν ἀνθρώπους, ſeu *homines ſub terram*; & quod ita intelligendum ſit, patet ex alio jurejurando apud eundem Poëtam, *Iliad.* Γ. *v.* 278. quo inferi Dii ſic invocantur:

— — — καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
Ἀνθρώπους τίνυσθε, ὅ τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
— — — *& qui ſub terra mortuos*
Homines punitis, quicunque perjurium juraverit.

Sed nonnulli *iſto loco* legunt καμόντες, & ita intelligi volunt, fato functorum animas inſervire ad perjuros nebulones cruciandos. POTT. *Tom. I. p.* 284.

v. 262.

Πρόφασις, εως, ἡ, occaſio, prætextus. a πρόφημι, prædico.

Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, Neque concubitus cauſa indigens *ipſa.*

Οὔτε τευ ἄλλου, neque alicujus alterius *rei.*

v. 263.

Ἔμειν', manſit.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ, ἡ, intactus, incontaminatus. ex α pr. & προτιμάσσω, attingo. *Dor.* pro προσμάσσω.

v. 264.

Ἐπίορκον, perjurium *eſt.*

v. 265.

Διδοῦσιν; ὅτις — (*Dor.* pro ὅστις,) dant εἰ̓... qui —.

Σφ' ἀλίτηται, in eos peccarit. v. ἀλιτέω, ῶ, pecco, delinquo.

v. 266.

Ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε, *id eſt*, κάπρου στόμαχον ἀπέταμε, jugulum apri abſcidit.

v. 267.

Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus. 2.) latitudo. 3.) *h. l.* æquor.

v. 268.

Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. a βόω, paſco.

v. 267. 268.

Victimæ ob jurajuranda mactatæ *non ſolebant venire in cibum*, ſed *abjici*, quod videmus *h. l.* in apro illo Agamemnonis, quem Talthybius

— — πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥίψ' ἐπιδινήσας βρόσιν ἰχθύσιν. ——
— — *cani maris in magnum æquor*
Projecit circumrotatum, eſcam piſcibus. ——

Inde *Pauſanias*, *Eliac. Prior.* ſeu *Lib. V. Cap.* 24. Τοῖς γε ἀρχαιοτέροις ἐς τὰ ἱερεῖα ἦν καθεστηκὸς, ἐφ' ᾧ τις ὅρκον ἐποιήσατο, μηδὲ ἐδώδιμον εἶναι τοῦτο ἔτι ἀνθρώπῳ. *Vetere equidem religione ſancitum ſcio, ne victima veſcerentur homines, ſuper qua jusjurandum conceptum fuiſſet.* Quem etiam morem obſervatum ſcribit *ibidem* in Olympiis, ubi Athletæ ac Gymnaſtæ apud Hellanodicas jurabant ἐπὶ κάπρου τομίων, *ſuper exſecti ſuis teſtibus*. FEITH. *L. IV. C. XVII.* §. II.

v. 270.

Ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα, magnas calamitates omnino mortalibus infers.

v. 272.

Ὤρινε, commoviſſet.

v. 273.

Ἦγεν, Abduxiſſet.

Ἐμεῦ ἀέκοντος, me invito.

Ἀμήχανος *h. l.* mala ſtruens. ex α epitat. & μηχανή.

Πόθι *hic* nimirum.

v. 274.

Γενέσθαι, contingere.

v. 276.

Αἰψηρὸς, ῥαιϛηρὸν, celer, velox. ab αἶψα, *adv.* ſtatim; continuo.

v. 277.

Ἄρ'] *Ut juſſerat Achilles.* — *v.* 275.

v. 280.

Κάθισαν, collocaverunt in ſedibus.

v. 281.

V. 281.

Ἔλασσαν, egerunt.

V. 284.

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, Ipſi circumfuſa.

Λίγ' ἐκώκυε, ſtridulum edidit ululatum: ſtriduſe lamentabatur.

Ἀμύσσω, *vel* τίω, rado unguibus, vellico, lacero, diſcerpo, lanio. *Metaph.* mentem exulcero. *A. v.* 243.

V. 290.

Ἂψ ἀνιοῦσ', Reverſa.

Ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί, ut me excipit malum e malo ſemper!

V. 291.

Ἔδοσαν, collocarant.

V. 294.

Κήδειος, ου, ὁ, cujus curam gerimus. 2.) *h. l.* carus, amatus, amicus, conjunctus. a κῆδος, εος, τὸ, cura.

Ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον, exitialem diem obierunt.

V. 295.

Οὐδὲ μὲν οὐδ'] Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt. CLARK. haudquaquam tamen.

Ἔασκες, ſinebas.

V. 296.

Πέρσεν, evertit.

V. 298.

Θήσειν, *te* factūrum eſſe.

V. 299.

Δαίσειν γάμον, inſtruere *vel* celebrare epulas nuptiales.

V. 300.

Τῷ *hic* Ideo.

Ἄμοτον, inexpletum: inſatiabiliter. Δ. 440.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus, jucundus, animo manſuetus. a μειλίσσω.

V. 301.

Ἐπὶ — στενάχοντο, adgemebant.

V. 302.

Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη, De Patroclo, ſpecie, de ſuis autem *revera* ipſorum malis ſingulæ]

„Selon mon goût particulier, voilà le trait le plus fin, „qui ſoit dans toute l'Iliade: rien n'eſt plus naturel que „l'image que le Poëte nous preſente de nos pauvres fil„les, qui ſe trouvant depuis aſſez longtemps entre les „mains d'un vainqueur, renouvellent leurs larmes à l'oc„caſion des nouveaux objets de triſteſſe qui les envi„ronnent, quoiqu'elles y priſſent peu de part.„ *Terraſſon. Diſſertat ſur l'Iliade*, *Part. IV. Cap* 4. CLARK Hanc tam bellam ſententiam etiam Latini Scriptores, in his *Tacitus* & *Virgilius*, imitati ſunt: apud quos per occaſionem aut prætextum alieni mali, lugent ſua, aut moventur ſuis. Conf. infra *v.* 339. ERN. Vid. etiam *Cel.* CLERICI *Art. Crit. P. II. S. I. C. X. R. IX.* §. 8. **Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt**, *Tom. II. p.* 364.

v. 303.

'Αμφὶ, circum *Achillem.*

v. 308.

Μενέω, expectabo.

Δύντα – ἐς ἠέλιον] ἕως ἡλίου δυσμάς. *Schol.*

v. 309.

'Αποσκεδάζω, diſſipo, diſpello. *h. l.* dimitto.

v. 312.

Πυκινῶς *hic* aſſidue.

v. 313.

Πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι, antequam prælii aciem ſubiret. Vid. PALAIR. *ad Luc. XXI.* 24. Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας.

v. 314.

'Αδινῶς ἀνενείκατο, crebros ex imo pectore trahebat gemitus.

'Αδινῶς, confertim. 2.) miſerabiliter. 3.) ſenſim, paullatim. ab ἀδινός. *B.* 87.

'Ανενείκατο, *ſcil.* φωνὴν, emiſit vocem, *vel* edidit gemitus. Supplet *Muſæus*, *v.* 172.

'Οψὲ δὲ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν,

Tandem autem Leandro ſuavem (*hanc*) emiſit vocem, (*Hero.*)

Eſt autem aor. 1. ind. Med. *Jon.* & *Poët.* pro ἀνηνέγκατο, v. ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω, emitto, tollo.

v. 315.

v. 315.

ῥά νύ μοι ποτὲ καὶ σύ, Certe mihi olim & tu]
: denuo occaſionem lamentandi Achilles Patroclum
ommodam. Invitatus enim a ſex illis Heroibus ad
um, erupit in querelas, a re præſenti exorſus;
licat: Non eſt fas, me in edendo occupari, cui
lus deeſt, amicus ille meus, qui mihi ſæpius
um adornabat ſimili tempore, videlicet ſi quan-
ois in prælium erat prodeundum. Hinc pergit &
icos præterea luctus commemorat, patris nimi-
quem ante mortuum aut morti proximum ſua fata
m miſeratur, & cetera, quæ ſequuntur. SPOND.
μμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, qui fata habet difficilia.
& μόρος, fatum.

v. 316.

παρὰ δεῖπνον ἔθηκας, lautum jentaculum appo-

v. 317.

ζοίατ', feſtinarent. v. σπέρχω. Λ. 110.

v. 318.

- φέρειν πολύδακρυν ἄρηα, inferre lacrymabile bellum.

v. 320.

ἐόντων, intus licet ſint.

v. 321.

θῇ, Tui deſiderio.

v. 323.

fortaſſe.

v. 325.

κνῆς Ἑλένης] Plut. de aud. Poët. p. 22. ῥιγεδανὸς,
ιλός ἐστι. Δάνον γὰρ οἱ Μακεδόνες θάνατον καλοῦσι.
tymol. M. in h. v. cui δανος eſt mera ſine ſenſu
tio: ubi male laudatur Il. Γ. ERN.
κνὸς, ὴ, ὀν, horribilis, horrorem incutiens: quem
exhorrent: inviſus: odioſus: pernicioſus. ex ῥῖ-
, rigor, frigus; & δανος.

v. 326.

διὰ) τὸν, ὃς Σκύρῳ κ. τ. λ. Vel (*propter*) illum,
cyro &c.] Peleus, cum intellexiſſet, ceteros Græ-
Trojam expeditionem adornare, dicitur filium

 Achillem

Achillem ad Lycomedem, regem Scyri, inſulæ unius ex Cycladibus, miſiſſe, ut illic habitu muliebri inter virgines occultaretur, & ſic fatum effugeret, quod illi impendebat, ſi ad Trojam cum reliquis proficiſceretur. Apud eum Regem quamdiu fuit, dicitur illius filiam Leidamiam compreſſiſſe, ex qua Neoptolemum iſtum, de quo in præſentia Achilles meminit, ſuſcepit. Vide *Statii Achilleidem.* SPOND.

Σκυρῳ - ἐντρέφεται, in Scyro nutritur.

v. 328.

Ἐώλπει, ſperaverat: ſperabat. Attici Temporali augmento Syllabicum inſuper præponunt. — Huc refer εἴκω, *ſimilis ſum:* ἔλπω, *ſpero:* ἔργω, *facio:* quæ Attice ſua Præterita Media augent præpoſito ε: ut, ἔοικα pro οἶκα. ἔολπα, ἔοργα. — Et hæc in Plusquamperfecto augentur præterea in medio: ut, ἐώλπειν, *ſperaveram*, ἐώργειν, *feceram*, ἐώκειν, *ſimilis fueram.* WELL. *Gramm. p.* 160. *N.* 2. FISCH. *Anim. p.* 181.

v. 329.

Ἀπὸ, longe ab —.

v. 330.

Αὐτȣ̃, hic.

Ἐνὶ Τροίῃ] Non *in Troja*, ſed *ad*, *prope Trojam*, ut ſupra ἐνὶ πυρὶ, ἐν ποταμῷ, & alia. ERN.

v. 332.

Σκυρόθεν, e Scyro.] Σκῦρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, *Schol.*

v. 333.

Δμωὸς, ὁς, ὁ, ſervus, miniſter.

v. 334.

Κατὰ πάμπαν, prorſus, omnino.

v. 335.

Ἀκαχῆσθαι, triſtari; affligi. præt. infin. Paſſ. *Jon.* pro ἠκαχῆσθαι, v. ἀκαχέω, triſtitia afficio.

v. 336.

Ἐμὴν — de me —.

v. 340.

Ἄρα] *Eo modo, quo dixi* —.

v. 342.

v. 342.

Τέκνον ἐμὸν, Filia mea.

Ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἐῆος, deſeris virum bonum.

v. 343.

Μέμβλεται, curæ eſt. *pro* μεμέληται. item μέμβλετο, *pro* μεμέλητο, curæ erat. *Sync. & Pleonaſm.* τῦ β. *aut ex* μέμβλω, *idem quod* μέλω, *ex eoque factum.*

v. 346.

Ἄπαστος, ου, ὁ, ἡ, jejunus, impaſtus. ex α pr. & πάω, guſto, veſcor.

v. 348.

Στάξον, Inſtilla.

v. 350.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx. 2.) *h. l.* harpa, *avis quædam rapax, aquilæ ſimilis.* ab ἁρπάζω.

Λιγύφωνος, ου, ὁ, ἡ, *idem quod* λιγύφθογγος, ου, *B.* 50.

v. 351.

Οὐρανῦ ἐκκατέπαλτο, E cœlo deſiliit. *pro* ἐκκατεφάλλετο.

v. 354.

Ἀτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, inſuavis, injucundus, peracerbus, ex α pr. & τέρπω, delecto.

v. 357.

Διὸς ἐκποτέονται, a Jove devolant. ἐκποτέομαι, ῦμαι, evolo. ex ἐκ & ποτέομαι, volo, as.

v. 359.

Λαμπρὸν γανόωσαι, lucidum renitentes, clare ſplendentes.

v. 360.

Νηῶν ἐκφορέοντο, E navibus ferebantur.

v. 361.

Κραταιγύαλος, ου, ὁ, ἡ, firmus, fortis. ex κραταιὸς & γύαλον, cavitas.

v. 366.

Ἐν — Δῦν', penitus ſubiit.

v. 367.

Ἄρα] *Ut dictum eſt — v.* 364.

v. 372.

Ἄρ] *Deinceps —.*

v. 374.

v. 374.

Τῆ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ejus autem in longinquum fulgor ibat.

Μήνη, ης, ἡ, luna.

v. 375.

Ἐκ πόντοιο — φανείη] *E ponto flamma relucet*, vertit Clarkius, quaſi in aqua maris videant relucentem flammam. Sed eſt potius, *in mari nautis flamma cernitur.* Surgit enim e monte, late conſpicuo. Sic ἐξ ἐπιπολῆς eſt *in ſuperficie.* Ἀπὸ γῆς vel ἐκ γῆς, *in terra*, de quo egregia obſervatio eſt Dorvillii ad Chariton. p. 106. ERN.

v. 377.

Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ, Loco in ſolitario.

v. 382.

Περισσείοντο, quaſſabantur: circum movebantur.

v. 381 — 383.

Criſta ut plurimum pennis aut pilis ex cauda vel juba equina detonſis compta erigebatur; idcirco memoratur λόφος ἱπποχαίτης, κόρυς ἱπποδάσεια, ἵππουρις. Ita Hom. *h.l.*

— — ἡ δ' ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
— — *hæc autem tanquam ſtella refulgebat*
Setis equinis comans galea: circum autem movebantur crines
Aurei, quos Vulcanus poſuerat criſtam circum frequentes.

Vulgares milites criſtas minores geſtabant; præcipui vero præfecti ac viri genere clari majoribus plumis eminebant, & non raro duabus, tribus, quatuorve gloriabantur. *Suidas* contendit; Geryonem tricipitem apud Poëtas celebrari hac ſola de cauſa, quod ejus galea tribus criſtis decorata eſſet. *Virgilius* caſſidem Turni ad hunc morem deſcribit, addita figura Chimæræ, *Æneid. Lib. VII. v.* 785.

Cui triplici crinita juba galea alta Chimæram
Suſtinet. — — — —

Hujusmodi galea appellabatur τρυφάλεια, plumis in orbem cincta ἀμφίφαλος: quatuor vero adornata τετράφαλος. Sic *Apollonius Argonaut. Lib. II. v.* 922.

Τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πήληξ.
Effulgebat impoſita cum quatuor bullis & criſta rubra caſſis.

His

lis utebantur Veteres ad terrorem hoſti incutiendum; hinc Homeri verba, *Iliad.* Γ. 337.

— δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

— *horribiliter autem criſta deſuper nutabat.*

Eundem in finem Pyrrhus Rex Epiri, præter faſtuoſam criſtam, capri cornua in caſſide geſtabat, ut refert *Plutarchus* in *Pyrrho.* Non inficior, *Suidam* nos docere, quod τρίχωσις aut ipſa criſta frequenter vocetur κέρας. POTT. *Tom. II. p. 23. ſq.*

v. 384.

Πειρήθη, *ſeq. Genit.* Tentabat. *ſeq. Acc.*

v. 385.

Εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε, An ſibi apta eſſent. ἐφαρμόζω, accommodo, adapto, concinno. 2.) congruo, convenio, quadro.

Ἐντρέχοι, faciles in iis moverentur. (artus.) v. ἐντρέχω, curro inter —. 2.) *h. l.* convenio, quadro.

v. 386.

Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', Ei vero tanquam alæ erant.] Quelle poëſie! Homere ſembloit avoir épuiſe tous les miracles ſur ces armes, en voici encore un nouveau. Bien loin d'être peſantes, elles ſont comme des aîles qui élevent ce Héros & le rendent plus diſpos & plus leger. Et tout ce miracle, c'eſt pour dire poëtiquement une choſe très-ſimple, que ces armes ſont ſi juſtes & ſi proportionnées à la taille d'Achille, qu'elles ne l'embarraſſenr point du tout. DAC.

Ἄειρε, attollebant.

v. 387.

Ἄρα] *Deinceps.*

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, *h. l.* theca, vagina *ſeu* receptaculum haſtæ.

v. 393.

Ἀμφὶ — ἴσαν, circumpoſita erant.

Ἐν — ἔβαλον, immiſerunt.

Χαλινὸς, οῦ, ὁ, frenum, habena.

v. 394.

Κατὰ — τεῖναν, extenderunt.

v. 398.

Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς' ἠλέκτωρ ὑπερίων, Armis collucens, tanquam fulgidus ſol.] Après ce qu'il a dit de l'éclat de la cuiraſſe & de celui du bouclier, tout cela raſſemblé ſur Achille, qui eſt ſur ſon char, doit le faire paroître comme le ſoleil dans ſon char environné de lumiere. Cela eſt très-ſuivi, & Homere eſt venu à cette comparaiſon par dégrez & avec beaucoup de juſteſſe. DAC.

v. 400.

Τηλεκλυτὰ τέκνα, inclyta ſoboles.

v. 401.

Σαωσέμεν, ſalvum referre.

v. 402.

Ἑῶμεν πολέμοιο, ſatiati fuerimus pugna. *ἑῶμεν pro ὦμεν*, Pleonaſmo τῦ ε, ab *inuſit.* ἕημι, ex ἕω. ſignificat autem *idem quod πληρόω*, ſatio, impleo.

v. 404.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος, Hunc autem ſub jugo allocutus eſt pedibus celer equus,] Omnium abſurdiſſima maximeque ridicula Achillis equi fabula more hominum loquentis viſa eſt iis, qui penitiores Homericæ ſapientiæ receſſus pervadere non valent; verum id non Homero vitio vertendum eſt, ſi a quibusdam non intelligitur, ſed ipſorummet inſcitiæ imputandum, qui illum non intelligunt. Rem igitur ad eos erudiendos paulo accuratius expendamus. Achillis equus, cui nomen Xanthus, interfecto Patroclo, quem ille curru vehebat, graviter a Domino increpatus, quod non ſervaſſet incolumem, Junonis ope, quæ vocem ei tribuit ſonis diſtinctam, erumpit in verba, & a ſe ipſo objectum crimen amolitur; mox vero furiæ, non autem Juno, quo minus amplius loquatur, inhibent, eique, ut Plautino verbo utar, vocem occludunt. Ac *primum* quidem hominum mores vocemque non ſolum brutis animantibus, ſed rebus etiam ſenſu carentibus affingere, cum Poëtæ tum Oratores ipſi ſolenne habent. Cujus rei vel ipſæ Divinæ Litteræ præbent exempla, ut verbi gratia lepidiſſimum illum cardui cedrique apologum,

(4. *Reg.*

(4. *Reg.* 14.) illumque alium non minus elegantem de arboribus Regem ſibi poſtulantibus, (*Jud.* 9.) *Deinde* fama vulgo accepta omniumque ſermone celebrata, Phryxi arietem olim eſſe locutum, ferebat. *Præterea* Achillis equi genere erant immortales, ut idcirco non ſine decoro mente intelligentiaque præditos Vates fingat. *Poſtremo* probabile ducimus, veram aſinæ Balaami hiſtoriam, (*Num.* 22.) quæ aliquando divino miraculo locuta erat, Homerum non latuiſſe, ad ejusque ſimilitudinem fabulam hanc commentum eſſe. Eritne igitur ſannis excipienda, & ineptis futilibusque anicularum fabellis accenſenda, an potius ut ſapientis ingenii nobile inventum demiranda? Sed quod ad rem noſtràm facit, argumentumque, quod nunc tractamus, confirmat, mecum perpendite,— equo illi facultatem quidem loquendi ab Junone tributam, at non item mox ab ea ereptam eſſe. Quomodo enim Juno, quæ utpote Dea aëris vocem creat, vocem deſtrueret? Deſtruant ſane, & in faucibus opprimant Furiæ; quandoquidem tam funeſta res eſt vocis extinctio, ut nonniſi Furias deceat tetrum miniſterium illud obire. *Accedit* ad hæc, quod juxta Ethnicorum theologiam quidquid adverſus naturam fieret, ejusque firmatas leges offenderet, illud e medio tollere, atque ex hominum ſocietate eliminare, pertineret ad Furias. Quapropter cum nihil ſceleſtius naturam pervertat & peſſumdet, quam mors parentibus a liberis illata, (quod facinus omnium eſt immaniſſimum ac teterrimum; omnia enim divina atque Humána jura perfringit,) eos, qui patrarint, tradiderunt Poëtæ, a Furiis flagello tædisque inſtructis exagitari, quæ nuſquam illos conſiſtere patiantur, eo nempe Deorum conſilio, ut ceteri omnes a tanto ſcelere deterreantur. Quanquam, ut recte interpretatur *Cicero*, (*Orat. pro S. Roſc. Amer.*) Furiarum nomine ſincera ſignificatione furor ille intelligendus eſt, qui patricidas conſequitur, inteſtinusque vindex juſto plectit ſupplicio. *Nolite enim putare*, inquit, *quemadmodum in fabulis ſæpenumero videtis, eos, qui aliquid impie ſcelerateque commiſerint, agitari & perterreri Furiarum tædis ardentibus. Sua quemque fraus & ſuus terror maxime vexat; ſuum quemque*

que ſcelus agitat, amentiaque afficit; ſuæ malæ cogitationes conſcientiæque animi terrent. Hæ ſunt impiis aſſiduæ domeſticæque Furiæ, quæ dies noctesque parentum pœnas a conſceleratiſſimis filiis repetunt. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 79. *ſqq.*

V 405.

Ἤμυσε καρήατι, inclinavit caput, *vel* nutavit capite.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput.

V. 407.

Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis. ab αὐδὴ, ῆς, vox.

Ἔθηκε, reddidit.

V. 411.

Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, cunctatio. 2.) ſegnities.

Νωχελίη, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, ſegnitia, ſocordia, tarditas, languor. a νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, ſegnis.

V. 412.

Ἕλοντο, detraxerunt.

V. 415.

Καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, vel flatum Zephyri curſu æquaremus.

V. 417.

Θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι, a Deoque & viro vi domari.] Puisqu'il avoit fallu qu'Hector fût aidé par un Dieu pour tuer Patrocle, à plus forte raiſon Achille, plus vaillant que Patrocle, ne pourra-t-il être tué par un homme ſeul. DAC.

V. 418.

Ἔσχεθον αὐδὴν, inhibuerunt vocem.

V. 422.

Ἀλλὰ καὶ ἔμπης, attamen.

V. 423.

Πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο, antequam Troës abunde ſatiaverint ſe pugna, *vel* ſatis exegerint pugnæ.

V. 424.

Ἐν *hic* inter.

Ἔχε, dirigebat.

IN

IN Υ. ILIADIS.

V. 3.

...ωσμὸς, ȣ, ὁ, tumulus, locus eminens *vel* editus, *elut e terra ſubſilit.* a Ͽρώσκω, ſalio.

V. 4.

...μιϛα] ἀντὶ τȣ͂, Θέμιν, δικαιοσύνην· ἥτις ἐϛὶ μία τῶν Τι...νν. *Schol.*

...omerus *h. l.* Themidem refert juſſu Jovis Deos ad ...ionem vocare, & in *Hymno in Jovem* ſeorſum cum ſedere & crebros cum eo miſcere ſermones. *Quin... alaber Lib. XII.* eandem narrat Deorum pro Troja... & Achivis pugnantium contentionem diremiſſe. ...MBERGK *Themis. p.* 51.

...orum concilia diverſorum generum fuiſſe conſtat ex ...ſimis *Virgilii* verſibus. *Georg. Lib. I. v.* 25.

...que adeo quem mox quæ ſint habitura Deorum ...cilia incertum eſt. — — — —

potiſſimum videntur fuiſſe: *primo* omnium omnino ...um, Cœleſtium, Marinorum, Fluvialium & Syl...um. ita *h. l.*

...ς δὲ Θέμιϛα κέλευσε Θεȣ̀ς ἀγορήνδε καλέσσαι,

κ. τ. λ.

... apud *Hom.* alioſque ſuppetunt exempla: *Secundo* ...ur concilium fuiſſe ex duodecim majorum gentium ...cum octo Selectis ita dictis a *Varrone* in *fragm. p.* 41. ... denique *loco* Cenſentes, ſive illi duodecim majo... gentium Dii, ſoli convocabantur, illique Jovis ...ium conſtituebant. D'ARNAUD *de Diis* παρέδροις ...*ent.* (*p.* 10. *ſq.*) cujus Synopſin exhibet *Cel.* J. ...LF SCHLEGEL ad ANT. BANIERII Erläuter. der ...rlehre 2c. *Tom. I. p.* 979. *ſqq.* Vid. etiam *Ejuſdem III. p.* 232. *ſqq.*

V. 5.

...κ] *Proinde, ut juſſerat Jupiter* —, *v.* 4. CLARK.

V. 7.

...φι *h. l.* præter.

V. 9.

V. 9.

Πῖσος, εος, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum: *quaſi* qui poſſit πίσαι, *i. e.* potum præbere. a πιπίσκω, potum præbeo. *quod* a πίνω.

V. 13.

Διὸς ἔνδον, apud ædes, *vel* in ædibus Jovis.

Ἀγηγέρατο, congregati erant: congregabantur. 3. plur. plusq. perf. ind. Paſſ. *Att.* & *Jon.* pro ηγερμένοι ἦσαν. v. ἀγείρω, congrego.

V. 14.

Νηκουστέω, ῶ, *cum Genit.* non audio *quem. h. l.* non pareo *cui.* ex νὴ & ἀκούω. pro ἀνηκουστέω, quo utitur Homerus *Il. O. v.* 236.

V. 15.

Ἐξείρετο, interrogabat.

V. 22.

Μενέω πτυχὶ, manebo in cacumine. πτύξ, χὸς, ἡ, *h. l.* cacumen montis.

V. 23.

Οἱ δὲ δὴ ἄλλοι Ἔρχεσθ', at jam vos ceteri Abite.

V. 25.

Ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου, prout animus fert cujusque.

V. 27.

Ἔχω *hic* ſuſtineo.

V. 28.

Ὑποτρομέεσκον,] *Contremiſcere ſolebant.* Vide ſupra ad B. 221. CLARK.

V. 29.

Θυμὸν ἑταίρου χώσαται, animo ob ſocium iraſcitur.

V. 30.

Ὑπὲρ μόρον, præter fatum.] Vide infra ad *v.* 336.

V. 32.

Βὰν δ' ἴμεναι] Facta ſibi pro ſuis bellandi poteſtate, prodeunt jam Dii, ſeque in ſuas partes bifariam recipiunt: nimirum quinque ad Græcos, ſex ad Trojanos migrant. Illi ſunt, Juno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus: cui opponuntur ex adverſo, ut ipſe Poëta *in ſequentibus* exponit, Diana, Mars, Apollo, Latona,

atona, Xanthus. Sexta autem numero Venus, numero tantum eſt: nam ad bellica munia inepta, ut olim ipſi objecit Jupiter; unde lepide in illam *ſequenti Libro* invocabitur Minerva cum Junone, quod Marti voluerit auxiliari. SPOND.

Δίχα θυμὸν ἔχοντες, diſcordibus animis.

V. 34.

Ἐριούνης, ου, ὁ, valde utilis: utilitatum auctor. *Mercurii* epithet. ex ὄνημι, proſum.

V. 35.

Κέκαστο, ornatus erat.

V. 39.

Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonſus. ex α pr. κείρω, tondeo; & κόμη, coma.

Φοῖβος ἀκερσεκόμης] „Apollo chryſocomes cognominatur, a fulgore radiorum, quos vocant comas aureas ſolis. Unde & ἀκερσεκόμης, quod nunquam radii poſſunt a fonte lucis avelli. „ *Macrob. Saturnal. Lib. I. Cap.* 17.

V. 41.

Ἕως, Quamdiu.

V. 42.

Τέως, Tamdiu.

Μέγ' ἐκύδανον, magnopere ſe efferebant. v. κυδαίνω, celebro, laudo.

V. 44.

Ὑπήλυθε, ſubiit.

V. 49.

Ὅτε, aliquando, interdum.

V. 50.

Ἄλλοτ', Interdum.

Ἐρίδουπος, ου, ὁ, ἡ, valde ſonans, reſonus.

V. 53.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *h. l.* locus quidam amœniſſimus, Diis ſacer, juxta Simoëntem amnem. *propr.* pulcher collis, tumulus. ex καλὸς & κολώνη, ης, collis, tumulus.

V. 55.

Σύμβαλον, Commiſerunt.

’Εν *hic* inter.

’Ρήγνυντο, irrumpere fecerunt.

v. 56.

Δεινὸν δ’ ἐβρόντησε πατὴρ] Quels prodiges! dès qu’Achille paroît pour combattre, toute la nature eſt agitée, & le ciel & la terre ſemblent être les herauts de ce guerrier pour annoncer ſa marche. DAC.

v. 58.

’Απειρέσιος, ου, ὁ, ἡ, & ἀπειρέσιος, ια, ιον, infinitus, immenſus. ab ἄπειρος, ου, ὁ, ἡ, *idem.*

v. 59.

Πόδες *hic* radices: τὰ καταλήγοντα τῶν ὀρῶν. Μεταφορικῶς. *Schol.*

v. 61.

῎Εδδεισεν δ’ ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων] Quelle Poëſie pour décrire un tremblement de terre! DAC. Vid. *Longin.* §. 9.

῎Αναξ ἐνέρων, rex inferorum. *O.* 188. ἐνέροισιν ἀνάσσων.

’Αϊδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus. ab ἀΐδης, ου, ὁ, *idem.*

v. 62.

Μὴ, *veritus*, ne.

v. 65.

’Ευρώεις, εντος, putris, ſitu obſitus *vel* ſentus. 2.) tenebroſus, obſcurus. ab εὐρὼς, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor, caries.

Θεοί περ, Dii ipſi.

v. 66.

Τόσσος ἄρα] *Tantus utique*—.

v. 67.

῎Εναντα, *adv.* contra, ex adverſa parte. *mox* ῎Αντα, *idem.*

v. 70.

’Αντέστη, *ſeq. Dat.* contra-ſtabat.

v. 72.

Σῶκος, ου, ὁ, ſervator. Epith. *Mercurii.* ῎Ητοι ὁ ἰσχυρὸς· σώκειν γὰρ, τὸ ἰσχύειν· ἢ σούμενος ὠκέως, τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως. ἄγγελος γὰρ ὁ Θεός. *Schol.*

’Εριούνιος, ου, ὁ, *idem quod* ’Εριούνης, *v.* 34.

v. 73.

Βαθυδίνης, ου, ὁ, ἡ, profundos vortices habens. ex βαθὺς & δίνη, ης, vortex.

v. 74.

v. 74.

Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Quem Xanthum vocant Dii, homines vero Scamandrum.] Vide ſupra ad Ξ. 291. & *Α*. 403.

v. 77.

Τῷ γάρ ῥα μάλιστα] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ῥα· ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit; Σ. 91. 114. 334. CLARK.

v. 81.

Εἴσατο φωνὴν, aſſimilavit ſe voce.

v. 83.

Ἀπειλαὶ] νῦν, καυχήσεις. *Schol.*

v. 84.

Βασιλεῦσιν, ducibus.] C'eſt-à-dire, devant Priam & les Princes ſes fils. DAC.

Οἰνοποτάζων, convivans: *à table.*

Οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. ab οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor.

v. 91.

Ἐπήλυθεν, *cum Dat.* invaſit. *cum Acc.*

v. 92.

Λυρνησσὸν] πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν.] } *Schol.*
Πήδασον] ποταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος.

v. 94.

Ἦ κ' ἐδάμην, Certe aliâs domitus fuiſſem—.

v. 95.

Τίθει φάος, dabat victoriam.

v. 96.

Λέλεγας] τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους κατοικοῦντας. *Schol.*

v. 97.

Οὐκ ἔστ' — ἀνδρα μάχεσθαι, non poteſt — vir *mortalis* pugnare.

v. 98.

Πάρα, adeſt.

v. 100.

Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν, Antequam corpus humanum transadegerit.

V. 101.

Ἶσον τείνειεν πολέμȣ τέλος, Æqualem traheret la[…] victoriæ.] ἶσον ποιήσειε τὸ τέλος τȣ̃ πολέμȣ, μηδὲ βοηθῇ. *Schol.*

V. 102.

Νικήσει, Vinceret.

Παγχάλκεος, ȣ, ὁ, ἡ, totus æreus. ex πᾶν & χαλκ[…]

Εὔχεται εἶναι, glorietur eſſe: ſit.

V. 105.

Εὔχεο, *cum Dat.* Precare.

V. 106.

Ἐκγεγάμεν, *Ex* — Natum eſſe. præt. infin. Med. […] pro ἐκγεγαέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἐκγεγαέναι, v. γείνομαι, naſcor.

Κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ Θεȣ̃ ἐςίν, ille vero ex inferiori *natus* eſt.] Il paroît par cet endroit d'Homere que […] hommes ont toujours été entêtez de la naiſſance; […] il paroît auſſi que ce Poëte a voulu faire entendre […] cet exemple bien ſenſible, que le plus de naiſſance […] marque pas toujours le plus de vertu. Le fils de T[…]tis étoit bien ſuperieur au fils de Venus. DAC.

V. 107.

Διός ἐσθ', ex Jove eſt.

V. 109.

Ἀρειά, ᾶς; *Poët.* ἡ, ῆς, minæ. ab ἀρά, imprecatio.

V. 115.

Φράζεσθον, Conſiderate.

Ποσείδαον, Neptune.

V. 116.

Ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα, quomodo ſe habitura ſint ha[…] opera.

V. 118.

Ἀνῆκε, impulit.

V. 119.

Ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω, avertamus retro.

V. 125.

Κατήλθομεν, de — deſcendimus.

Ἀντιόωντες Τῆσδε μάχης, interfuturi Huic pugnæ.

V. 126.

V. 126.

Πάθῃσι, patiatur.

V. 127.

Πείσεται, patietur.

Ἄσσα οἱ αἶσα Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, &c. quæcunque ei Parca Naſcenti nevit lino, &c.] Hic verſus repetitus Ω. 210. varie multorum imitatione expreſſus eſt. v. c. Spanh. ad Callim. H. in L. P. 104. ERN.

V. 129.

Ἐκπεύσεται ὀμφῆς, didicerit ex voce.

V. 131.

Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς,

Terribiles nempe Dii, quum apparent manifeſti.

Ἐναργὴς, έος, ὁ, ἡ, clarus, evidens, manifeſtus, perſpicuus. ab ἀργὸς, albus.

V. 133.

Παρὲκ νόον, temere.

V. 134.

Ἔριδι ξυνελάσσαι, ad certamen committere.

V. 137.

Πάτος, ου, ὁ, via.

Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος κ. τ. λ. *Laiſſons ces mortels décider leurs differents, & nous éloignant du champ de bataille, retirons-nous ſur cette eminence pour n'être que ſpectateurs du combat.* DAC.

V. 138.

Ἄρχῃσι μάχης, incipiat pugnam.

V. 139.

Ἴσχω, inhibeo.

V. 140.

Παρ' αὐτόφι, e veſtigio.

Ὀρεῖται, orietur.

V. 141.

Διακρινθέντας, decreto *eos* prælio.

V. 142.

Ἄψ ἴμεν, Redituros.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum. ex ὁμοῦ & ἄγυρις, εως, ἡ, *idem.*

 V. 145.

v. 145.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ, ἡ, circumfuſus. 2.) *h. l.* terra adgeſta utrinque munitus. ex ἀμφιχύω, circumfundo.

In univerſum *Homerus* civitates ἐυπύργους, ἐυτειχέους, vocat, *ob turres mœniaque, quibus munita. Iliad. VII.* 71. *A.* 129. *&c* Solitum autem aggerem e terra [illegible]uris accumulari, exemplo Trojæ, cui *h. l.* ἀμφίχυτον τεῖχος, *murus aggere factus*, tribuitur. FEITH. *L. IV. C. XIII. §. I.*

v. 146.

Τό ῥα] *Quem ſcilicet* —.

v. 147.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio, effugio.

Ἀλέοιτο, evitaret.

v. 148.

Σεύαιτο, perſequens ageret.

v. 150.

Ἀμφὶ — ἕσαντο, circumdederunt.

v. 151.

Ὀφρύς, ύος, ἡ, tumulus, *i. e.* collum, jugum montis.

v. 152.

Ἤϊε Φοῖβε] Ἄπολλον τοξικὲ, ἀπὸ τοῦ ἱέναι. *Schol.*

Ἤιος, ία, ιον, jaculandi peritus: arcitenens. ab ἵημι. *O.* 365.

v. 153.

Ῥ'] *Ut jam dictum eſt* — *v.* 149. 151. CLARK.

Καθείατο, *Al.* καθήατο, ſedebant.

v. 154.

Ἀρχέμεναι, *cum Gen.* incipere.

Δυσηλεγής, έος, ὁ, ἡ, moleſtam habens dormitionem. 2.) *h. l.* moleſtus, gravis. ex δυς & λέγομαι, cubo, dormio. *Vel* ex δυς & ἀλέγω, curo.

Δυσηλεγέος πολέμοιο] δεινοῦ, χαλεποῦ, δυσκόλου. Ἄλλως, δυσηλέγεος.] κακοκοίμητου· οὐκ ἔστι γὰρ ἐν αὐτῷ κοιμηθῆναι· ἢ κακὰς ἔχοντος φροντίδας. *Schol.*

v. 155.

Ὤκνεον, Pigrabantur. v. ὀκνέω, ῶ, piget me. 2.) vereor, non audeo, dubito, timeo. ab ὄκνος, ου, ὁ, pigritia: metus.

Κέλευε, inſtigabat.

v. 157.

v. 157.

Καρχαίρω, reſono, ſonitum edo. 2.) pulſatus vibro *vel* tremo.

v. 158.

Ὀρνυμένων ἄμυδις, Concurrentium ſimul.

v. 162.

Νευστάζω, nuto, caput concutio. a νεύω, nuo: nuto.

Θοῦριν] ἤτοι, πολεμικήν· ἢ, εὐκίνητον καὶ κοῦφην τῷ φοροῦντι. *Schol.* ad Λ. 32.

v. 164.

Λέων ὡς Σίντης, ὅν τε] Vid. Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt, *Tom. I. p.* 38. *ſq.*

v. 165.

Σίντης, ου, ὁ, noxius, exitialis. a σίνω, noceo, lædo.

v. 166.

Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος, Congregati, totus pagus.

Ἀτίζω, vilipendo; contemno. ex α pr. & τίω, honoro.

v. 168.

Ἑάλη, contorquet ſe: ſe convertit. *N.* 408.

v. 170.

Οὐρὰ, ᾶς, *Jon.* ἡ, ῆς, ἡ, cauda.

v. 171.

Μαστίεται, Verberat.

Ἑε, ſe.

v. 172.

Γλαυκιάω, *Poët.* γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor. a γλαυκὸς, ἡ, ὸν, glaucus, cæſius.

Φέρεται μένει, fertur furore.

Ἤντινα πέφνῃ, ſi quem occidere poſſit.

v. 178.

Τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθών, tantum agminum ſpatium permenſus.] Solet in monomachiis Poëta inducere Heroas primum verbis, deinde re ipſa diſceptantes. Unde tam longa oritur inter Achillem & Æneam confabulatio. Primum Achilles Æneæ audaciam demiratus, quod adverſum ſe non vereretur congredi, ſuſpicatus rei alicujus ingentis propoſito præmio eum ſic fuiſſe incitatum, rogat an aliquod e duobus ſit, ut ei nimirum ſpem

regni fecerit ea conditione Priamus, ut ſecum congrederetur, vel agrum illi in mercedem Trojani idcirco ſint polliciti. Ea ſic ἐξουθενίζει Achilles: Ne crede, *inquit*, Ænea, tam vacuum a mente futurum Priamum, ut, tot ſibi ſuperſtitibus filiis, quibus jure regni debetur hæreditas, ſceptro ſe in tui gratiam ſpoliet. Proinde vana & futilis eſt illa tua exſpectatio, & male omnino illud tibi eventurum ſperas, hoc etiam dato, ut me viceris. Idem de agro tibi ſentiendum eſt. Ecquid enim ab eo victoriam te reportaturum confidis, cujus tu fortitudinem jam ſemel expertus es; cum me fugeres, & tamen, niſi te Jupiter ſervaſſet, mea manu concidiſſes? *quaſi dicat:* Deberes ex alieno periculo fieri ſapientior & cautior; quanto magis ergo ex proprio oporteret? Hæc cum ita ſint, jubeo ut ſalvus & incolumis ad tuos redeas, antequam cum tuo incommodo meum robur experiaris. Re autem jam confecta ſapere, ſtulti eſt plane hominis & imprudentis. SPOND.

v. 181.

Τιμῆς τῆς Πριάμε, Dignitate, qua Priamus. *Schol.* ἕνεκεν τῆς βασιλείας· ἀντιφέρει γὰρ, Οὔτοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας.

v. 182.

Τοὔνεκα, propterea.

Γέρας ἐν χερσὶ θήσει, præmium in manibus ponet.

v. 183.

Ὁ δὲ ἔμπεδος, ipſe autem conſtans: ſanus.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ventoſus, levis, inconſtans. 2.) ſtultus, temerarius. 3.) vanus. ex ἄω, flo, ſpiro; & φρὴν, mens.

v. 184 — 186.

Duces olim *ſoliti militibus præmia polliceri*, ut ad bellica certamina vehementius concitarentur. Vid. *Il. XVII.* 229. *ſqq. Il. VIII.* 289. Apud *Virgilium*, *Æneid. IX.* 274. Aſcanius Niſo promittit, ſe excepturum ei ex præda arma Turni, aliaque complura fortitudinis præmia conceſſurum. In iis etiam ponetur

— — *campi quod rex habet ipſe Latinus.*

Nempe

Nempe τέμενος, quale apud *Homerum* ſæpius fortiſſimo cuique viro decernitur; peculiariter *h. l.* ubi Achilles petit ab Ænea, num ad ſe cædendum venerit ſpe τεμένους a Trojanis promiſſi:

Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; — — —
An aliquem tibi Trojani agrum diviſuri ſunt, eximium præ ceteris,
Commodum conſitis arboribus & aratione, ut fruaris,
Si me interfeceris? — — —

Extant id genus alia pene infinita, non ſolum apud Græcos, ſed apud Romanos aliosque populos, quibus, veluti facibus, militum virtutem Duces accenderunt. FEITH. *L. IV. C. XVI.* §. *VII.*

v. 186.

Ἔολπα] *Spero*; non *ſperavi.* Vide ſupra ad *P.* 240. & ad *N.* 736. CLARK.

v. 189.

Σεῦα, fugavi, repuli. aor. 1. Ind. Act. *Jon.* pro ἔσευα, v. σεύω, agito.

Κατὰ *hic* a, de.

v. 190.

Μετατροπαλίζεο, convertebaris. pro μετετροπαλίζου. v. μετατροπαλίζομαι, convertor.

v. 192.

Μεθορμηθεὶς, aggreſſus. v. μεθορμάω, ῶ, incito in —: 2.) cum impetu irruo.

v. 193.

Ληϊάς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva. a λήϊη, ης, ἡ, præda. *Jon.* pro λεία.

v. 195.

Ἐρύεσθαι, ſervaturos.

v. 201.

Ἔλπεο, Speres.

Δειδίξεσθαι, *te* territurum.

v. 202.

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. a κέρτομος, ου, ὁ, conviciator.

v. 204.

Πρόκλυτος, ου, ὁ, ἡ, ante divulgatus, jam olim dictus, præauditus, præcognitus. a προκλύω, ante audio *ſeu* cognoſco.

v. 207.

Ἁλοσύδνη, marina Nympha. *h. l.* Epith. *Thetidis:* aliquando *Nereidum*, aliquando *Amphitrites*. Fit ab ἅλς, *Gen.* ἁλός. hinc ἁλόσυνος, ἁλοσύνη, & *per pleonaſm.* τοῦ δ, ἁλοσύδνη.

v. 209.

Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, Profiteor prognatum eſſe.

v. 210.

Ἕτεροι, alterutri.

Ἕτεροί γε] Eandem hic vim habet particula γε, ac vox Latina *ſaltem.* CLARK.

v. 216.

Κτίσσε, Condidit *is.* pro ἔκτισε, v. κτίζω, condo, ædifico.

v. 217.

Πεπόλιστο, ædificata erat. v. πολίζω, urbem condo, urbem ſtatuo.

v. 218.

Ἔθ' *pro* ἔτι, adhuc.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes *ſeu* radix montis. ex ὑπὸ & ὄρος, mons. *Dor.* ὦρος.

v. 221.

Ἕλος κάτα, per paluſtria. ἕλος, εος, τὸ, palus, aqua paluſtris cæno mixta.

Βουκολέοντο, paſcebantur. v. βουκολέω. *E.* 313.

Τρισχίλιαι] Apud *Maximum Tyrium*, τρισχίλιοι. Quæ & forte melior lectio, ne ſcilicet vox, θήλειαι, in ſequenti verſu, ſupervacanea videatur, uti notavit *Barneſius.* CLARK. Non bene ratiocinantur viri docti. Genus in τρισχίλιαι non indicat ſexum equinum, qui Græci, inprimis Poëtæ, etiam de ſexu maſculino beſtiarum genus fœmininum dicunt, & quidem libentius, ut ſæpe admonitum eſt a viris doctis: de quo etiam nos diximus ad Callimach. H. in L. P. init. ERN.

v. 223.

v. 223.

Τάων, Harum *aliquas*.
Ἠράσσατο, adamavit.

v. 226.

Σκιρτῷεν, ſaltu laſcivirent. v. σκιρτάω, ſalio, exſilio.

v. 227.

Ἀνθέρικος, ου, ὁ, ἀνθέριξ, *per pleonaſm.* τοῦ ν, pro ἀθέριξ, *idem quod* ἀθὴρ, έρος, ὁ, ariſta, pars ſpicæ acuta. Conf. D'ARNAUD *Lection. Græc. p.* 14. *ſq.*
Κατέκλων, frangebant.

v. 229.

Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος — in ſuperficie ſuper colliſos fluctus.
Θέεσκον, currebant: *currere ſolebant.* Vide ſupra ad *v.* 28.

v. 226—229.

Virgil Æneid. VII. 808. *ſqq.*
Illa vel intactæ ſegetis per ſumma volaret
Gramina, nec teneras curſu læſiſſet ariſtas;
Vel mare per medium fluctu ſuſpenſa tumenti
Ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas.

Fortaſſis autem *hunc locum Homeri* reſpexit *Virgilius*, ubi refert, equas Erichthonii, mortalium opulentiſſimi, pernici adeo curſu valuiſſe, ut humi currentes, ſpicam fracturæ non fuiſſent, in mari vero pedem aquis non merſuræ. Narratur item apud *Salmonem*, cervos his etiam temporibus in Siberia, canesque, tam agiles eſſe celeresque, ut, onuſta plauſtra per nivem trahentes, vix pedum ipſarumque rotarum relinquant impreſſa veſtigia. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 19.

v. 231.

Τρωὸς — ἐξεγένοντο, Ex Troë — geniti ſunt.

v. 234.

Ἀνηρείψαντο, rapuerunt in cœlum. v. ἀνερείπτω, rapio, corripio. ex ἀνὰ & ἐρείπτω, everto, diſturbo. *vel* pro ἐρέπτω, *pleonaſmo* τοῦ ι, edo, veſcor, *raptim ſcilicet.*
Διὶ οἰνοχοεύειν, ut Jovi pocula funderet, *vel* pocillator eſſet.

v. 237.

Ἄψ] *Deinceps.*

v. 242.

V. 242.

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν. ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
At Jupiter virtutem viris augetque, minuitque,
Prout voluerit; ille enim potentiſſimus omnium.

Pſeudodidymus ἀρετὴν exponit εὐδαιμονίαν, ἀνδρίαν. Et *Euſtath.* τὴν ἀνδρίαν, ἢ τὴν ἀρχικὴν ἐξουσίαν.

V. 246.

Ἔστι *hic* Licet.

V. 247.

Ἑκατόνζυγος νηῦς *pro* ναῦς; centum transtrorum navis, centiremis. ex ἑκατὸν & ζυγὰ, transtra, ſedes remigum.

Ἄχθος, εος, τὸ, *h. l.* pondus, onus.

Ἄροιτο, ferret.

V. 248.

Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Volubilis enim lingua eſt hominum, multique inſunt ſermones,
Omnigeni: verborum autem latus campus hinc atque inde.
Qualecunque dixeris verbum, tale & audieris.

Car il n'y a rien qui ait tant de volubilité que la langue; elle trouve toujours dequoi s'exercer; on a de part & d'autre un vaſte champ de paroles où les armes ne manquent jamais, & on peut toujours rendre injure pour injure. DAC.

V. 251.

Ἔριδας καὶ νείκεα — Νεικεῖν, jurgiis & rixis — Altercari.

V. 252.

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας, Contendere inter nos, tanquam mulieres,] Sic apud *Livium: Sedemus domi deſides, mulierum ritu altercantes inter nos.* CLARK.

V. 254.

Νεικεῦσ' (*pro* νεικοῦσι) ἀλλήλῃσι, Probra jactant altera in alteram.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via, *ſcil. urbis*; regio, platea.

V. 255.

v. 255.

Ἐτεὸς, ὰ, ὸν, verus. ab ἐτὸς, ὴ, ὸν, *idem.* Ἐτεὰ, vera. Ἔτεα, annos. *B.* 328. ab ἔτος, εος, τό.

Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί] πολλὰ καὶ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ. *Schol.*

v. 256.

Ἀλκῆς — ἀποτρέψεις μεμαῶτα, A virtute — avertes animoſum.

v. 258.

Γευσόμεθ' ἀλλήλων, Experiamur alter alterum.] ἀντὶ τοῦ, ἁψώμεθα· ὅ ἐστιν ἀπόπειραν ληψώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως· εἴρηται δὲ μεταφορικῶς. *Schol.*

v. 259.

Ἤλασε, intorſit.

v. 260.

Μύκε, mugiit: ſonuit. aor. 2. ind. Act. pro ἔμυκε. v. μυκάω, mugio. 2.) de aliorum animalium voce & quocunque ſono graviori.

v. 262.

Φάτο, credebat.

v. 263.

Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι, Facile penetraturam eſſe. Vide ad *N.* 144.

v. 264.

Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε — Imprudens, neque enim cogitabat] Stultum appellat Achillem, quod tam fragilem clypeum ſibi eſſe arbitraretur, ut ab Æneæ haſta penetrari poſſet, neque cogitaret, ea, quæ divina ſunt, a mortalibus perfringi non poſſe. Enimvero adeo eſt imbecilla mortalitas, ut ne quidem juvante Deo ſatis ſibi tuta plerumque videatur: unde cum fortitudine ſua timorem etiam aliquem conjunctum habuit Achilles, quod a Poëta confictum eſt, ut intelligeremus, rem Achilli cum fortiſſimo etiam Heroë, cujus robur extimuerit, fuiſſe; & hoc pacto Æneam quoque commendat, cui etiam regnum ipſum Trojanum *paulo poſt* tribuit. SPOND.

v. 265.

Ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.

Quod

Quod non facile poſſunt Deorum inclyta dona
A viris mortalibus perrumpi, neque eis cedunt.

v. 269.

Ἔλασσε, tranſiit.

v. 270.

Ἐλαύνω *h. l.* induco, ſuperinduco.

v. 272.

Τῇ ῥ'] *Qua utique; Qua ſcilicet.*
Ἔσχετο, detenta eſt.

v. 275.

Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, Oram ad ſummam.] κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*
Ἧι λεπτότατος θέε χαλκός, ubi tenuiſſimum currebat æs.] καθ' ὃ μέρος τῇ ἀσπίδι λεπτότατος περιέκειτο χαλκός. *Idem.*

v. 276.

Ἐπέην, inductum erat.

v. 278.

Ἀνέσχε, ſuſtulit.

v. 280.

Ἱεμένη, *ulterius* pergendi cupida.
Διὰ — ἔλε, diſrupit.

v. 282.

Κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι, trepidatio autem cum dolore ei offuſa eſt immenſa oculis.

v. 288.

Βάλε πέτρῳ, percuſſiſſet ſaxo.

v. 289.

Τό οἱ ἤρκεσε — quod ab eo defendiſſet —.

v. 290.

Θυμὸν ἀπηύρα, anima privaſſet.

v. 291.

Ὀξὺ νόησε, celeriter animadvertiſſet.

v. 293.

Ἄχος, dolor de —.

v. 294.

Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἄϊδόσδε κάτεισι, Qui cito a Pelide domitus ad orcum deſcendet. Dativum regunt omnia,

omnia; quæ Paſſive ſignificant, ut πεποίηται μοι, *factum eſt mihi*, id eſt, *a me*: ἄγνωςον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*. ita *h. l.* ὅς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς κ. τ. λ. Pſeudodidymus: ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθείς. Sic, ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίςῳ. Heſiod. Aſp. 48. Unde quando apud Dionyſium Halicarnaſſeum II. 31. pro ἡ τῷ Ῥωμύλῳ καθιερωθεῖσα ἑορτὴ in Codice Vaticano, uti Hudſonus auctor eſt, legitur ὑπὸ Ῥωμύλε: neminem fore arbitror, quin lectionem poſteriorem hanc pro gloſſa habendam eſſe cenſeat. Ceterum Latinis etiam, præſertim Poëtis, iſta loquendi ratio ita familiaris atque uſitata eſt, ut id demonſtrare nunc multis, ſupervacaneum eſſe videatur. WELL. *p.* 312. FISCH. *p.* 318. *ſq.*

v. 296.

Οὐδέ τι οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον, neque enim *is* ab eo omnino propulſabit triſte exitium.] *Profit avertenda morte.* ERN.

v. 298.

Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, immerito ob debitos aliis dolores.

v. 299.

Ἔχουσιν, habitant.

v. 302.

Μόρσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis. a μόρος, ε, ὁ, portio: fatum.

v. 303.

Ἄσπερμος, ε, ὁ, ἡ, ſine ſemine & prole, ſemine carens. ἄσπερμος γενεὴ, ſine prole genus. ex α priv. & σπέρμα, ſemen.

v. 304.

Περὶ *hic* præ.

v. 307.

Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Virgil. Æneid. III. 97. ſq.
Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, & qui naſcentur ab illis.

In his verſibus eſſe fundamentum fabulæ Virgilianæ, ex

ex iisque veritatem adventus Æneæ in Italiam intelligi, docet Cl. Riccius Diſſ. Hom. XL. ERN.

v. 310.

Νόησον 'Αινείαν, ἤ κεν &c. conſule de Ænea, an] Græciſmum, quem & Latini ſubinde imitantur, paſſim illuſtrant viri docti, v. c. Kuſter. ad Ariſtoph. Plut. 55. qui tamen non bene ait, accuſativum poni pro nominativo: nam potius ſubſtantivum adjungitur verbo præcedenti, quod ſequenti adjungi debebat. Hoc quidem loco non eſt nominativus. Debebat eſſe σὺ νόησον, ἤ κεν 'Αινείαν ἐρύσσεαι. Sic Latini: *Sæpe eum audivi, cum diceret;* in quo etiam hærebat vir doctus ad Tacitum. ERN.

v. 315.

Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,

Nunquam nos a Trojanis averſuras eſſe ope allata malum diem.

v. 316.

Δάηται, Δαιομένη, δαίωσι, cremabitur, Incenſa, incenderint,] Vide *Odyſſ. T.* 250. ad quem locum de hac frequentatione ejusdem verbi dicetur. ERN.

v. 319.

Ἄν, per. *pro* ἀνά.

v. 320.

Ἷξε, Pervenit.

v. 321.

Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα] Sic Æneam ſervavit Neptunus, ut ipſi Achilli tamen injuriam non fecerit. nam haſtam, quam in Æneam erat jaculatus, ipſi reſtituit, ne quid ſibi ſubreptum aut ablatum dolo conquereretur. Apparet autem hoc loco ingenioſa confictio, quam Poeta commentus eſt in Ænea eripiendo. SPOND.

v 325.

Ἐπέσευεν, vi impulſum egit.

v. 327.

Θεῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας, Dei a manu actus *ſeu* impetu ſumto.

v. 329.

Πόλεμον μεταθωρήσσοντο, ad pugnam armabantur.

v. 332.

v. 332.

Ἀτέοντα, præcordia læſum. v. ἀτάω, & ἀτέω, lædo, noceo.

v. 335.

Ἀναχωρῆσαι, recede.

Συμβλήσεαι, obvius fueris factus.

v. 336.

Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex ſtultitia natum*, præter rationem: ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur. Vide ſupra ad *B.* 155. Nihil autem dubium eſt, quin violentam & inopinatam mortem ſignificaverit; quæ quidem poteſt recte videri accidere præter naturam. *Gell. Lib. XIII. Cap. I.* CLARK.

v. 338.

Θαρσήσας — μάχεσθαι, Audacter — pugna.

v. 342.

Μέγ' ἔξιδεν, clare vidit.

v. 350.

Ἄσμενος, lubens: gaudens, alacer.

v. 351.

Ἄγε δὴ] *Age, quæſo.*

v. 355.

Μεμάτω μάχεσθαι, animo præſenti capeſſat pugnam.

v. 357.

Τοσσούσδ' — τοσσῆσδ'] *Barneſius* hic παρέλκειν τὸ δὲ contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potius voces iſtas Τοσσούσδ', Τοσσῆσδ', *demonſtrativas* eſſe arbitror; (κατὰ δεῖξιν, *Schol.*) quaſi dicas: *Hos tot viros*; vel, *Hanc tantam hominum multitudinem*: & *Hujus tantæ aciei.* Ceterum Codex *Harlejanus* hic legit Τόσσους — Τόσσης. CLARK.

v. 359.

Στόμα *hic* aciem: τὴν σύστασιν. *Schol.*

Πονέοιτο, impigre ageret: pugnaret.

v. 362.

Στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, per ordines ibo penitus.

v. 365.

Ἴμεναι, *ſe* iturum.

v. 366.

Δείδιτε, timete.

v. 370.

Μεσσηγὺ κολούει, in medio conatu imperfectum relinquet.
Κολούω, decurto, amputo, detrunco.

v. 371.

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Illi autem ego obvius ibo, etiam ſi igni manuum vi ſimilis eſt,
Si igni manuum vi ſimilis eſt, animoque rutilo ferro.
Vide *Cel.* CLERICI *Art. Crit. P. II. S. I. C. XVI.* §. 8. & 9.

v. 374.

Τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, horum autem in unum congreſſa eſt vis.

v. 375.

Καὶ τότ' ἄρ] *Et tum deinceps.* CLARK. Malim: *Enimvero tum; Ibi tum vero.* ERN.

v. 376.

Προμάχιζε, cum — congrediaris ante aciem.

v. 377.

Δέδεξο, excipe.

v. 378.

Βάλῃ, miſſili feriat.

v. 379.

Ἐδύσατο ὅμιλον, immerſit ſe in agmen.

v. 385.

Τμώλῳ] ὄρει Λυδίας.
Ὕδης] Ὕδη, διὰ τοῦ δ', πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. διὰ δὲ τοῦ λ', Ὕλη, πόλις Βοιωτίας. *Schol.*
Ἐν πίονι δήμῳ, in opulenta civitate: τῷ εὐδαίμονι.

v. 386.

Τόν γε ἄρ'] *Hunc, inquam —. Hunc igitur —.*

v. 389.

Κεῖσαι, Jaces.

v. 394.

v. 394.

Δάπτοντο, lacerarunt.

v. 395.

Ἐπὶ *hic* poſt.

v. 396.

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator. 2.) defenſor, auxiliator. ab ἀλέξω, depello, arceo : auxilior.

v. 398.

Ἔχεθεν, prohibuit.

v. 403.

Ἀΐσθω, audio. *h. l.* exſpiro.

Ἤρυγεν, mugiebat. aor. 2. ind. Act. v. ἐρεύγω.

v. 403. 404.

Πανιώνια erant feſta (ut nomen exprimit) a populi concurſu ex omnibus Joniæ civitatibus congregati obſervari ſolita, teſtibus *Herodoto*, *Lib. I. Strabone*, *Lib. V. Euſtathio* ad *h. l.* Locus aut templum, in quo celebrabantur, dicebatur πανιώνιον. Inſtituta autem erant in honorem Neptuni cognominati *Heliconii* ab *Helice* Achajæ civitate, quæ deinceps terræ motu everſa eſt. Hoc in illa celebritate notatu dignum videtur, ſcilicet, ſi taurus, dum mactaretur, boatum edidiſſet, pro auſpicato omine habebatur: quia illa vox Neptuno placere credebatur; quo alluſiſſe exiſtimatur *Homerus* his verſiculis:

Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε, καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα.

Is autem animum exhalabat & mugiebat, ut cum taurus
Mugit vi tractus Heliconium circa regem. (Neptunum.)

POTT. *Tom. I. p.* 441. add. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 141.

v. 405.

Κούρων ἑλκόντων, Adoleſcentibus trahentibus.

v. 406.

Ἄρα] *Ut dictum eſt*, *v.* 403.

v. 409.

Νεώτατος — γόνοιο, minimus — natu.

v. 410.

Ἐνίκα] *Vincere ſolebat.* Vide ſupra ad v. 28. CLARK.

v. 411.

Νηπιέησι, juvenili ſtultitia.
Ἀναφαίνω, oſtendo, oſtento.

v. 414.

Νῶτα παραΐσσοντος, In tergum, dum prætercurreret.
Ὀχῆες] οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

v. 418.

Προτί οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα, ad ſe vero collegit inteſtina.
Λιασθεὶς, inclinatus.

v. 420.

Λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, advolutum terræ.

v. 421.

Κάῤῥα] Id eſt, ut recte notavit *Barneſius*; κατά ῥα. Eodem modo ac καγγόνυ pro κατὰ γόνυ infra *v.* 458. κάδδε pro κατὰ δὲ, &c. CLARK.

v. 425.

Ἐσεμάσσατο, intimum pupugit animum.] *Barneſius* edidit ἐσμάσσετο, rationibus, ut opinor, haud ſatis idoneis. Vide ſupra ad Ρ. 564. *Al.* ἐπεμάσσατο. IDEM.

v. 427.

Ἀλλήλους πτώσσοιμεν, Alter alterum trepidi fugiamus.
Ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας] τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαστήματα. *Schol.* Vide ſupra ad Δ. 371.

v. 435.

Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα] Egregie facit Hector, qui Achillem ſe longe præſtantiorem non reformidat, cum in Dei manu victoria poſita ſit, non in ſolo hominis robore. Hinc eſt quod fortiores ab imbecillioribus plerumque ſuperantur: quod ſi illi animo revolverint, cavebunt, ne roboris & fortitudinis audacia nimis exultent, qua nihil poteſt eſſe incertius aut inſtabilius. Illa autem Hectoris confidentia adverſus Achillem Apollinis eguit auxilio. SPOND. Vide etiam ad *P.* 514.

v. 437.

Ὀξὺ πάροιθεν, acutum cuſpide.] ὄξυστο τοῦ ἔμπροσθεν μέρους· κατὰ τὴν ἀκμήν. *Schol.*

v. 439.

Πάλιν ἔτραπε, ab — retorſit, *vel* retro avertit.

v. 440.

Ἦκα μάλα ψύξασα, Leniter admodum ſpirans.

Ἂψ ἵκεθ', rediit ad —.

v. 446.

Τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν, ter altum aëra percuſſit. Vide WOLFII *Cur. Phil.* BOS *Exercit.* alioſque, *in* 1. *Cor. IX.* 26. ὕτω πυκτεύω, ὡς ὐκ ἀέρα δέρων.

v. 451.

Μέλλω *aliquando* debeo, *ut hic.*

Ἐς δῦπον ἀκόντων, in ſtridorem jaculorum.] ἐπὶ τὴν ἄφεσιν τῶν δοράτων, ἐπὶ τὴν μάχην. *Schol.*

v. 456.

Ἔασε, reliquit.

v. 458.

Καγγόνυ, *pro* κατὰ γόνυ, Ad genu.

v. 464.

Εἴπως ἕυ πεφίδοιτο, Si quo modo ſibi parceret.

Πεφίδοιτο, aor. 2. opt. Med. *Jon.* pro φίδοιτο, v. φείδομαι, parco.

v. 465.

Ὁμηλικίην, æqualem ætatem.

v. 466.

Πείσεσθαι ἔμελλεν, perſuaſurus erat.

v. 467.

Γλυκύθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, placido & miti animo præditus.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, blandus, manſuetus, placidus, lenis.

v. 468.

Ἐμμεμαὼς, ferox.

v. 470.

Ἐξολισθέω, excido, delabor, prolabor. ex ἐξ & ὀλισθέω, labor, cado.

v. 472.

Ὁ, *Achilles.*

v. 475.

Ξίφει ἤλασε, enſe feriit.

v. 478.

Ἵνα *hic* ubi.

Ξυνέχεσι τένοντες Ἀγκῶνος, connectuntur nervi Cubiti.

v. 479.

Τῇ, hac.

Ἔπειρεν, transfixit.

v. 480.

Μένε, expectavit.

Χεῖρα βαρυνθεὶς, manu gravatus.

v. 481.

Πρόσθ' ὁρόων θάνατον, Præ ſe videns mortem.

v. 482.

Αὐτῇ πήληκι, cum ipſa galea.

Μυελὸς, ȣ, ὁ, medulla.

v. 483.

Σφονδυλίων ἔκπαλθ', Vertebris exiliit.

Σφονδύλιος, ȣ, ὁ, vertebra, ſpina dorſi, *ſeu* unum ex 24. oſſibus, quibus tota ſpina conſtructa eſt. a σφόνδυλος, ȣ, ὁ, *idem.*

Ἔκπαλθ', *pro* ἔκπαλτο.

v. 489.

Κυκάω, ῶ, *h. l.* confundo, turbo, perturbo.

v. 490.

Ὡς δ' ἀναμαιμάει] Homere pour deſennuyer ſon lecteur, quitte tout d'un coup la ſimplicité du recit hiſtorique & ſe jette dans deux comparaiſons très-vives. Il ne ſe contente pas de comparer les ravages d'Achille à ceux d'un embraſement; il repreſente encore ſes chevaux ſous une idée qui étant empruntée d'un art doux & paiſible fait ici un effet merveilleux, & voilà ce que la peinture ne ſauroit faire. Elle a l'avantage de mettre la choſe même devant les yeux, avantage très-grand, mais elle n'a pas celui d'aſſembler des idées ſi differentes. DAC. Vide etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 247. *ſqq.*

Ἀναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu ſurſum deorſum feror, furo. ex ἀνὰ & μαιμάω, vehementer cupio, impetu feror.

Βαθέ' ἄγκεα, per profundas convalles.

Ἄγκος, εος, τὸ, vallis, convallis.

v. 492.

v. 492.

Ἐιλυφάζω, verſo, torqueo, contorqueo; convolvo; ab ἐιλύω, verſo, volvo.

v. 495.

Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας, κ. τ. λ. Ut vero cum quis junxerit boves &c.] En Grece au lieu de battre les bleds comme nous, on les faiſoit fouler par des bœufs, & cela ſe pratiquoit de même en Judée, comme on le voit par la loi de Dieu qui defendoit de lier la bouche au bœuf qui fouloit le grain.: *Non ligabis os bovis terentis in area fruges tuas.* Deuteron XXV. 4. DAC. Vid. etiam FEITH. *L. IV. C. I. §. II.*

v. 496.

Τριβέμεναι κρῖ, Ut triturent hordeum.

Ἐυτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, rotundus. 2.) planus. ab ἔυτροχος, ου, ὁ, ἡ, bene currens, volubilis, agilis.

v. 497.

Λέπτ' ἐγένοντο, comminuuntur, tenuia fiunt.

Ἐριμύκων, vehementer mugientium. ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. ex ἐρι & μυκάω, mugio.

v. 499.

Στεῖβον, Calcabant. Λ. 534.

v. 501.

Ἃς ἄρ] *Quos utique —. Quos ſcilicet —.*

Βάλλω *hic* adſpergo.

v. 503.

Λύθρον, ου, cruor, ſanguis pulvere mixtus: ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. *Schol.*

IN Φ. ILIADIS.

V. I.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Vide ſupra ad Ξ. 433.

V. 3.

Ἔνθα διατμήξας, Ibi dividens eos, Ibi cum bifariam diſtraxerat,] Recte copias Trojanorum diſſipatas fingit Poëta, ut facilius ſit Achilli, partem alteram perdere: nam ſi conjunctæ fuiſſent, non poterant ab Achille ita ſine negotio cædi; ut & ipſe *Libro præced.* dicebat: ἀργαλέον δέ μοι ἐςὶ καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι Τόσσους δ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι. Eos autem, qui Xanthum ſubibant, potius perſequitur, veritus fortaſſe matris prædictionem, quam ipſe *antea* retulit, & quæ illi ſub mœnibus Trojanis interitum prædicebat. SPOND.

V. 4.

Ἀτυζόμενοι φοβέοντο, turbati fugerant.

V. 6.

Τῇ ῥ'] *Ea utique*— *Ea, inquam*—.

Προχέοντο πεφυζότες, profundebantur trepida fuga. πεφυζότες, a πεφυζὼς. a πέφυζα, pro πέφυγα. præt. Med. v. φεύγω. *Jones enim mutant γ in ζ.* Aut factum eſt *per Sync.* ex πεφυζηκώς. a φυζέω, ῶ, *idem quod* φεύγω.

Ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν] *Domina Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebula circumfuſos ab *Achille* eripere ac ſervare dicatur: „Ἐρυκέμεν,„ inquit, „ne ſignifie pas ici, *pour les empêcher de fuir*, „mais au contraire, *pour les ſauver*, *pour les dérober à* „*Achille.* Junon pour empêcher Achille de pourſuivre „cette moitié de l'armée ennemie, qui fuyoit vers la „ville, la couvre d'un épais nuage.„ Ego vero vulgari explicandi rationi magis aſſentior; nempe, *Junonem Trojanos*, caligine offuſa, in fuga impedire. Nam vox ἐρύκω ſemper apud Homerum *detinere*, *inhibere*, *impedire* ſignificat: Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης. *Il.* Σ. 126. Ἀέκοντα δέ σ' ὄτις ἐρύξει. *Odyſſ. H.* 315. Οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε. *Il.* Π. 369. Atque huic explicandi rationi favere videtur *Euſtathius.* CLARK.

V. 7.

V. 7.

Πίτνα, Extendebat. imperf. v. πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo.

Ἐρυκέμεν, ut inhiberet.

V. 8.

Εἰλεῦντο, volvebantur.

V. 10.

Ἀμφὶ περὶ, circumquaque. ita *Il. B.* 305.

Ἀλαλητῷ, fremitum edentes.

V. 11.

Ἔννεον, Innatabant.

Ἑλισσόμενοι, agitati.

V. 12.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες] Ut vero cum exactæ impetu ignis locuſtæ] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 250. *ſq.*

Ἠερέθονται, Evolant.] ἤτοι, ἐρεθίζονται· ἢ, εἰς ἀέρα αἴρονται, καὶ ἀποκρύπτονται. *Schol.* Conf. *Cel.* GE. D'ARNAUD *Lection. Græc. p.* 64. *ſq.*

V. 13.

Φλέγω, uro, incendo. *hic* ardeo.

V. 15.

Βαθυδινήεις, profundos vortices habens: altus. *de flumine.*

V. 18.

Κεκλιμένον μυρίκῃσιν, Acclinatam myricis. μυρίκη, *K.* 466.

Ἔνθορε, inſiliit.

V. 22.

Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι κ. τ. λ. Ut vero metu Delphinis ingentis piſces alii &c.] Pendant qu'Achille combattant ſur terre, renverſe les Troyens dans le Xanthe, Homere le compare au feu qui chaſſe les ſauterelles & les oblige de ſe precipiter dans l'eau. Mais dès qu'Achille eſt dans l'eau comme les Troyens, alors il le compare à un prodigieux dauphin qui pourſuit des bandes de poiſſons. Cette remarque, qu'*Euſtathe* rapporte des anciens Interpretes d'Homere, ſert à faire ſentir la juſteſſe de ce Poëte dans ſes images. DAC.

Δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, *piſcis.*

v. 23.

Πιμπλᾶσι, implent.

Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, commodam & tutam navium ſtationem habens. Epith. *portus*. ex εὖ & ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium:

v. 25.

Δεινοῖο, impetuoſi.] Nonnulli, notante *Euſtathio*, legerunt δινοῖο. Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντος. CLARK.

v. 26.

Πτῶσσον ὑπὸ κρημνοὺς, Abdebant ſe perculſi ſub crepidinibus.

Κάμε χεῖρας ἐναίρων, laſſatus erat manus cædendo.

v. 27.

Λέξατο, legit.

v. 28.

Ποινήν — Pœnas daturos de —.

v. 29.

Ἐξῆγε θύραζε, eduxit e fluvio.

v. 31.

Φορέεσκον] *Ferre ſolebant*. CLARK. Στρατιωτικοῦ ἔθους τὸ τοιοῦτον φόρημα τῶν ἱμάντων. *Euſtath*. ERN.

Ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι, innexa tortilibus annulis tunicis.

v. 34.

Συνήντετο, obvius factus eſt.

v. 35.

Τόν ῥα] *Quem ſcilicet* —.

v. 38.

Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus.

v. 39.

Ἄρ] *Ut dictum eſt* — *v*. 36. 37.

Ἀνάϊστος, ου, ὁ, ἡ, inopinatus, improviſus. ex α pr. & ὀΐομαι, opinor.

v. 40.

Λῆμνον, in Lemnum.

Ἐπέρασσε, vendidit: πέραν θαλάσσης ἐπώλησεν. *Schol*. v. περάω, ῶ, tranſeo: transporto.

v. 41.

v. 41.

Υἱὸς Ἰήσονος, filius Jaſonis.] ὁ Εὔνηος. *Schol.* Recte, ut liquet ex *Iliad. H.* 468. Ψ. 747. CLARK.

Ὦνος, ου, ὁ, pretium, quod emtor perſolvit venditori pro re, quam emit.

v. 42.

Ἐλύσατο, redemit.

v. 49.

Ὦν] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ὦν, ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit *v.* 34. Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο *&c.* CLARK.

v. 51.

Ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε] Id eſt, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

v. 55.

Ἦ μάλα δὴ Τρῶες] Miratur Heros, quod hunc Lycaonem videat, quem a ſe diſtractum Jaſoni meminerat, & quaſi re nova, quæ fidem etiam hominum ſuperet. (reditum enim tam repentinum Lycaonis non poterat animo complecti.) Exclamat obſtupefactus: Ecquid hoc eſt miraculi, quod Lycaonem iſtum video? Annon ego illum in Lemnum deducendum vendidi, ubi illum mare coërcebat & dividebat a ſuis? Ecquid non eos reſurrecturos credam, qui jam mea dextra ceciderunt? quaſi dicat: Tam facile fieri poteſt, ut mortui illi reſurgant, quam hoc, ut Lycaon hîc modo adſit. SPOND.

v. 56.

Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος, Rurſus reſurgent ex infernis tenebris caliginoſis.

v. 57.

Οἷον, Ut.

v. 58.

Πεπερημένος, *licet* venundatus.

Ἔχε, tenuit.

v. 62.

Κεῖθεν ἐλεύσεται, illinc reverſurus ſit.

v. 68.

Ὑπέδραμε, currens ſubiit.

v. 69.

Ἄρ] *Ut neceſſe erat.*

v. 70.

Ἄμμεναι, *cum Gen.* ſatiari : ſatiatum eſſe. *ſeq. Abl. Dor.* pro ἄειν, infin. ex ἄω, pro ἄδω, ex quo ἀέμεναι, *Dor.* vel *Jon.* exemto autem ε, & μ ejus loco inſerto, ἄμμεναι.

v. 71.

Τῇ ἑτέρῃ, altera *manu.*

v. 74.

Γουνοῦμαί σ', Genua amplexus te oro.

Μ' αἴδεο, me reſpice, me reverere.

v. 75.

Ἱκέταο — αἰδοίοιο] Admonet Achillem religionis, de qua *Heſiod.* Ἐργ. 327. Dicit autem ἀντὶ ἱκ. *veluti ſupplex*, quia proprie ſupplex non erat, ut bene monet *Euſtath.* ERN. Il n'oſe pas dire qu'il eſt ſon ſuppliant, ἱκέτης, car le ſuppliant eſt celui qui vient de ſon pur mouvement ſe remettre à la diſcretion de quelqu'un & implorer ſon ſecours. Lycaon avoit été fait priſonnier & étoit allé malgré lui. Voila pourquoi il met, *en quelque façon comme* &c. Et il veut dire qu'Achille ne doit pas le regarder abſolument comme ſon priſonnier, mais comme un homme à qui il a déja donné la vie, qu'il a reçû dans ſa maiſon, & qui eſt devenu comme ſon ſuppliant, qui a longtemps logé & mangé chez lui. Cela eſt fort adroit. Les ſuppliaus étoient des perſonnes ſacrées. DAC.

v. 76.

Πασάμην Δημήτερος ἀκτήν, guſtavi Cereris fruges.

v. 77.

Εἷλες, cep iſti.

v. 79.

Ἑκατόμβοιον] τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.* centum boum pretium. Vid. etiam BOS *Ell. Gr. p.* 325.

Ἦλφον] *Euſtath.* δηλοῖ δὲ τὸ εὗρον, cujus eſt ſynonymum. Εὑρεῖν autem ſignificatione *lucri* frequens Græcis, de quo vid. Salmaſ. ad Vopiſc. ERN.

Ἄλφω, invenio.

Ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον, *vous retirâtes de moi le prix de cent bœufs.* DAC.

v. 80.

v. 80.

Ἐλύμην, redemtus fuero, ſolverer, redimerem me.

v. 83.

Μέλλω πυ ἀπέχθεσθαι, odio nimirum ſum.

v. 87.

Αἰπήεις, ήεσσα, ῆεν, altus, excelſus. ab αἰπὺς, idem.

Ὑπὸ Σατνιόεντι, prope Satnioëntem.] ποταμὸς Τροίας. Schol.

Πολυγαμία in Priamo videtur fuiſſe, ut multas habuerit uxores matrimonio legitimo junctas. Etenim magnorum Principum filiæ illi ſociatæ, & quidem allata dote; qualis Laothoë, Altæ Lelegum regis filia, ex qua natus Lycaon. Ita vero etiam ab antiquiſſimis Græcis factum, exemplo eſt Ægeus Theſeï pater, qui, ut teſtatur Athenæus, Lib. XIII. primum Opletis filiam duxit: poſt unam ex natis Chalcodontis, quas cum amicis dediſſet, multas alias ſine nuptiis inivit; dein Pitheï filiam Æthram connubio junxit, ac poſtremo Medeam. Ipſe quoque Theſeus complures habuit uxores, partim rapto, partim amore, partim legitimis nuptiis ſibi ſociatas, ut ſcribit Iſter Lib. XIV. Rer. Attic. Idem conſtat factum ab Hercule; unde numeroſa illa proles enata. FEITH. L. II. C. XVII. §. IV.

v. 89.

Τῆςδε δύω γενόμεσθα, Ex hac duo nati ſumus.

Δειροτομέω, ῶ, decollo, obtrunco, caput amputo. ex δειρὴ, ῆς, collum; cervix: & τέμνω, ſeco.

v. 91.

Ἀντίθεον] Inſignem; non utique ad omnem virtutem, ſed propter agilitatem ſingularem. Vide ſupra ad Υ. 410. CLARK.

v. 93.

Φεύξεσθαι, me effugiturum.

Ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων; poſtquam prope adduxit Deus: puiſque la cruelle Deſtinée m'a rejetté entre vos mains.

v. 95.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus frater: Schol. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. Iliad. Ω. 47. Synonymo Ellipſin ſupplet: Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον —.

v. 100.

V. 100.

Ἐπισπεῖν] ἐπιδιῶξαι, πληρῶσαι.
Μόρσιμον ἦμαρ] τὸν θάνατον. } *Schol.*

V. 101.

Τί, aliquantum.
Πεφιδέσθαι, *ſeq. Gen.* parcere.

V. 105.

Πέρι, *hic* præcipue.

V. 106.

Φίλος, amice.

Τίη ὀλοφύρεαι αὔτως; cur lamentaris fruſtra?] Hoſtem patienter toleranda morte commonefacit, adducto ipſius Patrocli exemplo & ſui ipſius, quem etiam eadem lex moriendi incerto tempore exſpectet. Argumentum autem eſt a majori: Si Patroclus, qui Lycaone præſtantior eſt, & Achilles tantus vir moriendi legem non effugiunt: Ecquid ejus devitandæ occaſionem quærere Lycaonem oportet, ut præſens fatum deprecetur? SPOND.

V. 108.

Ὀυχ ὁράας, οἷος κἀγὼ] Vide *Suetonium*, *Domitian. Cap.* 18. ubi verſum hunc ab Imperatore uſurpatum refert. CLARK.

V. 109.

Εἰμί, *ſeq. Gen.* Ex — natus ſum.

V. 110.

Ἐπί τοι — Ἔσσεται, aderit utique.

V. 111.

Ἠώς, aurora *fuerit.*

Δείλης, *ſcil.* καιρὸς, crepuſculum. δείλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum, tempus veſpertinum.

Μέσον ἦμαρ, meridies.

Pro certo tenendum, Græcos nullam habuiſſe certam temporum menſuram, antequam ab Orientalibus populis Aſtronomiam acceperunt: quamvis enim ex redeuntibus anni tempeſtatibus cuivis imperito facile conſtare poterit, præterlapſum eſſe id tempus, quod *annuum* dicimus; tamen certum dierum numerum præfinire, quibus

bus hæ viciſſitudines abſolvuntur, easque juxta lunæ curſum in menſes ita diſtinguere, ut ad certam aliquam cum ſolis motu proportionem ſtatuantur, id ſane penitiorem artis Aſtronomicæ cognitionem requirit. Hinc in heroicis temporibus ſecundum varia ſerendi & metendi, laborandi & quieſcendi tempora numeraviſſe videntur: & ne diem quidem ipſum in certas portiones dividebant, ſed τῇ τῦ ἡλίυ ἄλλως ἁπλϛερον κινήσει, nempe ſolis acceſſu aut receſſu metiebantur, ut obſervat *Euſtathius* ad *Iliad.* Λ. Unde Homerus eum in tres partes; ἠῶ, δείλην, & μέσον ἦμαρ, *auroram*, *pomeridianum* & *meridiem* h. l. diviſit, & alibi a *caloris intenſione*, & *ceſſatione a laboribus* diei tempora diſtinguit *Iliad.* Λ. *v.* 84. Et longo poſtea tempore πόλον, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δυώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρας παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον, *polum*, & *gnomonem*, & *duodecim diei partes a Babyloniis didicerunt*, ut utar *Herodoti* verbis, *Lib. II. Cap. CIX.* POTT. *Tom. I. p.* 475. add. REIM. *Ilias poſt Hom. Sect. IV. Cap. VIII.* §. *V.*

V. 112.

Ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται, mihi ære animum auferet.

V. 113.

Ὄγε] De hujus Syntaxeos venuſtate vide ſupra ad Γ. 409. CLARK.

V. 114.

Αὐτῦ, ibi.

Λύτο, ſoluta ſunt.

V. 118.

Ἀέξ] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat* —.

V. 120.

Ἧκε φέρεσθαι, miſit ferendum.

V. 122.

Ἐνταυθοῖ, *adv.* hic, huc. ab ἔνθα, hic: ibi.

Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, Iſtic nunc jace inter piſces.] Hæc Achillis jactantia ſuper Lycaonis cadavere juncta eſt impietati, quia indigne & irreverenter de fluvio Scamandro Jovis filio locutus eſt. Unde *in ſeq.* dicetur, eum animo valde indignatum in Achillem: ubi tamen alia narratur occaſio, nimirum ob fœdatum ſanguine fluvium, & duritiem Achillis, qui commiſeratione non

non tangeretur. Poſſunt iſta videri hodiernis noſtris viris ridicula : ſed quamvis fabuloſa ſint, habent tamen præcepta pietatis non pœnitenda, quæ veteribus illis ſummæ quoque fuit commendationi. SPOND.

v. 123.

Ἀπολιχμάω, & ομαι, delambo, delingo. ex ἀπὸ & λιχμάω, & ομαι, lambo, lingo.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, nullam curam gerens: ſecurus. ex α pr. & κῆδος, τὸ, cura.

v. 124.

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, impoſitum lectis deflebit.

v. 126.

Φρὶξ, Φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum ſuperficiaria, veluti quum mare exigua ſtringitur aura.

Κατὰ κῦμα μέλαιναν Φρῖχ᾽ ὑπαλύξει, per undam ſub nigram horreſcentem ſuperficiem evehetur] Parce que les corps morts, après qu'ils ont été quelque temps dans l'eau, nagent ſur la ſurface. DAC.

v. 127.

Ἀργέτα δημὸν, albam pinguedinem.

v. 128.

Φθείρεσθ᾽, Pereatis.

Κιχείομεν, potiamur.

v. 129.

Κερατίζων, contrucidans: διαφθείρων. *Schol.*

v. 131.

Ἀρκέω *hic* proſum.

Ἱερεύω, ſacrifico. 2.) dico, conſecro. ab ἱερὸς, ſacer.

v. 132.

Ζωοὺς δ᾽ ἐν δίνῃσι καθίετε — Vivosque in vortices demittitis —] C'étoit une coutume fort ancienne de jetter des chevaux en vie dans la mer & dans les fleuves, comme pour honorer par ces victimes la rapidité de leurs cours. Cette coutume dura fort long-temps, & l'Hiſtoire nous en fournit des exemples remarquables. *Aurelius Victor* dit du jeune Pompée : *Cum mari feliciter uteretur, Neptuni ſe filium confeſſus eſt, eumque bobus auratis & equo placavit.*

laxavit. „Comme il avoit été aſſez heureux ſur mer, „il publia qu'il étoit fils de Neptune, & il tâcha de ſe „rendre ce Dieu propice en lui offrant des bœufs dont „les cornes étoient dorées & un cheval.„ Il offrit les bœufs en ſacrifice & jetta le cheval en vie dans la mer, comme cela paroît par Dion, ce qui eſt entierement conforme au paſſage d'Homere. DAC.

v. 133.

Ὀλέεσθε κακὸν μόρον, peribitis dira morte.

v. 135.

Νόσφιν ἐμεῖο, abſente me.

v. 137.

Παύσειε πόνοιο, ceſſare faceret a labore bellico.

v. 138.

Λοιγὸν ἀλάλκοι, a — peſtem averteret.

v. 141.

Εὐρυρέεθρος, ου, ὁ, ἡ, lata habens fluenta, late fluens. ex εὐρὺς & ῥέεθρον, fluentum.

v. 146.

Δαϊκταμένων αἰζηῶν, de cæſis pugna juvenibus.

v. 147.

Δαΐζω, *h. l.* cædo, occido.

v. 153.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, genus, ortus, nativitas. a γίνομαι.

Ἐρεείνω, interrogo. ab ἐρέω, dico.

v. 155.

Δολιχεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, longam haſtam habens. a δολιχὸς & ἔγχος, haſta.

Ἥδε δέ μοι νῦν Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' κ. τ. λ. hæc autem mihi nunc eſt dies undecima, ex quo &c. Conf. KYPKE *Obſerv. S.* in *Act. XXIV.* 11.

v. 157.

Ἀξιοῦ] ποταμὸς Παιονίας, ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης. *Schol.*

v. 163.

Περιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, ambidexter.] ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξίαις χρώμενος. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus*, *Ep. IX.* 110. CLARK.

v. 166.

Ἐπιγράβδην βάλε] ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.*

Ἐπιγράβδην idem eſt ac λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, & ἀκροθιγῶς, *ſtrictim*, *obiter*, & quaſi ἀφοσιωμένως, id eſt, *perfunctorie*: ut ἐπιλίγδην ἅπτεσθαι τῆς Ἑλλάδος γλώττης, *ſtrictim linguam Græcam attingere.*— Proprie *leviter*, ut ſi quis dicitur *leviter vulneratus*: ἐπιγράβδην τιτρωσκόμενος. Quo ſenſu utitur Homerus *h. l.*

Τῷ δ' ἑτέρῳ (ſc. δουρὶ) μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς. — — — —

Altera vero haſta ipſius cubitum dextrum leviter perſtrinxit.

Ubi *Euſtathius*: Δηλοῖ δὲ τὸ ἐπιγράβδην, τὸ ἐπιπολῆς, ὡς μόνον ἐπιγράψαι καὶ ξέσαι τὸν πῆχυν· τραχύτερον δὲ τοῦτο τοῦ ἐπιλίγδην, ὃ καὶ αὐτὸ ἐδήλου τὸ ὅσον ἐπιψαῦσαι, λείως ὀνοματοποιηθὲν ἀπ' ἀῤῥήτου ῥήματος τοῦ λίζειν. i. e. *Significat vero* ἐπιγράβδην, ἐπιπολῆς, in ſuperficie, *ita ut tantum ſcarificaverit & raſerit cubitum. Aſperius vero hoc quam* ἐπιλίγδην, *quod & ipſum ſignificabat* leviter attingere *molliori vocis appellatione ab inuſitato verbo* λίζω. Conſule *Budæum p.* 308. VIG. *Idiot. C. VII. S. I. R. VIII.* (*& N.* 2.)

v. 167.

Σύτο, exiliit. *pro* ἔσσυτο. plusq. perf. Paſſ. v. σύω.

v. 168.

Ἐνεστήρικτο, infixa eſt.

v. 169.

Μελία, ας, *Jon.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus. *arbor.* 2.) *h. l.* fraxinea haſta.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto curſu fertur, eoque valde citato, ut volare videatur. ex ἰθὺς, rectus: & πέτομαι, volo.

v. 172.

Μεσοπαγὴς, *metri cauſa* μεσσοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, usque ad medium defixus terræ. ex μέσος & πήγνυμι.

Ἔθηκε ἔγχος] Ut haſta alte demiſſa in corpus aliquod *ſtare* dicitur Poëtis, ſic commode de eo, qui ita conjicit, ut alte deſcendat, τιθέναι dicitur. ERN.

v. 184.

— χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι. — — —
— *difficile tibi præpotentis Saturnii*
Cum filiis contendere. — — —

Conſ.

Conf. WOLFII *Cur. Philol.* ALBERTI *Obſerv. Philol.* in *Act. IX.* 5. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

v. 185.

Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι, e Fluvio licet genito.

v. 186.

Φῆσθα, Dicebas.

v. 190.

Τῷ, Ideo.

Ἀλιμυρήεις, ήεσσα, ῆεν, In mare cum ſonitu quodam aut fremitu fluens. ex ἅλς, mare: & μύρω, fluo, ſtillo.

v. 191.

Ποταμοῖο τέτυκται, *quam* Fluvii eſt.

v. 192.

Πάρεστι, adeſt.

v. 193.

Ὀυκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,

Non licet cum Jove Saturnio pugnare.

v. 194.

Ἰσοφαρίζει, æquiparatur. Vid. ad Z. 101.

v. 195.

— — μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,

Ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,

Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν.

— — ingens vis Oceani,

Ex quo tamen omnes fluvii, & omne mare,

Et omnes fontes, & putei alti fluunt.

Vid *Quintil. Lib. X. Cap. I.* NAT. COM. *Mythol. Lib. VIII. Cap. I. de Oceano.*

Φρεῖαρ, Poët. pro φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Νάω, fluo, mano, ſcaturio.

v. 198.

Δείδοικε, metuit.

v. 202.

Διαίνω, alluo, irrigo.

v. 203.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla.

Ἀρ] *Ut fieri ſolet.*

v. 204.

Ἐπινεφρίδιος, ου, ὁ, ἡ, quod eſt in renibus, ſ. renibus obtenſus. ex ἐπὶ & νεφρὸς, ȣ̃, ὁ, ren.

Κείρω, carpo: tondeo.

v. 206.

Ὅι ῥ'] *Qui utique* —. *Qui ſcilicet* —.

Πεφοβήατο, in fugam converſi erant. 3. plur. plusq. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἐπεφόβηντο. v. φοβέω, terreo.

v. 211.

Κτάνε, interemiſſet.

v. 212.

Προσέφη, allocutus fuiſſet.

v. 214.

Περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις Ἀνδρῶν, *Aliis* quidem fortitudine ſuperior es, ſuperior & indigne factis, Hominibus.

v. 217.

Ἐλάσας, cum exegeris, expellens.

Μέρμερα ῥέζειν, ardua patrato.

v. 218.

Πλήθω, *h. l.* plenus *ſeu* refertus ſum.

v. 219.

Προχέειν ῥόον, effundere undas.

Ἅλα δῖαν] *Mare magnum.* Quicquid enim *quavis* de cauſa *eximium* eſt, δῖον appellatur. Vide ſupra ad *A.* 141. CLARK.

v. 220.

Στείνω *pro* στένω, *Jon.* *h. l.* arctor, *ſeu* coarctor. ut etiam *Iliad.* Ξ. 34.

Ἀϊδήλως, omnes penitus. ab ἀΐδηλος, *B.* 455.

v. 221.

Ἔασον, deſiſte.

Ἄγη μ' ἔχει, ſtupor me occupat.

Ἄγη, ης, ἡ, ſtupor: admiratio cum ſtupore. ab ἀγάω, ſtupeo, demiror.

v. 224.

Λήξω — ἐναρίζων, deſinam — interficere.

v. 225.

v. 225.

Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, Quam concluſero in urbem.

Ἕκτορι πειρηθῆναι ἀντιβίην, Hectorem periculum fecero Adverſus.

v. 230.

Εἰρύσσο, Obſervaſti.

v. 232.

Δείελος ὀψὲ δύων, Sol veſpertinus ſero occidens.

Δείελος, ου, ὁ, ἡ, veſpertinus. a δείλη, ης, v. 111. hujus Iliad.

Σκιάζω, obumbro, umbra opaca tego. a σκιὰ, umbra.

v. 234.

Κρημνοῦ ἀπαΐξας, A crepidine ruens.

Οἶδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æſtus, tumor. οἴδματι θύων, æſtu fervens, tumidis fluctibus furens. ab οἰδέω, tumeo, turgeo.

v. 235.

Κυκώμενος, turbidus: ταρασσόμενος. v. κυκάω, E. 903.

v. 236.

Οἱ ῥα] *Qui videlicet —. Qui, ut ſupra memoratum eſt —.* CLARK.

v. 238.

Χέρσονδε, In terram.

Ἐσάω, ſervavit. *pro* ἐσάωσε.

v. 241.

Ὦθει, Urgebat.

Οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίξασθαι] Obſervandus hic maxime proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Nec potuit pedibus ſe ipſe ſtabilire.* Vide ſupra ad *N.* 45. & ad Γ. 141. CLARK. Verbum autem id proprium in hac re. Vid. Lamb Bos Exerc. in Nov. T. ad Rom. l. 11. ERN.

v. 242.

Πτελέα, ας, *Ion.* η, ης, ἡ, ulmus.

v. 244.

Διωθέω, ῶ, *fut.* διώσω, *vel* διωθήσω, disjicio: dispello: detrudo, deturbo.

Ἐπίσχε, repreſſit.

v. 245.

Γεφύρωσεν] διαβατὸν ἐποίησε. *Schol.* junxit tanquam ponte.

H 3 v. 246.

v. 246.

'Ἐκ λίμνης, e voragine.] *Al.* ἐκ δίνης.

v. 247.

"Ηϊξεν πεδίοιο — πέτεσθαι, Feſtinavit per campum — volare.

v. 249.

'Ακροκελαινιάω, in ſummo *vel* ſuperficie nigrico *ſeu* ater ſum. Hinc ἀκροκελαινιόων, *pro* ἀκροκελαινιῶν. ex ἄκρος, & κελαινιάω., nigrico.

v. 255.

"Υπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς Φεῦγ', oblique autem ab illo declinans Fugiebat.

v. 257.

'Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς] Ce changement de caractere paroît charmant. Il n'y a point de Poëte qui ſache comme Homere paſſer du fort & du violent au doux & à l'agreable; ce paſſage, quand il eſt fait à propos, donne un ſingulier plaiſir, comme dans la Muſique quand on paſſe du ton rude au tendre. *Demetrius Phalereus*, qui ne louë cette comparaiſon que par ſa clarté, n'en a pas aſſez relevé le merite. *Virgile* en a été ſi frappé qu'il l'a transportée dans ſon premier Livre des Georgiques:

Deinde ſatis fluvium inducit, rivosque ſequentes,
Et cum exuſtus ager morientibus æſtuat herbis,
Ecce ſupercilio clivoſi tramitis undam
Elicit. Illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, ſcatebrisque arentia temperat arva.

Voilà une belle poëſie; mais que cette copie eſt inferieure à ſon original! DAC. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 158. *ſq.*

'Οχετηγὸς, ῦ, ὁ, rivos ducens, aquæ ductor, aquilex. ex ὀχετὸς, ῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus: & ἄγω, duco.

v. 258.

'Αμφυτὰ, *pro* ἀνὰ φυτὰ, Per plantas.
'Ηγεμονεύω *hic* deduco.

v. 259.

Μάκελλα, ης, ἡ, ligo.

'Αμάρης

Ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων, & ſulco obices ejiciens.

Ἀμάρα, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, aquæ ductus, ſulcus in prato *vel* horto, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ gratia.

v. 260.

Ὑπὸ *hic* ſubtus.

Ψηφὶς, ἴδος, ἡ, calculus, lapillus. a ψῆφος, ου, ὁ, *idem.*

v. 261.

Ὀχλεῦνται, Agitantur: Commoventur. *Dor.* pro ὀχλοῦνται. v. ὀχλέω, turbo, commoveo. ab ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Κελαρύζω, immurmuro. Vid. ad Λ. 812.

v. 262.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis. a προάλλομαι, proſilio.

Φθάνω *hic* præcurro, prævenio.

v. 264.

Θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.

Dii enim potentiores mortalibus.

v. 267.

Φοβέω, in fugam ago.

v. 269.

Πλάζ', *pro* πλάζε, Alluebat: Admovebatur ad—.

Πηδάω, ῶ, ſalio, ſalto.

v. 270.

Θυμῷ ἀνιάζων, Animo mœſtus.

v. 271.

Ὑπέρεπτε, ſubtrahebat.

v. 273.

Ὑπέστη, ſuſtinet.

v. 274.

Ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι, in poſterum vero vel quidvis patiar.

v. 275.

Τόσον — Ἀλλὰ, tantum — Quantum.

v. 278.

Ὀλέσθαι, periturum eſſe.

v. 279.

Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, Utinam me Hector occidiſſet.] Conqueritur magnanimus Heros, quod ſine gloria ſibi

 morien-

moriendum ſit, eam glorioſam tantum mortem ratus, quæ in bello a viro quodam forti infertur: ideo optaret potius Hectoris fortiſſimi inter Trojanos manu occidere. Cui conſentit ille apud *Accium* in armorum judicio, qui ſic loquitur: Nam trophæum ferre me a forti viro pulchrum eſt; ſi autem & vincar, vinci a tali nullum eſt probrum. SPOND.

Τέτραφ', nutritus *vel* educatus eſt.

V. 280.

Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', Tum fortem quidem occidiſſet.

Ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε, & ipſe fortis occiſum ſpoliaſſet.

V. 281.

Εἵμαρτο, fato deſtinatum eſt, fatale eſt. *pro* ἐμέμαρτο. plusq. perf. Paſſ. v. μείρω, divido, partior. μείρομαι, ſortior. εἱμαρμένος, fato deſtinatus, fatalis. εἱμαρμένη, fatum, neceſſitas fatalis, rerum ordo neceſſarius atque immutabilis apud Stoicos. Conf. WELL. *Gramm. p.* 160. FISCH. *Animadv. p.* 181.

Λευγαλέῳ θανάτῳ — ἁλῶναι, ingloria morte — corripi.

V. 282.

Ἐρχθέντ', Concluſum. *pro* ἐρχθέντα.

Συφορβός, ȣ, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus, ex σῦς, συός, ὁ, ἡ, ſus, porcus. & φορβή, ῆς, pabulum, alimentum.

V. 283.

Ἔναυλος, ȣ, ὁ, torrens: Χείμαῤῥος ποταμὸς, διὰ στενῦ ῥέων. *Schol.* Conf. v. 312. *propr.* tibiis perſonans.

Ἀποέρσει, obrutum perdit. *pro* ἀπέρσει, *quod eſt fut. Æolicum v.* ἀποέρρω, perdo, corrumpo abreptum, *ſecundum quosdam. Secundum alios* ἀποείρω *ſignificat idem quod* φθείρω.

Χειμῶνι περῶντα, pluvio tempore tranſeuntem.

V. 286.

Ἐπιστώσαντ', *pro* ἐπιστώσαντο, confirmarunt: πίστιν τῆς σωτηρίας ἔδωκαν. *Schol.* v. πιστόω, ῶ, fidem do, fidem facio, *i. e.* confirmo.

V. 288.

Τρέε, trepida.

Τάρβει,

Τάρβει, turbare.

v. 289.

Θεῶν, ex Diis.
Ἐπιτάῤῥοθω, auxiliares. Vid. ad Ξ. 808.
Εἰμὲν, ſumus.

v. 290.

Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, Jove approbante.

v. 291.

Ποταμῷ γε δαμήμεναι, a fluvio utique domari.
Αἴσιμόν ἐστιν, fatale eſt. *v.* 281. εἵμαρτο.

v. 292.

Λωφάω, ῶ, reſpiro, interquieſco, deſino, finem facio aliquem infeſtandi. *Metaph.* ſumta a bobus, a quorum cervice deponuntur onera. a λόφος, ου, ὁ, cervix.
Εἴσεαι, videbis. Vid. *H.* 226.

v. 293.

Πυκινῶς ὑποθησόμεθ', prudens ſuggeremus conſilium.

v. 295.

Πρὶν — ἐέλσαι, Quam — concluſeris.
Ἰλιόφιν, Ilii.

v. 296.

Ὅς κε φύγῃσι, quicunque effugere poterit.

v. 297.

Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, Ad naves redito.

v. 302.

Πλῶον, Fluitabant. v. πλώω, navigo. 2.) *h. l.* nato, fluito.

v. 303.

Πρὸς *hic* Adverſus.
Ἂν' ἰθὺν, recta.

v. 305.

Ἔληγε, remiſit.

v. 306.

Κορύσσω, *h. l.* tumefacio, attollo. *Metaph.* ducta ἀπὸ τῆς κόρυθος.

v. 309.

Σχῶμεν, Cohibeamus.

v. 311.

Ἐμπίπληθι, imple. v. ἐμπίπλημι, *pro* ἐμπίμπλημι, impleo

v. 312.

Ἐναύλυς, rivos.] τὰς τῶν ποταμῶν διαῤῥυγάς. ἢ τὺς διὰ ϛενῦ ῥέοντας ποταμύς. *Schol.*

v. 313.

Ἵϛη, erige. Hic eſt præſ. imperat. fit ex 3.[tia] ſing. imperf. Act. abjecto augmento. Ita enim aliquando formatur Imperat. tam verborum in μι, quam in ω deſinentium. Aut ſecundum alios eſt pro ἵϛαθι, *per Apocop.* brevi, quæ præcedebat, mutata in longam.

v. 315.

Κρατέει, victor graſſatur.

Μέμονε, audet, cogitat, in animo habet. præt. Med. v. μένω.

Μέμονεν δ' ὅγε ἶσα Θεοῖσι, animoque agitat paria Diis.

Ὅγε] Vide ſupra ad Γ. 409.

v. 317.

Νειόθι, *adv.* in imo fundo *aut* loco. a νέος, novus.

Λίμνη, *h. l.* vorago.

v. 318.

Κείσεθ', Jacebunt.

Ἰλὺς, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis.

Κὰδ — Εἰλύσω, Involvam.

Χεράς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una manu ſimul tolli poſſunt. 2.) colluvies miſta cœno & lapidibus. a χεὶρ, manus.

v. 320.

Μυρίον, Immenſum.

Ἐπιϛήσονται, poterunt. v. ἐπίϛαμαι, ſcio: poſſum.

v. 321.

Ἀλλέξαι, Colligere.

Ἄσις, εως, ἡ, limus, ſordes, cœnum: colluvies.

Καλύψω, obtendam.

v. 322.

Αὐτῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, Ibidem ei & ſepulcrum erit.

v. 323.

Τυμβοχοὴ, ῆς, ἡ, tumulus: humatio. ex τύμβος, υ, ὁ, buſtum, ſepulcrum, tumulus: & *inuſit.* χοέω, pro χέω, terra aggeſta exſtruo, humo adgeſta tego.

Θάπτω-

Θάπ]ωσιν, exequias facient.

v. 326.

Πορφύρεον — κῦμα] Vide ſupra ad *A.* 482. nec non LENNEP *Animadv. ad Coluthum*, *p.* 38.

Διϊπετέος] τ8 ἐκ τῶν ὄμβρων τ8 Διὸς γεγονότος. *Schol.*

v. 327.

Ἀειρόμενον (κῦμα) elevata (unda.)

Κατὰ — ᾕρει, occupabat: corripuit. v. καθαιρέω.

v. 329.

Ἀποέρσειε, abriperet. Vid. ad *v.* 283.

v. 331.

Κυλλοπόδιον, Vulcane.

v. 332.

Μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι, in pugna conjicimus parem eſſe.] Κατὰ σ8 γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιςὴν ἡγ8μεθα τὸν Ξάνθον. *Schol.*

Ἠΐσκομεν, imperf. v. ἐΐσκω, adſimilo.

v. 333.

Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιςα, — *Mettez-vous donc en état de vous défendre & armez vous de tous vos feux*] Si Homere a décrit vivement une inondation il ne peint pas avec moins de force la ſechereſſe qui peut ſeule la combatre & faire retirer ſes eaux. Il n'eſt rien dans la nature dont ce Poëte n'embelliſſe ſon poëme. Mais dans ſon plus grand enthouſiaſme il eſt d'une ſageſſe admirable, & dans ſes fictions les plus ſublimes il ne s'éloigne jamais du naturel, car c'eſt de la belle nature que ſe tire le veritable ſublime, & il ne peut y avoir de vrai ſublime que dans le naturel. DAC.

Πιφαύσκεο, oſtenta. *Jon.* pro πιφαύσκ8.] ἐνδείκνυσο δὲ, καὶ διέγειρε πολλὴν φλόγα ἐμφαίνων, ἵνα γνῷ τὴν τ8 πυρὸς δύναμιν. *Schol.*

v. 334.

Ἀργεςής, 8, ὁ, albus. 2.) velox, procelloſus. ἀργέςης *h. l.* eſt Epith. *Noti.*

v. 335.

Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν, Ibo e mari.

v. 336.

Ἀπὸ — κήαι, comburat. aor. 1. opt. Act. v. ἀποκαίω, exuro, comburo.

v. 337.

v. 337.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium. a φλέγω, incendo, inflammo.

v. 338.

Ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρὶ, ipſumque immitte igni.

v. 340.

Πρὶν — ἀλλ', ante — quam.

v. 341.

Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, Signum dedero clamore.

Σχεῖν, compeſce.

v. 342.

Τιτύσκετο, jaculabatur: parabat.

v. 344.

Ῥα] *Ut dictum eſt.*

Κατ' αὐτὸν, in eo.

v. 345.

Ξηραίνω, ſicco, arefacio. a ξηρὸς, ſiccus, aridus.

Σχέτο, coërcita eſt.

v. 346.

Νεοαρδέ' ἀλωὴν, recens irrigatum hortum.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. ex νέον, *adv.* recens, nuper: & ἄρδω, rigo, irrigo.

v. 347.

Ἐθείρει] ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο. *Schol.* Al. ἐθείρῃ. CLARK. Ita placebat *Heinſio.* Verſio, *quisquis de more colit*, ſequitur Scholiaſten minorem, cui conſentit Etym. M. At *Heſych.* ſimpliciter ἐπιμελείας ἀξιώσῃ· quod prætulerim. Non nimis in talibus etymologia urgenda. Ceterum de domino eſſe ſermonem, qui colit aſſidue, colere ſolet, facile patet. ERN.

v. 348.

Ἄρα] *Ut fit; Ut par erat.*

v. 350.

Ἰτέα, ας, *Jon.* ἰτέη, ης, ἡ, ſalix.

v. 351.

Λωτός τ', ἠδὲ θρύον] Ex hoc loco ductæ ſunt deſcriptiones poëticæ *Callimachi* H. in Cer. *Ovidii* & aliorum, in quibus varietates arborum copioſe enarrant; luxurioſius tamen *Ovidius.* ERN.

Θρύον,

Θρύον, ϐ, τὸ, juncus. 2.) ulva.

Κύπειρος, ἡ, & κύπειρον, τὸ, cyperus, *herba ex juncorum genere.*

v. 352.

Πεφύκει, naſcebantur.

v. 353.

Τείροντ, Conſumebantur: laborabant.

v. 354.

Κυβιςῶν, urinabantur.

v. 357.

Ἥφαιςʼ, ὅτις σοί γε Θεῶν] Car le feu eſt invincible & il dompte tout; Jupiter lui même a beſoin de ſon ſecours; c'eſt de lui qu'il emprunte ſes foudres. DAC.

Ἀντιφερίζω, oggero, regero: obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto: par ſum. *ut* ἰσοφαρίζω.

v. 358.

Πυρὶ φλεγέθοντι, igne ardenti.

v. 359.

Λῆγ' ἔριδος, Deſine a certamine.

v. 360.

Ἄςεος ἐξελάσειε, Urbe expellat.

Τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; Quid mihi cum contentione & auxilio: *Qu'ai-je à faire de me mêler dans cette querelle, & de donner du ſecours aux Troyens?* DAC.

v. 361.

Ἀναφλύω, ſurſum ferveo. 2.) ferveo, ebullio. ex ἀνὰ & φλύω, *idem.*

v. 362.

Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, Ut vero lebes fervet intus,] Vid. Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt, *Tom. II. p. 233. ſq.*

Ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ, dum urgetur igne multo.

v. 363.

Κνίσση μελδόμενος, Adipem liquefaciens.

Μέλδω, liquefacio, elixo, coquo.

Ἁπαλοτρεφής, έος, ὁ, ἡ, delicate nutritus, ſaginatus, ex ἁπαλὸς & τρέφω, nutrio.

v. 364.

v. 364.

'Αμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, tarde, cunctanter. ab ἀμβάλλω, *pro* ἀναβάλλω, rejicio, retardo.

Παντόθεν ἀμβολάδην, *undique eructantibus in numerum* ſeu *alternis veluti bullis.* Id bene ad eum locum obſervat Euſtathius, qui & ab Herodoto dici notat, *fontem media nocte alternatim ebullientem*, κρήνην ζέουσαν ἀμβολάδην, ac præterea, & quod huc magis facit, ἐξ ὃ καὶ τὸ χαλκεῖον ἀναβάλλειν λέγεται, ἤγουν ἀναζέειν διὰ φλογὸς ὑπερβολήν, καὶ ἄνω κάτω ποιεῖν τῇ κινήσει τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ κεφαλάζειν. *unde etiam vas aheneum ἀναβάλλειν dicitur, nempe ebullire propter flammæ violentiam, & ſurſum deorſum aquam motione ferri, dum eadem fervet.* — Quæ inſuper hic noto, quod vulgo longe aliter eadem vox ἀμβολάδην & quidem tantum pro *cunctanter*, *ſegniter*, aut *procraſtinando* explicari vulgo in hodiernis Helleniſmi promptuariis ſoleat. EZ. SPANH. *Obſervat. in Callimachi Hymnum in Dianam*, *v.* 61. ERN. vero vertit: *ſumma vi*, καθ' ὑπερβολήν.

'Υπὸ *hic* ſubtus.

Κάγκανος, aridus, ſiccus. a καγκαίνω, arefacio, exſicco.

v. 366.

'Ουδ' ἔθελε] νῦν, ὐκ ἠδύνατο. *Schol.* Conf. SCHIER. *Not. in Bionis Idyll. p.* 55.

Ἴσχετο, inhibebatur: detinebatur.

Τεῖρε δ' ἀϋτμή, premebat enim aura ignea, infeſtabat enim vapor.

v. 369.

Ἔχραε κήδειν, conatur infeſtare.

v. 370.

'Εξ ἄλλων, Præ ceteris.

v. 374.

Ἐπὶ — ἀλεξήσειν, à — *me* depulſurum ope allata.

v. 375.

Δάηται, cremabitur.

v. 378.

'Αυτίκ' ἄρ] *Statim deinceps; Statim proinde.*

v. 379.

Σχέο, abſtine.

v. 380.

Στυφελίζειν, torquere.] ταράσσειν, θλίβειν, κακῦν. *Schol.*

v. 382.

Κατέπεσε, dejecit ſe in —.

v. 384.

Παυσάσθην, Quieverunt.

v. 385.

Ἔρις — βεβριθυῖα, contentio — gravis.

v. 386.

Ἄητο, agitabatur, ferebatur, ſpirabat. v. ἄημι, flo, ſpiro.

v. 388.

Σαλπίγγω, tuba cano, buccino. *h. l.* reſono, clangorem reddo. a σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba.

v. 391.

Ἀφίσταται, ſeorſum ſtetere.

*Ἦρχε γὰρ Ἄρης] Par cette fiction très-ingenieuſe Homere veut faire entendre que dans toutes les guerres & dans tous les combats, c'eſt toujours la Folie qui commence en s'oppoſant à la Sageſſe. Car d'où naiſſent les guerres & les combats? n'eſt-ce pas des injuſtices & des violences? Et ces injuſtices & ces violences, n'eſt ce pas la folie, l'ignorance & la brutalité qui les ſuggerent? DAC.

v. 392.

Ῥινοτόρος, ε, ὁ, ſcuta *ſeu* clypeos perforans *aut* ſecans. *Martis* Epith. ex ῥινὸς, ȣ, ὁ, ἡ, pellis, cutis, corium: *item*, *per Synecdoch.* clypeus, ſcutum; & τορέω, perforo, penetro.

v. 394.

Κυνόμυια, ας, ἡ, muſca canina. 2.) impudens & audax. ex κύων & μυῖα, ἡ, muſca.

Κυνόμυια] *Impudens & moleſta.* CLARK. Proprie inſectum, cujus mentio in Exodo & Pſalmis: unde & apud ſcriptores, qui in eos libros commentati ſunt, ut apud Philonem de Vita Moſ. L. I. p. 622. qui apte hoc nomen inſecto datum ait a θετικοῖς τῶν ὀνομάτων. σοφοὶ γὰρ ἦσαν, ἐκ τῶν ἀναιδεστάτων ζώων συνθέντες τὔνομα &c. Vid. Bochart. Hieroz. IV. 15. Quod ad ſcripturam attinet,

net, h. l. conſentiunt edd. in κυνόμυια, ut infra υ. 421. in κυνάμυια. ERN.

v. 395.

Θάρσος ἄητον ἔχουσα, Audacia immenſa prædita.

Ἄητος, ου, ὁ, ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expoſitus. 2.) inſatiabilis. 3.) magnus. ab ἄω, flo.

v. 397.

Οὐτάμεναι, Ut *me* percuteret.

Πανόψιος, ου, ὁ, ἡ, qui omnium oculis cernitur. 2.) ſplendidus, fulgidus.

v. 398.

Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, Recta in me adegiſti.

Διαδάπτω, dilacero. 2.) percutio, vulnero, ſaucio. ex διὰ & δάπτω, voro, dilanio.

v. 402.

Τῇ, In hac.

v. 403.

Ἀναχασσαμένη, retro cedens.

v. 405.

Agri olim cuique colendi *ſuis terminis diſtinguebantur*, nimirum lapidibus. Sic *h. l.* Minerva Martem proſternit lapide,

Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης.

Quem homines priſci poſuerant, ut eſſet terminus arvi.

Simili ratione atque apud *Virgilium* Turnus *Æneid.* *XII.* 897. *ſq.* torquet in Æneam

Saxum antiquum, ingens campo qui forte jacebat

Limes agro poſitus, litem ut diſcerneret arvis.

Eos religioſe obſervabant, ſummum ſcelus ducentes exarare, aut dimovere. Quare vetuſtiores Romani Termino divinitatem adſcripſere; nec niſi cum ſacris ceremoniis ſtatuerunt, ut eſt apud *Dionyſ. Halicarnaſſ. Lib. II.* Hinc & *Servi antiquitus conſtituti, qui agrorum fines cuſtodirent*, qualis πάρουρος *Euſtathio* intelligitur apud *Hom. Odyſſ. XI. v.* 488. Ὀρεοφύλακας alias Græci dixere, qui *Saltuarii* Latinis, apud *Ulpianum Leg. XII. Digeſt. de Inſtrum. vel Inſtruct. legat.* FEITH. *L. IV. C. I. §. I.*

v. 406.

v. 406.

Τῷ βάλε, Hoc percuſſit.

v. 407.

Ἐπέσχε, is occupavit.

Πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum. *item* ſpatium.

Κονίζω, pulvere impleo, reſpergo, fœdo.

v. 408.

Ἀμφαραβέω, ῶ, circumſtrepo, circum ſonitum do. ex ἀμφὶ & ἀραβέω, ſtrepo.

v. 410.

Νηπύτι', ὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον κ. τ. λ. Stulte, ne adhuc quidem ſenſiſti, quanto &c.] Homere veut enſeigner par là que la prudence eſt toujours victorieuſe de la force aveugle & inſenſée. DAC.

v. 412.

Τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις, tuæ matris furias luas: *Les Furies vengereſſes ont donc executé les imprecations que ta mere a proferées contre toi*—. DAC.

v. 414.

Κάλλιπες, Deſeruiſti.

v. 415.

Πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ, avertit oculos lucidos.

v. 421.

Κυνάμυια] Vide ſupra ad *v.* 394.

v. 422.

Μέτελθε, inſequere.

v. 423.

Μετέσσυτο, concito gradu perſequebatur.

v. 424.

Ἐπεισσαμένη, impetu in eam facto.

v. 425.

Ἤλασε, Percuſſit.

v. 426.

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο— Illi itaque ambo jacebant—] Venus & Mars ſont les deux Dieux qui ont allumé cette ſanglante guerre, les voilà abbattus. Homere annonce

par là à ſon lecteur, que la guerre va bientôt être finie & les Troyens punis. DAC.

v. 429.

Μαχοίατο, cum — pugnant.

v. 430.

Ὧδε — ὡς, æque — ac.

v. 432.

Τῷ κεν δὴ πάλαι κ. τ. λ. Tum prorſus jam olim &c.

Ἄμμες, nos. *Æol.* pro ἡμεῖς.

Ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο, deſtitiſſemus pugna.

v. 436.

Διέσταμεν, ſeorſum ſtamus.

v. 437.

Ἀρξάντων ἑτέρων, Cum cœperint alii.

Τὸ μὲν αἴσχιον, Hoc quidem turpe.

Ἀμαχητὶ, *adv.* abſque pugna, ſine controverſia.

v. 439.

Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος. Incipe; tu enim natu junior.] Neptunus Apollinem jubet, quod junior ſit, pugnam primum inchoare: quaſi res inconſulto & temerarie aggredi proprie juniorum eſt, in quibus fervor æſtusque animi ad injuriam inferendam proclivior eſt quam ſeniorum, quos longa experientia cautiores fecit. SPOND.

v. 442.

Μέμνηαι, Recordaris.

v. 444.

Θητεύω, mercede operas præſto, & quidem ob paupertatem & neceſſitatem: unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori θητεύειν. a θὴς, θητὸς, ὁ, *propr.* cives, liberi illi quidem, ſed qui mercede operas faciunt, propter paupertatem. 2.) mercenarius.

v. 445.

Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, Mercede condicta.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dicendus, memorandus. *h. l.* conſtitutus, præfinitus, pactus. a ῥέω, dico, loquor.

Σημαίνων ἐπέτελλεν, præcipiens mandata dabat.

v. 446.

Ἔδειμα, ædificavi.

v. 447.

v. 447.

Ἀῤῥηκτος πόλις, inexpugnabilis urbs.

v. 448.

Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας] Sol paſcit omnia, quæ terra progenerat: Unde non unius generis, ſed omnium pecorum Paſtor canitur. Ut apud Homerum Neptuno dicente: Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες. *Macrob. Lib. I. Cap.* 17. CLARK.

Ἕλικας βοῦς] Ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται, ἢ τὰς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἐχούσας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. *Schol.* At ſi vera eſſet prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omnino eſſet ſupervacaneum. Vide ſupra ad *I.* 462. CLARK.

Βουκολέεσκες] *Paſcere ſolebas.* Vide ſupra ad *v.* 31.

v. 450.

Πολυγηθέες Ὧραι] πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι. *Schol.* Ceterum alii, notante *Euſtathio*, hic ſcribunt πολυγηθέος· ut ad μισθοῖο referatur. CLARK.

Πολυγηθής, έος, ὁ, ἡ, gratiſſimus, multum lætitiæ afferens. ex πολὺς & γηθέω, gaudeo.

v. 451.

Ἐξέφερον, Attulerunt.

Νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα, nos vi fraudavit mercede tota.

v. 454.

Περάαν, venditurum.

Τηλεδαπός, ἡ, ὁν, e longinquo ſolo, qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. ex τῆλε, *adv.* procul, longe: & δάπεδον, ου, τὸ, terra, ſolum.

v. 455.

Στεῦτο, Affirmabat: διεβεβαιοῦτο, ὑπισχνεῖτο. *Schol.*

Servis peculiarem fuiſſe membrorum mutilationis pœnam, liquet ex eo, quod Laomedon *h. l.* minatus Diis ſervitutem, ait:

 —ἀμφο-

— — ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ,
— — ſe utriusque aures ære abſciſſurum.

FEITH. *L. II. C. XX. §. V.*

v. 456.

Ἄψοῤῥοι κίομεν, continuo revertebamur.

Κεκοτηότι θυμῷ, irato animo. κεκοτηὼς, pro κεκοτηκὼς, *Jon.* præt. part. Act. v. κοτέω, iraſcor.

v. 457.

(ἕνεκα) Μισθοῦ χωόμενοι, Ob mercedem indignantes.

Τὸν ὑποςὰς οὐκ ἐτέλεσσε, quam pollicitus non perſolvit.

v. 458.

Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; Propter hoc jam nunc populis gratificaris?] διὰ οὖν τὰς τοιαύτας αἰτίας, τοῖς τούτου ὄχλοις φέρεις χάριν. *Schol.*

v. 459.

Πειρᾷ, Tentas.

v. 460.

Πρόχνυ, *h. l.* funditus, radicitus.

v. 462.

Σαόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *quaſi* cui mens eſt ſana, prudens.

Μυθήσαιο, dixeris.

v. 465.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum urens. 2.) valde ſplendens. 3.) admodum vegetus, ſummo vigore præditus. ex ζα, *partic. inſep.* & φλέγω, uro: fulgeo.

v. 463 — 466.

— — βροτῶν ἕνεκα, —
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι. —
— — *mortalium gratia*, —
Miſerorum, qui foliis ſimiles, interdum quidem
Admodum vegeti ſunt, terræ fructu veſcentes,
Interdum vero contra pereunt exanimes. —

Docet Apollo, non decere immortales Deos pro mortalibus, quorum tam fragilis eſt conditio, ſic adinvicem dimicare: quod idem leviter a Junone *antea* dicebatur: Οὐ γὰρ ἔοικεν Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα ςυφελίζειν.

Elegan-

Eleganter autem imbecillis mortalitas *hoc loco* deſcribitur. SPOND. Vid. PORSCHBERGERI *Theocrit. Script. S. illuſtr. p.* 181. nec non ad *Il. Z.* 146.

v. 467.

Δηριαάσθων, prælientur. præſ. imper. Paſſ. num. dual. *Poët.* pro δηριαέσθων, *contr.* δηριάσθων.

v. 468.

Πάλιν ἐτράπετ'] *Retro ſe convertit.* Vide ſupra ad *v.* 241. & ad Π. 594. CLARK.

v. 469.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι, cum — conſerere manus.

v. 470.

Πότνια θηρῶν, domina ferarum.

v. 471.

Ἀγρότερος, ἑρα, ερον, ruſticus, agreſtis. Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix.

v. 473.

Μέλεον, impune. Vid. ſupra ad Π. 336.

v. 477.

Ἐναντίβιον πολεμίζειν, adverſis viribus *te* pugnaturum.

v. 478.

Τὴν δ' οὔτι προσέφη] Sic ineptis interrogationibus non reſpondere, prudentiæ eſt non vulgaris, qualem *h. l.* Apollo uſurpavit. SPOND.

v. 481.

Κύον ἀδδεὲς, canis audax. Vid. *Cel.* ELSNERI *Obſ. Sacr. ad Apoc. XXII.* 15.

v. 482.

Χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι, Difficilis tibi ego, cui vires opponas.

v. 483.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arcum geſtans & ſagittas, ſagittarius, arcifer. ex τόξον & φέρω.

Ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ] Illud λέοντα pro λέαιναν dictum eſt. *Didymus* autem interpretatur ἐπίφοβον ὡς λέοντα, ut dicatur Dianam inter mulieres ſic a Jove formidabilem & terribilem collocatam, ut leo inter animantia; quemadmodum ego expono. Ait *præterea* Poëta, datam eſſe

Dianæ poteſtatem, mulierem, quam voluerit, interficiendi, quod *Euſtathius* de morte mulierum repentina intelligit, quam Dianæ tribui ut hominum Apollini, olim etiam obſervavimus. Notanda eſt autem hæc Junonis oratio, qua iram illius & fervorem teſtatur, maxime *in fine*, ubi defective locuta eſt, & interrupto ſententiæ filo pugnam inchoavit. SPOND.

v. 484.

Θῆκεν, conſtituit.

v. 487.

Πολέμοιο δαήμεναι, pugnæ periculum facere, *fac.*

v. 491.

Ἔθεινε, verberabat *eam.*

v. 494.

Ἡ ῥά θ'] *Quæ ſcilicet.*

Ὑπ' ἴρηκος, metu accipitris.

Εἰσέπλατο, volat in —.

v. 495.

Χηραμὸν, *In* latebram. χηραμὸς, οῦ, ὁ, ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum.

Οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν, neque enim illi capi fatale erat. *Le Deſtin ne voulant point qu'elle ſoit priſe.*] Homere reconnoît ici que le Deſtin, c'eſt-à-dire, la Providence, étend ſes ſoins ſur les animaux même, ce qui s'accorde parfaitement avec la ſaine Théologie. *Remarquez*, dit Euſtathe, *qu'Homere fait dépendre du Deſtin une colombe même, pour faire entendre que tous les animaux lui ſont ſoumis.* DAC.

v. 499.

Πληκτίζομαί τινι, confligo, digladior, usque ad plagas pugno *cum quo.* a πλήσσω, percutio.

v. 501.

Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι, Gloriator *te* me viciſſe.

v. 502.

Συναίνυτο, collegit. v. συναίνυμαι, ſimul capio, colligo.

v. 503.

Πεπτεότ', *pro* πεπτεότα, Quæ (*ſcil.* τόξα, arcus & ſagittas,) ceciderant. a πεπτεὼς, pro πεπτωκώς. hoc autem *per*

Sync.

Sync. pro πεπ]ακὼς. præt. part. Act. v. πίπ]ω; tanquam a π]έω.

v. 504.

Πάλιν κίε θυγατέρος ἧς, ſecuta eſt filiam ſuam.

v. 508.

Ἑιλε, Recepit.

Ἀνήρε]ο, interrogavit.

v. 510.

Ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν, ac ſi quid flagitii patraſſes.

v. 512.

Σ]υφέλιξε, male excepit.

v. 516.

Μέμβλε]ο, Curæ erat.

v. 523.

Ἀνῆκε, excitat.

v. 524.

Ἔθηκε πόνον, affert laborem.

v. 530.

Πυλαωρὸς, ῦ, ὁ, cuſtos portæ, urbis portarum cuſtodiæ præfectus. ex πύλη, & ὖρος, cuſtos. *vel* ab ὤρα, cura.

v. 531.

Πεπ]άμενος, apertus. a πε]άζομαι, pandor, extendor, explicor. præt. πέπ]αμαι, panſus, explicatus, apertus ſum. quod *per Sync.* dicitur pro πεπέτασμαι.

v. 533.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, pernicioſus. a λοιγὸς, ῦ, ὁ, pernicies, exitium.

v. 534.

Ἀλέν]ες, concluſæ. (*ſcil.* λαοὶ, copiæ.)

v. 535.

Αὖ]ις ἐπ' ἂψ θέμεναι, Rurſus obſerate.] πάλιν ἐπικλεῖσαι, καὶ ἐπιθεῖναι. *Schol.*

Σανίδας] θύρας.

v. 536.

Δείδια, Metuo.

Οὖλος, η, ον, *h. l.* exitialis. ab ὄλλυμι.

Ἄλη]αι, irrumpat; ſaliat. aor. 1. ſubj. v. ἄλλομαι, ſalio.

v. 537.

Ἄνεσαν, aperuerunt.

Ἀπῶσαν ὀχῆας, retruſerunt obices.

v. 538.

Τεῦξαν φάος, pepererunt ſalutem.] παρέχον τοῖς φυγοῦσι τὴν σωτηρίαν. *Schol.*

v. 541.

Δίψη καρχαλέοι, Siti aridi.

Καρχαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus.

Κεκονιμένοι, pulvere obſiti.

v. 544.

Ἕλον, cepiſſent.

v. 545.

Ἀνῆκε, excitaſſet.

v. 546.

Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν] Vox φῶτα non hic παρέλκει; Quod eſt ridiculum, & Poëta omnino indignum. Sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat. CLARK.

v. 547.

Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, Ejus quidem cordi audaciam immiſit.

v. 549.

Φηγῷ κεκλιμένος, Fago tectus.

v. 551.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo. *Dicitur* & mare fluctuans πορφύρειν. *Unde* Metaph. *dicitur de* animo concitato & turbido. Πόρφυρε, volvebat æſtuans.

v. 556.

Ὑποκλονέεσθαι, *ſeq. Dat.* turbari a —.

v. 559.

Καλά — δύω, ingrediar.

v. 560.

Ἑσπέριος, ου, ὁ, ἡ, *vel* ἑσπέριος, ία, ιον, veſpertinus, veſperi accedens. ab ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera.

Λοεσσάμενος] *Quum me ipſe lavero.* Vide ſupra ad *v.* 241.

Ποταμοῖο, fluvii *aqua.* Vide ad *E.* 6.

Et fluviis ſoliti olim ſunt veteres Heroës ſe abluere; quemadmodum Agenor *h. l.*

— λοεσ-

— — λοεσσάμενος ποταμοῖο,
Ἱδρῶ ἀποψυχθείς, — —
— — *cum me lavero in fluvio,*
A ſudore refrigeratus. — —

Quod ſolenne fuiſſe Lacedæmoniis in Eurota, jam inde ab heroicis temporibus, indicat *Theocritus Helenæ Epithalamio*, ſ. *Idyll. XVIII. v.* 23. ubi puellæ Spartanæ canunt, ſe ungi virorum more ad Eurotæ fluenta:

Χρισαμέναις ἀνδρειστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς.
Quæ ungimur more virorum ad Eurotæ fluenta.

FEITH. *L. III. C. IX. §. II.*

v. 561.

Ἀποψύχω, refrigero, frigefacio.

Ἀπονεοίμην, reverterer.

v. 563.

Ἀπαειρόμενον πόλεως, abeuntem ab urbe. ἀπαείρω, tollo ab —, attollo. *Metaph.* diſcedo. ex ἀπὸ & ἀείρω, tollo.

v. 564.

Μεταΐξας μάρψῃ, rapide perſecutus conſequatur.

v. 565.

Ἔσται, licebit.

v. 567.

Κατεναντίον, *adv.* ex adverſo, e regione. 2.) *h. l.* adverſus, obviam.

v. 568.

Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς — Etenim huic certe vulnerabile corpus &c] La fable, qu'Achille ne pouvoit être bleſſé qu'au talon, & que dans tout le reſte de ſon corps il étoit invulnerable, n'étoit donc pas du temps d'Homere, & ce Poëte n'avoit garde de donner dans une fiction qui auroit deshonoré ſon Héros. DAC.

v. 569.

Ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, Ineſtque una anima.

v. 571.

Ἀλεὶς μένεν, converſus expectabat.

Ἀλεὶς, ſe contorquens. præſ. part. Act. v. ἄλημι, contorqueo me.

'Εν *hic* intus.

v. 572.

'Ωρμᾶτο, geſtiebat: concitabatur ad —:

v. 575.

Ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, latratus. 2.) clamor. ab ὑλάω, latro.

v. 576.

Φθάμενος, prior. Εἴπερ — Ἀλλὰ, Etſi — Tamen.

Ἢ ὀυτάσῃ, ἠὲ βάλησιν] *Vel cominus, vel eminus vulneraverit.* Vide ſupra ad Δ. 540. CLARK.

v. 577.

Περὶ δουρὶ πεπαρμένη, haſta transfixa. περιπείρω, transfigo.

Ἀπολήγει Ἀλκῆς, deſiſtit A ſtrenua pugna.

v. 578.

Πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι, antequam vel cominus congrediatur, vel dometur.

v. 581.

Πρόσθ' ἔχετο, ſibi prætendit.

v. 583.

Ἔολπας, ſperabas.

v. 587.

Οἱ κεν πρόσθε φίλων τοκέων — Ἴλιον εἰρυόμεσθα, qui pro chariſſimis parentibus — Ilium defendimus. *Ita v.* 540. Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, Hi vero recta ad civitatem & murum altum. Adverbia loci, temporis, &c. gaudent, quando caſum adſciſcunt, Genitivo. POSS. *Synt. p.* 283. *ſq.*

v. 588.

Πότμον ἐφέψεις, fatum conſequeris: τεθνήξῃ, ἐπὶ θάνατον ἔλθῃς. *Schol.*

v. 589.

Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν, Adeo terribilis licet ſis.

v. 590.

Βαρείης χειρὸς ἀφῆκε, gravi manu emiſit.

v. 592.

Νεότευκτος, ου, ὁ, ἡ, recens elaboratus, recens fabricatus, nuper factus.

v. 593.

Πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε βλημένου, æs vero reſiliit A percuſſo.

v. 594.

Ἐπέρησε, penetravit.

v. 598.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, tranquillus, quietus. ab ἥσυχος, idem.

Ἀργ.] *Deinceps.*

Πολέμου ἐκπεμπε νέεσθαι, e prælio miſit ut abiret.

v. 599.

Ἀποέργαθε λαοῦ, avertit a populo. ἀποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coërceo.

v. 602.

Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο, Dum ille hunc per campum perſequebatur.

v. 603.

Στρέψας, Converſus.

v. 604.

Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, Parvo intervallo præcurrentem.

Θέλγω, mulceo, delinio. *h. l.* fallo, decipio, impono.

v. 607.

Ἔμπλητο ἀλέντων, implebatur concluſis.

v. 611.

Σάωσαν, incolumem retulerant.

IN

IN X. ILIADIS.

V. 2.

Ἀκέοντο - δίψαν, medebantur - ſiti.

V. 4.

Τείχεος ἆσσον ἴσαν, Ad murum prope accedebant.

V. 5.

Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι — Hectorem vero ibi manere —] Ubi moriendi ſtatuta dies advenit, oblatas etiam ſalutis occaſiones negligere ſolemus, quod in Hectore videre licet: qui cum ſe intra murum Trojanum tuto poſſet recipere, Achille devitato, a quo illi erat ſolum periculum, tamen obſtinate extra urbem moratur, congreſſum Achillis avide exoptans: adeo ut ne patris aut matris conſilio, quod illi imperii loco eſſe debuerat, obtemperaverit. Quod fato tribuit Poëta, i. e. divinæ neceſſitati, qua omnes certo tempore vitam coguntur exuere, nullo effugiendi remedio. SPOND.

Ὀλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν, exitiale Fatum tanquam compede vinctum coëgit.] Il dit fort bien *lié*, car le Deſtin met enfin aux hommes des entraves qui les empêchent de fuir leur ſort. DAC.

V. 11.

Τρώων πόνος, contra Troas labor bellicus: τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Schol.*

V. 12.

Ἄλεν, *Bœot.* pro ἀλήησαν, concluſi ſunt.

Λιάσθης, divertiſti.

V. 13.

Μόρσιμος, mortalis.] Μοίρᾳ ὑποκείμενος, θνητός. *Schol.*

V. 16.

Τρέψας, Qui avertiſti.

V. 17.

Εἷλον, prehendiſſent.

Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, antequam in Ilium perveniſſent.

V. 19.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio. a τίω, punio, ulciſcor.

Ὀπίσσω

Ὀπίσσω *h. l.* in poſterum.

V. 22.

Σευάμενος, Ruens.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui præmium ex certamine reportat, certamine victor. ex ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; & φέρω, reporto.

V. 23.

Θέησι τιταινόμενος πεδίοιο, currit magno niſu contendens per campum.

V. 27.

Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, Quæ ſcilicet Autumno oritur.

V. 29.

(Κατ') Ἐπίκλησιν, cognomine, vulgo.

V. 30.

Τέτυκται, eſt.

V. 31.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æſtus. 2.) febris. a πῦρ, ignis. Πυρετὸν] ἤτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν. ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκκαυσιν. *Schol.*

V. 33.

Κόψατο] Obſervandus hic maxime proprius Vocis *mediæ* Uſus. *Caput ſibi ipſe percuſſit.* Vide ſupra ad Φ. 241. & ad Γ. 141. CLARK.

Caput Veteres lugentes ſoliti ſunt *percutere.* Priamus metuens Hectoris in pugna interitum:

— — κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος. — —
— — *caputque pulſabat manibus,*
In altum ſublatis. — —

Sic *Plutarchus*, *Vit. Solon.* Solonem narrat, audita filii morte, παίειν τὴν κεφαλὴν, καὶ τἄλλα ποιεῖν καὶ λέγειν, ἃ συμβαίνει τοῖς περιπαθοῦσι· *Cœpiſſe caput cædere, aliaque & facere & dicere, quæ a mœrore oppreſſis fieri aſſolent.* Similiter *Herodotus Thalia*, ſ. *Lib. III. Cap.* 14. ſcribit, Pſammenitum captivum Ægypti regem, cum vidiſſet ſenem mendici habitu, quem opulentum inter amicos olim habuerat, *caput percuſſiſſe*, ἐπλήξατο τὴν κεφαλήν. FEITH. *L. III. C. XV. §. II.*

V. 34.

v. 34.

Ἐγεγώνει, clamabat. v. γεγωνέω, ῶ, clare clamo, clare vociferor.

v. 38.

Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, Hector, ne mihi expecta, dilecte fili,] Ce diſcours de Priam eſt très-pathetique, & rappelle toutes les idées les plus tragiques que l'état, où ce malheureux Prince ſe trouve, peut & doit donner. On n'a pas laiſſé de le défigurer dans les traductions. DAC.

v. 41.

Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο, Ὅσσον ἐμοί. Crudelis, utinam Diis charus tantum eſſet, Quantum mihi.] εἰ τοῖς θεοῖς τόσον γένοιτο ἐχθρὸς, ὅσον ἐστὶν ἐμοί. Schol.

v. 42.

Ἔδονται, vorarent.

v. 43.

Ἔλθοι, abiret.

v. 44.

Εὖνιν ἔθηκε, orbum fecit.

Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, *cum Genit.* privatus, orbatus, orbus.

v. 45.

Περνὰς, deportatos vendens.

v. 48.

Κρείουσα γυναικῶν, præcellens mulieribus.

v. 50.

Ἀπολυσόμεθ', *cum Gen.* redimemus. *ſeq. Abl.*

v. 51.

Ὀνομακλυτὸς, ῦ, ὁ, ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celeber.

v. 54.

Μινυνθαδιώτερον ἄλγος, brevior dolor.

v. 55.

Ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς, modo non & tu moriaris.

v. 57.

Τρωὰς, Trojanas.

v. 58.

Φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς, dilecta vita priveris.

Αἰὼν,

'Αιὼν; quum *vitam* ſignificat, fœminini generis eſt.
'Αμεϱθῆς, v. ἀμέϱδω, privo.

v. 59.

Πϱὸς, *ſcil.* τύτῳ, *vel* τύτοις, ad hæc, inſuper, præterea.
Φϱονέων, ὄντος, *h. l.* mentis compos: vivens.

v. 60.

Δύσμοϱος, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix, calamitoſus.

'Επὶ γήϱαος ὀυδῷ, in ſenectutis limine.] ἐπὶ τῇ τῦ γήϱως ἐξόδῳ· ἐπὶ τῷ τέϱματι. *Schol.*

v. 61.

'Επιδόντα, conſpicatum.

v. 62.

'Ελκυθείσας - θύγατϱας, raptas - filias: ἀντὶ τῦ, ἀιχμαλωτισθείσας. *Schol.*

v. 63.

Θαλάμους κεϱαϊζομένους, thalamos direptos, everſos.
Νήπια τέκνα βαλλόμενα πϱοτὶ γαίῃ, infantes liberos Alliſos terræ.

v. 65.

Νυὸς, nurus: νύμφας.

v. 67.

'Εϱύουσι, raptabunt.

v. 68.

Τύψας, ἠὲ βαλὼν, Cominus, vel eminus feriens.

v. 69.

Τϱέφον, nutrivi.
Τϱαπεζεὺς, έως, ὁ, paraſitus: menſæ aſſecla. Hom. *h. l.* nomen *canis* fecit.

Domum olim *extrinſecus* ambiebat *murus*, ἕϱκος, *Euſtathio* τὸ πεϱὶ ἀυλὴν τειχίον· μεθ' ὃ πύλαι, *parvus circa aulam murus*, *poſt quem porta.* Ibi canes de more ſoliti excubare ad cuſtodiendam domum, quos ideo *h. l.* πυλαωϱὲς, *janitores*, vocat Priamus. *Antiphanes Poëta*, *Epigramm. Lib. I. Cap.* 22. Φϱουϱοδόμους, *domus cuſtodes*. *Euſtathius*: Ἔθος ἦν τὰς ἀυλείους θύϱας τηϱεῖσθαι ὑπὸ κυνῶν. *Moris erat, ut atrii portæ a canibus cuſtodirentur.* Talis erat Argus ille Ulyſſis canis, qui jacebat

'Εν

Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων.
In multo ſtercore, quod ei ante fores.
FEITH. *L. III. C. XI. §. II.*

v. 70.

Ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, rabie acti animis. ἀλύσσω, *h. l.* rabie percitus ſum, inſanio.

v. 71.

Νέος *hic* juvenis.

v. 72.

Ἀρηϊ κταμένῳ, Pugna cæſo, in bello interfecto.

v. 75.

Αἰδῶ, Pudenda.
Αἰσχύνω, deturpo, dedecore afficio.

v. 76.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, miſerrimus, valde miſerabilis, maxime miſerandus. ab οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.

v. 77.

Ἄρ] *Deinceps* —.
Ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ, capillos extrahebat manibus.

v. 78.

Τίλλω, vellico, vello, evello.

v. 79 — 81.

Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Mater vero deinceps ex alia parte lamentabatur lacrymas fundens,
Sinum denudans, altera autem manu *mamillam exeruit,*
Et illum lacrymas fundens verbis alatis allocuta eſt.

Hæc *Homeri* verba videtur ante oculos habuiſſe *Coluthus de Raptu Helenæ, v.* 154. 155.

Χειρὶ δ' ἐλαφρίζουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
Στῆθος ἅπαν γύμνωσε, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζῶν.
Et manu mellitum amorum vinculum allevans,
Pectus omne nudavit, neque de mammis cogitavit.

De conſuetudine hac antiquiſſima feminarum ſinum & mammas denudantium paucula vide in Scholiis Ineditis

oſt *Ammonium*, p. 49. Loca nonnulla hanc in rem colgit *Berglerus* ad *Alciphronem*, L. I. Ep. XXXI: p. 130. & ſqq. loci *Homerici*, dum hæc ſcriberet, immemor. .ENNEP *Animadv. p.* 104.

v. 83.

Λαθικηδέα μαζὸν] τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. *Schol.*

Λαθικηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, obliviſci doloris faciens, curas oblivione tegens. ex λήθω, & κῆδος, cura.

Nutritionis parte olim ita defungebantur *matres*, ut *ſuo potiſſimum lacte liberos alerent*; cujus rei exempla in illuſtribus fœminis etiam apparent: ut *h. l.* in Hecuba, mammam oſtentante Hectori:

— εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,

— *ſi unquam tibi vagitus ſedantem mammam præbui.*

Penelope etiam dicta Telemachum lactaſſe, *Odyſſ. XI.* 447. *ſq.*

— — πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ

Νήπιος. — — — —

— — *filius autem illi erat ad mammillam*

Parvulus. — — — —

Sic Alcumena Herculem & Iphiclum *liberos ipſamet laviſſe & lactaſſe* dicitur.

Ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,

apud *Theocritum Idyl. XXIV.* Ariſtodemi quoque Regis Spartani uxor geminos λούει καὶ σιτίζει, *lavat cibatque*, ut eſt apud *Herodotum Erato*, ſ. *Lib. VI. c.* 52. *Plutarchus* etiam narrat, Catonis Majoris uxorem idem præſtitiſſe: αὐτὴ γὰρ ἔτρεφεν ἰδίῳ γάλακτι· *Ipſa enim ſuomet lacte nutrivit infantem.* Multus ille eſt in hujus rei commendatione Tractatu περὶ παίδων ἀγωγῆς, *de puerorum educatione.* Uti Phavorinus apud *Gellium Lib. XII. Cap. I.* FEITH. *L. II. C. XVIII* §. *II.*

Singulare etiam eſt, quod Hecuba Hectori ſupplicat *per exhibitam mammam.* IDEM. *L. III. C. XIV.* §. *II.*

v. 84.

Φίλε τέκνον, chare fili. In figura illa Grammatica, quam *Syntheſin* vocant, ſubauditur παῖς. BOS *Ell. p.* 257.

v. 85.

Πρόμος ἵϛατο τῦτῳ, proſtes pugnator adverſus ipſum.

v. 86.

Σχέτλιος *h. l.* Præferox, nimium audax.

v. 87.

Θάλος, εος, τὸ, germen. 2.) proles, filius. a θάλλω, vireo, floreo: pullulo.

v. 88.

Πολύδωρος] πολλὰ δωρυμένη ἀγαθά. ἢ, ἡ μεῖα πολλῶν δώρων καὶ ἐδνῶν γεγαμημένη. *Schol.* Vid. ad Z. 394.

Ἄνευθε — μέγα νῶϊν, ſeorſum — longe a nobis.

v. 89.

Κατέδονται, comedent.

v. 93.

Χειά, ᾶς, *ſive* χειή, ῆς, ἡ, luſtrum, latibulum ſerpentis. a χείω, *pro* χέω, capio, capax ſum.

Ὀρέςερος, έρα, ερον, monticola, montanus, ferus, agreſtis. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Μένησι, expectat.

v. 94.

Βεβρωκώς, poſtquam comedit. præt. part. Act. v. βρώσκω, βιβρώσκω, βρῶμι, βρώω *vel* βρόω, edo, comedo.

Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', Paſtus mala venena.] On prétend qu'Homere a voulu marquer ici une prevoyance du ſerpent, qui, comme dit *Elien*, avant que de ſe mettre en embuſcade pour ſurprendre les paſſans, à la précaution de manger les herbes les plus venimeuſes & celles qui peuvent le plus exciter ſa rage. DAC.

Ἔδυ, ſubit.

v. 95.

Δέδορκεν, aſpicit.

Ἑλισσόμενος, convolvens ſe.

v. 97.

Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι, Turrim ad prominentem.

Ἐρείσας, acclinans.

v. 99.

Δύω, ingreſſus fuero.

v. 100.

Ἐλεγχείην ἀναθήσει, probrum objiciet.

Ἐλεγχείη,

'Ελεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum.

v. 102.

Ὦρετο, ſurrexit ad certamen.

v. 103.

Ἦεν, fuiſſet.

v. 107.

Ἧφι βίηφι πιθήσας, ſuis viribus fretus.

v. 109.

Ἄντην, Contra *pugnando*.

'Αχιλῆα κατακτείναντα, Achille interfecto.

v. 110.

Αὐτῷ ὀλέσθαι, ab ipſo interfici: ὑπὸ τῦ 'Αχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.*

'Ευκλειῶς, *adv.* glorioſe.

v. 111.

Καταθείομαι, depoſuero.

v. 113.

Ἔλθω, venero.

v. 114.

Ὑπόσχωμαι, pollicear.

v. 117.

'Αμφὶς *hic* ſeparatim.

v. 118.

'Αποδάζομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio.

Κέκευθε, abditas (opes) habet. præt. ind. Med. *vel* aor. 2. *Jonica reduplicatione*, pro ἔκευθε, v. κεύθω, occulto, abſcondo.

v. 119.

Μετόπισθε, deinde, poſtea.

Γερύσιον ὅρκον ἕλωμαι, A — honorabile *vel* religioſum jusjurandum exigam.] Homere donne ici au ſerment une épithete qui me paroît remarquable, γερύσιον ὅρκον, *un ſerment de vieillard*, c'eſt-à-dire, un ſerment inviolable, qui ne puiſſe être enfreint, car il n'y a pour l'ordinaire que les vieillards qui ſachent reſpecter le ſerment. Les jeunes gens ſont la plûpart legers & peu fermes dans leurs promeſſes. DAC.

V. 120.

Μήτι καταϰρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, Nihil occultaturos, ſed bifariam omnia diviſuros.] Il y a manifeſtement une ellipſe dans le texte. Hector vouloit ajoûter : *peut-être qu'il m'écouteroit & que nous terminerions la guerre.* mais il trouve cet expedient ſi peu pratiquable qu'il ne ſe donne pas la peine d'achever. Au reſte le partage, dont parle Hector, eſt juſtement ce qu'Agamemnon avoit demandé dans *le III. Liv.* & il paroît que c'étoit la coutume que les villes ſe rachetaſſent en donnant la moitié de tout ce qu'elles poſſedoient. Homere en a encore parlé dans la deſcription des armes d'Achille. EAD.

V. 123.

Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' ὐκ ἐλεήσει, *Vereor*, ne ei ego quidem ſupplicem profectus ; is autem mei non miſereatur.

V. 124.

'Αιδέσεται] προσδέξεται, ὡς ἱκέτην· οἱ γὰρ ἱκέται αἰδοῖοι. *Schol.*

Γυμνὸς *hic* inermis.

V. 125.

'Αὔτως *h. l.* Temere.

'Από τεύχεα δύω, arma exuero.

V. 126.

'Εςὶν, licet.

'Από δρυὸς ὐδ' ἀπὸ πέτρης τῷ ὀαριζέμεναι, a quercu neque a petra Cum hoc confabulari.] *Euſtathius* recte iſta explicavit, quaſi dicat Hector : Non eſt Achilles vir ſimplex ac manſueto ingenio, ut homines illi, qui a quercubus & ſaxis olim oriebantur : proinde non eſt mihi ſperandum, ut humaniter me ſupplicem excipiat, aut ut mihi otium cum eo colloquendi concedat. *Porro* illud de ortu hominum ex quercubus & ſaxis ſic ſe habet. Veteres & priſci illi homines, qui montes incolebant, cavas rupes & arbores pro domibus inhabitabant : cum autem mulieres parerent, ſolebant fœtus ante illas cavitates exponere, quos cum alii reperirent, illac tranſeun-

tranſeuntes, exiſtimarunt, a ſaxis & arboribus naſci homines. Unde etiam fortaſſe tam ſimplicibus moribus eſſe credebantur. Recitat *Didymus*. Vide *Eraſmi Adag. Cent. VIII. Prov.* 87. SPOND.

v. 127.

Ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε, Παρθένος ἠΐθεός τ'] Naſcitur pathos & de repetitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vocant, cum ſententiæ ab iisdem nominibus incipiunt. Hinc *Virgilius* (*Georg. IV.* 525.)

— Eurydicen vox ipſa & frigida lingua,
Ah miſeram Eurydicen! anima fugiente vocabat:
Eurydicen toto referebant flumine ripæ.

Macrob. Lib. IV. Cap. VI. Τὸ δὲ σχῆμα, ἐπανάληψις δι' ἐπαναστροφῆς, ὅμοιον τῷ, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δὲ σιδήρῳ. *Euſtath.* Vide ſupra ad Υ. 371. & infra ad Ψ. 641. CLARK. Ceu virgo juveniſque, Virgo juveniſque.

v. 128.

Ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν, confabulantur inter ſe.

v. 129.

Ἔριδι ξυνελαυνέμεν, certamine congredi.

Ὅττι τάχιστα, quam celerrime.

v. 132.

Κορυθαΐξ, κος, ὁ, galeam movens *ſeu* quaſſans, bellator. ex κόρυς, υθος, ἡ, galea: & ἀΐσσω, moveo.

v. 135.

Ἠελίου ἀνιόντος, ſolis orientis.

v. 136.

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη Αὖθι μένειν, neque amplius ſuſtinuit Illic manere,] L'approche d'Achille fait évanoüir toutes les belles reſolutions d'Hector. Ce malheureux Prince, qui a eu honte de rentrer dans Troye de peur des reproches de ſes citoyens, n'a pas honte de fuir devant ſon ennemi. DAC.

v. 140.

Οἴμησε μετὰ —, impetum dat in —. v. οἰμάω, ῶ, impetum in aliquem facio, impetu feror, irruo. ab οἴμη, ης, ἡ, via, ſemita.

v. 141.

Ὀξὺ λεληκὼς, acutum edens clangorem. v. Ληκέω, ſono, reddo ſonitum, reſono.

v. 142.

Ταρφέ' ἐπαΐσσει, Crebros faciens impetus, inſequitur.

v. 143.

Ἀρ] *Ut dictum eſt*, *v.* 138.

v. 146.

Ὑπ' ἐκ καθ' ἀμαξιτὸν, ſubter per viam publicam.

Ἀμαξιτὸς, ȣ, ἡ, via vehicularis *ſeu* plauſtraria, per quam agitur, *vel* agi poteſt currus *ſeu* plauſtrum. 2.) via publica. ab ἄμαξα, ης, ἡ, currus, plauſtrum.

v. 147.

Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, Ad ſcaturigines autem pervenerunt pulchre fluentes.

v. 148.

Ἀναΐσσȣσι, erumpunt.

v. 149.

Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, Alter quidem aqua calida fluit,] *Strabon* écrit que de ſon temps il ne reſtoit plus que la ſource d'eau froide; celle d'eau chaude s'étoit perduë, comme cela eſt arrivé en pluſieurs endroits. *Pline* ne s'eſt pas ſouvenu de ce paſſage quand il a écrit qu'il s'étonne qu'Homere n'ait fait aucune mention de ſources d'eau chaude: *Homerum calidorum fontium mentionem non feciſſe demiror, cum alioquin lavari calida frequenter induceret. Videlicet quia medicina tunc non erat hæc quæ nunc aquarum perfugio utitur.* Livre XXXI. Chap. VI. DAC.

v. 151.

Θέρεϊ προρέει, æſtate profluit.

Θέρος, εος, τὸ, æſtas. a θέρω, calefacio: *quod eo tempore maximus calor vigeat.*

v. 152.

Ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ, ex aqua *concreta* glaciei.

Κρύσταλλος, ȣ, ὁ, *vel* ἡ, glacies. 2.) gelu. 3.) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.

v. 153.

v. 153.

Πλυνὸς, ȣ̃, ὁ, labrum, locus ubi lavatur. *item* vas ad lavandum. a πλύνω, lavo.

v. 154.

Λαΐνεος, έα, εον, lapideus. a λᾶας, lapis.

v. 155.

Πλύνεσκον] *Lavare ſolebat.* Πλύνω, lavo. *propr. de* veſtimentis. ut λȣ́ω, *de* corpore: νίπτω, *de* pedibus & manibus.

v. 157.

Τῇ ῥα] *Ea utique* —. *Ea, inquam* —.

Παραδραμέτην, prætercurrerunt.

Φεύγων, ὁ δ' — *alter* fugiens, alterque &c.

v. 159.

Ἐπεὶ ȣ̓χ ἱερήϊον, ȣ̓δὲ βοείην, *quia non victimam; neque tergus bubulum* (ſc. capto.) Cic. ad Attic. I: 1. ex Hom. Iliad. X. 159. prov. quo utuntur, qui rem magnam agi dicere volunt: *Non rem levem & inanem peto: non res levis agitur.* ERN. *Clav. Cic.* in *Ind. Græco-Lat.*

Ἐπεὶ ȣ̓χ ἱερήϊον — Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς] Virgil. *Nec enim levia aut ludicra petuntur Præmia, ſed Turni de vita & ſanguine certant.* Æn. XII. 764. Ἱερεῖον, quod proprie eſt *ſacrificium*, ſignificat etiam *quodvis animal, quod in cibum mactatur:* ἱερεῖα ſunt ἁπλῶς τὰ θρέμματα, *pecudes quæ mactantur in uſum & in eſum hominibus; animantes, quarum veſcimur carnibus* — Neque certe aliter ſumi videtur hæc vox apud Homerum, in loco illo inſigni Iliad. X. Ἐπεὶ ȣ̓χ ἱερήϊον, ȣ̓δὲ βοείην κ. τ. λ. *Duport. Prælect. in Theophraſt. Cap.* 9. Ἱερεῖα ſunt animantes, quarum veſcimur carnibus. Atqui non aliter veteres Grammatici illud Homeri interpretantur: ἐπεὶ ȣ̓χ ἱερήϊον, ȣ̓δὲ βοείην. Recteque notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ θρέμματα, pecudes & quæcunque eſui ſolent eſſe mortalibus. *Caſaub. in Athenæum, Lib. I. Cap.* 11. CLARK. Utitur h l. Lucianus in Eunucho, c. 3. ubi vid. Intt. ERN.

Βοείην] Schol. MS. Leid. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν ἀγῶνι (ἀγῶσι) βύρσας ἐδίδȣν ἔπαθλον. Καὶ ἱερεῖον μὲν πᾶν θῦμα, ἰδίως δὲ παρ' Ἀττικοῖς τὸ πρόβατον. ERN.

v. 160.

Ἀρνύσθην, Adipiſci conabantur.

v. 161.

Περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος, de anima *certantes* currebant Hectoris.

v. 162.

Τέρμα, τος, τὸ, terminus, meta, finis.

Τέρματα] τέλη τῆς νίκης καὶ τοῦ ἀγῶνος. ἢ καμπτῆρες· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. *Schol.*

v 163.

Τρωχάω, ῶ, curro. *Poët.* pro τροχάω, *idem quod* τρέχω, *ex eoque factum.*

Κεῖται ἄεθλον, propoſitum eſt præmium.

v. 164.

Ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος, *in honorem* viri defuncti.

v. 165.

Περιδινηθήτην, gyro circumacti ſunt: ἐκύκλωσαν, περιῆλθον. *Schol.*

v. 170.

Ἕκτορος, *De* Hectore.

A primis mundi ſeculis homines nec ſtatuis nec templis Deos colebant, ſed in aperto aëre manus ſupplices cœlum verſus tollebant. Mos autem erat tum Græcorum, tum aliarum gentium, in editis locis ſacra facere. Hinc Jupiter *h. l.* de Hectore loquitur:

— ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ. — — —
— *qui mihi multa boum femora adolevit,*
Cum in Idæ jugis multos vertices habentis, tum etiam
In urbis ſumma arce. — — —

Nam Trojanorum templa in illis excelſis locis fuere. Sic & apud Athenienſes & Romanos templa in arce erant auguſtiſſima, ut omnes norunt. De Perſis id diſerte obſervat *Strabo*, *Lib. XV.* etſi illi neque altaria, nec imagines Diis ſtatuerint: Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται, θύουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ. *Perſæ nec aras nec ſtatuas erigunt, in loco tamen excelſo ſacrificant.* Sic Cyrus apud *Xenophontem Lib. VIII.* ſacra facit Διὶ Πατρῴῳ,

ᾗ Ἡλίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις Θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὡς Πέρσαις νόμος ἐστι. *Jovi Patrio, & Soli, & aliis Diis, in ſummis montium jugis, qui Perſis ſacrificandi mos eſt.* Conf. *Herodotus, lib. I. Cap. XI.* Vicini Judæorum in excelſis locis ſolebant etiam ſacra facere, ut paſſim docent Scriptores ſacri. Balakus Rex Moabiticus Balaamum tum ad Bahas excelſa, tum ad alios montes duxit, ut ibi offerret ſacrificia, & Iſraëlitas devoveret. *Num. XXIII.* Addam alterum exemplum, quo hujus moris antiquitas patebit. Deus Abrahamum juſſit, ut filium in excelſo monte mactaret: *Tolle*, inquit, *unigenitum tuum, quem diligis, Iſaac, & offer illum in holocauſtum, ſuper unum montium, quem monſtravero tibi.* Atque hinc excelſiores montes Diis plerumque ſacri habebantur, præcipue quidem Jovi, aut Saturno, ſed tamen aliis aliquando Numinibus. *Homerus Hymno in Apollinem* juga montium ei quoque Deo perſæpe ſacra fuiſſe docet *v.* 144. ubi ſic Poëta Deum alloquitur:

> Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρώονες ἄκροι
> Ὑψηλῶν ὀρέων. — — —
> *Omnes enim ſpeculæ caræ, & vertices ſummi*
> *Altorum montium.* — — —

Ceterum quæ fuerit prima hujus moris origo, haud facile dictu eſt. Id vero conſtat, Ethnicos opinionem habuiſſe, quod a ſummis montium cacuminibus propior eſſet ad Deos aditus, ut qui cœlos incolerent. Hinc *in Annalibus Tacitus* de quibusdam excelſis montibus ait, *eos maxime locos cælo appropinquare, precesque mortalium a Deo nusquam propius audiri.* Et *Lucianus*, ut e Græcis teſtimonium addam, tradit, ſacrorum miniſtros ad loca excelſiora ſe contuliſſe, ὅτι τῶν ἐυχωλέων ἀγχόθεν ἐπακέουσιν οἱ Θεοί, *quod ibi Dii preces e propinquo exaudiant.* Perſæ, etſi in montibus ſacra fecerint, id tamen peculiare habebant. quod nulla apud eos Deorum templa fuere: ut narrat *Herodotus in Euterpe*, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς Θεοὺς, καθάπερ οἱ Ἕλληνες· *quod non exiſtimarunt, Deos ex hominibus natos, ſicut Græci.* Atque hæc cauſſa fuiſſe dicitur, cur Xerxes templa Græciæ igne devaſtarit, quod Perſis impium & abſonum a ra-

tione

tione videretur, Deos parietibus includere, quibus deberent omnia patentia eſſe ac libera, quorum hic mundus omnis templum eſſet ac domus: ut loquitur *Cicero Lib. II. de Legibus.* POTT. *Tom. I. p.* 201. *ſq.* add. FEITH. *L. I. C. III. § VIII.*

v. 174.

Μητιάασθε, conſultate.

v. 176.

Πηλείδῃ — Sub Pelida —

v. 183.

Θάρσει &c.] *Porphyrius* in MS. Leid. hos duos verſus a nonnullis reprobatos ait, ob dubitationem e verbo πρόφρονι, quod acceptum eſſet, tanquam ſignificaret κατὰ σπουδήν. Eſſe autem πρὸ in hoc loco pro ὑπὲρ, ut aliis Homeri locis, οὐ καθ' ὑπερφροσύνην, οὐδὲ ὡς τύραννος λέγω ταῦτα. Mirari ſubeat, quare non firmandæ interpretationis cauſa attulerit locum e Θ. 23. ubi Jupiter ait: ὅτε — πρόφρων ἐθέλοιμι, *ſi me lubido capiat, ſi pro imperio velim agere*, &c. ERN.

v. 185.

Ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, prout tibi animus eſt.

v. 188.

Κλονέων ἕφεπ', urgens ſequebatur.

v. 190.

Διὰ τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας] Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

v. 191.

Λάθησι, lateat.

Λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ] Verbum hoc elegans de timore ab Homero dictum, certatim optimi ſcriptores uſurparunt, quod proprie de contractione avium in anguſtum ſe propter timorem colligentium, & hinc ceterorum animalium dicitur. Hinc, ut opinor, etiam latini, inprimis Cicero, *contractionem animi* & ſimilia dixere. Πτήσσειν habuimus ſupra Ξ. 40. Sed ille locus dubius eſt. ERN. trepidans, metu perculſus.

Καταπτήσσω, conſternor, perterreſio, pertimeſco.

Ὑπὸ θάμνῳ, ſub arbuſto.] Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

v. 192.

v. 192.

Ἀλλὰ, Tamen.

Ἀνιχνεύω, veſtigia lego, perveſtigo, indago, perſequor, ex ἀνὰ & ἰχνεύω, veſtigo, veſtigiis conſequor.

Ἔμπεδον, *h. l.* perpetuo.

v. 194.

Ὁρμήσειε πυλάων, impetum ſumeret ad portas—.] Ὁσάκις κατὰ τὰς πύλας γενόμενος ὁ Ἕκτωρ, ἐβούλετο παραδῦναι εἰς τὴν πόλιν, τοσάκις ὁ Ἀχιλλεὺς ἐδίωκεν εἰς τὸ πεδίον. *Schol.*

v. 197.

Ἀποστρέψασκε, avertebat.

Παραφθὰς, prævertens.

v. 199.

Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ — οὐδ' ὁ διώκειν. *Comme quelquefois pendant le ſommeil on ſonge qu'on eſt pourſuivi de ſon ennemi, ou qu'on le pourſuit, à tous momens on croit ou l'atteindre ou en être atteint, & on ne peut ni lui échapper ni le prendre;* &c.

v. 200.

Ὁ τὸν, alter alterum. Ὁ, alter.

v. 201.

Ὁ τὸν, hic illum. Ὅς, ille.

Μάρψαι, διώκειν, aſſequi, conſequi.

Ἀλύξαι, ὑποφεύγειν, effugere, evadere.

v. 202.

Ὑπεξέφυγεν, effugere potuiſſet.

v. 203.

Ἤντετ', occurriſſet, obvius veniſſet.

v. 205.

Ἀνένευε καρήατι, renuebat capite.

v. 206.

Ἔα ἴμεναι, (*Jon.* pro εἶναι, v. ἵημι,) ſinebat mittere.

v. 210.

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] E mente veterum, unicuique erant ſua fata, quæ ſi contraria eſſent, ut *h. l.* Hectoris & Achillis, apud *Virgilium* Æneæ & Turni, minora vincebantur a majoribus. Vid. P. *Burmannus* ad Ovid. Ep. I. 28. Virgil. IX. 136. XII. 725. ERN.

Signifi-

Significanter *h. l.* fatum eſſe in Jovis poteſtate, & ex ejus arbitrio dependere *Homerus* oſtendit, dum ejus manu libram ſuſtineri tradit, qua alterutrius maximorum heroum, Hectoris ſcilicet aut Achillis, mors decernatur, cum belli extremum diſcrimen ſingulari certamine depugnantes eſſent ſubituri. Jupiter, inquit, auream arripit libram, ejusque lancibus hinc atque illinc duo injicit fata, unum Hectoris, alterum Achillis, ac deinde libram ſurſum attollens eorum pondera explorat. Ac fatum quidem Hectoris graviore ſibi impreſſo momento alteram lancem depreſſit, quæ ad Orcum deſcendere viſa eſt. Quibus peractis Apollo, qui Hectori aderat, viresque ſuppeditabat, fato cedens, i. e. Jovis decreto obſequens per Minervam, i. e. Dei ſapientiam, quæ favet Achilli, executioni demandando, protinus eum deſerit, mortisque poteſtati permittit. Hunc locum eleganter quidem, ſed pene iisdem Homericis verbis expreſſit *Virgilius* (*Æneid. XII.*) nam cum moriturus eſt Turnus, antequam moriatur,

Jupiter ipſe duas æquato pondere lances
Suſtinet, ac fata imponit diverſa duorum,
Quem damnet labor, & quo vergat pondere lethum.

Ceterum præclaram hanc *libræ* imaginem e manu Dei dependentis manifeſte liquet perquam fuiſſe familiarem Orientis populis. In Balthaſſaris, Babyloniorum regis, hiſtoria memoriæ proditum eſt, funeſtam manum, quæ in adverſo pariete convivalis aulæ nigris notis ſententiam mortis adverſus regem deſcripſit, inter alia verbum *Thecel* expreſſiſſe, quod ſignificabat, ut ipſæmet divinæ Litteræ perhibent (*Dan. V.* 27.) *Appenſus es in ſtatera, & inventus es minus habens.* Sed hæc imago adhuc dilucidius in *Eſtheræ* libro expreſſa eſt. (*X.* 10.) *Et duas*, inquit, *ſortes eſſe præcepit, unam populi Dei, & alteram cunctarum gentium.* Ea quoque uſus eſt *Jobus*, (*VI.* 2.) *Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui, & calamitas, quam patior, in ſtatera.* Et rurſus (*XXXI.* 6.) *Appendet me in ſtatera juſtitiæ, & agnoſcet perfectionem meam.* RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 116. *ſq.*

V. 216.

v. 216.

Ἔολπα] *Spero*; non, *Speravi*. Vide ſupra ad *N.* 481. & 736. CLARK.

v. 218.

Ἕκτορα δηϊώσαντι, Hectore cæſo.

v. 219.

Ἐςὶ, licet.

Πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι, nos effugere.

v. 220.

Μάλα πολλὰ πάθοι, perquam multum laboret.

v. 221.

Προπροκυλινδόμενος, Advolvens ſe pedibus. v. προπροκυλίνδομαι, *majoris emphaſeως gratia*, pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis. Conf. D'ARNAUD *Lect. Græc. p.* 230. *ſq.*

v. 222.

Ἄμπνυε, reſpira.

v. 223.

Πεπιθήσω, perſuadebo. fut. 1. ind. Act. *Jon.* pro πιθήσω, v. πιθέω, perſuadeo.

v. 225.

Ἄρ] *Ut juſſerat Minerva*, *v.* 222.

Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, æream habens cuſpidem. ex χαλκὸς & γλωχὶν, ῖνος, ὁ, cuſpis teli, angulus, acies.

v. 229.

Ἠθεῖ'] Ὅτι τὸ ἠθεῖος — ἐςὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις σεπτικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Euſtath.*

Βιάζομαι, *Active*, urgeo.

v. 234.

Γνωτὸς *h. l.* Frater.

v. 235.

Νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, habeo in animo honorare.

v. 240.

Λίσσονθ', Supplicabant, ſupplices orabant.

v. 241.

Αὖθι μένειν, Ut illic manerem.

Τοῖον, adeo: τοίως, ὕτως. *Schol.*

Ὑποτρομέω, ῶ, metu tremo, tremore ſuccutior.

v. 244.

v. 244.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parſimonia. a φείδομαι, parco.

v. 247.

Κερδοσύνῃ ἡγήσατ', aſtu præivit.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, aſtutia, verſutia, dolus. a κέρδος, εος, τὸ, lucrum, quæſtus. 2.) aſtutia, dolus.

v. 250.

Φοβήσομαι, fugiam.

v. 251.

Δίον, fugi: ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

v. 252.

Μεῖναι ἐπερχόμενον, Expectare *te* ingruentem.

v. 253.

Ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην, interimam certe, vel interimar.

v. 254.

Θεοὺς ἐπιδώμεθα, Deos teſtes faciamus.

v. 255.

Ἐπίσκοποι] ἔφοροι, φύλακες. *Schol.*

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages: concentus, harmonia. *h. l.* pactum. ab ἄρω, apto, congruo.

v. 256.

Ἔκπαγλον ἀεικιῶ, immaniter deturpabo. ἀεικίζω, indecenter aliquem tracto: contumelia adficio.

v. 257.

Καμμονίη, *pro* καταμονία, ας, perſeverantia: *h. l.* victoria, quæ fortiter conſtanterque permanendo paratur. a καταμένω, conſtanter permaneo.

v. 259.

Ὣς δὲ σὺ ῥέζειν, ſic & tu facito.

v. 261.

Ἄλαστε, acerbiſſime.] ἀλάθητε, δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. *Schol.*

Ἄλαστος, ου, ὁ, ἡ, *propr.* non obliviſcendus, cujus indelebilis & perpetua eſt memoria. *h. l.* intolerabilis, gravis: qui mala ἄλαστα intulit. *Dor.* pro ἄληστος. ex α pr. & λήθω, lateo. λήθομαι, obliviſcor.

Συνημοσύνας ἀγόρευε,] ἀντὶ τοῦ, μή μοι περὶ συνθηκῶν διαλέγου. *Schol.*

Συνημο-

Συνημοσύνη, ης, ἡ, ſocietatis *aut* fœderis ſanctio, pactum. a συνήμων, ὁ, ἡ, ſocius. *quod* ex σὺν & ἵημι, mitto.

v. 263.

Ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν, concordem animum habent.

v. 264.

Κακὰ φρονέουσι, mala cogitant; hoſtili animo ſunt.

v. 265.

Ἔστ', fas eſt.

Φιλήμεναι, amicitiam contrahere: εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. *Schol.*

v. 266.

Πεσόντα] ἀναιρεθέντα. *Schol.*

v. 268.

Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο, omnis virtutis memor ſis, omnem virtutem exprome.] Hoc hemiſtichium apte uſurpat Cicero Att. l. 15. ERN.

v. 270.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, evitatio. v. ὑπαλύσκω, ſubterfugio, effugio, evito.

Ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη] Achille ne feint pas d'attribuer à Minerve la gloire de la défaite d'Hector, car le ſecours d'un Dieu, bien loin de rabaiſſer la gloire d'un Héros, ſert au contraire à la relever, & comme dit *Euſtathe*, c'eſt un bien plus grand avantage d'être aimé de Dieu que d'être vaillant. DAC.

v. 271.

Δαμάᾳ, domat.

Ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις κήδε', ſimul omnes lues Dolores.

v. 272.

Θύων, furens.

v. 280.

Ἠείδεις, noras. plusq. perf. ind. Med. *Att.* pro εἴδεις. v. εἰδέω, ſcio, novi.

Ἦτοι ἔφης γε, dixiſti certe.

v. 281.

Ἀρτιεπής, έος, ὁ, ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus. 2.) *h. l.* garrulus, loquax. ex ἄρτιος, perfectus, & ἔπω, dico.

Ἐπίκλο-

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax, avidus furandi. *h. l.* ſubdolus, vafer, verſutiloquus, deceptor. ab ἐπικλέπτω, furor.

Ἔπλεο, es. *pro* ἐπέλου. v. πέλομαι, ſum.

Μύθων, verbis.] *Al.* μύθῳ, & μυθοις.

v. 282.

Σ' ὑποδδείσας, tui præ metu.

Λάθωμαι, oblivifcerer.

v. 285.

Ἄλευαι, evita. *Al.* ἄλευε.

v. 286.

Ὡς — κομίσσαιο, utinam — recipias!

v. 288.

Σεῖο καταφθιμένοιο, Te interfecto.

v. 291.

Ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ, detorta eſt a ſcuto haſta, excuſſa eſt ſcuto haſta, reſiliit. v. ἀποπλάζω, aberrare facio.

v. 292.

Ὅττι ῥα] *Quod ſcilicet.*

v. 293.

Κατηφήσας, mœſtus, vultu dejecto. v. κατηφέω, ſum vultu demiſſo præ pudore. a κατηφὴς, έος, qui eſt vultu præ pudore demiſſo.

v. 294.

Λευκάσπις, ιδος, ὁ, album clypeum habens, albo clypeo inſignis.

v. 295.

Ἤτεε μιν, Poſcebat, petebat ab eo.

v. 300.

Οὐδέ τ' ἄνευθεν, nec jam longe.

v. 301.

Ἀλέα, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, *h. l.* evitatio, effugium.

Φίλτερον, gratum.

v. 303.

Πρόφρονες εἰρύαται, Propenſo animo e periculis eripuerunt.

v. 304.

Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Non

Non profecto nulia re præclare geſta & ſine laude
moriar,
Sed re magna & ad poſteritatem commemoranda patrata.

vel :

Ne ignaviter & inglorie peream :
Sed magno aliquo facinore edito, quod audiatur a poſteris.] Hos verſus apte uſurpat Cicero Epp. XIII. 15. Att. X. 1. ERN.

v. 307.

Ὑπὸ λαπάρην τέτυκτο, ad latus pendebat.

v. 308.

Ὑψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altivolus, altivolans. ex ὕψι, *adv.* alte, & πέτομαι, volo.

v. 309.

Εἶσιν, deſcendit.

v. 310.

Ἁρπάξων, Raptura.
Ἄρν' ἀμαλήν, agnam teneram.
Ἀμαλὸς, ή, όν, mollis, tener. 2.) debilis, imbecillis.
Πτῶκα λαγωόν, pavidum leporem.
Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ, ἡ, pavidus, timidus. a πτώσσω, perterreor, trepido.

v. 312.

Ἐμπλήσατο θυμόν] *Animum ſibi ipſe implevit.* Vide ſupra ad v. 33. CLARK.

v. 313.

Πρόσθεν — ςέρνοιο κάλυψε, pectori prætendit.

v. 316.

Ἵει, fuderat.

v. 317.

Εἶσι μετ' —, procedit inter —.

v. 319.

Αἰχμῆς ἀπέλαμπε, a cuſpide *fulgor* emicabat.
Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus, peracutus. ex εὖ & ἀκή, ῆς, acies ferri : cuſpis.

v. 321.

Ὅπῃ εἴξειε μάλιςα, ubi acciperet vulnus facillime.

v. 322.

Ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα] Ceterum corpus *totum, quantum quantum*, tegebant arma. ERN.

v. 323.

Πατροκλοιο βίην] Περιφραστικῶς, τὸν Πάτροκλον. *Schol.*

v. 324.

Ἧι, *ea pars*, qua. Ἔχουσι, dirimunt.

v. 325.

Λαυκανία, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, guttur, gula.
Ἵνα, *h. l.* ubi.

v. 326.

Τῇ ῥ'] *Ea, inquam.*
Ἔλασ', feriit.

v. 328.

Ἀρ] *Ut ex tali vulnere fieri veriſimillimum erat.* CLARK.
Ἀπ' — τάμε, abſcidit.
Ἀσφάραγος, ου, ὁ, ſonus, ſtrepitus. *h. l.* gula, guttur.

v. 329.

Προτιείποι, alloqueretur, alloqui poſſet.

v. 332.

Σῶς ἔσεσθ', Salvum *te* fore.
Ὀπίζεο, veritus es ultorem. v. ὀπίζομαι, curo, revereor. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina: cura, reſpectus.
Νόσφιν ἐόντα, abſentem.

v. 333.

Ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων, ultor longe fortior.

v. 334.

Λελειμμην, relictus eram.

v. 336.

Ἑλκέω, *h. l.* lacero, dilacero, in diverſas partes trahendo. ab ἕλκω, traho.
Ἀϊκῶς, *adv.* indecenter, turpiter, contumelioſe. ab αἰκία, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulſatio. 2.) injuria, quæ fit cædendo *aut* pulſando. *Vel etiam* pro ἀεικῶς, *adv.* indecenter, indigne, præter morem.

v. 338.

Ὑπὲρ, per.

v. 339.

v. 339.

Καταδάπτω, voro, dilanio, lacero.

v. 340.

Δέδεξο, accipe.

v. 342.

Δόμεναι πάλιν, reddito.

v. 345.

Γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων, *per* genua ſupplex precare, neque *per* parentes. plene habet *v.* 338.

v. 346.

Αἱ, Utinam.

Ἀνείη, ſtimularet.

v. 347.

Ὠμ' — κρέα ἔδμεναι, Crudas — *tuas* carnes comedere.

Ἀποταμνόμενον, diſſecantem. v. ἀποτάμνω, *Jon.* pro ἀποτέμνω, abſcindo, deſeco.

Οἷά μ' ἔοργας, cum talia in me feciſti.

v. 348.

Ἀπαλάλκοι, *cum Genit.* a — arceat. v. ἀπαλάλκω, depello, arceo.

v. 349.

Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ, ἡ, de quo viginti contendunt. ex εἴκοσι, viginti: & ἐρίζω, contendo.

Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες. — —
Non ſi decies vel vicies tanta dona
Huc adferrent & ſtatuerent. — —

Conf. HOOG. *ad* VIG. *Idiot. C. VI. S. II. R. V.* (*N.* 57.)

v. 351.

Χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι, auro compenſare velit.

v. 354.

Κατὰ πάντα δάσονται, totum diſcerpent.

v. 355 —

Morientes olim futura præſentire credebantur, cum jam anima pene ſoluta corporis vinculis divinam quandam vim haberet. Ita *h. l.* Hector moribundus Achilli mortis locum & auctores prænunciat. Quem locum imitatus eſt *Virgilius*, apud quem Orodes exſpirans Mezentii

 futuram

futuram mortem prædicit, *Æneid. Lib. X. v.* 739. Tertium exemplum addam e *Cicerone Divinat. Lib. II. Calanus Indus*, inquit, *cum Alexander eum rogaret, ſi quid vellet ut diceret;* Optime, *inquit*, propediem te videbo. *Quod ita contigit.* POTT. *Tom. I. p.* 327.

v. 356.

Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι] *Schol.* Καλῶς γιγνώσκων καὶ προορῶν ταῦτά σοι λέγω· μάτην δὲ, ὐ γάρ σε πείθω. CLARK. Forma hæc orationis hebraiſmo ſimilis. *Præſenſi me tibi non perſuaſurum, quod peterem.* ERN.

Προτιόσσομαι, aſpicio, intueor. *h. l.* præſagio, divino. ex προτὶ *pro* πρὸς, & ὄσσομαι, *idem.*

Ἔμελλον Πείσειν, eram Perſuaſurus.

v. 358.

Φράζεο, Conſidera.

Μήτοι τι Θεῶν μήνιμα γένωμαι, ne tibi aliqua Deorum iræ cauſa ſim.] μή πως τῆς ἐκ Θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καταςῶ. *Schol.*

Μήνιμα, τος τὸ, ira, iracundia: ira divina. a μηνίω, iraſçor.

v. 360.

Ὀλέσωσιν, interiment.

v. 363.

Ἀδροτῆτα] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα. Atque ita in duobus MSS. repperit *Barneſius.* Vide ſupra ad Π. 857. CLARK. Senſus: quod corpus adhuc vigens, nondum maturum morti, linqueret. ERN.

v. 365.

Τέθναθι, *Tu* morere. præſ. imper. Act. v. τέθνημι, *pro* θνήσκω, morior.

Ὁππότε κεν δὴ] *Quandocunque erit futurum, ut &c.* Vide ſupra ad Ξ. 504. CLARK.

v. 370.

Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν, Qui & admirabundi contemplati ſunt habitum corporis—,] Hector étoit ſi beau, que Plutarque rapporte, *dans la vie d'Aratus*, que le bruit s'étant répandu à Lacedemone qu'il y étoit arrivé un jeune homme parfaitement beau, & qui reſſembloit à

Hector,

Hector, tout le peuple accourut pour le voir, & qu'on s'empreſſa tant autour de lui, qu'il fut ecraſé par la foule. DAC.

Φυὴ, ῆς, *h. l.* ſtatura, habitus corporis.

Ἔιδος ἀγητὸν, ſpeciem mirabilem *ſeu* ſtupendam.

Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, admirabilis. ab ἀγάω, admiror.

v. 371.

Ἀνουτητὶ, *adv.* ſine vulnere inflicto. ab ἀνούτητος, ου, ὁ, ἡ, non vulneratus. *quod* ex α pr. & οὐτάω, vulnero.

Ἀνουτητί γε παρέστη] οὐδαμῶς γάρ τις χωρὶς τοῦ ἐπιτιτρώσκειν τὸν Ἕκτορα παρέστη. *Schol.*

v. 373.

Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι, mollior tractatu.

Ἀμφαφάω, & ἀμφαφάομαι, tracto, contrecto, circum tracto. ex ἀμφὶ & ἀφάω, tango, tracto, contrecto. *quod* ex ἀπὸ & ἀφὴ, ῆς, tactus, contrectatio. ab ἅπτομαι, tango.

v. 374.

Ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ, incendit igne ardenti.

v. 367 — 374.

Hoſtium confoſſorum corpora probroſe & inhumane habuiſſe videntur veteres Græci; quandoquidem ut injuriarum, quas ab iis dum viverent acceperant, turpem vindictam ſumerent, illorum cadavera deformare & perfodere, imo ludibrio & ignominiæ exponere ſoliti: quæ immanis & inhumana conſuetudo nondum plane obſoleverat tempore belli Trojani, prout ex diverſis exemplis ab *Homero* in *Iliade* traditis liquet; hoſtium enim defunctorum membra ab inſultantibus victoribus contumelioſe mutilata *ibidem* dicuntur. Præ ceteris celebre eſt Hectoris exemplum, cujus cadaver pluribus diebus inſepultum jacuit, circa mœnia Trojæ, Patroclique monumentum humi ductum, & quævis indigna paſſum eſt; quæ quidem tribui poſſent Achilli furenti ob Patrocli mortem, vel (juxta *Scholiaſtem* in *Iliad.* X. 398.) Theſſalorum moribus, quibus ſolenne erat cadavera illorum, qui proximorum cognatorum cædem admiſerant, curru alligata ſolo ducere, niſi reliquos Græcos illius Herois cadaver tam inhumanum & immanem in morem habuiſſe,

 cui

cui ignave inſultabant, quodque armis perfodiebant, liqueret ex *hoc loco*.

Nec humanius habitum dicitur Tydei cadaver apud *Statium*, *Thebaid. Lib. IX. v.* 180. *ſqq.*

Ducitur hoſtili (proh dura potentia fati!)
Tydeus ille ſolo, modo cui Thebana ſequenti
Agmina, &c. &c.

Unde abunde patet, apud illos viguiſſe illam conſuetudinem, nec a virtute & bonis moribus alienam creditam fuiſſe, prout iterum obſervat *Servius* in Mezentium, qui apud *Virgilium* pari modo habitus eſſe videtur; quod licet Poëta non expreſſe affirmet, tamen plane colligi poteſt ex eo, quod poſtquam *Æneid. Lib. X. ſub finem* duo tantum vulnera ab Ænea accepiſſe dictus fuerit, *inferius Æneid. Lib. XI. v.* 9. in duodecim, hoc eſt, in pluribus locis, numero finito poſito pro indefinito, perfoſſus ejus thorax deſcribitur:

— bis ſex thoraca petitum,
Perfoſſumque locis. —

Gentibus barbaris vulgaris fuit hæc immanitas: Leonidæ enim Spartæ regis in prælio contra Xerxem fortiter pugnando occiſi caput perticæ infixum, & corpus truncum patibulo ſuſpenſum eſt, teſte *Herodoto* in *Calliope.* Sed hæc indicta & turpia facinora jamdiu habuerant Græci; quapropter Pauſanias Spartanus ſollicitatus, ut injuriæ Leonidæ illatæ in Mardonium Xerxis ducem Platæis devictum vindicem ſe gereret, tam inhumanæ Græcique viri indignæ vindictæ conſcius, vel illam permittere noluit; imo ipſo belli Trojani ævo præ moribus tum ſuorum majorum, tum reliquarum gentium humaniores erant Græci. Suorum defunctorum corpora humo mandare hoſtibus per victores olim non licebat, niſi prius largis nummis illa redemiſſent: cujus inhumani moris nonnulla exſtant veſtigia apud *Homerum.* Hectoris cadaver ab Achille magno pretio redemerunt Trojani. *Iliad.* Ω. Achillis vero de Trojanorum manibus redemtum eſt eodem pretio, quod pro Hectore acceperat, juxta *Lycophronem Caſſandra*, *v.* 269. Niſus a *Virgilio Æneid. Lib. IX. v.* 123. inducitur amicum Euryalum, ne tanto

tanto cum diſcrimine comitem ei ſe adjungeret, hoc argumento inprimis dehortans, nim. ut

Sit, qui me raptum pugna, pretiove redemtum
Mandet humo ſolita. —

Unde liquet, vita in prælio defunctos illis temporibus pretio vulgo redemtos fuiſſe; &c. Vide ad *Iliad. A. v.* 3. POTT. *Tom. II. p.* 82. *ſqq.*

v. 380.

Ἔρδεσκεν, patravit.

v. 381.

Εἶδ' ἄγετ', Eja agite.

Πειρηθῶμεν, experiamur.

v. 383.

Τοῦδε πεσόντος, hoc ſtrato.

v. 386.

Ἄκλαυστος, ου, ὁ, ἡ, indeploratus, indefletus. ex α pr. & κλαίω, fleo.

Ἄθαπτος, ου, ὁ, ἡ, inſepultus, inhumatus. ex α pr. & θάπτω, ſepelio.

v. 388.

Ζωοῖσιν μετέω, Vivis interero.

Ὀρώρῃ, moveantur.

v. 389.

Καταλήθοντ' ἐν ἀΐδαο, oblivio ſubit in orco.

v. 390.

Αὐτὰρ *h. l.* Tamen.

v. 393.

Ἠράμεθα, Retulimus.

v. 394.

Εὐχετόωντο] *Vota facere ſolebant.*

v. 396.

Τέτρηνε, perforavit. præt. ind. Med. v. τετραίνω, & τίτρημι, perforo, terebro.

v. 397.

Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, Ad talum usque a calce.

Πτέρνα, *Jon.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus.

Ἐξῆπτεν, innexuit: appendit. v. ἐξάπτω, adnecto, appendo.

Βοέυς — ἱμάντας, bubula — lora.

v. 398

Ἐν δίφρειο δ' ἔδησε, De curruque ligavit.] Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριον ἐςὶ Θετταλοῖς τὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τὺς τῶν φονευθέντων τάφυς. *Schol.*

v. 400.

Μάςιξεν, Scutica percuſſit *equos.*

v. 401.

Τῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος, Ab illo vero oriebatur inter trahendum pulvis.

Χαῖται Κυάνεαι, Comæ Cyaneæ.

v. 402.

Πίλναντο, *terra* admovebantur. v. πίλνημι, πίλναμαι, appropinquare facio, admoveo. 2.) appropinquo.

Πίλναντο] MS. Lipſ habet πίτναντο. Idem exprimere voluit Ald. 2 3. ſed ita expreſſum eſt, quaſi ſit πίπναντο, idque, ut ſolet, fideliter repetiit Junta. Hæc igitur lectio eſt commoda ſatis. Ἀμφὶ — πίτναντο de comis eſt, quod v 315. περισσείοντο de criſta galeæ, *comæ nigræ concutiebantur*, *jactabantur circa caput*, exſultabant, & concuſſu circumfundebantur capiti &c. Qui ſenſus eſt aptiſſimus. ERN. πιλνάω, *ſeu* πίτνημι, expando, extendo. 2.) concutio, projicio.

v. 404.

Δῶκεν ἀεικίσσασθαι, Dederat deturpandum.

v. 405.

Κεκόνιτο, pulvere fœdabatur.

v. 406.

Καλύπτρη, ης, *Jon.* pro α, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. 2.) tegumentum, operculum quodvis. a καλύπτω, tego, operio.

v. 409.

Κωκυτῷ — εἴχοντο, Ejulatu — tenebantur.

Κωκυτὸς, ῦ, ὁ, fletus, ejulatus. a κωκύω, fleo, ploro, lamentor, ejulo.

v. 411.

Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, ſuperciliofus. 2.) clivoſus, multa habens ſupercilia *ſeu* tumulos. 3.) in ſuperciliis montium ſitus,

ſitus, excelſus: ex ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium: tumulus, ſupercilium montis, clivus.

Σμύχοιτο κατ' ἄκρης, cremaretur a culmine. σμύχω, *propr.* de igne latente ſine flamma & paullatim rem conſumente. *Unde* 2.) paulatim attero, abſumo, velut lenta tabe corrumpo.

Σμύχοιτο] *Al.* σμήχοιτο. Quo modo legit & *Macrobius. Saturnal. Lib. IV. Cap.* 6. CLARK. σμύχω & σμήχω ſæpe in libris antiquis confunduntur. Σμύχοιτο verum eſt: de cujus verbi vi eleganter diſſerit Cel. *Hemſterh.* ad Lucian. T. I. p. 351. ERN. Vid. etiam ad *Il. I.* 649.

v. 414.

Λιτανεύω, ſupplex oro, ſupplico. a λίτανος, η, ον, ſupplex. *quod* a λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces.

Κόπρος, ου, ἡ, ſtercus, fimus: lutum, cœnum.

v. 415.

Ἐξονομακλήδην, *adv.* Nominatim. ex ἐξ, ὄνομα, & κλήδην, nominatim.

v. 416.

Σχέσθε, Abſtinete.

v. 418.

Λίσσομαι, Supplicabo.

Ὀβριμοεργὸς *hic* horrenda patrans, violentia effrænus.

v. 423.

Παῖδας — τηλεθάοντας, filios — ætate florentes: πάνυ θάλλοντας, ἀκμάζοντας. *Schol.*

v. 424.

Τῶν πάντων οὐ τόσον ὀδύρομαι — Ὡς ἑνὸς, De *vel* Pro quibus omnibus non tantum lugeo — Quantum de *vel* pro uno.

v. 425.

Οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται ἄϊδος εἴσω, de quo me dolor vehemens *conceptus* deferet ad orcum.

v. 426.

Ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν —, utinam obiiſſet inter —.

v. 427.

Τῷ κε κορεσσάμεθα, Sic enim ſatiati fuiſſemus.

v. 428.

Δυσάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, qui fata habet difficilia. ex δυς & μόρος, fatum.

v. 430.

Τρωῇσιν, Inter Troadas.

Ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο, denſum ſuſpiriis exorſa eſt luctum.

v. 431.

Βείομαι, vivam. fut. I. ind. Med. *Poët.* pro βιώσομαι, a v. *inuſit.* βιόω, vivo.

v. 433.

Εὐχωλὴ *h. l.* Gloria. *v.* 435. Κῦδος.

Πελέσκεο, eras.

v. 435.

Δειδέχατ', Excipiebant.] Verte: *colebant.* Alibi in hac ſententia verbum τίειν uſurpat: τῖον δέ μιν ἶσα θεοῖσι. ERN.

Ἔησθα, eſſes.

v. 437.

Πέπυστο Ἕκτορος, audierat de Hectore.

v. 439.

Ὅττι ῥα] *Quod ſcilicet.*

Ἔκτοθι, *cum Gen.* extra.

v. 441.

Δίπλακα] *Schol. Barneſ.* διπλοΐδα, ἣν οἷόν τε διπλῆν περιβάλλεσθαι. De veſte duplici vid inpr. *Salmaſ.* ad *Tertull.* de Pall. p. 396. ERN. Vid. etiam ad Γ. 126.

Θρόνον, ου, τὸ, flos. 2. pigmentum.

Θρόνα] ποικίλματα, ἄνθη. *Schol. Al.* θρόα. CLARK. Θρόνα proprie πεποικιλμένα ζῶα, ſi fides *Schol. Theocrit. II.* 56. ut lacertæ & ſimilia. Vid. laudatos Cel. *Alberto* ad Heſych. h. v. ERN.

v. 442.

Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν —, Juſſerat autem ancillas] Cette circonſtance, qui ne paroît pas bien conſiderable, eſt pourtant miſe avec choix & avec raiſon, car outre qu'elle marque le ſoin qu'Andromaque avoit de tout ce qui regardoit Hector, elle augmente la ſurpriſe & rend ce revers plus terrible & plus affligeant. DAC.

v. 448.

Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, Ejusque continuo ſuccuſſi ſunt artus.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten.

v. 450.

v. 450.

Ἴδωμ᾽, ὅτιν᾽ ἔργα (*Al.* ἅτιν᾽ ἔργα) τέτυκται, *ut* videam, quænam opera fiant.

v. 451.

Ἑκυρὰ, ᾶς, *Jon.* ἡ, ῆς, ἡ, ſocrus, mariti mater. ab ἑκυρὸς, ῦ, ὁ, ſocer, mariti pater.

v. 452.

Πάλλεται ἦτορ ἀνὰ ϛόμα, ſaliens vibratur cor ſurſum ad os.

Γῦνα πήγνυνται, genua Glaciata torpent.

v. 454.

Αἲ γὰρ ἀπ᾽ ὄατος εἴη ἐμεῦ ἔπος;] εἴθε γὰρ μὴ ἤκυσά ποτε τῦ λόγυ τύτυ. *Schol.* Utinam vero procul ab aure ſit meum verbum!

v. 456.

Ἀποτμήξας πόλιος, interclufum ab urbe.

v. 457.

Καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς, ceſſare faciat *ab* audacia exitiali.

v. 459.

Πολὺ προθέεσκε, longe procurrebat.

Τὸ ὂν μένος ὑδενὶ εἴκων, ſua animi vi nulli cedens.

v. 460.

Μεγάροιο διέσσυτο, per domum ruit.

Μαινὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana, lymphata, Baccha. a μαίνομαι, inſanio, furo.

v. 461.

Παλλομένη κραδίην, Vehementer palpitans corde.

v. 465.

Ἀκηδέϛως, *adv.* ſine ulla cura, temere. 2.) *h. l.* ſine miſericordia, inhumaniter, immaniter. ab ἀκήδεϛος, *Il.* Z. 60.

v. 467.

Ἀποκαπύω, efflo, exſpiro. ex ἀπὸ & καπύω, flo, ſpiro.

v. 468.

Δέσματα σιγαλόεντα, redimicula admiranda.

v. 469.

Ἄμπυξ, υκος, ὁ, reticulum muliebre, vitta. *Scholiaſtes vetus* interpretatur κοσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνέχοντα

ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, *ornatum quendam muliebrem capiti circumdatum, ut capillos contineat.* Unde & *Pauſanias* dici cenſet apud *Euſtathium*, διὰ τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, *quod crines retineat.* Ipſe vero ait fuiſſe διάδημά τι πρὸς ἀνάδεσιν τριχῶν, ἃς περιςέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τοῦτο παρῆγον, *faſciam nempe quandam, ſub qua capilli erant colligati.* Περικεφάλαιαν *Scholiaſtes Theocriti* interpretatur *Idyl. I. v.* 33. ubi γυνά,

Ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι,

Ornata peplo reticuloque.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum.

Κεκρύφαλον *Scholiaſtes* ait non κροκύφαντον, qui alias dicitur *reticulum forte, quo plexa coma diſtringitur, ne diffluat.* FEITH. *L. III. C. VII.* §. *III.*

Πλεκτὴν ἀναδέσμην, textile crinale.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis., redimiculum, ſimile quidpiam diademati.

v. 473.

Εἰνάτερες] αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.* εἰνάτειρ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, *i. e.* uxor fratris.

v. 473. 474.

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνάτερες ἅλις ἔςαν,
Αἱ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.

Circum vero ipſam gloresque & fratriæ frequentes ſtabant,
Quæ ipſam inter ſe tenebant præ dolore cupidam interitus.

Andromache, cum maritum ſuum Hectora ante muros raptatum ab equis cerneret, triſtiſſimo ſpectaculo adeo ſtupefacta erat, ut dolori penitus ſuccumberet. quod his verbis modo ante deſcribit divinus Poëta:

Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν,
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ'.

Unde mox *v.* 475. *ſq.*

Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν.

Quis

Quis itaque feret, Andromachen dici ἀτυζομένην ἀπολέσθαι, ac ſi tum adhuc mortem verebatur? aliam enim interpretationem admittere vix videntur hæc verba. Poſſes forſan ſuccurrere legendo ἀτυζόμεναι ἀπόλεσθαι, quod ad comites Andromaches referendum, quæ illam inter ſe continentes, verebantur, ne interiret. LENNEP *Animadv. ad Coluth. p.* 145. *ſq.*

v. 475.

Ἄμπνυτο, ad ſe rediit.

Ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, in præcordia anima collecta eſt.

v. 476.

Ἀμβλήδην, *pro* ἀναβλήδην, interrupte, velut alternis, *aut* cum ſingultu: *de lamentante & plorante. Unde &* vehementer *explicant*, *item* cum proæmio. *Schol.* ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. crebris gemitibus. ab ἀναβάλλω, retardo, remoror: præludo.

v. 477.

Ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ, eodem igitur nati ſumus fato.

v. 481.

Αἰνόμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miſerandus, gravi cum fortuna conflictans. ex αἰνὸς, gravis: & μόρος, fatum, infortunium.

Ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι, utinam non genuiſſet!

v. 482.

Ἀΐδαο δόμους — Ἔρχεαι, in orci domos — Abis.

Ὑπὸ κεύθεσι γαίης, ſub latebris terræ.

v. 484.

Αὔτως, prorſus.

v. 487.

Ἤνπερ, *pro* ἐάνπερ, etſi, licet.

Φύγῃ, effugerit.

v. 489.

Οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας, ei terminis mutatis adiment arva. ἀπουρίζω, aufero, ſeparo.

v. 490.

Ἦμαρ - ὀρφανικὸν, Dies - pupillaris.

Παναφῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, omnibus æqualibus deſtitutus; omni-

omnibus ſociis carens. ex πᾶς & ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ejusdem eſt ætatis, coætaneus.

Τίθηπ, reddit.

v. 491.

Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, Semper vero dejecto eſt vultu.

Et olim & adhucdum Criticos exercuit verbum illud ὑπεμνήμυκε. Varias Eruditorum ſententias vid. in Notis ad *Heſychium* V. Ἐμμέμυκεν, (ubi hunc *Homeri* locum ante oculos habuit Lexicographus) Unde merito ſuſpicatur *Kuſterus*, in quibusdam *Homeri* Codicibus non ὑπεμνήμυκε, ſed ὑπεμμέμυκε fuiſſe. Imo non tantum ὑπεμμέμυκε olim exſtitiſſe, ſed binis vocibus Veteres legiſſe ὑπ' ἐμμέμυκε tuto hinc concludi poſſe reor. Ex binis itaque his veterum Codicum lectionibus crediderim olim fuiſſe ſcriptum ΥΠΕΜΜΗΜΥΚΕ, quod corruptum pro ΥΠΟΜΜΗΜΥΚΕ; atque hinc voces tantum diſtinguendo, hanc eruo ſcripturam:

Πάντα δ' ὑπ' ὄμμ' ἤμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.

Ubi πάντα adverbialiter ſumendum pro πάντως. Quo ſenſu autem ὄμμα υπημύειν dicatur *Homero*, docebunt explicationes Veterum Grammaticorum, ubi interpretantur κατεςύγνακε, & clarius *Heſychius* V. Ὑπεμνήμυκε, ὑπομέμυκε, κλαίει, ςενάζει. Verbum ὑπημύειν de genis præ luctu marceſcentibus adhibuit *Coluthus*, v. 331. ſq.

Ὀυχ ὁράας; γοεραὶ μὲν ὑπημύουσι παρειαὶ,
Πυκνὰ δὲ μυρομένης θαλεραὶ μινύθουσιν ὀπωπαί.
Nonne vides, quantum præ luctu ſubſidant genæ,
Quantumque continuo fletu vigentes abſumantur oculi?

quæ verba in clara luce collocant illa *Homeri* Odyſſ. Θ. 530.

Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί.
Hujus miſerabiliſſimo dolore tabeſcunt genæ.

Apulejus Met. X. *lapſas genas* vocat; ita enim recte emendavit *Pricæus* in Not.— Ceterum hinc ſatis patet in *Homerico* noſtro loco recte verbum ὑπημύειν poni de luminibus præ nimio fletu tabeſcentibus, qualia erant illa Aſtyanactis. Eodem modo, ut *Homerus*, ὄμμα & παρειαί *Catullus* Carm. LX. 55. conjunxit:

Maſta

Maſta neque aſſiduo tabeſcere lumina fletu
Ceſſarent, triſtique imbre madere genæ.

LENNEP *Animadv. p.* 146. *ſqq.*

Δεδάκρυνται δὲ παρειαὶ, lacrymisque madidæ ſunt genæ.

v. 492.

Ἄνεισι ἐς —, vadit ad —.

v. 493.

Χλαίνης ἐρύων, — χιτῶνος, chlæna prenſans, — tunica.

v. 494.

Κοτύλη, ης, *h. l.* pocillum: νῦν, εἶδος ποτηρίου. } *Schol.*
Ἐπέσχε, admovet: τῷ στόματι προσήνεγκε. }

v. 495.

Ἐδίην', rigat. v. διαίνω, humecto, madefacio, rigo, irrigo.

Ὑπερῴα, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, palatum.

v. 496.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, circumfloridus, circumvirens. 2.) *h. l.* utroque parente vivo florens, cui pater & mater adhuc vivunt, patrimus & matrimus. ex ἀμφὶ & θάλλω, floreo, vireo.

Ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε, e convivio exturbat.

v. 497.

Χερσὶν πεπληγὼς, Manibus verberans.

Ὀνειδείοισιν ἐνίσσων, probris inſectans.

v. 498.

Ἔῤῥ' οὕτως, Abi in malam rem ſic.

Μεταδαίνυται ἡμῖν, convivatur nobiſcum.

v. 499.

Ἄνεισι ἐς —, redit ad —.

v. 501.

Ἔδεσκε, — v. 503. Εὕδεσκ',] *Comedere ſolebat*, — *Dormire ſolebat.* Vide ſupra ad *v.* 394. CLARK.

v. 500. 501.

Singularis olim a parentibus adhibita fuit cura in liberorum educatione; quam & leges Athenienſium, uti & Romanorum ſanxerunt. Hinc in deliciis conjugii poſitum, quod pueli in genibus parentum comedebant, ut ex *h. l.* ubi Andromache occiſo Hectore queritur de Aſtyanacte:

— — ὃς πρὶν μὲν ἑῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
— — *qui ante quidem ſui ſuper genua patris*
Medullam tantum comedebat, & ovium pinguem adipem.

Sic in genibus Autolyci avi Ulyſſes poſitus *Odyſſ. XIX. v.* 401. *ſq.*

Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο. — — —
Hunc ei Euryclea dilectis in genibus poſuit
Finienti cœnam. — — —

Itaque Amyntor filio diras imprecatus addit, ne genibus ſuis imponat filium.

Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· — — —
Ne unquam genibus ſuis imponeretur dilectus filius
Ex me genitus. — — —

Iliad. IX. v. 455. Illic ſoliti ludere puſiones παππάζοντες, *Iliad. V. v.* 408.

Οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν.
Neque eum liberi ad genua pappa vocant.

Πάππα nempe ſubinde *dictitantes*, qua voce Nauſicaë patrem alloquitur, *Odyſſ. VI. v.* 57. FEITH. *L. II. C. XVIII. §. II.*

V. 502.

Παύσαιτο — νηπιαχεύων, deſiiſſet — pueriliter luſitare.
Νηπιαχεύω, inſtar vagientis doleo, pueriliter me gero, pueriliter ludo. ex νήπιος, infans: & ἀχεύω, doleo.

V. 503.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. a λέγω, cubare facio.

V. 504.

Θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ, deliciis repletus corde,] πάντων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐμπλησθείς. *Schol.*

V. 505.

Πάθῃσι, patietur.
Φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτὼν, charo patre privatus.

V. 506.

v. 506.

Ἀςυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἶος γὰρ] *Aſtyanax* ſignifie proprement *Roi*, *protecteur*, *defenſeur de la ville.* On avoit donné ce nom au fils à cauſe des qualitez du pere. J'ai parlé ailleurs de cette coutume des Grecs & de tous les Orientaux, de donner aux enfans les noms tirez des qualitez des peres ou des avantures qui leur étoient arrivées. DAC. Vid. ad *Z. v.* 399 - 403.

v. 507.

Ἔρυσο, *o Hector*, defendebas.

v. 509.

Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, Mobiles vermes edent.

Κορέσωνται, ſe ſatiaverint.] Vide ſupra ad *T.* 167.

v. 510.

Ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, at tibi veſtes in ædibus jacent,] Cette idée s'offre fort naturellement à une femme qui ſe repreſente le corps de ſon mari mis en pieces, & tous ſes membres traînant à terre ſans être couverts, & rien n'eſt plus propre à exciter la compaſſion. Au reſte on ſçait que c'étoit anciennement la coutume des Princeſſes & des grandes Dames de faire de riches proviſions d'étoffes & de meubles. Cette proviſion étoit même plus neceſſaire en ce temps-là que dans celui-ci à cauſe de la grande conſommation qui s'en faiſoit dans ces occaſions de devil. DAC. Vid. etiam FEITH. *L. IV. C. III.* §. *IV.*

v. 512.

Καταφλέγω, comburo, inflammo.

v. 513.

Ὄφελος, uſui *futura.*

Ἐγκείσεαι αὐτοῖς, jacebis in ipſis.

v. 514.

Πρὸς *h. l.* coram.

Κλέος εἶναι, gloria *tibi* ſunto.

IN Ψ. ILIADIS.

v. 3.

Ἄρ'] *Ut par erat.*

v. 4.

Ἀποσκίδνασθαι, diſperſos abire.

v. 5.

Ὄγε] De hujusmodi ſyntaxeos elegantia vide ſupra ad Γ. 409. CLARK.

v. 7.

Μὴ δήπω] Cod. *Harlejan.* μὴ δή πω, *Nequaquam quæſo.* IDEM.

Ὑπὸ *hic* a.

Λυώμεθα, ſolvamus.

v. 8.

Αὐτοῖς —, cum ipſis —.

v. 10.

Ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, triſti ſatiati fuerimus luctu. τεταρπώμεσθα eſt aor. 2. ſubj. Med. *Jon.* & *Dor.* pro ταρπώμεθα. Vid. ad *I. v.* 701.

Τεταρπώμεσθα] *Nos ipſi ſatiaverimus.* Vide ſupra ad Χ. 33. & ad *N.* 45. CLARK. Non arbitror ad ſolam ſatietatem reſpici, ſed etiam ad quandam dulcedinem, quæ in ipſo luctu ſentitur. *Ovidius* Triſt. IV. 3. 37. *Eſt quædam flere voluptas &c.* Add. locum *Ariſtotelis* ad *v.* 108. ERN.

v. 11.

Δορπέω, ῶ, cœno. a δόρπον, ου, τὸ, cœna.

v. 13. 14.

In exercitus Ducum ſummorumque Præfectorum funeribus milites ſimulque omnes adſtantes in honorem defuncti rogum ſolennem in morem ter circumire ſolebant. Sic Græci *h. l.*

Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι. — — —

Hi vero ter circa mortuum pulchre jubatos egerunt equos
Lugentes. — — —

Hoc

Hoc autem officium Græce dicebatur περιδρομὴ, Latine *decurſio*, cujus ſæpius meminerunt Poëtæ; nominatim illam eleganter deſcripſit *Statius Thebaid Lib. VI. v.* 213. *ſqq.*

Tum ſeptem numero turbas (centenus ubique
Surgit eques) verſis ducunt inſignibus ipſi
Grajugenæ reges, luſtrantque ex more ſiniſtro
Orbe rogum, & ſtantes inclinant pulvere flammas:
Ter curvos egere ſinus, illiſaque telis
Tela ſonant, quater horrendum pepulere fragorem
Arma, quater mollem famularum brachia planctum.

Ubi obſervandum eſt, in hac decurſione motum ſiniſtrorſum peractum fuiſſe, quo triſtitiam exprimebant; contra motum ad dextram lætitiæ ſignum fuiſſe; unde idem Auctor *ibid. v.* 221. ſubjungit:

— — *hic luctus abolere, novique*
Funeris auſpicium vates, quamquam omina ſentit
Vera, jubet, dextro gyro, & vibrantibus haſtis
Huc redeunt. — — —

Has autem decurſiones cum clamoribus & tubarum clangore peractas fuiſſe, nos docet *Valerius Flaccus, Argonaut. Lib. III.*

Inde ter armatos Minyis referentibus orbes
Concuſſi tremuere rogi, ter inhorruit æther
Luctificum clangente tuba, jecere ſupremo
Tum clamore faces. — — —

In quibus ultimis verbis ſubindicare videtur, decurſionem perfectam fuiſſe ante rogum accenſum; ex aliis autem Scriptoribus liquet, illam actam fuiſſe, dum pyra ardebat. Sic *Virgilius* diſertis verbis tradit, *Æneid. Lib. XI. v.* 188. *ſqq.*

Ter circum accenſos cincti fulgentibus armis
Decurrere rogos, ter mæſtum funeris ignem
Luſtravere in equis, ululatusque ore dedere.

POTT. *Tom. II. p.* 173. *ſq.*

V. 16.

Τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο, Talem itaque deſiderabant artificem fugandi *hoſtes: ſi grand étoit le Capitaine qu'ils regrettoient!*] Homere ajoute cela pour rendre en quelque ſorte raiſon du miracle que le ſable & les armes

 pleu-

pleurent; car à la mort des grands perſonnages la Nature fait des efforts qu'elle ne fait pas pour les hommes du commun. DAC.

v. 19.

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι,] Les Payens croyoient que dans les Enfers on étoit encore ſenſible à la joye & à la triſteſſe, & que l'on y conſervoit les mêmes inclinations que l'on avoit eûes ici. Il y a dans cette apoſtrophe d'Achille quelque choſe de ſauvage & un mêlange de douceur & d'atrocité qui conviennent bien à ce caractere. EAD.

v. 21.

Ὠμὰ δάσασθαι, in fruſta ſecari, in fruſta cruda diſcerpi; crudum ut diſcerpant.

v. 22.

Ἀποδειροτομήσειν Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, cervices abſciſſurum Trojanorum claris filiis.

v. 24.

Ἕκτορα, in Hectora.

v. 25.

Πὰρ λεχέεσσι, ad feretrum.] παρὰ τῷ φερέτρῳ, ἤγουν τῇ κλίνῃ. *Schol.*

v. 26.

Ἀφωπλίζοντο, *arma* exuebant. v. ἀφοπλίζω, exarmo, armis ſpolio. ἀφοπλίζομαι, armis ſpolior. *item* arma depono, exuo, *ut h. l.*

v. 29.

Ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ, is eis epulum funebre lautum præbebat.

Poſt funerationem mortui, qui proxime attingebant, *convivium ſolenniter parabant:* uti a Priamo factum tumulato Hectore, *extrema Iliade*, *v.* 802. At Achilles ante Patrocli funerationem etiam *epulum ferale* inſtruit, quod τάφος vocat Homerus *h. l. Vetus Scholiaſtes:* τὸ περίδειπνον interpretatur τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον, *Epulum funebre, quod propter defunctos apparabatur.* Sed contra *Euſtathius:* Τάφος οὐ κατά τινας ὁ μετὰ τὸ ταφῆναί τινα περίδειπνος, ἀλλ' ἁπλῶς ὁ ἐπὶ νεκρῷ. Τάφος *non eſt, ut quidam opinantur, epulum poſt funerationem defunctorum celebratum,*

bratum, *ſed ſimpliciter circa funus.* Sane & τάφον ait *Homerus* celebratum ab Oreſte, poſt interfectum Ægiſthum ac Clytæmneſtram, *Odyſſ. III.* 309. *ſq.*

Ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε ςυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο.
At illo occiſo dedit cœnam ſepulcralem Argivis
Matriſque inviſæ & imbellis Ægiſthi.

Proinde non modo *ante* inhumationem, ſed & *poſt* epulæ factæ. Quanquam hoc frequentius obtinuit; nec apud Græcos modo, ſed & apud Romanos, aliaſque gentes, ut quam plurimis conſtat exemplis. FEITH. *L. I. C. XV. §. VI.*

V. 30.

Βόες ἀργοὶ,] Quid per hos boves ἀργὺς intelligendum ſit, dubitabant antiqui. Nam *candidos* interpretari non decet, cum mortuis *atri* ſoleant cædi. Itaque *candidos* appellabant, quibus excoriatis videlicet pinguedo alba appareret, quales & apud *Pindarum* ἀργᾶντες. Alii τὸ ἀργοὶ ſequentibus jungebant ſic, ἀργοὶ ὀρέχθεον, & exponebant *celeres*, i. e. *celeriter jugulabantur boves.* SPOND.

Ὀρέχθεον, mugiebant. *vel* humi extendebantur. ab ὀρεχθέω, cupio, deſidero. *item* ſuſpiro. Eſt vox ficta, ad imitationem ſuſpirii, quod animam efflantes edunt, *ut hic.* ab ὀρέγομαι. *Schol.* Ἀπετείνοντο ἀναιρούμενοι· ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέςενον· μεμίμηται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὃ προΐενται ἀναιρούμενοι οἱ βοῦς. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο.

Ἀμφὶ σιδήρῳ, vi ferri.

V. 31.

Σφαζόμενοι, Inter jugulandum; dum jugularentur.

V. 34.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ, ἡ, in poculum fluens. ex κοτύλη, ης, poculum: & ῥέω, fluo. *Vel*, volæ hauſtus, quantum utraque manu haurire potes, multus. ex ἀρύω, haurio: & κοτύλη, vola.

V. 35.

Τόν γε ἄνακτα, regem quidem.

V. 36.

Εἰς, *h. l.* ad.

 V. 37.

v. 37.

Σπȣδῇ παρπεπιθόντες, vix flectentes, ægre perſuadentes.
Ἑταίρȣ χωόμενον κῆρ, de ſodali iratum corde.

v. 40.

Πεπίθοιεν, perſuadere poſſent.

v. 43.

Μὰ Ζῆν, per Jovem.

v. 44.

Καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι, ad caput prope accedere.

v. 45.

Πρὶν - ἐνὶ - θέμεναι πυρὶ, Antequam impoſuero igni.
Σῆμά τε χεῦσαι, tumulumque aggeſta terra fecero.

v. 46.

Κείρασθαί τε κόμην. Totonderoque comam.] C'étoit la coutume de ſe couper les cheveux ſur le tombeau de ceux qu'on pleuroit. Et cette coutume eſt fort bien marquée dans l'Ecriture ſainte. *Ezechiel* dit ſur Tyr: *& radent ſuper te calvitium. XXVII:* 31. On ne pouvoit donner une plus grande marque de devil. DAC.

v. 48.

Στυγερῇ πειθώμεθα δαιτὶ, inviſo pareamus epulo : *il faut obéïr à la coutume, & aſſiſter à ce repas funebre.* DAC.

v. 49.

Ὄτρυνον, jube adhortans.

v. 50.

Ὕλην τ' ἀξέμεναι, Lignaque comportent.
Παρά τε χεῖν, apponantque.

v. 54.

Ἄρα] *Ut æquum erat. — Ut debuerunt.* CLARK.
Τȣ̃ μάλα μὲν κλύον, ei maxime auſcultarunt.

v. 55.

Ἐσσυμένως, ſedulo, ſtudioſe, cum fervore. Vide ad Γ. 85.

v. 61.

Ἐν καθαρῷ] *In terra ſine ſtrato.* ERN.
Κλύζεσκον] *Alluere ſolebant.* Vide ſupra ad X. 155. & ad *B.* 221. CLARK.
Κλύζω *dicitur aliquando de* quodam ſonitu, quem edunt fluctus, *ut hic.* Conf. LENNEP *Animadv. ad Coluth. p.* 110.

v. 62.

v. 62.

Εὖτε, *adv.* quando, quum, ubi.

Τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, hunc ſomnus cepit.

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curioſa cogitatio. a μελεδαίνω, curo, ſollicitus ſum.

v. 63.

Κάμε φαίδιμα γυῖα, laſſatus erat pulchris membris.

v. 65.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατρόκλῆος δειλοῖο, Supervenit vero anima Patrocli miſeri,] Ex hoc loco conſtat, nihil aliud de anima ſenſiſſe *Homerum*, quam illam eſſe immortalem, quod *in illius Vita Plutarchus* quoque obſervavit, unde Pythagoras & Plato ſuam ſententiam deſumſerunt. Quod autem *hanc animam Patrocli ipſi Patroclo ſimilem fuiſſe* dicit, inde colligebat Antiſthenes, ut refert *Euſtathius*, animas eſſe corpori ſimiles forma & ſpecie, id eſt, τῷ σώματι ὁμοιοσχήμονας. Chryſippus tamen dicebat, eas poſt mortem fieri σφαιροειδεῖς. Plato, inquit *Plutarchus in Homeri vita*, & Ariſtoteles animam incorpoream eſſe putaverunt, ſemper autem circa corpus verſari, atque hoc tanquam vehiculo indigere, propterea quod etiam, dum a corpore liberatur, ſæpenumero veluti imaginem ſpiritualem ejus formæ induit, quæ corpori fuerat. Quæ eo ſunt etiam referenda, ubi animas εἴδωλα appellat, ut *paullo poſt.* SPOND.

v. 66.

Πάντ', *Per* omnia.

v. 67.

Τοῖα περὶ χροὶ εἵματα ἕστο, tales corpori veſtes induta erat.

v. 69.

Ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, mei oblitus es.

v. 70.

Ἀκηδέω, ῶ, *cum Gen.* negligo, non curo.

Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις,] Il y a plus d'inhumanité & plus d'impieté à negliger un ami mort qu'un ami vivant, car celui-ci peut avoir d'autres reſſources : au lieu que le mort, ſi on l'abandonne, n'a rien à attendre des étrangers. DAC.

v. 71.

Θάπτε με ὅττι τάχιστα,] Quam ſtudioſe ſepulturam obſervaverint illi Veteres, *aliàs* quoque ſcripſimus. (Vide ad *Z* 60.) unde poſſit intelligi, cur eam nunc anima Patrocli exigat. Credebant enim, inſepultorum animas fluvium infernalem tranſire non poſſe, & citra ripam manere cogi, ubi torqueri miris modis exiſtimabantur, nimirum vago errore agitatæ, ut de anima Palinuri dixit quoque *in VI. Lib. Virgilius.* Sed eam ſepulturam contemſit Diogenes, qui dicebat, ſi canes cadaver ſuum lacerarent, Hyrcanam ſepulturam fore: ſin vultures, Iberam. — At, ſi nullum animal accederet, ipſum tempus pulcherrimam ſibi fore ſepulturam, corpore a pretioſiſſimis rebus, ſole inquam & imbribus, abſumto. Socrates, ut eſt *in Phædone*, voluit ſepeliri, ut legibus eſſet conſentaneum. SPOND.

(*ἵνα*) *Πύλας αΐδαο περήσω*, (*ut*) portas Orci intrem.

v. 72.

Ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων, *animæ*, *ſimulacra defunctorum.* Tres in homine partes ſtatuerunt Ægyptii, docebantque trifariam in morte illum diſpeſci, ita ut pars omnino terreſtris, hoc eſt corpus craſſum, brutum omnique anima vacuum in terris remaneret; pars omnino ſpiritalis, videlicet mens rediret ad cœlum, unde fuerat divulſa; pars vero media, ſive corpus ſubtile, dilaberetur ad inferos. Partem dixi mediam, quod nonnihil retineret corporis, nonnihil mentis. Corporis ſiquidem omnimodam retinens ſimilitudinem, erat quaſi quædam ipſius *imago*, ſive *idolum.* Mentis item aliqua ſervans impreſſa veſtigia, vivere, cognoſcere, intelligere poterat. Itaque hinc colligitur evanidos eſſe Manes, quod mens ipſa avolarit, neque aliud in eis remanſerit, quam quædam (ſi ita loqui fas ſit) mentis ad locum ſuum profectæ inanis quaſi ſiliqua. Colligitur etiam, corpus illud tenue, ſive potius levem corporis umbram plena voce non uti, non apprehendi, non contrectari poſſe. Ex quibus ita expoſitis plura tum *Homeri* tum *Virgilii* loca lucem accipiunt. ut illud (*Æneid. VI.*)

— *pars*

— — — *pars tollere vocem*
Exiguam, inceptus clamor fruſtratur hiantes.

Item illud (*ibidem.*)

Ter conatus ibi collo dare brachia circum,
Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Et *Homerus* paſſim vocat mortuos εἴδωλα καμόντων, tum etiam ἀμενηνὰ κάρηνα, *debilia capita, vixque exiſtere valentia.* Hanc ſententiam, tres in homine partes diſtinguentem, tutati ſunt Platonici fere omnes. Tradiderunt enim, ſpiritu, anima & corpore, conſtare hominem; corpore, craſſa nempe parte ac terreſtri; anima, h. e. corpore ſubtili, quale modo expoſuimus, quod nihil concreti, nihil ſolidi habeat, nihilo tamen minus corporis ſpeciem præ ſe ferat; ſpiritu, h. e. mente, parte pura ſimplicique, & materiei prorſus experte. Quinimmo & complures Chriſtianorum Patrum, quibus arriſit Plato, in eadem feruntur fuiſſe ſententia, locusque ex Paulo adducitur, qui & ipſe ſentire idem viſus eſt *priore ad Theſſalonic. epiſtola*, (*Cap. V. v.* 23.) ubi ait: *Ipſe autem Deus pacis ſanctificet vos per omnia, ut integer ſpiritus veſter, & anima & corpus ſine querela in adventu Domini noſtri Jeſu Chr. ſervetur.* τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα. Puto tamen, pro una eademque re ſumſiſſe Paulum τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν, *ſpiritum & animam:* ita ut ſanctiſſimi Apoſtoli auctoritate abuti videantur, qui ex ejus verbis argumentum exprimere volunt ad trium illarum in homine partium diviſionem comprobandam ab Ægyptiis, Homero ac Platonicis traditam. Ad eundem plane modum verba Patrum interpretanda eſſe contendo, ubi cum Platone de animæ ac ſpiritus diſtinctione ſenſiſſe perhibentur. Inſtar omnium unus ſit *Athanaſius*, qui hæc habet in Oratione contra Gentes: *Oculorum eſt tantum videre, aurium audire, oris guſtare, narium olfacere, manuum tangere; ſed quæ videre, audire, tangere, guſtare & olfacere conveniat, non ſenſuum, ſed animæ, ejusque mentis eſt dijudicare.* ψυχῆς, καὶ τοῦ ταύτης νοῦ. Nonne clare liquet, cum animam ejusque mentem nominat, unum individuum ſpiritum a ſapientiſſimo viro intellectum eſſe,

M 5 & ad

& ad orationis ornatum vocabulum illud duplex adhibitum? RICC. *Diſſ. Hom. Tom. III. p.* 129. *ſqq.*

v. 73.

Μίσγεσθαι, miſceri aliis.

Ὑπὲρ, *cum Gen.* trans, ultra.

v. 74.

Ἀλάλημαι, erro. ab ἀλάλημι, *per reduplicationem*, pro ἄλημι, vagor, erro.

Ἀνὰ, circa, circum.

Εὐρυπυλὴς, έος, ὁ, ἡ, latas, amplas & ſpatioſas portas habens.

v. 75.

Ὀλοφύρομαι, *h. l.* obteſtor.

Οὐ γάρ ἔτ' αὖτις Νίσσομαι ἐξ αΐδαο, non enim amplius poſthac Redibo ex orco,] Ex hoc loco convincere licet, παλιγγενεσίαν Pythagoricam non agnoſci ab Homero. Tota autem iſta petitio Patrocli *tria* continet. *Primum* ſepulturam poſcit, quia ſe inſepulto anima ad Elyſias ſedes tranſire non poſſet. *Deinde* vaticinatur ipſi Achilli mortem. *Tertio* locum ſui ſepulcri indicat, quem jungi ipſius Achillis ſepulcro petit, ut, quos vita ſocietate junxit, mors, quæ omnia tamen alioqui ſeparat, eosdem non disjungat. Per occaſionem autem meminit Patroclus cædis a ſe per iram perpetratæ, quam etiam ſupra *Iliad. M.* vidimus. SPOND.

v. 76.

Ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε, poſtquam me ignis participem feceritis, *vel* poſtquam me rogo tradideritis.] Ils croyoient donc que les morts, qui revenoient, étoient les ames de ceux à qui on n'avoit pas encore fait des funerailles & qui n'avoient pas été enterrez, & ils croyoient auſſi que dès que cette ceremonie étoit faite, les morts ne revenoient plus. DAC.

v. 79.

Ἀμφιχαίνω, abſorbeo, deglutio. *propr.* circumhio. ex ἀμφὶ & χαίνω.

Λάχε γεινόμενόν περ, ſortito obvenit etiam naſcenti.

v. 82.

Ἐφήσομαι, fut. I. Med. v. ἐφίημι, ex *inuſit.* ἐφέω, mando,

nando, præcipio. *Aliquando* eſt fut. I. v. ἐφήδομαι, delector, gaudeo.

v. 86.

Ὑμέτερόνδ᾽, ad veſtram *domum.* ſcil. δόμον.
Ὑπὸ *h. l.* propter.

v. 88.

Ἀςράγαλος, ου, ὁ, *h. l.* talus luſorius : ludus talorum. Inter alia *ludicra exercitia* erant quoque veteribus Græcis in uſu ἀςραγάλου πετ7οὶ, *talorum calculi.* Patroclus *h. l.* dicit, ſe occidiſſe parvulum Amphidamantis filium ludo ἀςραγάλων, *talorum.*

— — ἀμφ᾽ ἀςραγάλοισι χολωθείς,
— — *ob talos iratus.*

Puerilis nimirum ille ludus fuit, ut teſtatur *Pauſanias* in *Eliacis*, *cap.* 24. ubi narrat Gratiarum mediam pictam cum talo : ἀςραγαλόν τε μειρακίων τε καὶ παρθένων, οἷς οὐχαρι οὐδέν πω πρόσεστιν ἐκ γήρως, τούτων εἶναι τὸν ἀςράγαλον παίγνιον· *Talus quidem adoleſcentulorum & virginum luſionem ſignificat ; quæ a natu grandioribus aliena, teneræ ætati non indecora eſt.* Hinc apud *Apollonium Argon. Lib. III. v.* 117. *ſq.* Cupido ac Ganymedes talis ludunt.

— — ἀμφ᾽ ἀςραγάλοισι δὲ τώγε
Χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμηθέες ἑψιόωντο.
— — *hi vero talis* (*ludunt*)
Aureis, utpote pueri familiares luſitabant.

Notum quoque illud Dionyſii apud *Plutarchum* de fortitud. Alex. *pueros talis, viros juramentis eſſe fallendos :* Τοὺς μὲν παῖδας ἀςραγάλοις, τοὺς δ᾽ ἄνδρας ὅρκοις ἐξαπατᾶν. At vero proci Penelopes ludebant

Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων, — —
Calculis ante januam. — —

Odyſſ. I. v. 107. qua de re *Athenæus, Lib. I.* FEITH. *L. IV. C. VI.* §. *VII.*

In ludo talorum occidit Patroclus Amphidamantis filium νήπιος, οὐκ ἐθέλων, *imprudens*, *invitus*, eoque exulare apud Achillem coactus. Quod in hanc rem notavit Juriſconſ. *Claudius Saturninus Digeſt. de pœnis*, ſeu *Lib. XLVIII. tit. IX.* §. 16. *Apud Græcos*, inquit, *exilio voluntario*

luntario fortuiti caſus luebantur, ut apud præcipuum Poëtarum ſcriptum eſt, Iliad. Ψ. FEITH. *L. II. C. VIII.* §. *II.*

v. 90.

Ἐνδυκέως, *adv.* diligenter, accurate, humaniter, promto animo.

v. 91.

Ὁμὴ σορὸς, idem loculus.

Σορὸς, ȣ̃, ἡ, loculus, conditorium, ſepulchrum, urna.

v. 92.

Ἀμφιφορεὺς, έως, *Jon.* ῆος, ὁ, amphora, *i. e.* vas utrinque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. ex ἀμφὶ & φέρω, fero.

Χρύσεος ἀμφιφορεὺς,] Hæc amphora donata eſt primum Dionyſio a Vulcano, cum in inſula Naxo ab eo eſſet exceptus hoſpitio. Dionyſius vero, cum eum poſtea Lycurgus inſequeretur, & is in mare fugiſſet, ubi eum Thetis humaniter excepit, dedit eam Thetidi: hæc filio, ut poſt mortem illius oſſa in ea reconderentur. SPOND.

v. 94.

Ἠθείη κεφαλὴ, venerandum caput: fraternum caput. *Mon cher frere.* DAC.

v. 97.

Ἀμφιβαλόντε Ἀλλήλȣς, complexi *Nos* invicem.

Ἀμφιβάλλω, *h. l.* complector, amplector.

v. 98

Τεταρπώμεσθα, ſatiemur, nos ſatiemus. Vid. ad *v.* 10.

v. 99.

Ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, captavit protenſis manibus ſuis.

v. 100.

Ἔλαβε, prehendit.

v. 101.

Τετριγυῖα, ſtridens. Vide ſupra ad *B.* 314. CLARK. Cel. *Hemſterh.* ad Lucian. Tom. I. p. 470. ex Etym. *M.* in κρίκε docet, in quibusdam veteribus exemplaribus ſcriptum fuiſſe *hic*, aut *Odyſſ.* Ω. κεκριγυῖα· ὁ γὰρ Ποιητὴς φησι κεκριγυῖαι. ERN. κρίζω, ſtrido, ſtridorem edo.

Ταφὼν — ἀνόρȣσεν, attonitus — exſurrexit.

v. 102.

V. 102.

Συμπλαταγέω, ῶ, manibus comploſis ſtrepitum edo. ex σὺν & πλαταγέω, crepito, crepitaculo ſonitum edo, manu pulſum edo. *quod* a πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum.

V. 103.

Ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·

Papæ! certe igitur aliqua eſt & in Orci ædibus
Anima & ſimulacrum, ſed præcordia non inſunt omnino.

Grands Dieux, il eſt donc vrai que les ames ſubſiſtent encore dans les Enfers après la mort! mais elles ne ſont que l'image des corps qu'elles ont animez, & elles ſont ſéparées de leur entendement.] Achille dit cela comme une choſe qu'il avoit ſouvent ouï dire & dont il n'avoit pas été trop perſuadé. Ce paſſage prouve toujours que du temps d'Homere l'opinion, que l'ame ſubſiſte après la ſeparation du corps, étoit connuë. DAC.

V. 106.

Ἐφεστήκει, ſuperſtitit.

V. 107.

Εἴκτο, ſimilis erat.

Θέσκελον, mirum in modum.] ἀντὶ τοῦ, θεσκέλως, ὅ ἐστι, θείως καὶ θαυμαστῶς. *Schol.*

V. 108.

Ὑφ' — ὦρσε, excitavit.

V. 111.

Ἀξέμεν ὕλην, qui conveherent ligna.

V. 112.

Ἐπὶ — ὀρώρει, ad hoc — exortus eſt.

V. 114.

Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας] Vid. Hrn. Bodmers Betracht. über die Poetiſchen Gemählde der Dichter. ſ. 208. 209.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, ad ſuccidendas arbores *vel* materiam cædendæ aptus. ex ὕλη & τέμνω.

V. 115.

Σειράς τ' εὐπλέκτους, Funesque bene tortos.

Ἂρ] *Ut fieri ſolet.* CLARK.

v. 116.

Ἀνάντης, εος, ὁ, ἡ, acclivis, arduus, ſurſum tendens. 2. difficilis. ex α pr. & ἀντάω, obviam eo.

Κάταντης, εος, ὁ, ἡ, declivis, proclivis, deorſum vergens. a καταντάω, ῶ, devenio, pervenio.

Παράντης, εος, ὁ, ἡ, acclivis pariter & declivis, obliquus, transverſus. ex παρὰ & ἀντάω, occurro.

Δόχμιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus. a δοχμὸς, ἡ, ὸν, *idem*.

Πολλὰ δ' ἄναντα — ἦλθον, Multa vero ardua — tranſierunt. In his omnibus conjunctis ſubintell. χωρία, *loca*.

v. 117.

Κνημοὺς προσέβαν, ad ſaltus venerunt.

v. 118.

Ἀντίκ' ἄρα] *Statim deinceps*.

v. 119.

Τάμνον ἐπειγόμενοι, Cædebant feſtinantes.

v. 120.

Διαπλήσσω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo.

v. 121.

Ἔκδεον ἡμιόνων, Alligabant mulis.

Ἐκδέω, alligo, religo.

Δατεῦντο, carpebant.

v. 122.

Ἐλδόμεναι πεδίοιο, Cupientes pervenire ad campum.

v. 123.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, lignorum cæſor, lignator.

Φιτρὸς, ου, ὁ, ſtipes, truncus.

v. 125.

Κὰδ δ' ἄρ ἐπ' ἀκτῆς βάλλον, Atque in littus dejecerunt

Ἔνθ' ἄρ] *Ubi ſcilicet*.

v. 126.

Φράσσατο, Deſignaverat. Φράζομαι, delibero, ſtatuo.

Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum.

v. 127.

Παρακάββαλον, appoſuerant.] Idem eſt quod ſimplex κάββαλον, *depoſuerant*. Bene comparat *Euſtathius* παρακαταθήκην & καταθήκην. ERN.

v. 130.

Χαλκὸν ζώννυσθαι, Ære cingi: καθοπλίζεσθαι.

v. 131.

Ὤρνυντο, feſtini ſurrexerunt.

Ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον, arma induerunt.

v. 132.

Παραιβάτης, ου, ὁ qui præter aurigam currum conſcendit, & ex eo pugnat; curulis pugnator. a παραβαίνω, transgredior, tranſcendo.

v. 133, 134.

Pompam funebrem olim vel equis vel rhedis vecti ducere aſſueverant; tamen virorum, quos ſupra vulgus hominum reverebantur, funus pedibus omnes proſequebantur: eum autem honorem Theophraſti memoriæ, quo ejus eximias virtutes prædicabant, perſolviſſe dicuntur Athenienſes a *Diogene Laertio* in *Theophraſto*. Funus proxime aſſequebantur cognati, reliqui remotiores progrediebantur: aliquando viri præibant capite detecto; iis vero inſtabant mulieres. Patrocli funus exportabatur militum Græcorum corona cinctum.

Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι. ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Ante quidem curribus vecti, pone vero nubes ſequebatur peditum,
Frequentiſſimi: in mediis autem ferebant Patroclum ſocii.

POTT. *Tom. II. p.* 159.

v. 135.

Καταέννυμι, *vel* καταεννύω, induo, veſtio: tego. ex κατὰ & ἕννυμι *vel* ἑννύω, induo.

Veteres *in luctu* inter alia etiam capillos vellere, reſcindere, imo ſæpius abradere aſſueverant: nec illorum partem tantum deponere quemvis decebat. Electra enim apud *Euripidem* in *Oreſte v.* 128. Helenam redarguit, quia comis pepercerat, iisque defunctos fraudarat. Notior eſt hæc conſuetudo, quam ut exemplis firmari indigeat. Diverſa ratione capillos diſtribuebant: aliquando in funus injiciebantur; ut patet exemplo Patrocli, in cujus cadavere, ut bonum affectum & reverentiam erga illum proderent, capillos ſparſerunt Græci.

Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι. — — — —

Capillis

Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes. — — — —

Ejusdem moris meminit *Statius Thebaid. Lib. VI.*

— *tergoque & pectore fuſam*
Cæſariem ferro minuit, ſectisque jacentis.
Obnubit tenuia ora comis. —

POTT. *Tom. II. p.* 162. add. FEITH. *L. I. C. XIII.* §. VI.

v. 136.

Antiquiſſimi Græci corpora efferebant ſine ullo vehiculo; unde, (obſervante *Euſtathio*,) dum Patrocli funus a Myrmidonibus exportabatur, ejus caput ſuſtentabat Achilles.

— ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς.
— *pone autem caput manibus ferebat nobilis Achilles.*

POTT. *Tom. II. p.* 158.

v. 137.

Πέμπ' ἀϊδόσδε, pompa funebri mittebat ad orcum.

v. 139.

Μενοεικέα νήεον ὕλην, affatim accumularunt materiam.
Μενοεικέα] πολλήν. *Schol.*

Νηέω, ῶ, glomero, acervo, cumulo. a νέω, *idem.*

v. 140.

Ἄλλ' ἐνόησε, aliud animo deſignavit.

v. 141. 142.

Non raro in rogum funebrem conjiciebatur cæſaries cum cadavere amici concremanda; quod in Patrocli funere ab Achille uſurpatum *h. l.* dicitur.

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Stans ſeorſum a pyra flavam abſcidit comam,
Quam ſane Sperchio fluvio alebat floreſcentem.

POTT. *Tom II. p.* 162. add FEITH. *L III. C. X.* §. VI.
HADR. JUNII *de Coma Comment. p.* 525. *ſq.*

v. 144.

Ἄλλως — ἠρήσατο, fruſtra — vovit.

v. 145.

Κεῖσέ με νοστήσαντα, Illuc me reverſum.

v. 146.

Κερέειν, abſciſſurum.

v. 147.

Ἔνορχος, ου, ὁ, ἡ, teſticulatus. ab ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

Ἔνορχα — μῆλ', maſculas — oves.

Πὰρ αὐτόθι, ibidem.

v. 148.

Ἐς, Ad.

v. 149.

Νόος *h. l.* votum.

v. 151.

Κόμην ὀπάσσαιμι φέρεσθαι, comam dabo ſecum ferendam. Coma, quia Deo in teſtimonium animi grati ob curam educationis habitam conſecrata, dicebatur πλοκαμος θρεπτήριος: Apollini vulgo dicabatur, teſte *Plutarcho* in *Theſeo*, qui juxta conſuetudinem Græcorum adoleſcentum ad comarum primitias Deo loci domino dicandas Delphos profectus eſſe dicitur. Sed ad pauperiores homines, qui hujusmodi itinerum ſumtibus ſuſtinendis impares erant, nullo modo ſpectabat hæc religio, nec ad illum honorem Apollini perſolvendum adſtricti erant opulentiores; quandoquidem aliis Diis, præſertim iis, qui a cunabulis illorum ſaluti invigilaſſe & ad ætatem virilem incolumes perduxiſſe credebantur, eundem honorem tribuere aſſueverant. Res tam nota eſt, ut nulla probatione indigeat. Tantum obſervatu dignum eſt, Deos fluviatiles ea reverentia dignos cenſeri: quæ ſuperſtitio originem debere videtur nonnullorum Philoſophorum ſententiæ, qui omnia ex aqua fieri, nutriri & fœcundari ſtatuebant: unde Deos aquaticos æque ac Apollinem κουροτρόφους cognominarunt Poëtæ, quia ad viventium nutritionem requiruntur æque ac ſol, cujus calor deficiente humido eodem non valeret, teſte *Euſtathio* ad *Iliad.* Ψ. ubi hanc rem fuſius enarrat: unde ob vitæ donum & conſervationem animus gratus utrisque (parentibus ac liberis) deberi credebatur. Unicum exemplum afferam comarum flumini dicatarum, quo, quæ jam de hujus moris origine diximus, firmabuntur. Achilles enim fluvio Sperchio comam ſacram facit ea conditione, ut ſalvus & incolumis domum redeat, & deinceps, quum deprehen-

diſſet a fatis decretum eſſe, ſe Trojæ occubiturum, eam detondit. Unde colligi poteſt, ſuos capillos Diis donaſſe, in animi grati indicium, eo quod illorum vitam tuiti fuerant.

Atque conſuetudo, Deo comam alendi, apud pleraſque gentes obtinuiſſe videtur. Judæorum Nazaræi ſatis omnibus noti ſunt. Ægyptios ex antiquiſſimis temporibus eundem morem habuiſſe, e *Diodori Siculi libro primo* conſtat, ubi Oſiris cæſariem ſuam Diis voviſſe dicitur. Denique *Arrianus*, de rebus Indicis agens, refert, Indos κομᾷν τῷ Θεῷ, *comam Deo nutrire*, a Libero edoctos eſſe. POTT. *Tom. II. p.* 229. 230. add. JUNII *de Coma Comment. p.* 509.

V. 154.

Ἔδυ, occidiſſet.

V. 155.

Εἴπε, dixiſſet.

V. 157.

Γόοιο μὲν ἐςι καὶ ἆσαι, luctu quidem licet etiam aliàs ſatiari.

V. 159.

Ἀμφιπονησόμεθ᾽, curabimus. v. ἀμφιπονέω, ῶ, ſatago, occupor in aliqua re.

V. 160.

Κήδεός ἐςι νέκυς, cura juſtorum pertinet mortui. *vel*, cura dignus eſt mortuus.

Κηδεὸς, cura *ſeu* ſepultura dignus. a κῆδος, εος, τὸ, cura, ſolicitudo: exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris.

Ἀγὸς, ȣ, ὁ, dux. Γ. 231.

Ταγὸς, ȣ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præſes. a τάσσω, *vel* τάττω, ordino, conſtituo, impero.

Παρὰ δ᾽ οἱ τ᾽ ἀγοὶ ἄμμι μενόντων, duces vero nobiſcum maneant.

V. 163.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. 2.) *h. l.* funeris curator, funerator. a κῆδος, εος, τό.

Παρ᾽ αὖθι, ibidem.

v. 164.

Ἑκατόμποδος, ου, ὁ, ἡ, centum pedes æquans, centum pedum.

Ἔνθα καὶ ἔνθα, quaquaverſus.] τῇδε κἀκεῖσε, κατὰ μῆκος καὶ πλάτος. *Schol.*

v. 165.

Πυρῇ ὑπάτῃ] νῦν, ἐν μέσῳ καὶ ἐξέχοντι μέρει τῆς πυρᾶς. *Idem.*

v. 167.

Δέρω, excorio, pellem detraho.

Ἀμφέπω, curo: diſpono.

v. 169.

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, Ad pedes a capite.

Δρατὸς, *per Metath.* pro δαρτὸς, ἡ, ὸν, excoriatus. a δέρω.

v. 170.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum. 2.) oleum. 3.) adeps. ab ἀλείφω, ungo.

v. 171.

Πρὸς λέχεα κλίνων, ad feretrum acclinans.

v. 164 — 176.

Rogi, in quibus corpora comburebantur, dicebantur πυραί: quæ nec in eandem figuram, nec ex eadem materia conſtrui ſolebant; ſed diverſæ erant, prout tempus, locus, & aliæ circumſtantiæ ferebant.

Corpus in ſumma pyra reponebatur, nec vulgo ſolum comburebatur; quandoquidem præter diverſa animalia, quæ in rogum injiciebantur, in funere viri genere clari plures ſervi aut captivi concremari, & unguenta odoramentaque pretioſa in flammis effundi aſſueverant.

Corpus autem animalium adipe cooperiri ſolebat, ut citius a flammis abſumeretur, juxta *Euſtathium;* inſigne enim beneficium credebatur, quando cadaver properato in cineres redigebatur: quocirca, quum plurima corpora in eadem pyra comburebantur, totum funus ita componi ſolebat, ut pinguiora & combuſtibiliora corpora ad vim igni addendam cum corporibus contrarii temperamenti ſecundum proportionem diſtribuebantur, ita ut decem virorum corporibus unius mulieris corpus additum ſit, prout ſcribunt *Plutarchus* in *Sympoſ. Lib. III.*

 Quæſt.

Quæſt. II. & *Macrobius Saturnal. Lib. VII. Cap. VII.* POTT. *Tom. II. p.* 171. 172. add. FEITH. *L. I. C. XIV.* §. II. & §. *V.*

v. 176.

Κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα, mala enim mente ſtruebat opera: *Car l'excès de ſa douleur & un deſir outré de vengeance ne lui permettoient pas de garder aucune moderation.*] C'eſt le ſens de ces mots: κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα. Homere les ajoute avec beaucoup de ſageſſe pour inſtruire ſon lecteur, & pour lui faire connoître qu'il abhorre cette inhumanité & qu'elle eſt très-condamnable. DAC.

v. 177.

Ἐν — ἧκε, Immiſit.

Πυρὸς μένος] Περιφραστικῶς, τὸ πῦρ. } *Schol.*
Σιδήρεον] νῦν, ἰσχυρόν. }

Ὄφρα νέμοιτο, ut depaſceret.

v. 186.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuaviſſimus. a ῥόδον, ου, τὸ, roſa.

v. 187.

Ἀποδρύφω, *idem quod* ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, diſcerpo. ex ἀπὸ & δρύφω, *vel* δρύπτω, lacero, lanio.

Ἑλκυστάζω, trahendo rapto. ab ἑλκύω, traho.

v. 186. 187.

Iliacis temporibus, ſi *Plinio* credimus, *Lib. XIII. Cap. I.* unguenta nulla erant: Oleum duntaxat adhibebant, admiſto odore ex fruticibus, & præcipue quidem e roſa: unde *roſaceum* unguentum ab Homero laudatur, quo Venus Hectorem inunxit.

— — ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ — —
— — *roſaceo unxit oleo*
Divino. — —

quod *alibi* vocavit ἑδανὸν, & τεθυωμένον, ubi de Junone loquitur, *Iliad.* Ξ. *v.* 170 *ſqq.* POTT. *Tom II. p.* 310. add. FEITH. *L. III C. IX.* § *IV.*

v. 190.

Ἐπεῖχε νέκυς, obtinebat cadaver.

Μένος ἠελίοιο] Περιφραστικῶς, ὁ ἥλιος. *Schol.*

v. 191.

Σκήλῃ, Siccaret. aor. 1. ſubj. *Æol.* pro σκείλῃ, v. σκέλλω, exſicco, arefacio, attenuo.

Ἶνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν, nervis, atque artubus.

v. 197.

Φλεγέθοιάτο, comburerent.

v. 198.

Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι, Lignaque propere arderent.

v. 192 — 198.

A defunctorum proximis cognatis aut amicis, qui ventorum afflatum, quo flammæ viribus auctæ corpus in cineres mature conſumerent, ſupplicibus votis ſollicitabant, accendi ſolebat pyra. Sic *h. l.* Achilles, igne Patrocli rogo admoto, Boream & Zephyrum precatur, ut viribus junctis ad ejus auxilium advolent. POTT. *Tom. II. p.* 173.

v. 199.

Ἀράων ἀΐουσα, Vota exaudiens.

Ἦλθ', venit ad —.

v. 200.

Ἔνδον, in domo.

v. 201.

Εἰλαπίνην δαίνυντο, Convivium celebrabant.

v. 203.

Κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος, vocabantque eam ad ſe quisque.

v. 204.

Ἀνήνατο, recuſavit.

v. 207.

Μεταδαίσομαι ἱρῶν, particeps ſim ſacrificiorum.

v. 210.

Ὄρσητε καήμεναι, ſuſcitetis, ut ardeat.

v. 212.

Ὀρέοντο, ire properabant.

v. 213.

Νέφεα κλονέοντε πάροιθεν, nubes vi agentes præ *ſe*.

v. 214.

Ἀήμεναι, flando: ut flarent.

v. 215.

Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ, Flatus vi canori: Flatu a vehementi.

v. 216.

Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, Rogoque incubuerunt.

v. 218.

Φυσῶντες λιγέως, Flantes ſtridule.

v. 218 — 221.

Dum rogus ardebat, defuncti amici adſtantes vina libabant, ejusque manes invocabant. Eum in morem Patrocli funera per totam noctem celebravit Achilles. POTT. *Tom. II. p.* 174.

v. 223.

Νύμφιος, ου, ὁ, ſponſus. *apud Hom. dicitur*, qui ante unum aut plures annos uxorem duxit. a νύμφη, ſponſa.

v. 225.

Ἑρπύζω, repto, ſerpo, proclinato corpore ſenſim gradior. ab ἕρπω, *idem.*

Ἀδινὰ, *adv.* crebro.

v. 226.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer, ſtella auroræ prænuntia. ab ἕως, ω, ἡ, aurora: & φέρω.

Εἶσι, venit.

Ἐρέων] ἀπαγγέλλων. *Schol.*

v. 227.

Ὑπεὶρ, ſuper. *Poët.* pro ὑπέρ.

Κίδναται, ſpargitur.

v. 229.

Νέεσθαι, ut redirent.

v. 230.

Θρηΐκιον κατὰ πόντον, Thracium per pontum.

v. 232.

Ἐπὶ — ὄρουσεν, *ei* cito ſupervenit.

v. 237 — 239.

Poſtquam flamma deſævierat, *rogus extinguebatur vino*, & *oſſa*, quæ ſupererant, *legebantur.*

Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν.
Primum quidem pyram extinguite nigro vino
Totam, quantum occupavit ignis vis: at deinde
Oſſa Patrocli Menoetiadæ legamus.

Idem

Idem in Hectore factum dicitur totidem pene verbis. *Iliad. XXIV. v.* 791. *ſqq.* At Achillis oſſa lecta

ʼΟινῳ ἐν ἀκρητῳ καὶ ἀλείφαλι, —

In vino puro & unguento ——

Odyſſ. XXIV. v. 73. Præſtabant hoc officium *maxime neceſſarii.* Sic apud *Pindarum Pyth. Ode VIII. antiſtr. γ. v.* 7. Adraſtus

— — ϑανόνῖος ὀςέα λέξας
ʼΥιῦ, — — — —
— — *interfecti oſſa colligens*
Filii, — — — —

Tibullus, Lib. I. Eleg. III. v. 5. *ſq.*

— — *Non hic mihi mater*
Quæ legat in moeſtos oſſa peruſta ſinus.

FEITH. *L. I. C. XIV. §. VII.*

v. 240.

ʼΑριφραδὴς, ἑος, ὁ, ἡ, valde manifeſtus, inſignis. ex ἄρι & φραδὴς, ἑος, prudens, conſultus.

v. 240 — 242.

Non erat difficile, *diſtinguere oſſa ac cineres cadaveris* a reliquis pyræ aggeſtis; quandoquidem *hoc ſitu cremabatur, ut eſſet ab aliis omnibus ſeparatum;* ſicuti Achilles *h. l.* docet de Patroclo:

ʼΕυ διαγινώσκονῖες· (ἀριφραδέα δὲ τέῖυκῖαι·
ʼΕν μέσσῃ γὰρ ἔκεῖῖο πυρῇ, τοὶ δʼ ἄλλοι ἄνευϑεν
ʼΕσχαῖιῇ καίονῖʼ ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.)
Bene diſcernentes: (cognitu facilia enim ſunt;
In media namque jacebat pyra, alii vero ſeorſum
In extrema ora cremabantur promiſcue equique & viri.)

Quod æque clare notat in funere Achillis *Quintus Smyrnæus, Lib. III. Troj. Exp. v.* 725. non permiſta videlicet illius oſſa cum aliis, qui

Βαιὸν ἄπωϑε κέονῖο περὶ νέκυν, ὅς δʼ ἐνὶ μέσσοις
ʼΡιπῇ ὑφʼ ʼΗφαίςοιο δεδμημένος, οἷος ἔκειῖο.
Haud longe jacebant circa cadaver, quod in medio,
Vulcani æſtu conſumtum, jacebat ſeparatim.

FEITH. *L. I. C. XIV. §. VII.* add. POTT. *Tom. II. p.* 175. 176.

v. 243. 244.

Oſſa lecta *in urnam reponebantur*; uti de Hectore, *Iliad. XXIV. v.* 795.

Καὶ τάγε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Et hæc collecta in auream urnam poſuerunt,
Mollibusque purpureis peplis obtexerunt.

At Achilles *h. l.* Patrocli oſſa in auream phialam duplici adipe recondidit, ſubtili linteo contecta; & quidem in tentorio juſſit reponi, donec ſui mortui oſſibus conjuncta, eodem tumulo inferrentur.

Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἄϊδι κεύθωμαι.
κ. τ. λ.
Et ea quidem in aurea phiala & duplici adipe
Ponamus, donec ipſe ego inferorum domo condar.
&c.

Quod re ipſa effectum in Achillis funeratione dicitur *Odyſſ. XXIV. v.* 74. & 77. ubi ejus oſſa lecta

Ἐς χρύσεον ἀμφιφορῆα· — —
Μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.
In auream urnam. — —
Commixtis oſſibus Patrocli Menoetiadæ demortui.

FEITH. *L. I. C. XIV. §. VIII.*

v. 245.

Τύμβον — οὐ μάλα πολλὸν, Tumulum — non admodum magnum.

Πονέεσθαι ἄνωγα, fieri volo.

v. 246.

Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον, Sed mediocrem quendam.] Sic contra Latini *improbum* pro *valde grandi.* Vid. Intt. ad Suet. Veſpaſ. c. 23. ἐπιεικὴς porro eleganter jungitur cum τοῖος, quod hic *magnitudinem* indicat. *Plato* in Critone T. I. p. 43. A. ἐπιεικῶς πάλαι. ERN.

v. 247.

Τιθήμεναι, facite: facere *poteſtis.*

Ἐμεῖο Δεύτεροι, me Poſteriores.

v. 248.

Λίπησθε, relinquemini.

v. 253.

Ἄλλεγον, Collegerunt. *pro* ἀνάλεγον, & hoc *pro* ἀνέλεγον. v. ἀναλέγω, colligo.

v. 254.

Ἑανῷ λιτὶ] Non, *Peplo ſubtili*; quo modo reddunt verſiones plurimæ: Sed, *Tenui linteo.* Vide ſupra ad Σ. 352. & ad Γ. 385. Male itaque interpretatur *Scholiaſtes*, Ἁπαλῷ καὶ λιτῷ ἱματίῳ. CLARK.

v. 255.

Τορνόω, ῶ, torno. 2.) rotundum facio, circulo circumſcribo. a τόρνος, ου, ὁ, tornus, inſtrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur.

v. 255. 256.

Patrocli ſepulcrum torno deſignatum, jactis circa pyram fundamentis:

> Τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο
> Ἀμφὶ πυρήν. — — — —
> *Circulo autem deſignarunt tumulum, fundamentaque jecerunt*
> *Circa pyram.* — — — —

Poſtremum *terra ſuperfuſa.*

> — — εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
> — — *& ſtatim fuſilem terram aggeſſerunt.*

Qua in re præcipua apud Græcos poſita *ratio ſepulturæ*; quippe qui non cenſebant eam rite peragi, niſi injecta erat terra. Neſtor inde inſepultum notans,

> — — οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
> — — *neque ei mortuo fuſilem terram infuderunt.*

Odyſſ. III. v. 258 Contra Tydeus tumulatus *Iliad. XIV. v.* 114.

> — — ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε,
> — — *quem Thebis aggeſta terra cooperuit.*

Sic *Virgil. Æneid. VI. v.* 365.

> — — — *aut tu mihi terram*
> *Injice.* — — — — — —

Horat. Carm. Lib. I. Ode XXVIII. v. ult.

> *Injecto ter pulvere curras.*

Atque hoc pacto infuſam terram τύμβον & σῆμα *Homerus* vocat; Latini *tumulum*, a tumente terra. FEITH. *L. I. C. XV. §. I.* add. POTT. *Tom. II. p.* 181.

v. 257.

Χεύαντες — τὸ σῆμα, Aggeſto — tumulo.

Πάλιν κίον, redierunt.

v. 258.

Αὐτȣ̃ λαὸν ἔρυκε, Ibidem populum detinuit.

Ἷζανεν εὐρὺν ἀγῶνα, ſedere fecit lato ambitu ſpectatores. *Vel*, inſtituit ludos. *il veut clorre ſes funerailles par des jeux & par des combats.* DAC] Poſt funus abſolutum Græcis fuit moris, gymnica certamina & equeſtria celebrare in defuncti memoriam, ut *h. l.* vides, ubi Achilles illa inſtituit omni genere præmii pro genere certaminis propoſito. His comparanda ſunt diligenter ea, quæ *Virgilius Æneid. V.* ſcribit, & *Papinius VI. Thebaidos*, Æneidi non cedentis. Romani hoc etiam obſervarunt, funebresque ludos appellabant, qui plerumque erant gladiatorii: ſed & munera etiam populo diſtribuebant, ut notat *Alex. Lib. III.* SPOND. add. FEITH. *L. IV. C. VI. §. I.* ROSINI *Antiq. Rom. Lib. V. Cap. XXIV.*

v. 259.

Νηῶν — ἔκφερ᾽ ἄεθλα, E navibus — extulit præmia.

v. 260.

Βοῶν - ἴφθιμα κάρηνα] Περιφραστικῶς, βȣ̃ς. *Schol.*

v. 261.

Πολιόν — σίδηρον, ſplendidum — ferrum : *des armes & des talens d'or.* DAC. Non tam *ſplendidum* ferrum, quam *recens*, a colore: ut poſt recens lebes & phiala. ERN.

v. 264.

Ὠτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens. 2.) *h. l.* anſatus, habens anſas. ab ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, auris. ὦτα *etiam ſign.* anſæ vaſorum.

Εἰκοσίμετρος, ȣ, ὁ, ἡ, viginti menſuras capiens, viginti menſurarum. ab εἴκοσι, viginti: & μέτρον, menſura.

v. 266.

Ἑξέτης, ȣ, ὁ, ἡ, ſexennis. ab ἕξ & ἔτος, annus.

Βρέφος, εος, τὸ, infans. 2.) fœtus animalis cujuscunque.

Βρέφος ἡμίονον, fœtum mulum.

Κυέω, in utero geſto, concipio. a κύω, *idem.*

v. 268.

Κεχανδώς, capiens: capax. præt. part. Med. *Poët.* pro κεχαδὼς, v. χάζω, capio, capax ſum. v. 270.

V. 270.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ, ἡ, qui utrinque poni poteſt, qui ex omni parte poteſt ſtatui, duplex. ex ἀμφὶ & τίθημι.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ, ἡ, ignem non expertus, igni nunquam admotus, *itaque* novus. Vid. ad *I. v.* 122.

V. 273.

Ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ', Aurigas hæc præmia expectantia jacent.

Ἐν ἀγῶνι, in circo.] νῦν, ἐν τῷ ἀγῶνος τόπῳ. *Schol.*

V. 274.

Accedebant poſtremo in funere inſigniorum virorum *ſolennes ludi ac certamina* omnis generis. Quod *toto hoc Libro Iliados* ampliſſime narratur præſtitum Patroclo. Ibi *v.* 680. & obtinuiſſe dicitur in funere Oedipi Regis Thebani, quo primas tulit in certamine Euryalus. Achilli etiam ſepulto varios ludos exhibuerunt Achivi, *Odyſſ. XXIV. v.* 85. *ſqq.* & quidem majori pompa, quam ulla Heroum aut Principum virorum. Idem feciſſe Herculem, mortuo Pelope, ſcribit *Dionyſius Halicarnaſſeus*, *Lib. V.* Conſecutus etiam hunc honorem Braſidas apud *Thucydidem*, *Lib. V.* Miltiades apud *Herodotum* in *Erato*, ſ. *Lib. VI. c.* 38. Timoleon apud *Plutarchum*, *Tom. I. Opp.* aliique infiniti. Primum vero omnium inſtitutos ludos funebres Azani defuncto, tradit *Pauſanias* in *Arcadicis*, ſ. *Lib. VIII. c.* 4. Ἐπὶ δὲ Ἀζᾶνι τῷ Ἀρκάδος τελευτήσαντι ἆθλα ἐτέθη πρῶτον· εἰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐκ οἶδα· ἱπποδρομίας δὲ ἐτέθη. *Azani vero in Arcadia vita defuncto, ludi funebres primum facti; haud ſcio, an & alii ludi, de equiriis certe affirmare poſſum.* Ritus hic, ut alii multi, a Græcis ad Romanos tranſiit, cujus plurima exempla extant, præſertim in hiſtoria Imperatorum. FEITH. *L. I. C. XV. §. VII.*

Ἐπὶ ἄλλῳ, alterius gratia.

Ἀεθλεύοιμεν, certaremus.

V. 275.

Φεροίμην, ferrem.

V. 276.

Ἀρετῇ περιβάλλετον, virtute ſuperant.

V. 279.

Μενέω, quieſcam.

v. 280.

Σθένος] *Al.* κλέος, CLARK. Σθένος ἐσθλὸν ἡνιόχου eſt periphraſis aurigæ, ut μένος πυρὸς, & ſimilia. Ceterum arbitror interpungendum poſt ἡνιόχοιο, τοῖο ἡνιόχοιο σθένος ὤ. *egregium enim aurigam amiſerunt*. deinde partes laudis, qui *mitis* erat equis, & *benignus* in curando De τοῖος in laude dixi ad *Callim.* H. in Del. 27. ERN.

v. 281. 282.

Veteres *aqua jubas equorum lavare ſoliti*, *oleo deinde affuſo*; quod ſæpius equis ſuis a Patroclo dicit præſtitum Achilles.

— — — μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
— — — *admodum ſæpe humidum oleum*
Jubis ſuperfundebat, *lavans aqua limpida.*

Nempe ut hoc pacto vegetiores ac nitidiores apparerent. FEITH. *L. IV. C. XI.* §. *II.*

v. 283.

Πενθείετον, lugent.

v. 284.

Ἐρηρέδαται, profuſæ ſunt: nixæ *ſeu* fixæ ſunt. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, v. ἐρείδω, figo.

Ἑστᾶτον, ſtant.

v. 285.

Ἄλλοι, *Vos* ceteri.

Στέλλομαι *h. l.* accingor, inſtruor, paror. Conf. WOLFII *Cur. Philol.* ELSNERI *Obſerv. Sacr.* ALBERTI *Obſerv. Phil:* in 2. *Theſſ. III. 6.* στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ κ. τ. λ.

v. 287.

Ἔγερθεν, ſurrexerunt.

v. 292.

Ὑπεκσαώζω, libero, e periculo eripio: e media morte eripio.

v. 298.

Αὐτοῦ τέρποιτο μένων, ibidem deliciis frueretur manens.

v. 300.

Μέγα δρόμου ἰχανόωσαν, admodum curſus cupidam.

v. 304.

Φέρον ἅρμα, agebant currum.

V. 305.

Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ, φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ, Dixit in bonum, monens intelligentem etiam per ſe. *Vel*, Conſulebat ad honeſta, prudens intelligenti & ipſi.

V. 306.

Ἀντίλοχ', ἤτοι μέν σε νέον] Non ſine cauſa Neſtor ἱππηλάτης dicitur, ut qui eorum moderationem apprime calleat: quod hac oratione docet, qua filio ſuo Antilocho currum in hoc equeſtri certamine regendi modum præcipit. Is in cauta metæ flexione conſiſtit, quam deſcribit, ad eamque non tam celeritatem equorum, quam induſtriam requiri docet. SPOND.

V. 309.

Ἑλισσέμεν, *equos* flectere.

V. 310.

Βάρδιστοι θείειν, Tardiſſimi curſu.

Βαρδὺς, *metri cauſa*, pro βραδὺς, εῖα, ύ, tardus, ſegnis.

Τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι, ideoque puto damnoſa eventura.

V. 311

Ἀφάρτεροι, ερα, ερον, velocior, pernicior, celerior. *Comparat.* ab ἄφαρ, *adv.* ſtatim, celeriter.

V. 312.

Σέθεν αὐτοῦ, te ipſo.

V. 313.

Ἄγε δὴ] *Age quæſo.*

Φίλος, dilecte.

Ἐμβάλλεο, reconde.

Μῆτιν — Παντοίην] Non *conſilium omnigenum*, quod nihili eſt, nec ſenſum hic habet. Sed παντοῖον dicitur in laudem, eſtque hic *valde bonum.* intelligit conſilium, quod ipſi daturus erat. ERN.

V. 314.

Παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα, quo caſu fugiant præmia.

V. 315.

Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι,

Arte tibi faber lignarius longe præſtantior, quam viribus.] Non viribus aut velocitatibus aut celeritate corporum res magnæ geruntur, ſed conſilio —. *Cicero de Senectute.*

Μήτι] συνέσει, τέχνῃ. *Schol.*

V. 317.

v. 317.

Ἐρεχθομένην ἀνέμοισι, jactatam ventis. ἐρέχθω, ſcindo, agito, quaſſo.

v. 318.

Περιγίνομαι, *cum Genit.* ſupero, vinco *quem.*

v. 320.

Ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, late flectit, *vel* multum vagatur, huc & illuc.

v. 321.

Πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, vagantur per ſtadium.

v. 322.

Κέρδεα εἰδῇ, peritus fuerit: utilia novit. ὁ συνετὸς, ὁ πανοῦργος. *Schol.*

Ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους, agens *licet* deteriores equos.

v. 323.

Τέρμ' ὁρόων, metam ſpectans.

Στρέφω, flecto.

v. 324.

Τανύσῃ, adducat. Βοέοισιν ἱμᾶσιν] ἡνίαις. *Schol.*

v. 325.

Ἔχω *h. l.* contineó.

Προὔχων, οντος, præcedens: procedens, eminens. *Poët.* pro προέχων.

v. 326.

Σῆμα δέ τοι ἐρέω, metam autem tibi indicabo, *vel* ſignum autem tibi dicam.

v. 327.

Ἕστηκε, Stat.] Vide ſupra ad Δ. 434.

Ξύλον αὖον, lignum aridum.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, ulna. *item* paſſus, menſura ſenum pedum. *quidam exponunt* ſpatium, quantum protenſa hominis utrinque brachia ab altero ſummo medio digito ad alterum trajecta per pectus longitudine patent.

Ὑπὲρ αἴης, ſupra terram.

v. 328.

Πεύκη, ης, ἡ, pinus, picea, larix.

Καταπύθεται ὄμβρῳ, putreſcit imbre.

Καταπύθω, putrefacio, putredine conſumo.

v. 329.

Λᾶες, Lapides. Τᾶ, ejus.

Ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται, ex utraque parte poſiti ſunt.

v. 330.

Ξυνοχὴ, pro συνοχὴ, ῆς, ἡ, *h. l.* coarctatio, in anguſtum contractio, anguſtiæ viarum. a συνέχω, conſtringo.

Ἱππόδρομος, ȣ, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equeſtria *ſeu* curulia, curriculum equorum.

v. 332.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. a νύσσω, pungo: ἀπὸ τȣ̃ ἐλθόντας κατ᾽ αὐτὴν νύσσειν τȣ̀ς ἵππȣς, *quod ii, qui ad eam tendunt, calcaribus incitare ſolent equos ad vehementiorem curſum.*

Τέτυκτο, fuit.

Ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων, tempore priſcorum hominum.

v. 334.

Ἐλάαν, agito.

v. 335.

Κλινθῆναι, inclinator.

Ἐϋπλεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, eleganter concinnatus. ex ἐῢ & πλέκω, necto.

v. 336.

Ἦκ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ τοῖιν, Paululum ad ſiniſtram eorum.

v. 337.

Κένσαι, Stimula. a κέντω, ſtimulo, pungo.

Εἶξαι, concede.

v. 339.

Ὡς ἄν τοι — δοάσσεται, Ita ut tibi — videatur.

Ἄκρον ἱκέσθαι, ſummum ſtrinxiſſe.

v. 340.

Λίθȣ — ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, in lapidem — vites impingere.

v. 341.

Τρώσῃς, vulneres.

Κατὰ — ἄξῃς, confringas.

v. 343.

Φρονέων, ſi ſapis.

Πεφυλαγμένος εἶναι, cautus eſto. *Φυλάσσομαι enim idem ſignificat quod φυλάσσω, nempe aliquando* obſervo, caveo, vito.

v. 344.

v. 344.

Παρεξελάσηϑα, prætervectus fueris : prætervehari. v. παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo. 2.) in aciem, in hoſtem progredior, impetum facio. Διώκων, urgens.

v. 345.

Ἕλῃσι, aſſequatur.

Μεταλμενος, perniciter inſecutus.

v. 346.

Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι, Arionem divinum ageret.] *Heſiod.* Μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην. Ἀσπὶς Ἡρακλ. 120. Ceterum alii, notante *Euſtathio*, ſcribunt Ἀρίονα. CLARK.

v. 347.

Γένος, genere.

v. 348.

Τέτραφεν, nutriti ſunt. *pro* τετράφησαν.

v. 350.

Ἑκάςου πείρατ' εἴπε, uniuſcujusque rei ſummam dixerat

v. 351.

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος] Conjungendus hic verſus cum ſuperioribus 301 : Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος &c. poſt digreſſionem redit ad narrandum de iis, qui certare vellent. ERN.

v. 352.

Κυνέη, quando ἐλλιπῶς pro *galea* uſurpatur, ſubauditur aliquoties apud *Homerum*, ubi de ſortitione ſermo eſt. Sic *h. l.*

— — ἐν δὲ (Κυνέῃ) κλήρους ἐβάλοντο.

— — *ſorteſque injecerunt* (galeæ.)

& *v.* 353.

— — ἐκ δὲ (κυνέης) κλῆρος θόρε Νεςορίδαο.

— — *& ſors exiliit Neſtoridæ.*

Plene *idem*, *Iliad.* Γ. *v.* 316. BOS *Ell. Gr. p.* 175.

v. 358.

Σταν, Steterunt.

Μεταςοιχεὶ, *adv.* ordine, ſerie, ordinatim. ex μετὰ & ςοῖχος, ου, ὁ, ordo.

Σήμηνε — τέρματ', monſtravit — metas.

v. 359.

Εἶσεν, collocavit.

v. 361.

v. 361.

Ὡς μεμνέῳτο δρόμυς, καὶ ἀληθείην ἀποείποι,

Ut memori animo contemplaretur curſum, & veritatem refer ret. *afin qu'il remarquât bien toutes les courſes, & s'il en fit un fidelle rapport.* DAC.

Μεμνέῳτο, pro μεμνέοιτο. hoc autem *Dialyſi*, pro μεμνοῖτο, hoc vero pro μεμνῆτο, præt. opt. v. μναομαι: pro quo etiam legitur μεμνῷτο, apud *Xenophontem*, & μεμναία ο, apud *Pindarum*. Secundum *Euſtath.* eſt pro μεμνωτο, *Epenthesi* τῦ ε; hoc autem pro μνῷτο. μνῷτο autem eſt 3. ſing. præſ. Opt. *contr.* ex μνάοιτο.

v. 362.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν] Vid. Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt, *Tom. I. p.* 40. *ſqq.*

v. 363.

Πέπληγον, Percuſſerunt.

v. 366.

Ἵστατ' ἀειρομένη, Surgebat excitatus,] Non, ut opinor, *ſurgebat*, ſed *ſtabat*, quod e græco ductum de denſitate pulveris, aliusque rei dicitur apud Poëtas. *Virgil.* Æneid. XII. 407. *Pulvere cœlum ſtare vident.* VI. 300. *Stant lumina flamma.* ERN.

v. 367.

Ἐῤῥώοντο, agitabantur. v. ῥώω, roboro ἐῤῥώομαι, agitor.

v. 368.

Πίλναντο, appropinquabant. v. πίλνημι, idem quod πελάζω, appropinquare facio, admoveo. πίλναμαι, *idem quod* πελάζομαι, appropinquo.

v. 369.

Ἀΐξασκε, ſubſultabant.

v. 375.

Τάθη, intendebatur. v. τείνω.

v. 376.

Ἔκφερον, ante ceteros efferebant *vel* rapiebant *currum.*

v. 377.

Τὰς δὲ μετεξέφερον — Poſt eas autem ante alios efferebant —.

v. 378.

Ἄνευθ' ἔσαν, aberant.

v. 381.

Θέρμετ᾽, Calefiebant.

Κεφαλὰς καταθέντε πελέθην, capitibus repoſitis vc

v. 382.

Παρέλασσ᾽, præ vertiſſet.

Ἀμφήριστον ἔθηκεν, dubiam *victoriam* feciſſet, aml feciſſet *certamen*.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ, ἡ, anceps, controverſus. e & ἔρις, contentio.

Ἔλασμα, *aurigatio*, latet in his *Homeri*: ἀμφήριστ κεν; ubi ita *Euſtathius*: ληπτέον ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἔλασμα. locum pariter atque Ellipſin imitatur *Virgilius* l *Æneid.* *v.* 326.

Tranſeat elapſus prior, ambiguumque relinquat.
BOS *Ell.* *Gr.* *p.* 113. & 237.

v. 383.

Κοτέσσατο, iratus fuiſſet.

v. 385.

Χύτο δάκρυα, effuſæ ſunt lacrymæ.

v. 386.

Ὅρα, videbat.

v. 387.

Οἱ δέ οἱ, Sui vero.

Ἐβλάφθησαν, retardati fuerant: divinitus affligeba

v. 388.

Ἐλεφηράμενος λάθ᾽, fraude lædens latuit.

Ἐλεφαίρω, decipio, noceo, lædo.

v. 389.

Μετέσσυτο, aſſecuta eſt.

v. 391.

Μετ᾽ — ἐβεβήκει, ad — acceſſit.

v. 392.

Ἦξε, *pro* ἔαξε, fregit. v. *ἀγνύω*, *ſeu* *ἄγνυμι*, *fut.* frango.

v. 393.

Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, Utrinque extra viam curreban

Ἐλύσθη, devolutus eſt.

v.

v. 395.

Περιδρύφθη, circumcirca laceratus eſt v περιδρύπτω, dilacero & ſaucio. ex περὶ & δρύπτω, lacero, lanio.

v. 396.

Θρυλλίσσω, frango, comminuo, collido, contero, vulnero. *quaſi* a θρυλίζω, & θρύω, frango : contundo.

v. 398.

Παραφθείψας, prævertens.

Ἔχε, dirigebat.

v. 399.

Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος, Longe præ aliis emicans.

v. 401.

Ἐπὶ *h. l.* poſt.

Εἶχε, agebat *equos.*

v. 402.

Ἵπποισιν ἐκέκλετο — equos hortabatur —] Dans la paſſion on parle à tout, & l'on apoſtrophe les choſes même les plus inſenſibles, comme nous l'avons déja vû ſouvent. D'ailleurs il eſt naturel à la Poëſie de faire dire tout ce qu'il eſt vraiſemblable qu'on a penſé. DAC.

v. 403.

Ἔμβητον, Incumbite.

Σφῶϊ τιταίνετον, vos intendite.] ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπείγετε πρὸς τὸν δρόμον, καὶ μὴ ἀπολιμπάνεσθε. *Schol.*

v. 406.

Ὤρεξε, præbuit. v. ὀρέγω, porrigo, præbeo.

v. 407.

Κιχάνετε, aſſequimini.

Λιπήσθον, relinquimini.

v. 408.

Ἐλεγχείην καταχεύῃ, dedecus offundat.

v. 409.

Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα, Æthe, fœmina cum ſit.

Τίη λείπεσθε; Cur deficitis?

v. 411.

Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ — Non *amplius* vobis curatio benigna apud —] οὐκ ἔτι ὑμῶν οὕτως ἐπιμεληθήσεται ὁ Νέστωρ. *Schol.*

V. 413.

Ἀποκηδήσαντε, remiſſi, negligentes, ignaviâ veſtrâ. v. ἀποκηδέω, ῶ, negligo, non curo.

Φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον, referamus vilius præmium.

Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα] Durior ſyntaxis, de qua & *Euſtathius* monuit: quocum tamen *Barneſius* φερώμεθα rectum ait, quia præmium commune equis & aurigæ: quod eſt verum; ſed hunc communem pluralem jungi ſubjecto, quod ad equos ſolos pertineat, id quidem duriſſimum. *Suidas* hinc laudat ἀποκηδήσαντες, quod reprehendit *Barneſius*, ſed eodem modo ex h. l. habet *Heſychius*, & ed. Flor. ERN.

V. 415.

Τεχνήσομαι, machinabor.

V. 416.

Παραδύμεναι, aſtu præterire.

Λήσει, fallet.

V. 420.

Ῥωγμὸς, ῦ, ὁ, ſciſſura, rima, hiatus. a ῥώξ, ῥωγὸς, ἡ, *vel etiam* ὁ, fiſſura.

Ἀλὲν ὕδωρ, collecta aqua.

V. 421.

Ἐξεῤῥήξεν ὁδοῖο, Ruperat viæ *partem*.

Βαθύνω, excavo, profundum facio.

V. 422.

Τῇ ῥ'] *Ea utique* —, *Ea, inquam* —.

Εἶχεν, dirigebat.

Ἁμαῤῥοχία, ας, ἡ, rotarum concurſus, curruum concurſus. ex ἁμαῤῥοχάω, ſimul curro.

V. 423.

Παρατρέψας ἔχε, deflectens impellebat. *v.* 398.

V. 424.

Παρακλίνας ἐδίωκεν, avertens inſequebatur.

V. 426.

Ἱππάζεαι, equos agis. v. ἱππάζω, & ομαι, equito, equo vehor.

Ἄνεχ', contine.

V. 427.

Τάχα, mox.

Ἐυρύτερη παρελάσσεις, latiore præterages.

v. 428.

Δηλήσεαι, lædas. v. δηλέω, ῶ, lædo, noceo.

Ἅρματι κύρσας, currui *curru* impacto: currui meo impingens.

v. 430.

Ἐπισπέρχω, feſtinare cogo, premo, urgeo. ex ἐπὶ & σπέρχω, *idem.*

Ἀϊόντι, audienti.

v. 431.

Δίσκου οὖρα, diſci jactus: diſci impetus.] δίσκου ὁρμή· ὅ ἐστιν, ἄφεσις. *Schol.*

Καταμαδίοιο, ab humero vibrati.] ὃν ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες. *Schol.*

Καταμάδιος, ου, ία, *Jon.* ίη, ιον, qui humeris fertur. 2) qui ex humeris dependet. a καταμαδὸν, *adv.* humeris. *Il. O.* 352.

v. 432.

Ἀφῆκεν, emiſit.

Πειρώμενος ἥβης, periculum faciens juvenilis vigoris.

v. 433.

Ἠρώησαν ὀπίσσω, ceſſerunt retro.

v. 434.

Μεθέηκεν, remiſit.

v. 435.

Συγκύρσειαν, colliderentur. v. συγκύρω, incido: collido.

v. 436.

Ἀνστρέψειαν, everterent.

Κατὰ — πέσοιεν, deciderent.

v. 437.

Ἐν κονίησι, In pulveres.

Ἐπειγόμενοι, feſtino curſu contendentes.

v. 440.

Ἔτυμον — πεπνύσθαι, vere — ſapere.

v. 441.

Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὡς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον, Sed certe ne ſic quidem ſine juramento auferes præmium.] Videtur proverbii loco dictum in eos, qui non facile, non ſine gravi labore ac difficultate conſequi poſſent, quod pete-

rent, ſive qui rem valde difficilem peterent. *Euſtath.* videtur innuere. Πρὸς τὸν μὴ δίχα ὅρκυ ἀποισόμενον, ὃ θέλῃ, ἐνθήσεσθαι τὸ ἀλλ' ἐ μὰν &c. ERN. *Mais avec toute ta folie tu ne remporteras pourtant pas le prix ſans te purger par ſerment.*] Menelas vient de dire à Antiloque que quand même il remporteroit la victoire, il n'auroit pourtant pas le prix, ſans avoir juré auparavant qu'il n'avoit employé contre ſes rivaux, ni dol, ni fraude, car toute ſupercherie étoit défenduë. On va voir tout-à-l'heure Menelas exiger ce ſerment. DAC.

v. 443.

Ἐρύκεσθον, inhibemini.

Ἕσταον, ſtetis.

v. 444.

Φθήσονται — καμόντα, Ἢ ὑμῖν, Ante — laſſabuntur, Quam vobis. *Al.* Φθίσονται, Deficient — feſſa *ante*, Quam vobis.

v. 445.

Ἀτέμβονται νεότητος, privati ſunt juventute.

v. 448.

Εἰσορόωντο, ſpectabant.

v. 450.

Ἐφράσαθ' ἵππους, viſos agnovit equos: conſiderabat equos.

v. 451.

Ὑπέρτατος, ſublimis: ἀνώτατος.

Περιωπῇ] τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' ἐ ἔστι περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Schol.* Vide ſupra ad Ξ. 8.

v. 452.

Ἄνευθεν ἐόντος, procul licet eſſet.

Ὁμοκλητῆρ, *h. l. equos* increpans.

v. 453.

Φράζομαι *hic* video, animadverto.

Προὔχοντα, præeuntem.

v. 454.

Τὸ - ἄλλο τόσον, cetero toto *corpore.*] τὸ ἄλλο ὅλον σῶμα. } *Schol.*

Φοίνιξ, ſpadix.] Φοινικῦς τὸ χρῶμα. ὅ ἐστι, πυῤῥός. } *Schol.*

v. 455.

v. 455.

Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο — Alba macula erat &c.] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 54 *ſq.*

Περίτροχος, ου, ὁ, ἡ, circumcurrens, in orbem currens 2.) *h. l.* orbiculatus, rotundus. a περιτρέχω, circumcurro.

v. 458.

Ἀυγάζομαι *hic* video, intueor, noſco.

v. 459.

Ἄλλοι μοι δοκέυσι &c.] *Intell.* Alii nunc priores in curſu equi videntur, cum ante eſſent priores Eumelus & ejus bigæ. Conf. *v.* 480. ERN.

Παροίτερος, έρα, ερον, prior, ratione temporis vel loci. *Compar.* a πάρος, ante.

v. 460.

Πυ ἀυτῦ, alicubi forte.

v. 461.

Ἔβλαβεν, *pro* ἐβλάβησαν, læſæ ſunt.

Κεῖσε, eousque.

v. 462.

Περὶ τέρμα βαλέυσας, metam circumflexiſſe.

v. 463.

Ὄυπω, nequaquam.

v. 465.

Δυνάσθη, potuit.

v. 466.

Σχεθέειν, continere.

Ὀυκ ἐτύχησεν ἑλίξας, non feliciter flexit.

v. 468.

Ἐξηρώησαν, extra viam cucurrerunt.

v. 473.

Αισχρῶς ἐνένιπτεν, probroſis verbis objurgavit.

Ὀϊλῆος, Oilei *filius.*

v. 474.

Τί πάρος λαβρεύεαι; cur continuo garris? cur importune præcipitas orationem?

Λαβρεύομαι, præceps ſum in dicendo, incontinens ſum in loquendo. a λάβρος, ου, *B.* 148.

v. 475.

Πολέος πεδίοιο δίενται, amplum per campum currunt.

v. 477.

Ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε, acutiſſime ex capite proſpiciunt oculi.

Ἐκδέρκεται ὄσσε] Hic quoque locus docet, ὄσσε genere neutro dici: quod ſingularis in verbo additur, quod eſt neutris proprium. niſi quis malit ſequi lectionem MS. Lipſ. ἐκδέρκετον. ERN.

v. 479.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter ſive effuſe loquax, præceps in loquendo. a λάβρος, ου, & ἀγορέω, loquor, dico.

Πάρα, adſunt. *pro* πάρεισι.

v. 481.

Εὔληρα, ων, τὰ, lora, habenæ, frena.

Ἐν — βέβηκε, vehitur: inſcendit.

v. 483.

Νεῖκει ἄριστε, rixâ optime.] κακόβουλε, κακολόγε. *Schol.*

Κακοφραδὲς, *Vocat.* maledice. a κακοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, malum cogitans *ſeu* machinans: maledicus. ex κακὸς, & φράζω, cogito: dico.

Ἄλλα — πάντα, in ceteris — omnibus.

v. 484.

Δεύεαι Ἀργείων, Inferior es Argivis.

v. 485.

Περιδώμεθον, 1. perſ. dual. aor. 2. ſubj. Med. v. περιδίδομαι, depono, *ſeu* depoſito pignore certo, ex pacto certo, paciſcor.

Τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος, tripode depoſito certemus, vel lebete; *gageons ou un trepied, ou un vaſe d'or*] Le Grec dit à la lettre, *donnons des gages pour un trepied ou un vaſe d'or.* Naturellement il faudroit dire, περιδώμεθον περὶ τρίποδος, mais Homere ſupprime la prepoſition. C'étoit là l'uſage du mot περιδίδομαι, περιδόσθαι. DAC.

v. 486.

Ἴστορα — θείομεν, Arbitrum — faciamus.

v. 487.

Πρόσθ', anteriores.

Ἀποτίνων, *ſcil.* ποινὴν, perſolvens, *ſcil.* pœnam.

v. 489.

v. 489.

Ἀμείψασθαι, ut exciperet *eum*.

v. 490.

Προτέρω, *adv.* longius, ulterius.

Ἔρις γένετ', contentio progreſſa eſſet.

v. 491.

Ἀνίςατο — φάτο, ſurrexiſſet — dixiſſet.

v. 492.

Ἀμείβεσθον, altercemini.

v. 494.

Νεμεσᾶτον, ſuccenſeretis. *contr.* pro νεμεσάετον. imperf. nd. v. νεμεσάω, indignor, iraſcor.

v. 498.

Οἱ πάροιθεν, priores.

v. 499.

Διώκων, urgens.

v. 500.

Μάςι (pro μάςιϊ, a μάςις, *Poët.* pro μάςιξ) — ἔλαυνε, Scutica — feriebat.

v. 501.

Ἀειρέσθην, tollebantur.

v. 504.

Ἐπέτροχον, Pone — currebant.

v. 505.

Ἁρματροχιὰ, ᾶς, *Jon.* ἡ, ῆς, ῇ, orbita. πολλὴ — ἁρματροχιὴ, profunda — orbita. ex ἅρμα & τρόχος, rota.

Κατόπισθεν] Obſcurius vertitur: *fiebat retro.* Senſus eſt: valde levis nec alte depreſſa in pulvere orbita relinquebatur poſt currum. ERN.

v. 508.

Λόφος, *h. l.* cervix, collum.

v. 510.

Ἄρα] *Ut fieri ſolet.*

Μάτησεν, ſegnis erat. v. ματάω. *E.* 233.

v. 514.

Τῷ — ἔπ', Poſt — eum.

Ἄρ] Non hic vacat iſtud ἄρ, ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit, *v.*433. CLARK.

v. 515.

Κέρδεσιν — παραφθάμενος, Dolis — præveniens.

v. 517.

Τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, a rota equus diſtat.

v. 518.

Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος, Trahit per campum niſu contento.

v. 519.

Ψαύουσιν ἐπισσώτρου, attingunt canthum.

Τρίχες ἄκραι, pili extremi.

v. 520.

Οὐραῖαι, Caudæ.] αἱ τῆς οὐρᾶς τρίχες. *Schol.*

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

v. 521.

χώρη, ης, *Jon.* pro α, ας, ἡ, locus, ſpatium, ſedes.

Πολέος πεδίοιο θέοντος, dum per amplum campum currit.

v. 522.

Ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο Λείπετ', eximio Antilocho Poſterior erat.

v. 523.

Ἐς δίσκουρα λέλειπτο, ad diſci jactum relictus erat.

Δίσκουρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. ex δίσκος, ου, ὁ, diſcus; & *Jonico* οὖρος, pro ὅρος, ου, ὁ, terminus. Vide ad *v.* 431.

v. 524.

Ὀφέλλετο, augebatur.

v. 526.

Γένετο, fuiſſet.

v. 529.

Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου, Poſterior erat inclyto Menelao.

Δουρὸς ἐρωὴν, haſtæ jactu.] Ita ſupra *O.* 358. Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή.

v. 530.

Βάρδιστοι, Tardiſſimi. Vide ad *v.* 310. nec non FISCH. *Anim. in* WELL. *Gramm. Gr. p*, 140.

v. 531.

Ἥκιστος — ἐλαυνέμεν ἅρμ', Minime peritus — agendi currum.

Ἥκιστος,

Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus, tardiſſimus. ab ἦκα, *adv.* leniter, quiete, ſenſim, ſubmiſſe.

v. 532.

Πανύςατος, άτη, ατον, poſtremus, ultimus. ex πᾶς, & ὕςατος, *idem.*

v. 533.

Πρόσσοθεν, *adv.* ante. a πρόσσω, *adv.* ante ſe, in anteriorem partem.

v. 536.

Λοῖσθος, ȣ, ὁ, ultimus, poſtremus.

v. 538.

Δεύτερ᾽] Debebat eſſe δεύτερον, ut ad ἄεθλιον referri poſſet. Sed δεύτερα dixit, ut placet *Euſtathio*, in plurali, Attice, ut ſimul metro conſuleret: ſive potius adverbialiter pro κατὰ δεύτερα, *ſecundo loco.* ERN.

v. 540.

Πόρεν, dediſſet.

v. 541.

Ἆρ] *Ut par erat.* Vide ſupra ad *v.* 514. CLARK.

v. 542.

Δίκῃ ἠμείψατ᾽, *cum Accuſ.* jure reſpondiſſet, *cum Dat.*] Jure agere, jus urgere cœpit. ERN. δικαίως ἀπεκρίθη. *Schol.*

v. 543.

Κεχολώσομαι, iraſcar.

v. 544.

Μέλλεις - ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον, ablaturus es *mihi* præmium.

v. 545.

Τὰ φρονέων, ὅτι, His motus, quod &c.

Βλάβεν (divinitus) læſi ſunt.

v. 546.

Ὤφελεν ἀθανάτοισιν Εὔχεσθαι, debuit immortalibus Vota facere.] Antiloque veut faire voir à Achille qu'Eumelus s'eſt attiré ſon malheur par ſa faute, parce qu'il n'a pas eu recours aux Dieux, dont tous les bons ſuccès dépendent. Il n'a voulu devoir le prix qu'à ſa ſeule adreſſe, & Antiloque ne doit pas porter la peine dûë à l'orgueil de ſon rival. Ce paſſage eſt remarquable, car Homere y enſeigne bien formellement que les hommes ne peuvent reüſſir dans leurs deſſeins que par la priere. DAC.

v. 547.

v. 547.

Τό κεν ὄτι — ἦλθε, tum nequaquam — veniſſet.

Διώκων, *equos* urgens.

v. 548.

Φίλον ἔπλετο, gratum eſt.

v. 551.

Τῶν δὲ — Ex his ipſi —.

Ἀνελὼν δόμεναι, ſumtum dato, ſumens da.

v. 553.

Πειρηθήτω, periculum faciat.

v. 558.

Εἰ μὲν δὴ] *Si quidem revera.*

v. 559.

Ἐπιδοῦναι, dare.

v. 560.

Τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, quem Aſteropæo abſtuli.

v. 561.

Ὧι πέρι χεῦμα — quem circum ora —.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fuſum, effuſum *aut* dif fluit, flumen. *h. l.* extrema ora rei. a χεύω, fundo

v. 562.

Ἀμφιδεδίνηται, Funditur, Circumvolvitur. v. ἀμφι-νέω, circumvolvo.

Πολέος — οἱ ἄξιος ἔσται, multo *pretio* — ei æſtimandr

v. 564.

Ὁι ἔνεικεν, ad eum attulit.

v. 567.

Ἀρα] *Ut ſolitus erat.*

v. 568.

Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε] Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγ σκῆπτρα ἐκράτουν. *Schol.* Vid. etiam FEITH. *L. II. C. V.*

v. 571.

Αἰσχύνω, dedecoro, dedecore afficio.

v. 572.

Πρόσθε βαλὼν, ante agens.

v. 574.

Ἐς μέσον — δικάσσατε, In medium — dijudicate.

Ἐπ' ἀρωγῇ, in gratiam.] ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε. *Schol.* partium ſtudio. ERN.

v.

v. 576.

Ψεύδεσσι βιησάμενος, mendaciis & vi (*Schol.* ἀπάταις) ubi fraudarat.

v. 579.

Εἰ δ' ἄγ'] Vide ſupra ad *l.* 167.

— — ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινα φημὶ
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔςαι.

Adjectivum *h. l.* reſpicit ſubſtantivum, quod præcedenti verbo implicite ineſt: ἰθεῖα enim fœmininum non bene reſpondet verbo δικάσω, ſed ad cognatum ſubſtantivum δίκη referri debet.

— — *ipſe ego* judicabo, *neque quenquam puto*
Me reprehenſurum eſſe Danaorum: meum enim judicium *erit*
juſtum.

HOOG. *ad* VIG. *Idiot. Cap. III. Sect. I. Reg. IX.* (*N.* 63.) Vid. etiam BOS *Ell. Gr. p.* 88.

v. 580.

Ἐπιπλήσσω, *vel* πτω, increpo, objurgo, caſtigo.

v. 581.

Αἰ δ' ἄγε δεῦρο, age huc ades] *Al.* εἰ δ' ἄγε. Ut *v.* 579. CLARK. *Euſtathius* ait, antiquiſſima & probatiſſima exemplaria habuiſſe, αἰ δ' ἄγε. ERN.

Ἣ θέμις ἐςὶ, ut fas eſt.

v. 583.

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, gracilis, tenuis, mollis, argutus.

v. 584.

Ἐννοσίγαιον Ὄμνυθι, Neptunum jurato: *jurez par Neptune.*] Il fait jurer par Neptune, parce que c'étoit le Dieu qui avoit donné aux hommes le premier cheval, & qui leur avoit enſeigné à s'en ſervir. c'eſt-pourquoi il étoit appellé ἵππιος, *equeſter*, *Neptune cavalier.* Je ne ſai ſur quoi cela eſt fondé, car les marins ne ſont pas d'ordinaire de fort bons cavaliers. DAC.

v. 585.

Πεδῆσαι, impediviſſe.

v. 587.

Ἄνσχεο, Perfer, tolera. aor. 2. imper. Med. *Poët. & Jon.* pro ἀνάσχεσο *ſeu* ἀνάσχȣ. V. ἀνασχέω, *ſive* ἀνάσχημι, pro ἀνέχω, ſuſtineo.

v. 588.

Πρότερος *hic* natu major.

v. 589.

Οἶσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι,

Noſti, qualia juvenis errata ſint.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, transgreſſio. ab ὑπερβαίνω, transgredior.

v. 590.

Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις,

Velocior etenim mens, tenue autem conſilium.

v. 592.

Ἀρόμην, accepi.

v. 593.

Ἀπαιτήσειας, poſtulaveris. v. ἀπαιτέω, ῶ, repeto, poſtulo, exigo.

v. 594.

Βουλοίμην, ἢ —, Mallem, quam —.

v. 595.

Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, *me* animo ejectum eſſe: μισηθῆναι. *Schol.* *perdre votre bienveillance.* DAC.

Δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός, in Deos fieri ſceleratum.] Comme il le ſeroit, s'il faiſoit un faux ſerment. EAD.

v. 598.

Ἐέρση, ros *funditur.*

Ἐέρση, *pro* ἔρση, ης, ἡ, ros.

v. 599.

Ἀλδήσκω, augeor, creſco, incrementum capio. ab ἀλδέω, augeo, do incrementum.

Ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι, quando horreſcunt arva.] ἐπιπύκνωνται διανεστηκότες ταῖς χώραις οἱ στάχυες. *Schol.*

v. 600.

Ἄρα] *Ut dictum eſt*, *v.* 597.

v. 602.

Ὑποείξομαι, cedam.

v. 603.

Παρήορος, ου, ὁ, ἡ, *h. l.* mente vagus, delirus, demens, ſtolidus.

Χωόμενος] *Euſtath.* εἰ καὶ χωόμενος, quamvis iis iratus, tamen cedam. ERN.

v. 604.

v. 604.

Ἦσθα πάρος, Eras antea.

Νεοίη, ης, ἡ, juventus, juvenilis ætas. a νέος, juvenis.

v. 605.

Βέλτερον] Cod. *Harlejan.* Δεύτερον. Quo modo & in duobus MSS. ſcriptum repperit *Barneſius.* Atque ita etiam legit *Euſtathius.* CLARK. Ita ſenſus erit, ut *Euſtathius* interpretatur: poſt hæc cave, ne præſtantiores decipias, iis præſtare cupias. ERN.

Βέλτερον ἀντ' ἀλέασθαι — Satius autem *fuerit* cavere —.

v. 606.

Παρέπεισεν, flexiſſet.

v. 609.

Ἐπιπείσομαι, obſequar.

v. 611.

Ὑπερφίαλος, *h. l.* ſuperbus, arrogans, inſolens.

v. 614.

Ἀνάειρε, ſuſtulit.

v. 615.

Τέτρατος, *Poët.* pro τέταρτος.

Ὡς ἔλασεν, quo ordine egerat *currum.*

Ὑπελείπετ', relictum erat.

v. 617.

Ἀν' ἀγῶνα, per conſeſſum, per cœtum.

Ἀγὼν *hic* ſpectantium certamen multitudo.

v. 618.

Τῆ, Accipe. Vide ſupra ad Ξ. 219.

v. 619.

Τάφου μνῆμ' ἔμμεναι, ſepulturæ monumentum ut ſit.

v. 621.

Αὔτως *h. l.* gratis.

Παλαίω, luctor, certo, confligor. a πάλη, ης, ἡ, lucta, luctatio.

v. 622.

Ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, jaculorum certamen inibis.] De verbo ἐνδύσασθαι eſt erudita & copioſa diſputatio *Gatakeri* in Adverſariis. ERN.

Ἀκοντιστύς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars, jaculandi certamen. ab ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

v. 623.

v. 623.

Θεύσται, Curres.

v. 628.

Ὤμων, Ab humeris.

Ἐπαΐσσονται, celeri impetu moventur.

v. 630.

Θάπτον, ſepelierunt.

v. 631.

Βουπρασίῳ, In Bupraſio.

v. 635.

Ὅς μοι ἀνέστη, qui in me ſurrexit.

v. 637.

Ὑπειρέβαλον, ſuperavi. v. ὑπερβάλλω, projicio ultra. h. l. ſupero, excello.

v. 638.

Οἰοῖιν, Solis.

Παρήλασαν, prætetegerunt.

Ἀκτορίωνε, Actoridæ duo, Actoris filii.

v. 639.

Πλήθει πρόσθε βαλόντες, Numero ſuperantes.

Ἀγασσάμενοι περὶ νίκης, invidentes *mihi* victoriam.

v. 640.

Παρ' αὐτόφι, illi *certamini*.

v. 641.

Δίδυμοι, gemini. *ſcil.* ἀδελφοί.

Ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν, Ἔμπεδον ἡνιόχευ'.] De hujusmodi ἐπαναφορᾷ vide ſupra ad X. 127. Virgil. *Ille, velut pelagi rupes immota reſiſtit; Ut pelagi rupes.* Æn. VII. 586. CLARK. Alter quidem conſtanter equos regebat, Conſtanter equos regebat.

v. 642.

Ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν, alter vero ſcutica incitabat.

v. 643.

Ὡς ποτ' ἔον, Sic olim eram.

Ἀντιοώντων Ἔργων τοιούτων, Obeant Opera ejusmodi.

v. 644.

Γήραϊ λυγρῷ Πείθεσθαι, ſenectæ triſti Parere.

v. 646.

Σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε, tuo ſodali certaminibus juſta facito. κτερείζω, exſequias celebro, juſta facio. v. 649.

v. 649.

Τιμῆς, ἧς τε μ' ἔοικε τετιμῆσθαι, Honore, quo me decet honorari, *vel* quo honore me par eſt honorari.

v. 650.

Τῶνδ' ἀντὶ, pro his.

Χάριν μενοεικέα δοῖεν, gratiam largam referant.

v. 652.

Πάντ' αἶνον ἐπέκλυε, omnem laudationem audierat.

v 653.

Πυγμαχίη, ης, *Jon.* pro ία, ας, ἡ, pugilatus, pugnæ cæſtus. a πυγμάχος, ε, ὁ, pugil, pugilatu *vel* pugnæ cæſtu decernens cum aliquo. *quod* ex πὺξ & μάχομαι.

v. 654.

Ταλαεργὸς, ε, ὁ, ἡ, qui patienter & conſtanter opus facit, patienter laborem ſubiens ac perferens. ex ταλάω & ἔργον.

v. 655.

Ἀλγίστη δαμάσασθαι, difficillima domitu.

Ἄλγιστος, moleſtiſſimus, difficillimus. *Superlat.* ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor: moleſtia.

v. 659.

Ὥπερ ἀρίστω, qui præſtantiſſimi.

v. 660.

Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν, Pugnis alte elatis ferire.

v. 663.

Οἰσέται, auferet.

v. 665.

Εἰδὼς πυγμαχίης, Peritus cæſtus pugnæ.

v. 666.

Ἅψατο, *ſeq. Genit.* Manu prehendit, *ſeq. Acc.*

v. 668.

Ἀξέμεν, abducturum.

v. 669.

Πυγμῇ νικήσαντ', Me cæſtibus victo: pugilatu vincentem.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta. *h. l.* dimicatio, pugna: cæſtus, pugilatus. a πὺξ, *adv.* pugno *vel* pugnis.

v. 670.

Μάχης ἐπιδεύομαι, in prælio inferior ſum.

— — — ȣ̓δ᾽ ἄρα πως ἦν,
Ἐν πάντεσσ᾽ ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι,
— — — *neque enim ullo modo licet*
In omnibus operibus peritum virum evadere.

v. 671.

Δαήμων, ονος, ὁ, ἡ, doctus, gnarus, peritus. a δαίω, ῶ, diſco, doceor: ſcio.

v. 673.

Ἀντικρὺ, Penitus.

Συναράσσω, *vel* ττω, collido, confringo.

v. 674.

Μενόντων, maneant.

v. 675.

Ἐξοίσȣσιν, efferent.

v. 677.

Οἱ, eum contra.

v. 679.

Δεδȣπότος, defuncti.] ἐν πολέμῳ τεθνηκότος. *Schol.*

Δεδȣπὼς *h. l.* mortuus. *ſed forte propr.* cadens, *vel* qui cecidit. *partic.* a δȣπέω, cadendo ſono, ſonitum edo.

v. 680.

Ἐς τάφον, Ad ludos funebres.

v. 681.

Ἀμφεπονεῖτο, curabat.

v. 682.

Θαρσύνων, Confirmans. Μέγα, valde.

Βȣ́λετο, cupiebat.

v. 683.

Παρακάββαλεν] Vertitur *projecit*, quod Græcum verbum ſignificat. *Schol. br.* παρακατέθηκε. Sic de ceſtibus *Virgil.* Æn. V. 402. ſed hoc vix convenit cingulo. *Euſtathius* interpretatur, περὶ τὰ αἰδοῖα ἔθετο, quod melius convenit rei, & *v.* 681. τὸν ἀμφεπονεῖτο. ſed id eſt περιέβαλεν. ERN.

v. 684.

Ἄγραυλος, ȣ, agreſtis: in agro ſtabulans.

Pugilatus fiebat pugnis loro bovino minutis, quibus ſe percutiebant, ut videmus *h. l.* factum ab Euryalo & Epeo.

Sic

Sic *Theocritus Idyl. XXII. Part. I. v.* 3. ait Pollucem pugnis metuendum:

> χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέοισιν ἱμᾶσιν,
> *Cum manus cinxit mediis bubulis loris.*

Quod poſtea clarius liquet ex illius cum amico certamine. Similiter apud *Virgilium Æneid. V. v.* 401. *ſqq.*

> *In medium geminos immani pondere cæſtus*
> *Projecit: quibus acer Eryx in prælia ſuetus*
> *Ferre manum, duroque intendere brachia tergo.*

Antiquitus autem habebant pugiles *lorulos e crudo bovis corio implicatos*, qui ad volam manus erant revincti, ita ut digiti eſſent nudi, unguibus ſe decerpere liceret: μειλίχας priſci dixerunt. Poſtea cæſtus fuerunt in uſu, attenuato in acutum loro, quos ad utriusque manus καρπὸν, *articulum*, religabant; uti tradit *Pauſanias* in *Arcadicis*, ſeu *Libr. VIII. Cap.* 40. At *Pollux Lib. II. Cap.* 30. dicit, glandibus plumbeis inſutis riguiſſe: ideoque σφαιρομαχεῖν, *cæſtibus decertare*, pugiles dicit. FEITH. *L. IV. C. VI.* §. *V.*

v. 685.

Τὼ δὲ ζωσαμένω] Notandus hic maxime proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Hi autem, quum ſe ipſi accinxiſſent, &c.* Vide ſupra ad Γ. 141. CLARK.

Tam in lucta, quam pugilatu Veteres demta veſte, media corporis parte cingebantur. Sic enim *h. l.* de Ulyſſe & Ajace luctaturis *Homerus* loquitur:

> Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα.
> *Hi autem, cum ſe accinxiſſent, prodierunt in medium circum.*

Ulyſſes quoque concertaturus cum Iro, *Odyſſ.* Σ. *v.* 66. *ſqq.*

> Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρὰς
> Καλάς τε μεγάλας τε, φάνε δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
> Στήθεά τε, στιβαροί τε βραχίονες. — —
> *Cingebatur quidem pannis circum genitalia, oſtendebat autem femora*
> *Pulchraque magnaque, apparuerunt autem ei lati humeri,*
> *Pectoraque, fortiaque brachia.* — —

Confirmat hunc veteris Græciæ morem ex Homero *Dionyſius Halicarnaſſeus, Antiq. Roman. Lib. VII.* Τὰ δὲ πρὸ τῶ-

των

τον δὲ αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ μαρτύρων ἀξιοπιϛότερος τε καὶ ἀρχαιότατος ὤν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιῶν. *Antea vero turpe habebatur apud omnes Græcos, totum corpus in certaminibus nudare: ſicut colligere licet ex Homero teſtium omnium graviſſimo & antiquiſſimo, dum ſuccinctos inducit heroas.* Primus ſe totum nudavit in Olympico ſtadio Acanthas Lacedæmonius Olympiade XV. ut *idem Auctor* tradit, *Lib. VII. Thucydides* quoque *Lib. I.* narrat, Lacedæmonios primum corpora nudaſſe, cum antea athletæ ſubligacula haberent circum verenda. &c. FEITH. *L. IV. C. VI. §. VI.*

v. 687.

Σὺν ῥ' ἔπεσον, Continuo congreſſi ſunt.

Σὺν — χεῖρες ἔμιχθεν, manus conſertæ ſunt.

v. 688.

Χρόμαδος, ου, ὁ, ſtrepitus *ſeu* ſtridor dentium ex vulnere colliſorum, maxillarum & dentium colliſio. ex χρόα & ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo: tumultus, ſtrepitus, quem multitudo excitat.

v. 689.

Ἐπὶ — ὤρνυτο, irruit.

v. 691.

Ἑιςήκειν, Stetit. *Al.* Ἑςήκει.

Ὑπήριπε, ſucciderunt.

v. 692.

Ὑπὸ φρικὸς Βορέω, ſub primo impetu Boreæ.

Ἀναπάλλεται, exilit.

v. 693.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, algoſus, alga abundans. a φυκίον, *vel* φύκιον, ου, τὸ, alga.

v. 696.

Ἐφελκομένοισι πόδεσσιν, pedibus labantibus, trahentem pedes *inutiles.*

v. 697.

Πτύω, ſpuo, exſpuo.

v. 698.

Κὰδ δ' — εἷσαν, collocarunt autem.

Ἀλλοφρονέων, mente alienatus, inſanus.

Ἀλλοφρονέω, aliud ago, *ſeu* in animo habeo, mentem non ad id attendo, quod cerno. 2.) inſanio. 3.) exanimor.

v. 701.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. a πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio. *quod* a παλαίω, luctor, certo.

v. 702.

Ἐμπυριβήτης, ου, ὁ, ignem ingrediens, ad ignem aptus. ex ἐν, πῦρ, & βαίνω.

v. 703.

Δυωδεκάβοιος, ου, ὁ, ἡ, duodecim boum pretium æquans. ex δυώδεκα, & βοῦς, bos.

Δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον, duodecim boum pretio inter ſe æſtimabant.

v. 705.

Τεσσαράβοιος, ου, ὁ, ἡ, quatuor boves æquans. *v. c.* pretium.

v. 707.

Πειρήσεσθε, periculum facietis.

v. 709.

Κέρδεα εἰδὼς, dolis inſtructus.

v. 711.

Ἀγκὰς – ἀλλήλων λαβέτην, Complexu ſe invicem corripuerunt.

v. 712.

Ἀμείβοντες, tigna culminis, *mutuo ſibi inſeruntur.*

Ἀμείβοντες, tigna ædificium ſuſtinentia; trabes, quæ ſeſe invicem fulciunt.

Ἤραρε, aptat.

v. 714.

Τέτριγει — νῶτα, Stridebant — dorſa.

Ἄρα] *Ut fit.*

Θρασὺς *hic* validus.

v. 715.

Ἑλκόμενα στερεῶς, Attracta fortiter.

v. 716.

Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, *idem quod* σμῶδιξ, ικος, *B.* 267.

v. 717.

Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον, Sanguine rubentes extiterunt.

v. 718.

Νίκης ἵεθην, Victoriam cupiebant.

v. 719.

Σφῆλαι, ſupplantare.] καταβαλεῖν, νικῆσαι. *Schol.*

Σφάλλω, ſupplanto, everto, proſterno. 2.) fallo, circumvenio.

v. 720.

Ἔχεν, prohibebat: κατεῖχε.

v. 721.

Ἀνίαζον, tædio afficerentur.

v. 724.

Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ — Aut me tolle, aut] *Euſtath.* Τὸ ἀναεῖραι δηλοῖ τὸ ἀναβαστάξαι· κυριωτάτη δὲ ἐστιν ἡ λέξις, διὸ καὶ ἐπιμένει αὐτῇ ὁ Ποιητής. *Heſych.* ἀνάειρε, ἐπῆρεν, ἀνεβάστασε, quod ad hunc locum (*v.* 725.) pertinere non animadverterunt viri docti, nec magis explicarunt. Eſt verbum luctæ proprium, eratque τὸ ἀναείρειν, cum, ut exitum lucta haberet, alter alterum, qui tergum obverteret ejus pectori, attolleret. Ibi ergo Ulyſſes, dum tollitur, calce ferit poplitis flexum, a quo ictu cecidit retro Ajax. id πάλαισμα dictum ἰγνυῶν ἀφαίρεσις. ERN.

v. 726.

Κώληψ, ηπος, ἡ, talus, ſura, poples, poplitis flexus. a κῶλον, ου, τὸ, membrum.

v. 727.

Ἐπὶ δὲ στήθεσσιν] *Intellige:* cecidit in pectus Ajacis una ad terram tractus a labente Ajace, qui averſum ſuſtulerat e legibus luctæ. ERN.

v. 733.

Τὸ τρίτον, tertio.

Ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον, ſurgentes luctati fuiſſent.

v. 734.

Ἀνίστατο, ſurrexiſſet.

Κατέρυκε, cohibuiſſet.

v. 735.

Ἐρείδεσθον, lucta obnitimini.

Τρίβεσθε κακοῖσι, conterimini malis.

v. 739.

Ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας] *Quum pulverem ſibi ipſi*

ipſi abſterſiſſent, veſtès ſibi induerunt. Vide ſupra ad *v.* 685. & ad Γ. 141. CLARK.

v. 740.

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas.

v. 742.

Χανδάνω, capio, capax ſum. a χάζω, *idem.*

v. 743.

Ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν, Sidones enim ingenioſi ſcite elaborarant.] La loüange qu'Homere donne ici aux Sidoniens s'accorde parfaitement avec ce que nous en apprend l'Ecriture ſainte. DAC.

v. 744.

Ἠεροειδέα] σκοτεινόν· μέγαν· ἢ, ἀναπεπταμένον, ἐν ᾧ ἀὴρ μόνος ὁρᾶται. *Schol.* Vid. ad *E.* 770.

v. 745.

Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Collocarantque in portubus.] Στῆσαν eſt, expoſuerant venalem, ut opinor, cum aliis mercibus; nam & *vendere* eſt στῆσαι; habetque utramque ſignificationem in rebus, in quibus etiam pondus ſpectatur, ut in argenteis vaſis. Poſt datus eſt dono regi inſulæ διὰ τὴν ἐν λιμένεσι στάσιν, ut ait *Euſtathius.* ERN.

Θόαντι] τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ. *Schol.*

v. 746.

Υἱος — Pro filio —.

v. 748.

Οὗ ἐπάρθοιο, de quo certaret in *honorem* ſui ſocii.

v. 751.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, ſemitalentum.

Λοισθεὺς, λοισθήιος, λοισθήϊ, *Poët.* poſtremus, *in primis* in certamine. a λοῖσθος, ου, ὁ, ultimus, poſtremus.

v. 755.

Ἀν, Surrexit.

v. 758.

Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, Illis autem a carceribus extendebatur curſus.] Alias initium currendi fit a carceribus, (ἀφετηρίᾳ) & flectitur circa metam. Itaque hic putarunt veteres intelligi δολιχοδρομίαν, qui curſus eſt ἀκάμπτιος dictus. Quod autem ajunt, eo etiam reſpici verbo τέτατο, idque indicare curſum contentis viribus, ut

ut habent *Schol. min.* id verum non putamus. Τέταλο eleganter dicitur pro ἦν, propter longitudinem curriculi. Sic Latini *porrigi* dicunt, & ſimilia. ERN.

v. 759.

Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης, Emicuit Oiliades] Gloſſ. MS. Lipſ. προέδραμε. Hinc ἔκφορος, qui cum celeritate, vehementia, fertur, rapitur, etiam tropice. Vid. *Suidas* in h. v. Eſt autem ἔκφερε pro ἐξεφέρετο. IDEM.

Ἐπὶ δ' ὄρνυτο, concito autem curſu ſequebatur.

v. 761.

Στήθεός ἐστι κανὼν, *Prope* pectus eſt radius.] In στήθεος repetendum ex antecedentibus ἄγχι, vel πρὸ intelligendum; unde προστήθειος γυναικεῖος κανὼν apud *Euſtathium*. Κανων autem eſt bacillum, calamus, radius &c. quem circa volvitur licium. Nam κανὼν eſt proprie linea recta, unde ad multa, regulam, menſuram, & alia ſimilia traducitur. ERN.

Τανύσσῃ, projecit *huc illuc.*

v. 762.

Πηνίον, ου, τὸ, radius *vel* fuſus, cum filum involvitur. 2) ſtamen *ſeu* filum. a πῆνος, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, textum, tela.

Πηνίον] *Schol.* Εἴλημα κρόκης. CLARK. Recte *Scholiaſtes* hoc interpretatur πηνίον, male *Clarkius* vertit *ſtamen:* quod non circumvolvitur radio, aut per radium immittitur; ſed *ſubtemen*, *vel* trama, quam verbum κρόκη exprimit; unde ἀνθοκρόκους πήνας dixit *Eurip. Hecub.* 470. *veſtes* (ſc. ſtragulas) *picto ſubtemine*, ut vocat *Valer. Fl. VI.* 228. in quibus ſubtemen flores exprimit. Ergo verte: *ſubtemen extrahens.* Ceterum πηνίον & veſtem ipſam, & ſubtemen ſignificat, quamquam hæc ſignificatio eſt antiquior. ERN.

Μίτος, ου, ὁ, filum, quod ſtamini implicatur, licium.

Παρὲκ μίτον] Μίτον, ſi vera lectio eſt, & ipſum ſubtemen ſignificat, additurque, per pleonaſmum τῷ πηνίῳ. Vid. *Euſtath.* Sed *Stephanus* in MS. reperit μίτου. Sane παρὲκ, cum dicitur pro ἐξ, habet genitivum; cum accuſativo autem eſt pro παρὰ, ut Ω. 349. σῆμα παρὲκ. Ita vertendum erit: *ſubtemen extrahens e licio* radii, ſeu *e radio* circumvoluto filis. ERN.

Ἀγχόθι

Ἀγχόθι δ' ἴχει ϛήθεος, propeque tenet Pectus.

v. 764.

Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, Veſtigia premebat pedibus.

Πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι, antequam pulvis ſpargeretur ircum.

v. 765.

Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα, In ejus autem caput fundebat halitum.

Ἄρα] *Ut fieri ſolet.*

Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, halitus, ſpiritus.

v. 768.

Πύματον τέλεον δρόμον] Intelligendum eſt de extrema parte curriculi. ERN.

Αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς Εὔχετ'] Αὐτίκα h. l. non ſignificat *celeritatem*, ſed *ibi*, *tum*: alibi poſt ἀλλ' ὅτε δὴ ſequitur, ἔνθα δὴ, τότε, pro quo poſuit αὐτίκα. IDEM.

v. 772.

Ἔθηκεν, reddidit.

v. 773.

Ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον, involaturi erant in præmium.

v. 774.

Ὀλισθέω, ῶ, labor, lapſo, labeſio. ab ὄλισθος, ου, ὁ, lapſus in lubrico, caſus.

v. 775.

Τῇ ῥα] *Ubi ſcilicet.*

Ὄνθος, ου, ὁ, fimus *ſeu* ſtercus jumentorum, *vel* boum.

v. 785.

Ἄρα] *Ut neceſſe erat.*

Λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον, extremum abſtulit præmium.] Eodem ſenſu ἔκφερεν dixit *Odyſſ.* O. 469. ERN.

Λοισθήϊα, *Jon.* pro λοισθεῖα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. a λοῖσθος, ultimus.

v. 788.

Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους,

Immortales honorant ætate provectiores homines.

Les Dieux ſe déclarent toujours pour la vieilleſſe.] Antiloque ſe tire d'affaires & previent la raillerie avec eſprit, en attribuant la victoire de ſes rivaux à la protection que les Dieux donnent à la vieilleſſe. Il veut faire entendre

par

par là qu'il a dequoi ſe conſoler ; car la jeuneſſe vaut mieux que le prix, & qu'il peut prétendre un jour à la même protection, puisque c'eſt un privilége de l'âge. DAC.

v. 790.

Προτέρης γενεῆς, prioris ſeculi. *a déja vû un autre ſiecle.* DAC.

v. 791.

Ὠμογέρων, οντος, ὁ, ἡ, cui cruda & viridis ſenectus, crudæ ſenectæ. 2.) cui, quanquam ſeni, caput non eſt canum.

v. 792.

Ἐριδδήσασθαι, *cum eo* contendere. v. ἐριδδέω, contendo. *Poët.* pro ἐριδέω. hoc autem factum ex fut. 2. ἐριδῶ, v. ἐρίζω, quod eſt ab ἔρις.

v. 793.

Κύδηνεν, laude extulit. v. κυδαίνω.

v. 795.

Οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, non quidem tibi inanis dicta erit laus.] Poëta hic apte expreſſit animum herois, qui nulla re magis, quam laude, capitur. ERN.

v. 796.

Ἐπιθήσω, addam.

v. 803.

Τεύχεα ἑσσαμένω, Armis indutis.

v. 805.

Φθήσιν ὀρεξάμενος, prior percuſſerit.

v. 806.

Ψαύσῃ – ἐνδίνων, Attigerit intus membra.

Ἔνδινα, ων, τὰ, inteſtina. ab ἔνδον, intus.

v. 809.

Φερέσθων, ferant.

v. 812.

Ἄρα] *Deinceps.*

v. 813.

Ἑκάτερθεν ὁμίλου, hinc inde ſeorſum a turba.

v. 814.

Ἀμφοτέρω, utrique.

v. 817.

'Ωρμήθησαν, impetum fecerunt.

v. 819.

Ἔρυτο, tutabatur.

v. 820.

Ἀρ] *Ut æquum erat.*

v. 821.

Ἐπ' αὐχένι κῦρε, cervicem aſſequi conabatur.

v. 826.

Σόλος, ου, ὁ, maſſa ferri ſolidi, propr. atque adeo quævis maſſa bene compacta, ſolida. 2.) diſcus lapideus & pertuſus, quo in exercitationibus utebantur. a σέλω, compingo.

Σόλον] δίσκον· διαφέρει δὲ σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. *Schol.*

Αὐτοχόωνος, ου, ὁ, ἡ, craſſa Minerva fuſus, veluti ſua ſponte fuſus. *exponunt alii*, ingens. ex αὐτὸς & χόανος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur. 2.) fornax fuſoria. *quod* a χόω, ῶ, aggerem duco, humo repleo. a χέω, fundo.

v. 827.

Ῥίπτασκε] *Projicere ſolitus erat.*

v. 829.

Ἆγεν, advexerat.

v. 832.

Ἀπόπροθι, *adv.* procul, longe.

v. 833.

Περιπλομένους ἐνιαυτοὺς, volventes in annos.

v. 834.

Χρεώμενος, Utens. *per Pleonaſmum τοῦ ε*, pro χρώμενος.

Ἀτεμβόμενός γε σιδήρου, omnino indigens ferro.

v. 835.

Εἶσ', ibit.

Ἀλλὰ παρέξει, ſed præbebit.] *Intell.* ὁ χρεώμενος, qui acceperit præmio, poterit inde præbere ſuis ad uſus ruſticos. ERN. *Il peut s'aſſurer qu'il aura là du fer pour plus de cinq ans, & que ſes bergers & ſes laboureurs ne ſeront pas obligez, de quitter leurs troupeaux & leur labourage pour aller*

aller en acheter à la ville ; car ils en auront abondamment.] Homere ne marque la meſure de cet énorme palet, ni par ſa grandeur ni par ſon poids, mais par l'utilité qui en reviendra à celui qui l'aura gagné. Par là il fait connoître la prodigieuſe groſſeur de cette boule de fer, donne une idée de la ſimplicité de ces Siecles heroïques, embellit ſon poëme de traits d'Economie qui donnent un veritable plaiſir, & fait voir que les Anciens dans les prix qu'ils propoſoient, n'avoient pas ſeulement en vûë l'honorable, mais l'utile. Une captive pour travailler, un taureau pour le labourage, un diſque pour la proviſion de fer. Il faut d'ailleurs ſe ſouvenir que dans ces temps-là le fer étoit encore fort rare, & une marque ſûre de cette rareté, c'eſt que les armes étoient d'airain. DAC.

v. 840.

Ἧκε δὲ δινήσας, Miſitque rotatum.

v. 841.

Ἀφέηκε, emiſit.

v. 843.

Ὑπέρβαλε σήματα πάντα, jecit ultra ſigna omnia.

v. 845.

Ἔρριψε, projicit.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum, *propr.* quod in ſummo eſt repandum. ex καυλὸς, repandus; & ῥέπω, vergo.

v. 846.

Ἑλισσομένη, rotatum.

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, e grege. ab ἀγέλη, ης, ἡ, armentum, grex.

v. 847.

Παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε, per totum ſpatium jactu ſuperavit. (*omnia ſigna.*)

v. 848.

Ἀνστάντες δ' ἕταροι — ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον] Avec quelle adreſſe Homere releve la groſſeur du palet & la force de Polypoëte, en faiſant entendre qu'il fallut pluſieurs compagnons de ce Héros pour emporter ce palet ! DAC.

v. 850.

v. 850.

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, arcitenens, ſagittarius. a τοξεύω, ex arcu ſagittam emitto.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus. 2.) accommodus ad ſagittas conficiendas. 3.) niger. ab ἰὸς, ῦ, ὁ, miſſile, ſagitta, jaculum: rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

Ἰόεντα σίδηρον, ſpiculis conficiendis aptum ferrum.] *Schol.* ἤτοι ἰὸν γεννῶντα, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ τὸν πρὸς ἰῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον, ὅ ἐςι βελῶν. CLARK. Ultimam rationem ſecutus eſt in verſione *Clarkius.* Sed eam non admittit analogia linguæ. Colorem exprimi vix dubitari poteſt. Epitheton autem ferri uſitatum μέλας, pro quo ἰόεις dixit ab ἴον, *viola.* Violæ autem & ipſæ μέλαιναι apud Poëtas dicuntur. Ἰοειδὴς πόντος. Λ. 298. eſt *niger pontus.* Eſt autem *nigrum ferrum* idem quod *recens.* ERN.

v. 851.

Ἡμιπέλεκον, ῦ, τὸ, ſecuricula, dimidiata ſecuris, ſecuris uno tantum latere ſcindens, ab una tantum parte acuta. ex ἥμισυς, & πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

v. 852.

Ἱςὸν — ἔςησεν, Malum — erexit.

v. 853.

Τηλῦ ἐπὶ ψαμάθῳ, Procul in arena.

Ἐκ δὲ — δῆσεν ποδὸς, indeque — ligavit pede.

v. 854.

Μήρινθος, ῦ, ἡ, funiculus, filum.

Ἧς ἄῤ ἀνώγει Τοξεύειν, in quam juſſit Sagittari.

v. 857.

Μηρίνθοιο τύχῃ, funiculum attigerit.

Ὄρνιθος ἀμαρτὼν, ab ave aberrans.

v. 853 — 858.

Aucupio quoque uſos veteres Heroas, contendit *Athenæus*, *Lib. I.* dicens, columbis & turdis eos retia & laqueos tetendiſſe; & ſe exercuiſſe ad ὀρνεοθηρευτικὴν, *aucupium*, columba e malo navis ſuſpenſa funiculo, quam ſagitta procul ex arcu emiſſa ferirent, ut *h. l.* ex ludis funebribus apparet. FEITH. *L. IV. C. II.* §. *IV.*

v. 859.

Βίη Τεύκροιο] Sic ſupra *v.* 837. Λεοντῆος κρατερὸν μέ… Vide ſupra ad *N.* 758. CLARK.

v. 861.

Πάλλον, concuſſere.

v. 863.

Ἀπειλέω *h. l.* voveo.

v. 868.

Ἦϊξε, evolans fugit.

Παρείθη, demiſſus eſt. aor. 1. ind. Paſſ. v. παρίημι.

v. 869.

Κελάδησαν, magnum plauſum dederunt.

v. 870.

Ἄρα] *Ut oportebat.*

Ἐξείρυσε χειρὸς, extraxit manu *Teucri.*

v. 875.

Δινεύοντα, in gyrum ſe flectentem.

v. 879.

Ἀποκρεμάω, ῶ, ſuſpendo.

Σὺν — λίασθεν, ſimul — diſtenſæ ſunt.

v. 880.

Πτάτο, avolavit : volabat. imperf. ind. Med. *Jon.* ἔπτατο, v. πτῆμι, volo, as. *inuſit.* unde ἵπταμαι &c.

v. 882.

Ἄρα] *Ut æquum erat.*

Ἀν — άειρε, ſuſtulit.

v. 884.

Κατὰ — *v. ſeq.* Κὰδ δὲ — θῆκ', Depoſuit.

v. 885.

Βοὸς ἄξιον, bovis pretio æſtimandum.

Ἀνθεμόεντα, floribus varium : variegatum.] ἤτοι, ι… πῦρ χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθεμώδη. *Schol.*

v. 886.

Ἤμων, ονος, ὁ, jaculator. ab ἵημι, mitto.

v. 890.

Ἀτρείδη] Quum Imperatoris, qui toti exercitui … erat, perſonæ & dignitati non conveniret, cert… cum Ducum inferiorum quovis inire; prohibet id …

ſes hac oratione, qua optime, ſummoque ſervato decoro, Agamemnonis honori conſulit. Uti notavit *Domina Dacier*. CLARK.

Ἴδμεν γὰρ] Refertur iſtud γὰρ ad id, quod eleganter reticetur: *Nihil opus, ut tu certamen ineas, ſcimus* ENIM &c. } IDEM.

Προβέβηκας] *Antecellis*; non, *antecelluiſti*. — } IDEM.

v. 891.

Ἥμασιν, jaculationibus. ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile. jaculum. ab ἵημι.

Ἔπλευ ἄριστος, es præſtantiſſimus.

v. 893.

Ἔρχευ, Vade.

v. 897.

Κήρυκι δίδε περικαλλὲς ἄεθλον] Ἡ ὥστε εἰς τὰς σκηνὰς καταθέσθαι· ἤ, κατά τινας, ὡς δῶρον αὐτὸν ἔχειν, μεγαλοψυχῶς καὶ βασιλικῶς. *Euſtath.* Secundum poſteriorem explicandi rationem *Domina Dacier*; „Agamemnon,„ inquit, „fait „preſent à ſon heraut Talthybius de ce beau trepied, pour „diſſiper par là les reproches qu'on lui avoit faits, qu'il „étoit avare, & qu'il rempliſſoit ſes tentes de butin. „ Vide ſupra *A*. 231. *B*. 226. Sed longius petitum videtur hoc; ſimpliciorque altera interpretatio; nempe, Præmium dediſſe Agamemnonem, ad tentorium ſive ad navem ſuam aſportandum. CLARK.

IN

IN Ω. ILIADIS.

V. 1.

Λῦτο, pro ἐλύετο, *Attice.*

Ἀγὼν, ſpectatorum conſeſſus.] νῦν, τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. *Schol.* Sic jam uſurparat ante, Ψ. 258.

V. 2.

Δόρποιο μέδοντο, cœnæ curam gerebant.] ἐπεμελοῦντο τροφῆς. *Schol.*

V. 3.

Ταρπήμεναι, *cum Gen.* ut fruerentur, ut ſe ſatiarent.

V. 5.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, ſubigens. *Somni* epith.

V. 7.

Τολύπευσε, peregerat. v. τολυπεύω. Ξ. 86.

V. 12.

Δινεύω *hic* oberro.

Ἀλύων, mœſto animo: ſeſe afflictans. v. ἀλύω. *E.* 352.

V. 14.

Ζεύξειεν, júnxerat.

V. 15.

Δησάσκετο, ligabat. Verbum Poët. a δέω, ligo. Vel potius pro ἐδήσατο, aor. 1. ind. Med.

V. 16.

Ἐρύσσας, cum raptarat.

V. 17.

Παυέσκετο, quieſcebat.

Ἔασκεν, relinquebat.

V. 19.

Ἀείκεια, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, indecentia: contumelia: turpitudo.

Ἄπεχε χροΐ, arcebat a corpore.

V. 22.

Ἀείκιζεν, indigne tractabat.

Μενεαίνων, iratus. v. μενεαίνω, *h. l.* iratus ſum.

V. 24.

Κλέψαι, furto ſurripere.

Εὔσκο-

'Εὔσκοπος, ου, ὁ, ſpeculator: providus.

v. 25.

'Εήνδανεν, placuit. pro ἥνδανεν, Pleonaſmo Poët. τοῦ ε, v. ἀνδάνω.

'Ουδέ ποθ' Ἥρῃ] Diviſim ſcribendum, οὐ δέ ποθ', *at nequaquam*; δὲ refertur ad ἄλλοις μὲν πᾶσιν. ERN.

v. 27.

Ἔχον, *h. l.* perſtabant; eodem tenore pergebant: affecti erant.

v. 29.

Νείκεσσε, contumelioſe damnavit: κατέκρινε.

Ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο, quando ejus ad tugurium venerunt.

v. 30.

Μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν, libidinem damnoſam.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, propenſio ad Venerem, impudicitia. a μάχλος, ου, ὁ, ἡ, incontinens, libidinoſus, laſcivus.

v. 31.

'Εκ τοῖο, exinde.

v. 32.

Καὶ τότ' ἄρ] *Et tunc utique.*

v. 33.

Σχέτλιος *hic* crudelis.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, noxius, nocivus, pernicioſus. a δηλέω, ῶ, lædo, noceo.

v. 36.

Ἧι τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, Suæque uxori ad videndum.

v. 38.

'Εν πυρὶ κήαιεν, Igne comburerent.

'Επὶ κτέρεα κτερίσειαν, juſta perſolverent.

v. 40.

Ἄρ] *Ut noſtis; Ut videtis.* CLARK.

Φρένες — ἐναίσιμοι, mens — æqua, juſta.

Νόημα γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, animus Flexibilis in pectoribus.

v. 41.

Ἄγρια οἶδεν, agreſtia ſapit: efferatus eſt.

V. 42.

Ὅς] *Qui ſcilicet.*

V. 44.

Ἔλεος, ȣ, ὁ, miſericordia, commiſeratio.

— — — — οὐδέ οἱ αἰδὼς

Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.

— — — — neque ei pudor

Eſt, qui viros valde lædit, atque juvat.

La bonte, qui eſt un des grands biens ou un des grands maux des hommes, n'eſt pas ſeulement connue de lui.] Comment la honte peut-elle être deux choſes ſi contraires! Elle eſt un des plus grands biens des hommes, lors qu'elle les empêche de faire ce qui eſt nuiſible & honteux; & elle eſt un des plus grands maux, lors qu'étant mal priſe & mal entendüe, elle les porte à éviter ce qui eſt utile & honête. Homere dit cela en general comme une ſentence qui explique la nature de la bonne & de la mauvaiſe honte ſans en faire aucune application à ſon ſujet. *Heſiode* a employé ce vers d'Homere dans ſon Poëme des Oeuvres & des Jours. *Plutarque* a fait un Traité de la mauvaiſe Honte, qui merite d'être lû. DAC.

V. 45.

Σίνω, σίνομαι, noceo, lædo.

Ὀνίνημι, *idem quod* ὄνημι, juvo, proſum.

V. 46.

Μέλλει γάρ τις — ὀλέσσαι, Poteſt enim forte — amiſiſſe: Aliquis enim utique — perdidit.

V. 48.

Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας, Et tamen poſtquam deflevit.

Καὶ ὀδυρόμενος μεθίηκε, ſtatim luctum remittit.

V. 49.

Τλητὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari poteſt. 2.) *h. l.* tolerans, patiens. a τλάω, *ſeu* τλῆμι, perfero, tolero.

Τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν,

Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.

Car les Parques ont donné aux hommes un cœur patient & capable de ſupporter la douleur.] Les hommes étant nez pour être malheureux dans cette vie, il étoit de la juſtice de Dieu de leur donner un cœur patient & capable de ſoûtenir

tenir leur miſere, autrement ils auroient été bientôt livrez à un funeſte deſeſpoir. Ce cœur patient leur a été donné, & de là il s'enſuit que celui qui ne veut rien ſouffrir eſt injuſte. Il n'y a donc plus lieu au deſeſpoir, aux haines, aux vengeances. Ce principe me paroît merveilleux. DAC.

v. 50.

Φίλον ἦτορ ἀπηύρα, *eum* cara vita privavit.

v. 51.

Ἵππων ἐξάπτων, Equis appendens: A curru religans.

Σῆμα *h. l.* ſepulcrum.

v. 52.

Κάλλιον, honeſtum.

Ἄμεινον, utile.

v. 54.

Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει, Inſenſilem enim jam terram contumelia afficit.] ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζει. *Schol.*

v. 57.

Θήσετε τιμὴν, conſtituetis honorem.

v. 58.

Γυναῖκά τε θήσατο μαζὸν, mulierisque ſuxit mammam.] Genus loquendi γυναῖκα μαζὸν pro γυναικεῖον, ἁπλοῦν ἀντὶ κτητικοῦ ita ſæpe illuſtratum & notum hodie eſt, ut admonuiſſe tirones ſufficiat. Exempla habet etiam *Barneſ.* ad h. l. Modum loquendi θήσατο μαζὸν imitatus eſt *Callim.* H. in Jov. 49. de verbo θήσατο vid. *Euſtath.* h. l. & ad Od. p. 1485. ERN. Conf. etiam FISCH. *Animadv. p.* 297.

v. 60.

Ἀτίτηλα, educavi. v. ἀτιτάλλω, *E.* 271.

Πόρον, dedi.

v. 61.

Περὶ κῆρι, ex animo.

v. 62.

Ἀντιάασθε — γάμου, interfuiſtis — nuptiis. ἀντιάομαι *h. l.* interſum.

Ἐν — τοῖσι, inter — hos.

v. 63.

Δαίνυ', Epulabaris.] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum reperit,

perit, Δαίνυ'. CLARK. Et hæc eſt forma legitima ex ἐδαινύμην. Δαίνυ eſt pro ἐδαίνυο ex ἐδαίνυσο. ERN.

Κακῶν ἑταῖρ', o malorum ſodalis.

Ἄπιςος, ου, ὁ, ἡ, h. l. infidus, perfidus.

v. 65.

Ἀποσκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. ex ἀπὸ & σκυδμαίνω. idem.

v. 67.

Φίλτατος ἔσκε, Chariſſimus eſſe ſolebat.

v. 68.

Φίλων ἡμάρτανε δώρων, jucunda dona prætermittere ſolebat. ἁμαρτάνω, hic prætermitto.

v. 69.

Ἐδεύετο δαιτὸς, convivio carere ſolebat.

v. 71.

Ἐάσομεν, omittamus.

Ἐςὶ, licet.

v. 72.

Λάθρη, Jon. pro λάθρα, adv. clam.

v. 73.

Παρμέμβλωκεν, adeſt. Δ. 11.

v. 74.

Ἆσσον ἐμεῖο, ad me.

v. 76.

Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, Dona a Priamo accipiat.

Ἀπό δ' Ἕκτορα λύσῃ, atque Hectora redemtum reddat.

v. 79.

Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, Inſiliit nigro ponto.] τῷ καὶ ἔτι νῦν καλουμένῳ Μέλανι Πόντῳ. Schol. Μέλας δὲ πόντος ὁ ὕςερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ Καρδίας πόλεως. Euſtath. Equidem crediderim potius Epitheton hoc (μείλανι) apud Poëtam omni Mari commune, ut ἠεροειδέϊ, οἴνοπι, &c. CLARK.

Ἐπιςοναχέω, ῶ, ingemiſco.

v. 80.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, glandula, pila ſeu maſſa plumbea. a μόλιβδος, ου, ὁ, plumbum.

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundum, profunditas. a βυθὸς, οῦ, ὁ, gurges, profundum.

v. 81.

V. 81.

Βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὴν τρίχα. ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι προκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ· ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. *Schol.* CLARK. Ἐμβεβαυῖα, *aptata*, *nexa*. De βοὸς κέρας vid. *Suidas*: κατασκεύαζον, ait, σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἣν περιετίθεσαν τῇ ὁρμιᾷ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρώγωσι τὸ λίνον. ERN.

V. 82.

Ἔρχεται, Deſcendit.

Ἐπ' — κῆρα φέρουσα, mortem inferens.

V. 84.

Ἅλιαι Θεαὶ, marinæ Deæ.

V. 85.

Ἔμελλε φθίσεσθ', Erat Periturus.

V. 88.

Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς, Jupiter æternis conſiliis pollens.

V. 94.

Ἔσθος, εος, τὸ, veſtis. ab ἕω, induo.

V. 96.

Λιάζετο κῦμα, dimovebatur *vel* diducebatur unda.

V. 97.

Ἀϊχθήτην, ſe proripuerunt, rapido impetu pervenerunt.

V. 100.

Jupiter primum ordinem ducebat, cui ex eodem latere proxima ſedit Minerva, & quodam tempore apud *Homerum* Thetis:

Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.

Illa vero Jovi patri adſedit, cedente Minerva.

Junone alterius ordinis locum ſupremum occupante, nec enim illa *Tonantis Soror & Conjux* Minervæ aut Thetidi cedere debuit. Vid. *Plutarchus Sympoſ. Lib. I. Q. II.* POTT. *Tom. II. p.* 315.

V. 105.

Πένθος ἄλαστον, Luctum non obliviſcendum, intolerabilem.

V. 110.

Προτιάπτω, *Dor.* pro προσάπτω, adjungo, applico, adnecto. *h. l.* tribuo, attribuo, defero. ex πρὸς & ἅπτω, necto, apto.

V. 111.

'Αἰδῶ, reverentiam in te.

Μετόπισθε, in poſterum.

V. 113.

Ἔξοχα πάντων — ſupra omnes.

V. 115.

Ἔχει, detinet.

V. 117.

Ἐφήσω, *cum Dat.* ad — mittam.

V. 119.

Τά κε θυμὸν ἰήνῃ, quæ animum placent.

Ἰαίνω, calefacio : emollio : exhilaro.

V. 122.

Ἐν, intus.

Ἄρα] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα. Sententiam enim connectit cum eo, quod præceſſit, *v.* 3. &c. CLARK.

V. 124.

Ἐντύνοντ' ἄριστον, apparabant prandium.

Ἄριστον] ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον ὁ Ποιητὴς φησι δεῖπνον· — τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. *Schol.* Vide *Athenæum*, *Lib.* I. *Cap.* 9. 10. Item *Plutarchum Sympoſiac. Lib. VIII. Probl.* 6. CLARK.

V. 125.

Οἶς λάσιος, ovis villoſa,

Ἱέρευτο] Recte verſio, *mactata erat.* Nam prandium jam parabatur. Exemplo *Homeri* alii certatim, etiam proſaici ἱερεύειν pro *mactare* ſimpliciter dixere : unde Gloſſa apud *Heſych.* ἱερεύει, σφάζει, in qua fruſtra hæſit *Stephanus.*- *Xenoph.* Cyrop. I. p. 46. ἱερεῖον dixit de eo, quod mactatur ad edendum ; ubi vid. *Hutchinſonum.* ERN.

V. 128.

Τέο μέχρις, quouſque.

V. 129.

Σὴν ἔδεαι κραδίην, Tuum edes cor.

V. 136.

Ἀπέλυσας, redimi paſſus es.

V. 137.

Λῦσον, redemtum redde.

V. 139.

Τῇδε, huc.

Εἴη, adſit.

Ἄγοιτο, aſportet.] Obſervent tirones diſcrimen inter ἄγοιτο & ἄγοι, v. 151. Hic eſt ſermo de eo, qui redimit & accipit; mox de miniſtro, qui quod alterius eſt, abducit. ERN.

V. 140.

Εἰ δή] *Si revera, ut dixiſti.*

V. 146.

Λύσασθαι — ἰόντ' ἐπὶ — Ut redimat — profectus ad —.

V. 151.

Ἄγοι, aſportet.

V. 154.

Εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ, usquedum ducendo prope Achillem conſtituerit.

V. 156.

Ἀπὸ — ἐρύξει, prohibebit.

V. 157.

Ἄσκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, temerarius, inconſideratus, non circumſpectus. *propr.* non feriens ſcopum. ex α pr. & σκοπὸς, ȣ̃, ὁ, ſcopus, propoſitum, quod ſpectatur *ſeu* petitur.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ, ἡ, peccator, — trix: officii negligens: inexorabilis. *Euſtath.* qui ſponte ab officio aberrat. *Budæus*, qui ſciens prudensque peccat. ab ἀλιτέω, ῶ, pecco, delinquo.

V. 158.

Ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρὸς, ſupplici parcet viro.

V. 160.

Ἐς Πριάμοιο, in Priami *domum.*

V. 161.

Ἔνδοθεν αὐλῆς, in aula.] τȣ̃ περιτετειχισμένȣ καὶ ὑπαίθρȣ τόπȣ. *Etymol. Magn.* a *Barneſio* citatum. CLARK. Non ſatis perſpicue ita explicatur αὐλὴ, & apte ad h. l. Intelligendus ſane locus ſeptus & ſubdivalis, ſed ante ædes. Egregie de hoc verbo agit *Perizon.* ad *Æliani* V. H. III. 4. Infra, v. 238. vocat αἴθȣσαν. v. 306. ἕρκος. ERN.

v. 162.

Φύρω, miſceo, commiſceo. *h. l.* perfundo, rigo.

v. 163.

Ἐντυπὰς, *adv.* impreſſo corporis veſtigio. 2.) obvolutim. ita tectus, ὥςε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. τύπος, veſtigium, typus.

Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, Obvoluta chlæna tectus.] *Schol.* οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαινίδι ἐν τετυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥςε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. CLARK. Obſcurius atque etiam vitioſum eſt Scholion, in ultimis corrigendum ſic: ὥςε ὅλον ꝉ. Ergo ἐντυπὰς κεκαλυμμένος eſt, qui ita adſtrinxit veſtem eique ſe involvit, ut tota corporis figura appareat, quod ſecus eſt in toga & pallio aut ſtola. ERN.

v. 164.

Κόπρος] κοινῶς μὲν, τὰ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόνις. *Schol.*

v. 165.

Τήν ῥα] *Quem utique* —; *Quem ſcilicet* —.

Καταμήσατο, affatim injecerat.] *Al.* καταμήσατο. Male: Fit enim ex ἀμάω. Uti *Barneſius* notavit. CLARK. De h. v. & altero ἐπαμᾶσθαι, quod ejusdem ſignificationis eſt, vid. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 365. & *Lamb. Bos* Animadv. p. 92. ERN.

καταμάω, ῶ, colligo, accumulo, *ut meſſores.* καταμᾶσθαι, conſpergere, *veluti* caput cinere aut pulvere. ex κατὰ & ἀμάω, meto: colligo, accumulo.

v. 168.

Ψυχὰς ὀλέσαντες, vita privati.

v. 170.

Τυτθὸν φθεγξαμένη, Summiſſa voce.

v. 172.

Ὄσσομαι, auguror, vaticinor.

Κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω, malum vaticinatura huc venio.

v. 173.

Ἀγαθὰ φρονέουσα, benevolo animo.

v. 174.

Ἄντυθεν ἰών, procul licet ſit.

v. 189.

Ἡμιονείη, ης, *Jon.* εία, ας, mulina.

v. 190.

Ὁπλίσαι, Apparare.

Πείρειν,

Πείρινς, ινθος, arca, arcula. *propr.* crates ex viminibus, quæ imponitur currui, & in qua ponuntur ea, quæ vehuntur.

V. 192.

Κέδρινος, ίνη, ινον, cedrinus, e cedro confectus. a κέδρος, ου, ή, cedrus, *arbor odorata.*

Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo dignæ. a γλήνη, ης, ή, pupilla oculi: oculus.

Γλήνεα] τὰ μὴ ῥερυπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ ϛιλπνά, διὰ καθαρότητα. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9. CLARK. Varie γλήνεα interpretantur Grammatici. Optimum & ſimpliciſſimum fuerit, intelligere ἀγάλματα, *delicias.* Schol. Apollon. IV. 429. interpretatur ποικίλματα, ut *Etym. M. Euſt.* quod convenit verſibus 229. 30. 31. at non ſequentibus. ERN.

Κεχάνδει, continebat.

V. 193.

Ἐς, Intro.

V. 194.

Δαιμονίη, Infelix.] Habet hæc vox apud *Homerum* ſemper aliquam *Increpationis* ſignificationem, ſed non ſemper acerbam. *Camerarius.*

Διόθεν] παρὰ τῦ Διός. *Schol.*

V. 195.

Λύσασθαι, Ut redimerem.

V. 197.

Τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι; quid tibi in præcordiis videtur eſſe?] τὸ εἶναι hic redundat, ut ἔχειν alibi. ERN.

V. 200.

Κωκύω, fleo, ploro, lamentor, ejulo.

V. 201.

Πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ', ἧς κ. τ. λ. quo jam tibi prudentia abiit, qua &c.

V. 202.

Ἔκλε', *pro* ἔκλεο, Celebris eras. V. κλέομαι, celebror. a κλέος, κλέεος, τὸ, gloria, celebritas, ſplendor nominis.

V. 206.

Εἰ σ' αἱρήσει, Si te capiet.] Vertam: *Deprehenderit,* ERN.

v. 207.

'Ωμηστὴς, Crudelis.] ὠμὸς τὸν τρόπον. διὰ τὰ ὠμοφάγα θηρία. *Schol.*

v. 209.

Πόθι, olim.

Μοῖρα κραταιὴ Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, Fatum violentum Naſcenti nevit lino.] Vide ſupra ad Υ. 127. 128.

v. 211.

'Αργίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus celer, velox. 2.) albis pedibus. ex ἀργὸς, albus; & πȣ̃ς.

Ἆσαι, ut ſatiaret.

v. 212.

Ἔχοιμι, utinam tenerem.

v. 213.

'Εσθέμεναι προσφῦσα, Comedendum adhærens.

'Εσθέμεναι, *Dor.* pro ἐσθειν, v. ἔσθω, edo, comedo.

Προσφύμι, adhæreo, adhæreſco.

Ἄντιτος, pro ἀντίτιτος, ȣ, ὁ, ἡ, *per Sync.* viciſſim punitus, viciſſim pœnam paſſus. ab ἀντιτίω, viciſſim punio *ſeu* ulciſcor.

Ἄντιτα ἔργα γένοιτο Παιδὸς ἐμȣ̃, repenſa quæ fecit eſſent Filio meo, *vel* pœnas rependerit Filii mei *interemti.*

v. 214.

Κακιζόμενον, ignave ſe gerentem. κακίζομαι, ignavus fio, ſum timidus.

v. 215.

Πρὸ, pro.

v. 218.

Κατερυκάνω, retineo, detineo, remoror. ex κατὰ & ἐρυκάνω, *idem.*

v. 219.

Ὄρνις — κακὸς πέλευ, Avis — mala ſis: *un oiſeau de mauvais augure.*] Cod. *Harlejan.* κακή· γὰρ non ad id, quod proxime præceſſit, ſed ad id, quod elegantius reticetur: *Neque me temeritatis incuſes; Vel, Neque me iſtiusmodi iter rationibus inidoneis ſuſcepiſſe credideris; Si* ENIM *&c.* Vide ſupra ad *E.* 22. CLARK.

v. 220.

'Εκέλευεν, juſſiſſet.

v. 221.

v. 221.

Θυοσκόοι, auſpices.] οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι. ἢ οἱ λιβανομάντεις. *Schol.* Al. θυοσκόποι.

Θυοσκόος, ου, ὁ, aruſpex: qui intelligit ea, quæ per ſacrificia ignita ſignificantur. ex θύος, εος, τὸ, victima, hoſtia, ſacrificium: ſuffimentum; & κοέω, *Jon.* pro νοέω, intelligo.

Pervetuſta apud Græcos divinatio *ex inſpectione victimarum*, quam *extiſpicium* Romani dixerunt. Ejus tamen nullum apud *Homerum* extat exemplum. Notare tantum videtur nomine ἱερῆος, *ſacerdotis*, quem cum μάντει, *vate*, conjungit *Iliad. A. v.* 62.

Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα,

Quare age, vatem aliquem conſulamus, aut ſacerdotem.

Atque ita interpretatur *Euſtathius* ad *h. l.*

Ἤ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,

Seu qui vates ſunt, aruſpices; vel ſacerdotes.

Ait enim, *ex veterum ſententia duo genera* μάντεων, *vatum, conſtitui:* θυοσκόους, *aruſpices, qui ex ſuffitu divinarentur*, τοὺς διὰ τῶν ἐπιθυμιωμένων μαντευομένους, *i. e.* ἐμπυρομάντεις *ſeu* λιβανομάντεις, *ut alio nomine vocantur: at* ἱερεῖς, *ſacerdotes*, τοὺς διὰ σπλάγχνων, *qui ex viſceribus ac extis futura præviderent; quos alio nomine* ἱεροσκόπους refert *vocari. Apulejus Lib. de Deo Socr.* etiam hoc extiſpicii titulo laudat Calchantem, quem in exercitu Græcorum vatum præſtantiſſimum celebrat *Homerus. Iliad. A. v.* 69. FEITH. *L. I. C. XVI. §. V.*

v. 222.

Ψεῦδος κεν φαῖμεν, Mendacium certe crederemus.

v. 223.

Ἐσέδρακον ἄντην, aſpexi coram.

v. 226.

Αὐτίκα γάρ &c.] Non ſatis expreſſus eſt ſenſus in Verſione: *Statim enim me interficiat, ſi lubet, ubi ulnis complexus filium ſatiavero dolorem.* ERN.

v. 227.

Ἐξ — εἵην, exemero: aor. 2. opt. Act. v. ἐξίημι, emitto: eximo: depono.

Ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην, poſtquam luctus deſiderium exemero.

v. 228.

v. 228.

Φωριαμὸς, ᾶ, ὁ, arca. a Φὼρ, Φωρὸς, ὁ, fur: διὰ τὸ τὰς Φῶρας ἀπείργειν. *vel*, quia πρὸς φυλακὴν τῶν Φωρῶν κατεσκεύαςαι, ad cavendum ſibi a furibus.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen. ab ἐπιτίθημι, impono.

v. 229.

Ἔνθεν — ἔξελε, Inde — exemit.

v. 230.

Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας] *Heraclides Ponticus* legit Δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας. CLARK.

Ἁπλοῒς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Cui opponitur διπλοΐς. ab ἁπλόος, ὅς, ſimplex.

v. 231.

Ἐπὶ τοῖσι, ad hæc.

v. 232.

Στήσας ἔφερεν —, appenſa extulit —.

Δέκα πάντα τάλαντα] *Talenta non pauciora quam decem.* Vide ſupra ad Σ. 373. & 470. & ad Τ. 247. CLARK.

v. 233.

Ἐκ δὲ —, Extulit & —.

v. 235.

Ἐξεσία, ας, *Jon.* ίη, ης, ἡ, ablegatio, legatio publica ab ἐξίημι, ablego.

Ἐξεσίην ἐλθόντι, in legationem profecto.] κατὰ δημοσίαν ἔξοδον πρεσβείας. *Schol.*

v. 236.

Περὶ δ' ἤθελε, ſumme *vel* valde enim cupiebat.

Περὶ — θυμῷ] Sic ſupra, περὶ κῆρι, *v.* 61. ERN.

v. 238.

Αἰθούσης ἀπέεργεν, A porticu arcebat.

v. 239.

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, vituperabilis, probris dignus.

v. 240.

Κηδήσοντες, triſtitia affecturi.

v. 241.

Οὔνεσθε, parvi penditis: vituperatis. *Jon.* pro ὄνεσθε, v. ὄνομαι, ὄναμαι, vitupero.

Ἦ οὔνεσθ'; An ſolatio ducitis?] ἢ ἐφήδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ

ταῖς συμφοραῖς ἐυφραίνεσθε; ἀπὸ τῦ ὄνασθαι· ἢ, ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε; *Schol.*

v. 245.

Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν — ἰδεῖν, Antequam direptamque urbem — videro.

Κεραϊζομένην] πορθυμένην· *Schol.*

v. 246.

Βαίην, deſcendero.

v. 247.

Σκηπανίῳ δίεπ', ſcipione perſequens abigebat.

v. 248.

Σπερχομένοιο γέροντος, Urgente ſene.

v. 253.

Κατηφόνες, probroſi; infames. a κατaφάω, increpo; taxo, inceſſo. *idem quod* καθάπτομαι. *Vel, ut alii volunt*, morte digni: ἄξιοι καταφονευθῆναι.

Αἴθ' — ὠφέλετ' — πεφάσθαι, Utinam — interfecti fuiſſetis.

v. 254.

Ἕκτορος — ἀντὶ, Pro Hectore.

v. 255.

Πανάποτμος, ε, ὁ, ἡ, infeliciſſimus, infortunatiſſimus, miſerrimus. παντελῶς δυςυχής. *Schol.* ex πᾶς & ἄποτμος, ε, miſer, infelix. *quod* ex α pr. & πότμος, ſors, fatum.

v. 256.

Λελεῖφθαι, reliquum eſſe.

v. 257.

Ἱππιοχάρμης, ε, ὁ, equis gaudens: qui equo in pugna utitur; ex curru pugnax. ex ἵππος & χαίρω, gaudeo.

v. 258.

Ἔσκε] *Eſſe ſolebat.* Vide ſupra ad *v.* 67. Qui inter homines aliis præſtant, Diis comparantur a Poëtis. ut *h. l. Cel.* KLOTZ. *ad Tyrtæi Carm. p.* 154.

v. 260.

Τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, hæc vero probra mera ſuperſunt. *Vel*, reliqui vero, qui ſuperſtites ſunt, omnes probra.

v. 261.

Ψεῦςαι, Mendaces.] *Dio Chryſoſtomus, Orat.* 32. legit Μῖμοι. CLARK. In Ψεύςαις maxime pungit Paridem. ERN.

Ὀρχη-

'Ορχηϛαί τε, χοροιτυπίησιν ἄριϛοι, ſaltatoresque, choreis præſtantiſſimi] Ergo jam tum *ſaltator* in convicio, ut apud *Ciceronem* pro Murena. ERN.

Χοροιτυπίη, ας, ἡ, chorea, ipſa actio plaudendi pedibus ſolum inter ſaltandum. a χοροιτύπος, ε, qui in choro ſeu chorea terram pedibus pulſat, ſaltator. *quod* a χορὸς, chorus, tripudium, *vel* locus choreis agitandis conſtitutus; & τύπτω.

v. 262.

'Επιδήμιος *h. l.* publicus.

'Αρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor. ab ἁρπάζω, rapio.

v. 263.

"Αμαξαν ἐφοπλίσαιτε, rhedam apparaveritis.

v. 264.

'Επιθεῖτε, impoſueritis.

Πρήσσωμεν ὁδοῖο, perficiamus iter.

v. 265.

"Αρα] *Ut par, ut æquum erat*—. *Ut debuerunt.* CLARK.

v. 268.

Κὰδ — ῄρεον, detraxerunt.] Καθαιρεῖν, notat *Euſtath.* h. l. dici pro καλάγειν, καλαβιβάζειν, & ſic dici etiam ſupra de Achille, ubi fluvius eum καθῄρει; ἀπὸ πασσαλόφιν autem συνήθως, uſitate dici. Latini exprimunt *deripere*: diciturque proprie de rebus ſuſpenſis, ut h. l. Sic & LXX. Joſ. A. VIII. 29. X. 27. Lucas Ev. XXIII. 53. A. A. XIII. 29. ubi Lat. verſio *deponere* vertit, quod bene ſervat *Eraſmus.* ERN.

Πάσσαλος, ε, ὁ, claviculus ligneus, paxillus.

Ζυγὸν — ἡμιόνειον, jugum — mulinum.

v. 269.

Πύξινος, ινη, ινον, buxinus. a πύξος, ε, ἡ, buxus.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, *Jon.* pro οἴαξ, ακος, gubernaculum, temo navis. Οἴηκες *h. l. dicuntur* annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

Ευ οἰήκεσσιν ἀρηρός,] *Bene munitum*, *firmatum annulis*; non *aptatum*, quod ſenſum clarum & commodum non fundit. Add. *v.* 318. ERN.

v. 270.

Ζυγόδεσμον, ε, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo.

2.) col.

2.) collare, ſubjugium lorum, lorum jugale. ex ζυγὸς & δεσμὸς, vinculum.

Ἅμα ζυγῷ, una cum jugo.

Ἐννεάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui novem cubitorum eſt.

v. 271.

Κατέθηκαν — ἐπὶ, accommodarunt.

v. 272.

Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, Parte in extrema.

Πέζα *aliquando generaliter ſignificat* extremitatem rei alicujus.

Ἐπὶ — βάλλον, ſuperpoſuerunt.

Κρίκος, ου, ὁ, annulus.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, paxillus, *ſeu* clavus temonis, qui per jugum in temonem defigitur, & circa quem ſubjugia lora volvuntur. ab ἵστημι, ſtatuo.

v. 274.

Ἑξείης καλέδησαν, Simplici ſerie alligarunt.

Γλωχῖνα,] τὴν γωνίαν· λέγει δὲ τὸ τέλος τῦ ἱμάντος. *Schol.*

Ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν, ſubque angulo flexum innexuerunt.

v. 275.

Ἀπήνη, ης, ἡ, rheda, vehiculum mulare, curriculum viatorium.

v. 276.

Νήεον, Accumularunt.

v. 277.

Ἐντεσίεργος, ου, ὁ, ἡ, ſubjugalis. Epith. *mulorum.* ex ἔντεα, vaſa; & εἴργω, arceo, coërceo.

v. 278.

Τὺς ῥα] *Quos ſcilicet.*

v. 279.

Ὕπαγον ζυγὸν, duxerunt ſub jugum.

v. 280.

Ἔχων ἀτίταλλεν] Ἔχων ſervit h. l. periphraſi pro verbo ἀτίταλλεν ſimpliciter: cujus periphraſeos frequentia exempla. Vid. Cel. *Valkenar.* ad *Eurip. Phœniſſ.* p. 269. ERN.

v. 281.

Τὼ μὲν ζευγνύσθην, Hos quidem jungebant] Ζεύγνυσθαι commodiſſime dicuntur, qui eundem currum conſcendunt.

dunt. Ceterum τέλεια στιγμὴ eſſe debet poſt φάτνῃ, præſertim in hac interpretatione. ERN.

v. 285.

Ὄφρα λείψαντε κιοίτην, ut libatione facta abirent.

v. 287.

Τῆ, Accipe.] δέξαι, λάβε. Schol. Ξ. 219.

Σπεῖσον, liba.

Εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι Ἀψ —, ſupplica, domum ut pervenias Redux &c.

v. 288.

Ἐπεὶ ἄρ σέ γε] Al. ἐπειή σε γε. Verum non hic ſupervacaneum eſt iſtud ἄρ, ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit, v. 198. 224. CLARK. Verte: *Si tamen.* Noſtri: wenn du ja willſt. ERN.

v. 291.

Κάτα — ὁρᾶται, deorſum inſpicit.

v. 292.

Αἴτει, Pete.

v. 293.

Ἑυ, cujus.

v. 300.

Ἐφιεμένη, præcipienti. ab ἐφίεμαι, mando, præcipio.

Ἀπιθήσω, negabo.

v. 301.

Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.

Bonum enim, Jovi manus elevare, ſi forte miſerebitur. Vide ad Γ. 318.

v. 302.

Ἀμφίπολον ταμίην, ancillam diſpenſatricem.

v. 303.

Ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, *h. l.* purus, incorruptus. ex α pr. & κεράω, miſceo.

v. 304.

Χέρνιβον, ου, τὸ, pelvis. a χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum.

Πρόχοος, *contr.* πρόχους, ου, ὁ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. a προχέω, profundo, effundo.

v. 305.

v. 305.

Νιψάμενος] *Quum ſe ipſe lavaſſet.* Vide ſupra ad Υ. 685. & ad Γ. 141. CLARK.

v. 306 — 308.

Jovem ſuum Gentiles non ſedentes, ſed ſtantes, invocare ſueverunt. *Porro*: Gentiles, Numina ſua compellantes, vultum erigere, honoris cauſſa, ſoliti ſunt.

Εὔχετ᾽ ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, — — — — —

Precatus eſt poſtea (Priamus) *ſtans in medio atrio, libavit autem vinum,*
Cælumque inſpiciens, & clamore preces protulit:
Jupiter pater, — — — — —

LAKEM. *Obſervat. Philol. P. VIII. Obſ. I. §. IV. & VIII.*

v. 309.

Ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ad Achillis *tentorium* gratum venire.

Ἐλεεινόν, miſerandum: ἐλέου ἄξιον. *Schol.*

v. 310 — 313.

Aquila læta, alis plodens, in aëre ludens, & a dextra ad ſiniſtram volans viſa pro feliciſſimo omine interpretabatur, prout nos docet ex Appione *Niphus de Auguriis, Lib. I. Cap. IX.* Unde Rex Priamus, quum Græcorum claſſem armis adoriri moliretur, ut filium Hectorem in libertatem aſſereret, Jovem ſupplicibus fatigat votis, ut in bonum omen dilectam alitem aquilam mittere dignetur. POTT. *Tom. I. p.* 347.

v. 316.

Μορφνός, ἡ, όν, obſcurus, tenebricoſus. ὁ μορφνὸς *h. l.* aquila quædam. Μόρφνον] ἤτοι, περὶ φόνους μεμορηκότα, τὸν φόνιον· ἢ, μέλανα· ἢ, ἅρπαγα. οἱ δὲ, αἰετοῦ εἶδος. *Schol.*

Περκνὸν] τὸν αὐτὸν τῷ προειρημένῳ, μέλανα. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸν μελαινόμενον καρπὸν, περκάζειν λέγομεν. *Idem.*

v. 317.

Τέτυκται, eſt.

v. 318.

Εὔκληΐς (θύρη,) obſerata (janua.) εὔκληΐς, ἡ, bene clauſa. ex εὖ & κλείω, claudo, obſero.

v. 319.

Τόσσ' ἄρα] *Tanta utique —*, *Tanta, inquam.* Non enim ſupervacuum eſt illud ἄρα. CLARK.

v. 323.

Ἔλασε, egit.

Καὶ αἰθούσης ἐριδούπου] Non *e porticu:* erat enim ſub Dio, *v.* 307. ſed *ex aula.* vid. 151. ea cincta erat porticibus; unde ἐρίδουπος, *reſonans.* ERN.

Ἐρίδουπος, ου, ὁ, ἡ, valde ſonans.

v. 324.

Τετράκυκλον ἀπήνην, quatuor rotarum currum. Conf. *Cel.* PETRI ZORNII *Biblioth. Antiq. & Exeget. Tom. I. p.* 43. *ſqq.*

Τετράκυκλος, ου, ὁ, ἡ, quatuor circulis *ſeu* orbibus conſtans. 2.) quatuor rotas habens.

v. 329.

Πόλιος κατέβαν, ex urbe deſcenderant.

v. 330.

Ἀρ] *Ut fieri ſolet.*

v. 332.

Προφανέντε, progreſſi.

v. 333.

Αἶψα δ' ἄρ] *Statim deinceps —. Statimque proinde.*

v. 335.

Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, Homini te comitem adjungere; Mortalibus te adjutorem adjungere.

Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio. 2.) opitulor.

v. 338.

Πρὶν Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι, antequam ad Pelidem perveneri t.

v. 344.

Ὑπνάω, dormio, ſomnum capio.

v. 347.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, adoleſcens valde robuſtus. ex α intenſ. & σύω, ruo, impetu feror. 2.) decens, moderatus. ab αἶσα, officium. 3.) paſtor. 4.) qui facile huc illuc movetur. ab αΐσσω, ruo.

Κούρῳ αἰσυητῆρι ἐοικώς, juveni regio ſimilis: *prenant la figure d'un jeune Prince*] J'aime bien la remarque d'*Euſtathe*, qui

qui dit que le mot αἰσυητὴρ ſignifie *un jeune Prince*, comme qui diroit, αἴσια τηρῶν, *obſervant la juſtice*, parce que la juſtice fait le principal caractere des Princes & des Rois. *Heſychius* a lû, αἰσυμνητὴρ, du verbe αἰσυμνάω, βασιλεύω, *je ſuis Roi.* DAC.

v. 348.

Ὑπηνήτης, ȣ, ὁ, juvenis, pubeſcens. *ſcilicet cui ὑπήνη exoriri incipiat.* ab ὑπήνη, ης, ἡ, barba.

Τȣπερ χαριεστάτη ἥβη, cujus venuſtiſſima juventa.

v. 350.

Σῆσαν — ἵππȣς, ὄφρα πίοιεν Ἐν ποταμῷ] Interpungam potius ſic: στῆσαν — ἵππȣς, ὄφρα πίοιεν, ἐν ποταμῷ. Conſiſtere juſſerunt ad flumen, ut biberent. Mox *v.* 352. ſic interpunge: Τὸν δ', ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν, ἐφράσσατο κήρυξ Ἑρμείαν. *Hunc autem Mercurium animadvertit primus præco, e propinquo videns.* ERN.

v. 351.

Κνέφας, τό, *h. l.* crepuſculum.

v. 352.

Ἐξ ἀγχιμόλοιο, *ſcil.* τόπȣ, e propinquo *loco.*

v. 354.

Φράζεο, Conſidera.

Φραδέος νόȣ ἔργα τέτυκται, prudentis animi res eſt. Συνετȣ̃ νȣ̃, καὶ ἄριστα βȣλεύεσθαι δυναμένȣ, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται. *Schol.*

Φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, conſultus, prudens. a φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia.

v. 358.

Σὺν — νόος χύτο, animus confuſus eſt.] συγχέεσθαι elegans hoc ſenſu, quod & Latini expreſſere *confundi. Suet. Cæſ.* ERN.

v. 359.

Γναμπτοῖσι μέλεσσι] Cur *flexilibus membris* Clarkius vertat cum Barneſio, non video. Nec commodus ſenſus exiſtit. Verterim, *incurvo in corpore*, ſc. ſenis grandævi. Sic habemus γναμπτὸν εἶδος σκολιȣ̃ λαβυρίνθȣ apud *Callim.* H. in Del. 311. IDEM.

v. 360.

Ἐριȣ́νιος, ȣ, ὁ, valde utilis. *Mercurii* Epith.

 v. 362.

v. 362.

Πῆ; Quo?

v. 365.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, hoſtis implacabilis, cui cum altero non convenit. 2.) intolerabilis, iniquus. ex α pr. & ἄρω, apto.

v. 367.

Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, Tot opes vehentem.

Τίς ἂν δή τοι νόος εἴη; quæ tunc tibi mens eſſet?

v. 369.

Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, Virum ut arceas.

χαλεπήνῃ, infeſtarit.] Verſum hunc pro ſigno militibus uſurpaſſe *Claudium* Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio*, *cap*. 42. CLARK.

v. 370.

Οὐδέν σε ῥέξω κακὸν, nullo te afficiam malo.

v. 371.

Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, A te propulſaverim. v. ἀπαλέξω, propulſo, repello.

Εἴσκω, comparo, adæquo.

v. 373.

Πη, ſane: aliqua parte, nimirum.

v. 374.

Ἐμεῖο — ὑπερέσχεθε χεῖρα, me — protegit manu. *propr.* ſupra me — extendit manum. ὑπερχέθω, protendo, ſuperextendo.

v. 375.

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator. *h. l.* viæ comes. ex ὁδὸς & πείρω.

Ἀντιβολῆσαι, obvium fieri.

v. 376.

Αἴσιος, ου, ὁ, ἡ, fauſtus, auſpicatus, fortunatus, proſper, ſecundus. ab αἶσα, ης, ἡ, fatum: ſors.

Δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς, corpore & ſpecie admirabilis.

Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirabilis. ab ἀγάω, admiror.

v. 377.

Πέπνυσαι — νόον, Prudens es — animo.

Ἐξ ἐσσι — es ex —, prognatus es ex —.

v. 381.

Ἠέ πη — An aliquo &c.

v. 382.

Ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ, ut ſaltem hi tibi ſalvi maneant.

v. 385.

Μάχης ἐπιδευέτ' Ἀχαιῶν, pugnâ inferior erat Achivis.

v. 387.

Τέων] τίνων;

v. 388.

Καλὰ, commode.

Ἄποτμος, ε, ὁ, ἡ, miſer, infelix. ex α pr. & πότμος, ſors.

v. 390.

Πειρᾷ ἐμεῖο, Tentas me.

Εἴρεαι Ἕκτορα δῖον, interrogas ſuper Hectore nobili.

v. 391.

Μάλα πολλὰ, perquam ſæpe.

Κυδιανείρῃ] ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

v. 393.

Κτείνεσκε] *interficere ſolebat.*

v. 396.

Μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργὴς, eademque advexit navis affabre facta.

v. 400.

Qui militiæ nomen dabant, in publicis tabulis deſcribebantur. Unde conſcriptio dicebatur καταγραφή, κατάλογος, στρατολογία: & conſcribere milites κατάλογον aut καταγραφὴν ποιεῖσθαι. Primævi Græci illud fortibus jactis dirimebant, cum quævis familia ad certum militum numerum conferendum teneretur, ſuam ratam partem implebat, prout ſorte obtingebat; hinc cum Mercurius *h. l.* ſe diceret unum ex ſeptem filiis Polyctoris Myrmidonis, addit, ſe ſortitum eſſe honorem cum Achille ad bellum Trojanum eundi:

Τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι,

Cum his ſortem jaciens, ſorte aſſequutus ſum huc ſequi.

Nam quod omnes cives certæ ætatis ad militandum obſtricti eſſent, videtur eſſe inſtitutum multo recentius; cum antiquitus ejusmodi negotia ad nutum ſummi Ma-

giſtratus dirigerentur. POTT. *Tom. II. p.* 8. add. FEITH. *L. IV. C. VII.* §. *IV.*

v. 402.

Θήσονται — μάχην, Edent — pugnam.

v. 406.

Εἰ μὲν δὴ] *Si quidem revera.*

v. 409.

Μελεϊστὶ, *adv.* membratim, per membra. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Πρὔθηκεν, *pro* προέθηκεν, propoſuit, objecit.

v. 413.

Αὔτως ἐν κλισίῃσι, Neglectim in tentoriis.] ματαίως, ἀπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ. *Schol.*

Ἠὼς, dies.

v. 415.

Ἔδω, edo, comedo. κατέδω, comedo, conſumo.

Ἀρηϊφάτυς] τὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένυς. *Schol.*

v. 418.

Θειοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν, admirareris certe contemplans ipſe, cum acceſſeris.] *Al.* θηοῖο, & θηεῖο. CLARK. Nam & θηεῖτο, *Odyſſ. E.* 75. & alibi. Et hæc forma per η eſt uſitatior atque frequentior, habetque θηοῖο *Euſtathius*, addens, πρὸς τὸ θηητὸν συστοιχεῖ, eſt conjugatum verbi θηητόν. Sed tamen & altera ſcriptura recta videtur. Sic *H.* 444 repertum θειεῦντο, pro quo alias θηεῦντο uſitatius dicitur & legitur, habemusque θειητὸν pro θηητὸν apud *Heſych.* ERN.

v. 419.

Οἷον, Ut, quomodo.

Ἑερσήεις, ήεσσα, ῆεν, roſcidus, rore conſperſus *ſeu* madefactus. *pro* ἑρσήεις. ab ἐέρση, *pro* ἕρση, ης, ἡ, ros.

Ἑερσήεις] Ita edidit *Barneſius. Al.* ἱερσήεις. CLARK. Sed ſic & aliæ edd. vett. Eſt autem ἱερσήεις, *recens*, *pulcher*, ut bene interpretatur *Heſychius*, qui & ipſe ἱερσήεις habet, cum apud *Suidam* ſit cum adſpiratione. Similiter Latini *roſcidum* dicunt pro tenero, molli, i. e. pulcro. Add. v. 757. ERN.

Περὶ δ' αἷμα νένιπται, circumque ſanguis ablutus eſt.

v. 420.

v. 420.

Ποθι, ulla parte, alicubi.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, fœdatus, pollutus, inquinatus, contaminatus. a μιαίνω, inquino, fœdo.

Σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν, vulnera autem omnia clauſa ſunt. συμμύω, claudor, clauſus ſum, comprimor, compreſſus ſum.

v. 421.

Ὅσσ' ἐτύπη, Quotquot inflicta fuerant.

Ἐπ' — ἔλασσαν, impegerunt

v. 422.

Ὥς τοι κήδονται μάκαρες Θεοὶ, Adeo tibi curam gerunt beati Dii —] Il eſt bon de remarquer ces idées de l'immortalité de l'ame, rependuës dans les vers d'Homere. Les Dieux aiment Hector après ſa mort; ce n'eſt pas ce cadavre qu'ils aiment, car Homere a eu ſoin de nous avertir dans *ce même Livre : que c'eſt une terre morte qui n'a nul ſentiment.* Cette terre morte n'eſt pas l'objet de l'affection des Dieux, ils aiment donc ce qui ſurvit à cette terre, & c'eſt là Hector. DAC.

v. 425.

— Ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
Ἀθανάτοις. — — — — —

— *Certe bonum etiam debita dona dare*
Immortalibus. — — — — —

v. 426.

Εἴποτ' ἔην γε, ſiquidem fuit; quamdiu in vivis erat.

v. 428.

Τῶ οἱ ἀπεμνήσαντο, Ideo illius recordati ſunt.

Καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ, etiam in ipſo mortis articulo.

v. 430

Σύν γε Θεοῖσιν, faventibus utique Diis.

v. 434.

Κέλῃ, jubes.

Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, Achille abſente *vel* non ſciente.

v. 436.

Συλεύω, ſpolio, deprædor.

Μετόπισθε, in poſterum.

v. 437.

Ἱκοίμην, ad — proficiſcerer.

v. 439.

Πομπὸν ὀνοσσάμενος, duce contemto.] καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ παραπέμποντος. *Schol.*

Τοι — μαχέσαιτο, tecum — pugnaverit.

v. 444.

Νέον, tum primum.

v. 446.

Ἀπῶσεν ὀχῆας, retruſit vectes.

v. 450.

Δοῦρα] νῦν, ξύλα. *Schol.*

Κείρω, *h. l.* cædo, ſcindo, abſcindo.

v. 451.

Ὄροφος, ου, ὁ, arundinis *ſeu* calami genus in tegendis ædibus olim uſurpari ſolitum: tectum, culmen. ab ἐρέφω, tego.

Λειμωνόθε, θεν, *adv.* e prato. a λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum.

Ἀμάω, ῶ, meto: abſcindo, demeto.

v. 453.

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, acutus & erectus, crux.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus, repagulum: *ita dicitur, quod foribus injiciatur aut obdatur.* ab ἐπιβάλλω, injicio.

v. 454.

Ἐπιῤῥήσσεσκον, obdebant, *obdere ſolebant.* (vid. *v.* 393.) *Jon.* pro ἐπέῤῥασσον. v. ἐπαῤῥάσσω, irruo, illidor, impingor, cum ſtridore & fragore impello & claudo. ex ἐπὶ & ἀράσσω, pulſo, illido.

v. 448 — 454.

In caſtris erant *tentoria*, κλισίαι, quæ incolebant Heroes apud naves. Quale hoc Achillis deſcriptum, ex abietibus conſtructum ac coopertum lanuginoſo culmine e pratis depromto, aula frequentibus furcis circumpoſita. Illi vero ac Ajaci Telamonis in extremis partibus erat locus, quod eſſent

— — ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν,

Singulari fortitudine adverſus hoſtilia diſcrimina prævalentes.

At

At Ulyſſes ſtationem habebat in medio navium, qui locus tutior, & prudentiæ ejus ſervandæ aptior. *Iliad. VIII.* 226. & 222. *ſq.* FEITH. *L. IV. C. XIII. §. IV.*

v. 455.

Ἀναοίγεσκον, reſerabant, *reſerare ſolebant.*

Κληῖδα θυράων, clauſtrum forium.

v. 456.

Τῶν ἄλλων, Ex aliis.

v. 461.

Πατὴρ, *Jupiter.*

Ἅμα, ut comitarer.

v. 462.

Πάλιν εἶσομαι, redibo.

v. 463.

Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι, In conſpectum veniam.

— — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,

Ἀθάνατον Θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.

— — indignum enim eſſet,

Immortalem Deum ſic mortales fovere palam.

Car il n'eſt pas de la majeſté des Dieux de ſe montrer ainſi aux hommes, & de paroître favoriſer ſi ouvertement les mortels.] *Euſtathe* croit que c'eſt dans cette maxime que les Princes d'Orient ont pris cet air de majeſté qui les derobe à leurs peuples. Mais je croirois plûtôt qu'Homere a copié ceci d'après les originaux, d'après quelques Rois de ſon temps, car il y a bien de l'apparence que cette politique eſt très ancienne. DAC.

v. 464.

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor.

v. 466.

Ὑπὲρ *h. l.* per.

v. 467.

Λίσσεο, Supplex ora.

Σὺν — ὀρίνῃς, commoveas.

v. 470.

Κατ' αὖθι, ibidem.

v. 471.

Ἰθὺς κίεν οἴκου, recta ivit per domum.

R 5 v. 472.

v. 472.

Τῇ ῥ'] *Ubi utique* —. *Ubi ſcilicet.*
Ἵζεσκε] *ſedere ſolebat.* Vide ſupra ad *B.* 221. } CLARK.
Ἐν, intus.

v. 475.

Νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς, modo autem deſtiterat a cibo.

v. 476.

Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα·] Hoc ait Poëta, *Achillem* tam exiguo tempore ante a comedendo & bibendo deſiiſſe, ut ei adhuc menſa adeſſet. CLARK.

Convivis diſcedentibus, *removebantur menſæ*, *Athenæus Lib. I.* Μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν αἱ δμωαὶ ἀπὸ μὲν σῖτον πάλιν ἦρον καὶ τράπεζαν, καὶ δέπας· *Poſtquam diſceſſerunt convivæ, famulæ cibum, menſam pateramque removent.* Unde de Achille adhuc manducante *h. l.* dicitur,

— — ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα,
— — *adhuc appoſita erat menſa.*

Plautus Truculento, Act. II. Scen. IV. v. 12. ſq.

— — *Cedò ſoleas mihi:*
Properate: auferte menſam.

Et *Virgilius, Æneid. I. v.* 220.

Poſtquam epulis exemta fames, menſæque remotæ.

Si quid ſupererat cibi, ab ancilla penuaria recondebatur, ut, ſi qui novus hoſpes adveniret, huic in promtu eſſet, quod daret; uti quoque notat *Athenæus.* Quod ita religioſe obſervatum a Romanis ſcribit *Plutarchus, Problemat. LXIII.* ut nunquam menſam tollerent vacuam, ἀντιτιθέμενοι τὸ δεῖν ἀεί τι τοῦ παρόντος ἐς τὸ μέλλον ὑπολιπεῖν, καὶ τῆς αὔριον ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν· *Quo obſcure ſignificabant aliquid ex rebus præſentibus in futurum eſſe reſervandum, & de craſtina die jam hodierna luce proſpiciendum.* FEITH. *L. III. C. V. §. XI.*

v. 478.

Κύω, oſculor.

Antiqui *ſupplices manus & genua deoſculabantur.* Priamus *h. l.* Achillis genua attingens, ejus manibus oſcula dat.

Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας,
Manibus Achillis genua prehendit, & manus oſculatus eſt.

Ulyſſes

Ulyſſes narrat, ſe Ægyptii regis genua prehendiſſe, & oſculatum fuiſſe, *Odyſſ.* Ξ. *v.* 279.

Καὶ κύσα γοῦναθ' ἑλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν.

Et genua prehendens oſculatus ſum: hic autem mei miſertus, me liberavit.

Mos autem deoſculandi ſupplicibus tam ſolennis fuit, ut verbum προσκυνεῖν, *adorare*, a κύειν *oſculari*, deduci velit *Euſtathius* ad *Odyſſ.* E. POTT. *Tom. I. p.* 265. *ſq.* add. LOMEIERI *Dierum Genialium Dec. I. Diſſert. X. de Oſculis.*

v. 480.

Ἄτη πυκινὴ, malum magnum.

Homicidæ ſoliti ſunt patrata cæde *in præpotentis* alicujus *viri domum ſupplices ſe recipere*, ut dicit Poëta *h. l.*

— — — ὅς' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, — — —

— — — *qui in patria*
Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
Viri ad divitis domum. — — —

Sic Epigeus, occiſo conſobrino, dicitur veniſſe ſupplex ad Achillem, *Iliad. XVI. v.* 574. Theoclimenus in fidem ſe dat Telemachi, fugiens ob cædem contribulis, a cujus conſanguineis ſibi metuit vindictam, *Odyſſ. XV. v.* 256. *ſqq.* Ita vero & Ulyſſes anxie dubitat, quid facturus ſit, tot interfectis procis; cum is etiam, qui unum interemit hominem, cui pauci auxiliares, aufugiat.

— — πηοὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν,
— — *affinesque relinquens & patriam terram.*

Odyſſ. XXIII. v. 120. FEITH. *L. II. C. VIII.* §. *I.*

v. 487.

Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, Ejusdem ætatis, qua & ego.

Ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ, gravi in ſenectutis limine.

v. 488.

Περιναιέτης, ου, ὁ, accola, vicinus.

Ἀμφὶς ἐόντες, circumſiſtentes.] περὶ αὐτὸν οἰκοῦντες. *Schol.*

v. 489.

Ἀρὴν] βλάβην, νῦν. *Schol.*

Ἀμῦναι, qui arceat.

v. 490.

V. 490.

'Αλλ' ἤτοι, Et tamen.

V. 494.

Λελεῖφθαι, relictum eſſe.

V. 495.

Apud Barbaros facilius ab uxoribus *pellices* tolerabantur, ſicuti videre eſt in Priamo, cui præter Hecubam aliæ mulieres quam plurimæ; quod ipſe dictat *h. l.* filios nempe ſibi fuiſſe quinquaginta, ex quibus novendecim uno ventre editi ſint, ceteri ex aliis mulieribus. FEITH. *L. II. C. XVII. §. III.*

V. 497.

Τὰς δ' ἄλλας μοι ἔτικτον — γυναῖκες.] Aut pellices dicuntur γυναῖκες, aut intelligendum ἄλλαι. ERN.

V. 503.

'Αιδεῖο, reverere.] Grammatici faciunt imperativum, ex αἰδέο pro αἰδοῦ, inſerto jota. Malim ſic: αἰδέομαι, αἰδοῦ, αἰδέυ, αἰδέεο, contr. αἰδεῖο. IDEM.

'Αυτόν τ' ἐλέησον, meique ipſius miſerere.

V. 505.

Ἔτλην, Suſtinui.

V. 506.

Παιδοφόνος, ου, ὁ, filiorum *ſeu* liberorum interfector.

Ποτὶ ςόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι, ad os manum admovere.

V. 507.

Ἄερσ] *Ut par erat.*

Πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο, de patre deſiderium excitavit luctus.] ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν. *Schol.* Vide ſupra ad Ψ. 108. CLARK. Ἵμερος γόοιο eſt deſiderium triſte, movens triſtitiam & lacrimas, ἵμερος γοερός. ERN.

V. 508.

'Απώσατο, removit a ſe.

V. 510.

'Ελυσθεὶς, provolutus.

V. 511.

Ἄλλοτε, interdum.

V. 512.

'Ορώρει, excitabatur.

v. 513.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο, At poſtquam luctu ſatiatus eſt] Vide ſupra ad Ψ. 10.

v. 514.

Ἀπὸ — ἦλθ', e — abiit.

v. 515.

Χειρὸς ἀνίστη, manu *prehenſum* erexit.

v. 518.

Ἄνσχεο, toleraſti.

v. 523.

Καταχεῖσθαι, reſidere.

v. 524.

Πρῆξις, *pro* πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus. *h. l.* utilitas, profectus. a πράσσω, ago.

v. 525.

Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο Θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι] Ὀυ — ἁπλῶς εἶπε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ Θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὓς δειλαίυς καὶ οἰκτρὺς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἴωθε δειλὺς καὶ οἰζυρὺς προσαγορεύειν· *Non - ſimpliciter omnibus hominibus miſeram vitam a Diis fatali neceſſitate deſtinatam dicit, ſed ſtultis ac imprudentibus: quos, pravitatis ſuæ cauſa miſerabiles quum ſint, miſeros ſolet appellare & ærumnoſos.* Plutarch. de audiendis Poëtis, Cap. IV. CLARK. Falli in hac interpretatione *Plutarchum*, & de omnibus hominibus loqui Achillem, bene monet & docet Cl. *Krebſius* ad *Plutarchi* libellum, p. 135. ERN.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco, *i. e.* fatalia ſtamina nectens tribuo *aut* deſtino. *propr.* de Parcis. *aliquando* de ceteris Diis, tam in bonam, quam in malam partem. ex ἐπί & κλώθω, neo, deſtino. hinc Κλωθώ, οος, *contr.* ῦς, ἡ, Clotho, *una Parcarum.*

v. 527.

Πίθος, ου, ὁ, dolium.

Κατακείαται, jacent.

v. 528.

Ἐάων, bonorum. ab ἐύς, bonus.

v. 529.

v. 529.

Καμμίξας, miſcens. *Æol.* pro *καταμίξας.*

v. 530.

Κύρομαι, incido in —, nanciſcor, conſequor.

v. 524 — 530.

Ου γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο Θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, ἑάων·
Ὧι μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
κ. τ. λ.

Nullus enim profectus eſt triſtis luctus.
Sic enim fato tribuunt Dii miſeris mortalibus,
Ut vivant triſtes; ipſi vero ſine curis ſunt.
Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
Donorum, quæ dat, alterum *malorum; alterum vero bonorum:*
Cui quidem miſcens dederit Jupiter fulmine gaudens,
Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum.
&c.

Confingit *h. l.* Homerus duo dolia, quæ ſub Jovis pedibus jaceant, quorum ex altero bona, ex altero mala proficiſcantur. Docet hoc commento, nihil ſive felix, ſive calamitoſum accidere mortalibus poſſe, quod non proveniat ab ipſo Deo, qui ſapientiſſimo conſilio ſuo diſpenſat hominibus, quæcunque vult. Sed illud etiam ſignificari voluit, nullum tribui a Deo hominibus in hiſce terris degentibus ſincerum bonum, ſed omnia paſſim malis permiſceri. Tres eſſe, ſapientiſſime ajebat *Ficinus*, in mundo contignationes, cœlum, terras, *inferos.* In cœlo purum eſt bonum, in inferis purum malum, in terris mixta omnia. Puto autem, illam doliorum imaginem non prorſus e Poëtæ mente prodiiſſe, ſed ex Hebræorum ſermone atque ingenio, maxime vero ex Davide forſitan accepiſſe. Ait enim David, (*Pſ.* 74.) *Quoniam Deus judex eſt, hunc humiliat & hunc exaltat; quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto;*

Et

Et inclinavit ex hoc in hoc, veruntamen ſex ejus non eſt exinanita, bibent omnes peccatores terræ. Quemadmodum enim *David* calicem hunc Deo attribuit, ſic *Homerus* Jovi duo illa dolia. *Plato* igitur, qui hoc commentum in *ſecundo Reipubl. libro* damnavit, ejus pulcritudinem nequaquam perſpicere viſus eſt. RICC. *Diſſ. Hom. Vol. II. p.* 117. *ſq.*

v. 531.

Ὧι δέ κε τῶν λυγρῶν δῴη, Cui vero ex malis dederit.

Λωβητὸν ἔθηκε, injuriis *omnibus* obnoxium facit.

Λωβητὸς, ὴ, ὸν, injuria *ſeu* contumelia adfectus, læſus. 2.) injuriæ *ſeu* contumeliæ expoſitus, *ſive* obnoxius. 3.) dolore adfectus. a λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia.

v. 532.

Βούβρωστις, dira calamitas.] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. Ἔνιοι δὲ βούβρωσιν τὸν οἶκτον ἐξεδέξαντο. *Schol.* Ita *Callimachus:* Νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται. Nunc vero improba fames in oculis ſedet. *Hymn. in Cererem, v.* 102. CLARK.

Βούβρωσις, εως, ἡ, magna fames. a βοῦ, *particula augente, a bovis magnitudine:* & βρῶσις, cibus, ipſa comedendi actio. *hoc autem* a βρώσκω. *Vel*, fames, qualem patiuntur βοῦς βρώσκοντες. *h. l.* autem ponitur ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης, pro mœrore ſummo, acerbiſſimo dolore *ſeu* triſtitia.

Ἐλαύνω, *hic* exerceo, exagito.

v. 533.

Φοιτᾷ, vagatur.

v. 535.

Ἐκ γενετῆς, A natalibus. γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. a γίνομαι, naſcor, gignor.

v. 537.

Ποίησαν, fecerunt.

v. 539.

Γονὴ, ῆς, ἡ, fœtus, ſoboles.

Παίδων — γονὴ γένετο κρειόντων, Filiorum — ſoboles nata eſt regno ſucceſſurorum, *vel* ſucceſſura.

v. 540.

v. 540.

Παναώριος, ϰ, ὁ, ἡ, omnino intempeſtivus. 2.) *h. l.* præcoci fato & immatura morte periturus. ex πᾶς & ἀώριος, *idem quod* ἄωρος, & ἄνωρος, qui non ſuo tempore fit, intempeſtivus, præcox. *quod* ex α pr. & ὥρα, hora.

v. 541.

Κομίζω, foveo.] ἐπιμελείας ἀξιῶ. *Schol.*

v. 542.

Κήδων, contriſtans, affligens, angens.

v. 543.

Τοπρὶν, olim.

Ὄλβιος, ϰ, ὁ, ἡ, beatus, felix, fortunatus: dives, locuples. ab ὄλβος, ϰ, Π. 596.

v. 544.

Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος] Intellige: ὅσσον ἐν—ἐέργει — τῶν. *Quantum autem eſt opum, earum te copiis, & vero etiam liberis te floruiſſe dicunt.* ERN.

Μάκαρος ἕδος] ἀντὶ τῦ, οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρος ὁ Κρινάκυ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

v. 546.

Τῶν, Inter hos.

v. 547.

Πῆμα τόδ' ἤγαγον, cladem hanc intulerunt.

v. 549.

Ἄνσχεο, Perfer *tamen.*

Ἀλίαστον ὀδύρεο, perpetuo mœre.

v. 550.

Οὐ γάρ τι πρήξεις, Nihil enim proficies.

Ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος, triſtatus de filio tuo.

v. 551.

Ἀνστήσεις, reſurgere facies.

Generalis verbi ἀνίστημι notio in utriſque, & ſacris & profanis, Claſſicis, eſt *ſurgere*; verum deſignat etiam interdum *excitare.* Καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν. *Joh. VI.* 54. ita Homerus *h. l.* Οὐδέ μιν ἀνστήσεις. BLACKW. *Auct. S. Claſſ. p.* 103.

Πάθησθα, patieris, paſſus fueris.

v. 553.

v. 553.

Ὄφρα, quamdiu.

v. 554.

Ἀκηδὴς, inſepultus, inhumatus.

v. 555.

Λῦσον, Redemtum redde.

v. 556.

Τῶνδ' ἀπόναιο, his fruaris *utinam! ἀπόναμαι; vel ἀπόνημι*, utilitatem ex aliqua re capio, fruor.

v. 560.

Νοέω, habeo in animo.

v. 567.

Μεῖοχλίσσειε, referaſſet. v. μεῖοχλίζω, refero, vecte transmoveo. 2.) transmoveo, transfero. ex μεῖα & ὀχλίζω, moveo, vecte impello & protrudo.

v. 569.

Ἐάσω, ſinam.] λείπει τὸ, ζῶντα. *Schol.*

v. 570.

Ἀλίτωμαι, violem.

v. 572.

Οἴκοιο — ἆλτο θύραζε, e domo — proſiliit foras.

v. 575.

Ἑτάρων, ex ſociis.

v. 576.

Ὑπὸ ζυγόφιν λύον, a jugo ſolverunt.

v. 577.

Ἐς — ἄγαγον, Intro — duxerunt.

Καλήτορα, vocalem.] ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ βοᾶν, καὶ συγκαλεῖν ὄχλον. *Schol.*

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. a καλέω.

v. 579.

Ἥρεον, Detraxerunt.

v. 580.

Φάρε', pallia.

Ἐΰννητος, bene textus. Vid. ad Σ. 596.]

v. 581.

Πυκάζω, contego.

Δώη οἰκόνδε φέρεσθαι, redderet domum aſportandum.

v. 583.

Ἀειράσαντες, tollentes. v. ἀείρω.

v. 584.

Ἐρύσαιτο, contineret.

v. 589.

Λεχέων ἐπέθηκεν, lectis impoſuit.

v. 590.

Σὺν — ἤειραν, Simul — elevarunt.

v. 592.

Μή μοι — σκυδμαινέμεν, Ne mihi — iraſcaris.

Σκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. a σκύζω, ad iram concito.

Αἴκε πύθηαι, ſi forte audiveris.

v. 593.

Ἐιν ἄιδός περ ἐών, In orco licet.

v. 595.

Τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ex his impertiam.

v. 597.

Ἔνθεν, unde.

v. 598.

Τοίχου τοῦ ἑτέρου, Pariete ex adverſo.

v. 599.

Λέλυται, redemtus eſt.

v. 600.

Ἅμα ἠοῖ φαινομένηφιν, cum aurora apparente, ſimul ac aurora apparet.

v. 605.

Cenſebant Veteres *Apollini ac Dianæ poteſtatem* quandam ſingularem eſſe *in vitam hominum*, ut qui ſubita morte opprimerentur, eorum telis confecti putarentur. Ac *Apollinem* quidem viros interimere cenſebant, uti dicitur *h. l.*

Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,

Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu.

Et confirmatur exemplo Phrontis gubernatoris Agamemnonis, *Odyſſ. III. v.* 279. *ſqq.* & Rhexenoris, qui ſimiliter confoſſus ab *Apolline* in regia, *Odyſſ. VII. v.* 64. FEITH. *L. I. C. II. §. VI.*

v. 607.

v. 607.

Οὕνεκ' ἄρα] *Quod ſcilicet.*

Ἰσάσκετο, ſe æquiparabat. v. ἰσάζω, adæquo.

Λητοῖ — καλλιπαρῄῳ, Latonæ — genas pulchræ. De ea vide inter alios etiam *Cel.* J. Georg HAGEN, in ſua Einleitung in die Göttergeſchichte der alten Griechen und Römer, ꝛc. (1762.) *p.* 238. *ſqq.*

v. 608.

Φῆ δοιὼ τεκέειν, Dixit *illam* duos peperiſſe.

v. 609.

Καὶ δοιώ περ ἐόντ', duo *tantum* licet eſſent.

v. 611.

Κατθάψαι, Qui ſepeliret. *pro* καταθάψαι.

Λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων, *Car le fils de Saturne avoit changé en pierres tous ces peuples,*] Comme les enfans de Niobe étoient morts de la peſte, on a feint qu'Apollon & Diane les avoient tuez, & Homere fait ici un beau portrait de l'état de ceux, qui, pendant une cruelle peſte, voyent mourir leurs citoyens; ce ſont des pierres & non pas des hommes. DAC.

v. 612.

Τῇ δεκάτῃ, decima *die.*

v. 613.

Ἡ δ' ἄρα] Non hic ſupervacuum eſt illud ἄρα· ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit, *v.* 602. Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη. CLARK.

v. 615.

Ἐν Σιπύλῳ,] ἐν ὄρει τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. *Schol.*

Ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς Νυμφάων, ubi ajunt Dearum eſſe cubilia Nympharum: *où l'on dit que ſont les retraites ſecrettes des Nymphes,*] C'eſt pour dire que les ſources du fleuve Acheloüs ſont dans les montagnes. DAC.

v. 616.

Ἐῤῥώσαντο, choreas ducunt: tripudiarunt. a ῥώομαι, quatior, agitor.

v. 617.

Θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει, immiſſos a Diis dolores concoquit.

v. 619.

Κλαίοισθα, defleas.

v. 621.

Ἀναΐξας, propere ſurgens.

Οἶν ἄργυφον, ovem candidam.

Ἄργυφος, ου, ὁ, ἡ, albus propter texturam, ex alba textura conſtans. 2.) albus. ex ἀργὸς, albus; & ὑφὴ, textura. *Vel potius* ex ἀργῶ, ſplendeo.

v. 622.

Σφάξ, Mactavit.

Ἄμφεπον, curarunt.

Εὖ κατὰ κόσμον, ſcite & decore.

v. 625.

Ἄρα] *Ut ſolitus erat.*

Ἐπένειμε τραπέζῃ, diſtribuit in menſa.

v. 630.

Θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει, Diis enim viſu ſimilis erat.

v. 633.

Τάρπησαν, ſatiati ſunt. aor. 2. ind. Paſſ. *pro* ἐτάρπησαν, v. τέρπω, delecto, oblecto.

v. 635.

Λέξον — με, Mitte cubitum — me, fac recumbere.

v. 636.

Ταρπώμεθα] *Nos ipſi oblectemus.* Vide ſupra ad v. 10. & 685. CLARK.

Κοιμηθέντες, cubantes.

v. 637.

Μύσαν ὄσσε, clauſi ſunt oculi. μύω, claudo.

v. 640.

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι,] ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς. ὅ ἐστι, ὑπαιθρίοις. *Schol.*

Ἐν χόρτοισι] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant; indeque *aves cohortales*, &c. apud *Columellam.* CLARK. Supra dixit ἕρκος. Nam hoc proprie eſt χόρτος, *cohors*, *cors.* ERN.

v. 637 — 640.

Qui mœſtitia obruti & quaſi oppreſſi erant, humi jacere & in pulvere ſe volutare aſſueverant, & quo magis lutoſus

lutoſus erat locus, eo magis ibi ſe turpabant, luctumque & triſtitiam teſtari credebant. Eum in morem filii ſui Meleagri deflet Oeneus apud *Ovidium*, *Metamorph. Lib. VIII. Fab. IV. v.* 529.

Pulvere canitiem genitor vultusque ſeniles
Fœdat humi fuſus, ſpatioſumque increpat ævum.

Pari modo *h. l.* Hectoris cruentam mortem luxit Priamus:

Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν
Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ᾽ αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον·
Nondum enim clauſi ſunt oculi ſub palpebris meis,
Ex quo tuarum vi manuum meus filius amiſit animam:
Sed aſſidue ingemiſco & dolores innumerabiles concoquo,
Aulæ in ſeptis volutatus per cineres.

POTT. *Tom. II. p.* 165.

v. 641.

Σίτου πασάμην, cibum guſtavi.

v. 642.

Λαυκανίης καθέηκα, Per guttur demiſi.
Πεπάσμην, guſtaveram.

v. 644.

Δέμνιον, ου, τὸ, lectus, ſtratum. ἀπὸ τοῦ δέμειν, *quia corporis quieſcentis domicilium eſt.*

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, ſtragula, *inprimis* tincta, *ut* purpura, *aut* picta. *Uſitatum* ῥήγεα, *plur.* a ῥηγνύω, υμι, frango, rumpo.

v. 644 — 646.

Δέμνια fuerunt *culcita*, ut arbitror, *plumis*, *tomentove*, *aut alia re farta*, unde ſæpius pro toto ſtrato apud *Poëtam* collocantur.

His imponebantur ῥήγεα καὶ χλαῖναι, *lodices & lænæ*, ut luculenter apparet ex *h. l.* ubi Achilles lectum jubet Priamo componi,

Δέμνι᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.

Lectos ſub porticu ponere, & ſtragula pulchra
Purpurea injicere, ſternereque deſuper tapetas,
Chlænasque imponere villoſas ſuperne obducendas.

Euſtathius ait, ὑποκεῖσθαι μὲν δέμνια δίκην κλίνης, καὶ ῥήγεα χάριν ἀναπαύσεως· ὑπερκεῖσθαι δὲ, τάπητας μὲν εἰς σκέπην, χλαίνας δὲ εἰς ἔνδυσιν· *Culcita ſubſtrata eſſe ad recumbendum, lodices vero ad relaxationem: quibus ſuper impoſiti tapetes in tegumentum, chlænas vero ad induendum.* Porro ῥήγεα proprie vult eſſe βαπτὰ ἱμάτια, ἢ ὑφάσματα, ἢ καὶ ἄλλως τὰ περιστρώματα, καὶ πάντα τὰ βαπτὰ, *tincta veſtimenta, vel pannos, alias etiam inſtrata, & omnia tincta.* At χλαῖνα *veſtis craſſior* Polluci, Lib. VII. C. XIII. §. 46. coll. Lib. X. Cap. XXVII. §. 123. ἐνεύναιον περιβόλαιον, ſeu ἱμάτιον ἐνεύναιον καὶ παρευναῖον μέγα καὶ δασὺ, *veſtimentum cubatorium & inſtratum: magnum ſcilicet & hirſutum;* forte lodices craſſiores ex lana vel tomento: unde & οὔλας, hirſutas, Poëta vocat, ſicut etiam Theocritus, Idyl. XXIV. v. 25. ſq. ubi dracone Herculem in cunis dormientem, invadente, Iphiclum dicit a pedibus dejeciſſe

— — οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
Φευγέμεν ὁρμαίνων, — — — —
— — *mollem pedibus calcitrando disjecit lænam,*
Fugere cupiens. — — — — —

& poſt, *v.* 61. Amphitruo

— — ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
Παῖδα. — — — —
— — *ſub agninam repoſuit lænam*
Puerum. — — — —

FEITH. *L. III. C. VIII.* §. *III. & IV.*

v. 647.

Δάος, εος, τὸ, lumen, lampas, fax, ignis. a δαίω, uro.

v. 648.

Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque proinde, ut præceperat Achilles.*— *v.* 643. CLARK

Ἐγκονέουσαι, feſtinantes. v. ἐγκονέω, propero, feſtino, urgeo opus. ex ἐν & κονέω, *idem.*

v. 649.

v. 649.

Τὸν δ' ἐπικερτομέων —, Hunc autem falſo metu ludens] Il y auroit eu de l'imprudence à Achille de mettre coucher dans ſa tente deux ennemis. Il trouve donc un prétexte honnête pour excuſer ſa précaution, & pour déguiſer cette eſpece d'incivilité. Homere tire encore de là un moyen plauſible de faire partir Priam ſans qu'on le voye. Le mot ἐπικερτομέων qui ſignifie ordinairement *maltraitter en paroles*, *dire des injures*, eſt employé ici dans un ſens bien remarquable & bien ſingulier; car il ſignifie *intimider*, *donner une fauſſe frayeur pour cacher ſon veritable deſſein.* DAC.

v. 650.

Λέξο, cuba. ex Imperativo λέλεξο, eodem modo ac δέξο ex δέδεξο, *Iliad.* Τ. 10. CLARK.

v. 654.

Ἐξείποι, diceret.

v. 655.

Λύσις, ιος, ἡ, redemtio.

Γένηται, fieret.

v. 657.

Ποσσῆμαρ, *adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. ex πόσσος & ἦμαρ.

v. 658.

Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω, Ut tamdiu ipſeque quieſcam, & copias contineam: *afin que je ſois tout ce temps là ſans combattre, & que j'empêche l'armée de vous attaquer.* DAC.

v. 660.

Εἰ μὲν δή] Vide ſupra ad *v.* 406.

Τελέσαι τάφον, celebrare funus.

v. 661.

Κεχαρισμένα θείης, grata feceris.

v. 662.

Κατὰ ἄστυ, intra urbem.

Ἐέλμεθα, concludimur.

Ὕλη] Infinitivus pendet a τηλόθι, *procul eſt materia ad devehendum.* ERN.

v. 663.

Δεδίασιν, metuunt.

v. 664.

Γοάοιμεν, lugeremus.

v. 670.

Σχήσω — πόλεμον, Inhibebo — pugnam.

v. 673.

Ἄρ'] *Ut juſſerat Achilles*, v. 650.

v. 676.

Ἄρ] *Ut ſolita erat* —.

v. 681.

Νηῶν ἐκπέμψειε, E navium cœtu educeret.

v. 683.

Οἷον ἔθ' εὕδεις —, cum ita adhuc dormis —.

v. 684.

Ἐν, inter. Εἴασεν, intactum ſivit.

v. 685.

Ἐλύσαο, redemiſti.

v. 686.

Σεῖο δέ κεν ζωῦ — δοῖεν, Pro te autem vivo — ded

v. 688.

Γνοίη σ', Reſcierit de te.

v. 689.

Ἀνέστη, excitavit.

v. 696.

Ἔλων, agebant.

v. 699.

Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη] Plus eſt, quam *Sed Caſſ.* V *At vero*, ſimulque ἄρα reſpicit ad cauſam, quod i tes mota numine, & præſentiens rem, conſcendit gamum. ERN.

v. 700.

Εἰσενόησεν, conſpexit. v. εἰσνοέω, animadverto.

v. 701.

Ἀστυβοώτην, vocalem.] ἀπὸ τῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾷν. S

Ἀστυβοώτης, ὖ, ὁ, in urbe *aut* per urbem cla *Præconis* Epithet.

V

v. 702.

Ἄρ'] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα, ſententiam enim connectit cum eo, quod præceſſit, *v.* 697. ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. CLARK. Notandum etiam, τὸν hic poni pro nomine Hectoris, quod ante dixerat, in curru fuiſſe Priamum, Idæum & Hectoris corpus, illis nominatim poſitis, poterat ſubjicere τὸν δὲ. ERN.

v. 703.

Γέγωνε, clamavit.

v. 704.

Ὄψεσθε, Viſite: aſpicite.

v. 706.

Χαίρετ', Gaviſi eſtis.

v. 708.

Ἀάσχετον — πένθος, intolerandus — luctus. Vide ad *E.* 892.

v. 711.

Τιλλέσθην, Vellebant crines. *Euſtath.* δηλοῖ δὲ ἐλλειπτικῶς τὸ τίλλεσθαι. ἐνταῦθα μὲν, τριχῶν πένθιμον ἔκσπασιν.

v. 714.

Ὀδύροντο, delamentati fuiſſent.

v. 715.

Λαοῖσι μετηύδα, populum allocutus fuiſſet.

v. 716.

Εἴξατέ μοι, Cedite mihi *via.*

Οὐρεῦσι διελθέμεν, ut mulabus tranſeam.

v. 717.

Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, Satiabitis vos fletu.

v. 718.

Διέστησαν, diducti ſunt.

v. 719.

Εἰσάγαγον, vexerant in —.

v. 720.

Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, Tornatis in lectis.] Τρητὸν λέχος dicitur a ſpondis ſ. fulcris perforatis, ut funiculis jungi poſſint ad ſtragulas veſtes ſuſtinendas, ut intelligit etiam Cl. *Riccius* Diſp. Homeric. T. II. p. 149. ERN.

Παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδὺς, Θρήνων ἐξάρχυς, juxtaque collocarunt cantores, Qui nænias auſpicarentur,] C'étoit une coutume generalement reçûë, & qui avoit paſſé des Hebreux aux Grecs, aux Romains & aux Aſiatiques. On voit des pleureurs & des pleureuſes de profeſſion, qui chantoient des airs lugubres autour du mort, comme il eſt dit dans l'Eccleſiaſtique XII. 5. *Quoniam ibit homo in domum æternitatis ſuæ, & circuibunt in platea plangentes.* C'eſt pourquoi Jeremie dit aux Juifs IX. 17. *Contemplamini & vocate lamentatrices, & veniant.* Il paroît par *S. Matthieu XI.* 17. qu'on employoit auſſi à cette fonction des enfans Je ne ſai pas au reſte d'où *Didyme* avoit appris les noms des pleureurs qu'on employa à ce convoi: *Ces pleureurs*, dit-il, *étoient Clitus & Epimede.* Apparamment c'étoient les Chefs, car il y en avoit pluſieurs. DAC. Conf. etiam FEITH. *L. I. C. XIII. §. IV.*

Ἀοιδὸς, ῦ, ὁ, cantor.

V. 721.

Θρῆνος, υ, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.

Ἔξαρχος, υ, ὁ, ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus eſt.

Στονόεσσαν ἀοιδὴν — ἐθρήνεον, gemitibus miſtum cantum Lugubrem canebant: flebile carmen — lamentabantur.

V. 725.

Ἀπ' αἰῶνος] ἀπὸ τῦ βίυ· ἀπὸ τῦ χρόνυ τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς. *Schol.*

V. 729.

Πέρσεται, Evertetur.

Ἐπίσκοπος, cuſtos: φύλαξ.

V. 730.

Ῥύσκευ, Servabas. v. ῥύσκω, *ſeu* ῥύσκομαι, tueor, cuſtodio, e periculo conſervo. a ῥύω, ῥύομαι, *idem.*

Ἔχες, tuebaris.] εἶχες, ἐφύλαττες. *Schol.*

V. 731.

Ὀχήσονται, avehentur: ἐπιβήσονται.

V. 734.

Ἀεθλεύων, Laborans.] κακοπαθῶν, πονῶν. } *Schol.*
Πρὸ ἄνακτος, pro domino.] ὑπὲρ δεσπότυ. }

V. 735.

v. 735.

Λυγρὸν ὄλεθρον, triſtem ad interitum.

v. 736.

Δήπου, forte.

v. 738.

Ἕλον ἄσπετον οὖδας, prehenderunt immenſum ſolum.

v. 744.

Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, *Je n'ai point reçû de ta bouche tes derniers ordres*] Πυκινὸν ἔπος, *dictum prudens*, eſt dit avec raiſon des derniers ordres qu'un mourant, ou un homme qui va s'expoſer à un danger, d'où il n'eſt pas aſſuré de revenir, donne aux perſonnes, qui lui ſont les plus cheres, un mari à une femme, un pere à un fils: car dans ces états, on parle avec plus de ſageſſe & de prudence. *Plutarque* en a fait une remarque dans ſon Traitté de la poëſie d'Homere. *Homere*, dit-il, *n'a pas ignoré la coutume qui s'obſerve par tout, que ceux qui vont à la guerre, ou qui ſe trouvent dans un preſſant danger, donnent à leur famille leurs derniers ordres. C'eſt-pourquoi Andromaque pleurant Hector, dit*, &c. *Et dans l'Odyſſée, Penelope ſe reſſouvient des ordres qu'Ulyſſe lui avoit donnez en partant, & les repaſſe tous.* Ce paſſage eſt remarquable; on peut le voir dans *le XVIII. Liv. de l'Odyſſée.* DAC.

v. 743 — 745.

Amici & cognati, videntes ſuos jamjam morituros, ad lectum, ubi decumbebant, taciti accedebant, ut ſupremum vale ipſis dicerent, eorumque verba inter moriendum prolata arriperent, quæ nunquam irreverenter repetebant; unde Andromache, cum occaſio iſtud officium Hectori præſtandi oblata non fuiſſet, hunc in modum lamentatur:

Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
Μεμνήμην, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Non enim mihi moriens e lectis manus porrexiſti,
Neque aliquod mihi dixiſti prudens dictum, cujus certe perpetuo

Recor-

Recordarer, noctesque diesque lacrymas fundens.
POTT. *Tom. II. p.* 144.

v. 749.

Ἡ μέν μοι ζωός περ ἐών, Certe mihi etiam dum viveres,] Hecube, pour relever le merite d'Hector, & pour faire voir la grandeur de la perte qu'elle vient de faire, ſe jette ſur la conſideration des faveurs dont les Dieux avoient comblé ſon fils pendant ſa vie & ſur celles dont ils le comblent encore après ſa mort, en faiſant en ſa faveur un ſi grand miracle. Il y a bien de la force & de la délicateſſe dans ces regrets. DAC.

v. 752.

Πέρνασκ',] *Vendere ſolebat.*

Ἕλεσκε, caperet: cepit.

Πέρνην ἁλὸς —, *abducendum* trans mare —. *ſcil.* ἀπαχθησόμενον.

v. 753.

Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν, Lemnum importuoſam, *la barbare Lemnos*,] Il appelle Lemnos *barbare*, *inhoſpitalem*, parce que ſes côtes ſont difficiles & dangereuſes, & parce que les peuples, qui l'habitoient, étoient preſque tous corſaires. C'eſt-pourquoi *Sophocle* diſoit que *les ſages ne navigoient point vers Lemnos.* Il y a pourtant des Anciens qui ont dit que le mot ἀμιχθαλόεσσα dans la langue des Cypriens ſignifioit *heureuſe*, *riche*, & c'eſt une ſuite de la premiere ſignification. DAC.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inacceſſus, importuoſus. ex ἄμικτος, ου, ὁ, ἡ, non mixtus, purus, ſincerus. 2.) abhorrens ab alio. 3.) inhoſpitalis, difficilis aditu: & ἅλς, ἁλὸς, mare.

v. 755.

Πολλά, Sæpe.

Ῥυστάζω, traho, trahendo rapto. a ῥύω, traho.

v. 757.

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, recens *ſeu* nuper interfectus: recens, novus *in genere.* ex πρὸς & φάω, occido.

v. 757 — 759.

Quando quis repentina morte peribat, *Apollini* adſcribebant; idcirco, cum Hector per duodecim dies inſepultus

pultus jacuiſſet, ac ſingulari Deorum beneficio integer & a corruptione immunis ſervatus fuiſſet, Hecuba ipſum aſſimilat cuidam pereunti, non ex morbo languido ac lento, ſed repentina morte, priore exiſtente macilento atque abſumto, poſteriore obeſo ac corpulento. POTT. *Tom. II. p.* 142.

v. 762.

Δαέρων, levirûm.

v. 764.

Ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι, Utinam antea periiſſem!

v. 765.

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, viceſimus.

v. 767.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ἡ, vilis, abjectus. *h. l.* durus, ignominioſus. ex ἄτω, noceo; & φῆλος, impoſtor. Vide ad *I. v.* 643.

v. 768.

Ἐνίπτοι, increparet.

v. 771.

Παραιφάμενος, admonens.

v. 772.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, humanitas, lenitas. ab ἀγανόφρων. Υ. *v.* 467.

v. 775.

Πεφρίκασιν, abominantur.

v. 776.

Δῆμος ἀπείρων, plebs immenſa: μέγας, πολύς.

v. 778.

Ἄξετε, Convehite.

v. 779.

Πυκινὸν λόχον, denſas inſidias.

v. 780.

Ἐπέτελλε, pollicitus eſt.

v. 781.

Πημανέειν, ſe infeſtaturum.

Μόλῃ. veniſſet.

v. 784.

Ἀγινέω, ῶ, ago, duco, adduco. ab ἄγω, *idem.*

v. 785.

v. 785.

Φαεσίμβροτος, ε, ὁ, ἡ, lucem mortalibus afferens, lucens hominibus. ex Φάω, luceo: & βροτὸς, mortalis.

v. 787.

Antiquos Græcos mortuorum ſuorum cadavera in congeſta lignorum ſtrue comburere ſolitos fuiſſe, plurima ex antiquitate exempla oſtendunt. Sic Homerus *h. l.* de funere Hectoris:

> Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ·
>
> *Rogoque ſummo cadaver impoſuerunt, atque ignem injecerunt.*

Hic autem mos vel ea de cauſa apud Veteres adeo fuit uſitatus, quod animam igne quaſi luſtratam, tanquam vehiculo ad cœleſtes ſedes pervenire credebant. Confer *Euſtath.* ad *Iliad. A.* SCHIER. *ad Moſchi Idyll. p.* 170.

v. 791 — 793.

Pyra conſumta flammisque deſinentibus, ignem ſuperſtitem *vino effuſo exſtinguebant, oſſaque & cineres colligebant.* Sic Trojani Hectoris exequias perficiunt *h. l.*

> Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
>
> Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
>
> Ὀςέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι ἕταιροί τε.
>
> *Primum quidem pyram exſtinxerunt nigro vino*
>
> *Totam, quantum occuparat ignis vis: at deinde*
>
> *Oſſa alba legerunt fratres ſodalesque.*

Ex quibus verbis liquet, iſtud officium a proximis cognatis perſolutum fuiſſe; ad quem morem pariter alludit *Tibullus Lib. I. Eleg. III.*

> — *non hic mihi mater*
>
> *Quæ legat in mœſtos oſſa peruſta ſinus.*

POTT. *Tom. II. p.* 174.

v. 794.

Κατείβετο — παρειῶν, defundebatur — per genas.

v. 795.

Λάρναξ, ακος, ἡ, arca, urna, loculus.

v. 795. 796.

Oſſa cineresque collecti in urnis, quæ dicebantur κάλπαι, Φίαλαι, κρωσσοὶ, λάρνακες, ὀςοθῆκαι, ὀςοδοχεῖα, σοροὶ, &c. *reponebantur.* Ex diverſa autem materia, vel ligno, lapide,

pide, argilla, argento aurove conflabantur, pro dignitate defunctorum. Virorum virtute inſignium urnæ ut plurimum floribus & ſertis decorabantur: alias, ne luci exponerentur, velo vulgo operiri ſolebant, donec humo commiſſæ erant; quod in funeribus ab Homero deſcriptis inprimis obſervare licet. Sic Hectoris oſſa *h. l.* obvelata fuiſſe dicuntur.

Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Et hæc aureum in loculum poſuerunt ſuſcepta,
Purpureis peplis obtecta mollibus.

Idem officium Patrocli urnæ perſolutum dicitur *Iliad.* Ψ. 254.

Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Et in tentoriis poſitum peplo ſubtili texerunt.

POTT. *Tom. II. p.* 176. add. FEITH. *L. I. C. XIV.* §. *VIII.*

v. 797.

Lecta ac depoſita *oſſa inferebantur in foſſam*, quam Homerus κάπετον vocat, loquens de Hectore:

Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν·
Statim vero in cavam foſſam intulerunt.

Scholiaſtes: τάφρον, ὄρυγμα, *ſepulcrum, foſſa.* Tum complures *lapides ſuperſtrati.*

— — — — αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι·
— — — — *& ſuperne*
Denſis lapidibus ſtraverunt magnis.

FEITH. *L. I. C. XV.* §. *I.*

v. 798.

Καταστορέω, ῶ, proſterno. 2.) conſterno, ſterno, complano.

v. 799.

Σῆμ' ἔχεαν, tumulum aggeſſerunt.

v. 800.

Ἐφορμηθεῖεν, ingruerent.

v. 801.

Nil niſi terra ad ſepulcra vulgo adhibebatur; hinc dici ſolebat χῶμα. Sic *Euripides Hecuba, v.* 221.

— περὶ

— πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλῆος τάφοιο,
— *ad excelſum aggerem Achillei ſepulcri.*

Illum aggerere ab Homero, verbà faciente de Hectoris tumulo, vocatur χέειν σῆμα.

χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· —
Aggeſto autem tumulo, redierunt. —

Eandem vocem uſurpavit in deſcribendo Patrocli funere, *Iliad.* Ψ. *v.* 257. POTT. *Tom. II. p.* 180.

v. 801 — 803.

Exequiis perfectis, in defuncti proximorum cognatorum ædes conveniebat turba funebris, in quibus convivio eum in finem parato luctum pellere ſtudebant, juxta *Demoſthenem Orat. de Corona* & *Lucianum Dialogo de* Luctu: dicebatur autem περίδειπνον, νεκρόδειπνον, τάφος, &c. *Cicero* latine *circumpotationem* appellat, quam in funere ſervorum prohibitam fuiſſe a legibus Atticis narrat *Lib.* II. *de Legibus.* Sic Hectoris exequiis celebratis, in Priami regia ſplendido convivio excipiuntur Trojani.

In Græcorum caſtris idem mos celebratur, niſi quod coram Patrocli funere ad epulum convivas admittit Achilles, *Iliad.* Ψ. *v.* 28. *ſqq.* POTT. *Tom. II. p.* 189. add. STUCKII *Antiq. Conviv. Lib. I. Cap. XXV. de Conviviis Funebribus, &c.*

v. 804.

Ἀμφίεπον τάφον, curaverunt funus.

INDEX

INDEX
Rerum Præcipuarum.

A.

[...]illis ad bellum proficiſcentis *ætas.* Ι 440
— *equus* more hominum loquens. Τ 404
in Acie novaculæ conſtituta eſt. *Parœmia.* Κ 173
ſiniſtram & ad *dextram* in re *augurali* apud Græcos, quid ſit? Μ 201. & 239
[...]ιλον, quid? Ε 448
[...]λόπος, Epith. *Iridis.* Θ 409
[...]rea Veterum *arma*, enſes, haſtæ, &c. Λ 236. Ψ 835
— quæ ab *Hom.* dicuntur, *Virg.* ſæpe appellavit *ferrea.* Λ 240. 241
[...]r olim ad ſplendorem ac magnificentiam *ferro* viſum eſt opportunius, gratumque eſſe Diis, omenque illi bonum, & virtutem expiandi ineſſe putaverunt priſci. Σ 369 — 371
[...]tate majores hoſtiæ certis quibusdam Diis offerebantur. Β 403
— *provectiores homines Dii honorant.* Ψ. 788
[...]λκὴν, *Palladis* Epith. Δ 128
[...]ilitas corporis in præcipuis requiſitis ac virtutibus *Herois* habebatur. Α 58
[...]gri culturæ Reges ipſi quondam ſtudioſe *erant intenti.* Σ 557
— *colendi* cuique olim *ſuis terminis diſtinguebantur*, nimirum lapidibus. Φ 405
[...]grorum certæ portiones ſolebant *Diis dedicari.* Β 696. & Μ 313. 314
— de *finibus* ſtatuendis ſi controverſia movebatur *menſuris* dirimebant. Μ 421 — 423
[...]γίοχος, *Jovis* Epith. Α 202
[...]κερσεκόμης *Apollo* cognominatur. Υ 39
[...]λαλκομενηΐς, Epith. *Minervæ.* Δ 8
[...]λλοπρόσαλλος, Epith. *Martis* ſeu *fortunæ bellicæ.* Ε 831
[...]λοσύδνη, Epith. *Thetidis.* Υ 207

Altaria poſita ſæpe erant *in præruptis montibus*, &c. B. 305
Ἀλφεσίβοιαι. Σ 593
Amazones. Δ 123
Amici admonitio bona. Λ 792
Ἀμφιγυήεις, *Vulcani* Epith. Α 607
Ἀνάθημα, ab ἀνατιθέναι, *imponere.* Ζ 92
Angues & *ſerpentes ominoſi* habebantur. Β 308
Ἀνδρειφόντης, *Martis* Epith. Β 651
Anima, cum ſemel corpus reliquit, non revertitur. Ι 408. 409
— — exhalata, *cadaver lotum ac unctum.* Σ 350—353
Animam eſſe *immortalem*, Hom. ſenſit. Ψ. 65. 103. Ω. 422
Animæ, *ſimulacra defunctorum.* Ψ 72
Animat Hom. *omnia.* Θ 111. Ρ 426.
Animus in pedes decidit. *Proverb.* Ο 280.
Anni civilis formam aliquam habuere Homeri ætate. Β 134
Anteſignani Principes fortiſſimi audire geſtiunt apud Hom. Γ 16. Δ 354
Ἀντιάνειραι, *Amazonum* Epith. Γ 189
Ἀπείρων, Epith. *Terræ.* Η 446
Ἀφήτωρ dicebatur *Apollo.* Ι 404
Apollini res ſacra fiebat e tauris, &c. Α 41
Apollinem Veteres *viros* interimere cenſebant. Τ 59. Φ 483. Ω 605. 757 — 759
Aqua potus omnium primus. Β 825
—— marina Heroës ſolebant ſe abluere. Κ 572. 573
—— tepida vulnus ablutum. Λ 845
Aquam e fonte mulieres conſueverant afferre. Ζ 457. 458 Θ 185 — 189
——ac *terram principia rerum* eſſe, Xenophanes affirmavit. Η 99. Ξ 201
Aquila læta, alis plodens, in aëre ludens, & a dextra ad ſiniſtram volans viſa, pro *feliciſſimo omine* Veteres interpretabantur. Ω 310—313
Arcus apud Græcos vulgo decorabantur *auro argentove*, &c. Δ 105 — 111
Arcu flectendo manum ad aurem dextram non adducebant Græci veteres, &c. Δ 123
Ἀργεῖοι vocantur *Græci.* Α 79
Ἀργειφόντης, *Mercurii* Epith. Β 103. Π 181

Ἀργυρί-

'Αργυρόπεζα dicitur *Thetis*. Α 538
'Αργυρότοξος, *Apollinis* Epith. Α 37. Κ 547
Arenæ imagine ad *immenſam multitudinem* deſignandam uſi
ſunt Veteres Β 800 801
Arietibus comparantur *Principes ac Duces*. Γ 197
Arma aurea & argentea a Veteribus plurimi fiebant. &c.
Β 872. 873
—— Homerici Heroës ſine mora adverſario detrahebant,
cum primum victoriam de eo reportaſſent. Ζ 66—71
—— in rogum conjecta. Ζ 414 — 419
Armorum *ſplendor* valde ab Heroibus affectatus. Ν 340. 341
'Αρτίπους dicitur *Noxa*. Ι 501
'Αστεροπητὴς, *Jovis* Epith. Α 580
'Αστυάναξ. Ζ 399 — 403. Χ 506
'Αστυβοώτης, *Præconis* Epith. Ω 701
Ate, *Jovis filia*. Ι 500. Τ 90
Aucupio uſi ſunt veteres Heroës. Ψ 853 — 858
Auri talenta Hom. collaudat. Ι 122
Auſpicia ac *auguria* principem in mediatæ divinationis genere locum obtinuerunt. Μ 201

B.

Baculo innixi Veteres ſermones pro concione habere ſunt
ſoliti. Β 109
Βαθύζωνος, Epith. *mulierum*. Ι 590
Bella maxima oriuntur ex parva contentione. Δ 442
—— inteſtina qui concitat & fovet, omnia jura & vincula humanæ ſocietatis violat, &c. Ι 63
Bellorum *origo & cauſa* boum abactiones, &c. Α 152—158
Bellum antequam Græci alicui inferrent, injuriam acceptam publice denuntiare, & per legatos compenſationem jubere ſolebant, &c. Γ 205 206
Belli *compoſitio per* μονομαχίαν *minus frequens* fuit. Λ 482
in Bello non omnes ſimiles viri. Μ 270
—— exigua reſpiratio *profuerit*. Λ 800. Π 43
—— maxime valent manus, in concilio autem verba.
Π 630
Bellerophonti triſtia ſigna a Proeto præbita. Ζ 169

Bipennes Veteres uſurparunt. N 612
Βοῶπις, *Junonis* Epith. A 551
Brevitas in loquendo virtus *Lacedæmoniorum* fuit. Γ 214
Breves nos *maxime* decet eſſe, cum *triſtia* cuipiam denunciamus. Σ 18
Βριήπυος, *Martis* Epith. N 521
Βροτολοιγὸς, *Martis* Epith. E 31

C.

Cadavera, quæ in hoſtium poteſtatem veniebant, *ſepultura* honore non afficiebantur, ſed *canibus* & *avibus* dilanianda exhibebantur. A 3—5. Z 414—419 N 233. P 255. X 367—374
—— *in cineres redacta.* H 429. Ω 787
—— quando bellum in regione diſſita gerebatur, *ad conſanguineos remittebantur*, ut in majorum ſepulchris jacerent. H 332—335
Cadaverum *oſſa ac cineres diſtinguere a reliquis pyræ aggeſtis*, non erat difficile. Ψ 240—242
Cæſaries non raro in rogum funebrem conjiciebatur, cum cadavere amici concremanda. Ψ 141. 142
Canes ſoliti extrinſecus excubare ad cuſtodiendam domum. X 69
—— a Menelao dicuntur *Trojani.* N 623
Cantores habebant antiqui, qui *nænias* canebant. Ω 720
Capto *non victimam, neque tergus bubulum.* X 159
Capillos Veteres *in luctu* aſſueverant *vellere, reſcindere*, imo ſæpius *abradere.* Ψ 135
Caput lugentes ſoliti ſunt *percutere.* X 33
Cares pro *ſervilibus hominibus* Græco proverbio uſurpati. I 378
Caſſis aliquando *ex ære*, aut aliis metallis conficiebatur. K 30. 31
—— frequentius *ex pellibus animalium*: unde natæ ſunt variæ appellationes ab *animalium* nominibus deſumtæ. K 257. 258
Catalogus copiarum naviumque Græcarum. B 493
Ceſtus Veneris. Ξ 214

Χάλκεος Ἄρης. Ε 704
Χαμαιεῦναι, *humi cubantes.* Π 233 — 235
Χάριτες, *Gratiæ.* Ε 338
Χηρωσταὶ, *propinqui.* Ε 158
Χίμαιρα, *Chimæra.* Ζ 179. Π 328
Χοροιτυπίη. Ω 261
Χρυσόθρονος, *Junonis* Epith. Α 611
Χρυσηλάκατος, *Dianæ* Epith. Π 183
Cibariis ſemper ſe reficiebant milites, antequam committeretur prælium. Τ 155 — 170
Cibo ſe replere Veteres nefas ducebant, prius quam ejus primitas Diis obtuliſſent. Ι 220
Cicadæ Athenienſes ſæpe ſe vocare amabant. Γ 151
Cicadis comparantur *ſenes.* Γ 151
Cincinnos paſſim prædicat Hom. Ξ 176
Cineres in luctu ſpargebant *in Capite* Veteres. Σ 23. 24
Cingebantur Veteres *media corporis parte* tam in *lucta*, quam *pugillatu.* Ψ 685
Cingulo utebantur Veteres, quo lumbos conſtringebant. Ε 857
—— totam armaturam ambiente inſtructum eſſe bellatorem decebat. Λ 15
Cithara Paridis. Γ 54
Clamandi in bello rationes variæ. Α 467
Clamor ingens *excitabatur*, cum acies concurrebant. Δ 436. 452 — 456. Π 276. 277
Clava Veteres in bello uſi ſunt. Η 141
Cliſthenes Athenis numerum tribuum mutavit, &c. Β 557. 558
Clypeus ex corio bubulo plerumque conſtabat. Δ 447 Ε 452. Η 222. 223
—— *Achillis.* Σ 478
Color ignavi mutatur alius ex alio. Ν 279. *fortis autem neque mutatur color, &c.* 284
Coma in alenda non parum decoris Græci poſuerunt, &c. Α 197. Β 11
—— quia *Deo* in teſtimonium animi grati ob curam educationis habitam *conſecrata*, dicebatur πλόκαμος θρεπτήριος. — Ψ 151

Comæ ſtudium *non ſemper laudatum.* Γ 55
Comam *lugentes violabant*, evulſis pilis. K 15. 16
—— *tondebant* Veteres ſuper tumulo eorum, quos deflebant. Ψ 46
Comas Græci *in certam formam præcidebant.* B 542
Commercia conſtabant olim fere permutatione. H 472—475
Commiſerationem noſtram non merentur, qui ſe perfide erga nos geſſerunt. Z 56
Concio comparatur *mari commoto.* B 144
Conciones olim *habebantur* apud portas urbis. B 788
in Concionibus, *cathedris* diſpoſitis, *conſidebant* univerſi, &c. B 99 — 101. T 77
Confabulari *a quercu & petra.* X 126
Conſilia hominum non habent proſperum exitum, niſi precibus. M 6. Ψ 546
Contentio olim maxima inter milites fuit, ut cadavera ſociorum hoſtibus præriperent. Π 565
Controverſiæ quævis *diſceptabantur* olim ſolenni ritu *in foro.* Σ 504
Convivæ pro dignitate uniuscujusque *collocabantur.* I 218. 219
Convivarum *numerus* apud Veteres. B 126. 127
—— cuique ſua carnis *portio æqua* diſtribuebatur. A 468
Convivas non ſolum *cibo & ludis*, ſed *ſermonibus* etiam *reficiebant.* I 74. 75.
Convivia præcipue *exhibere* ſolebant *viri Principes.* I 69. 70
—— *funebria.* Ω 801 — 803
Copiæ quæque *Priami* magna ex parte conſtitere ex *auxiliariis.* I 233
Coquorum officium quandoque *Heroës* ipſi *peragebant.* I 209. 210
Cornua victimarum infula & vittis, ipſarumque cervix corollis vinciebantur. K 294
—— pro *capillis* uſurpata. Λ 385
Coronæ Diis dedicabantur. A 39
Coronas geſtarunt olim *mulieres.* Σ 597
Corpora antiquiſſimi Græci efferebant ſine ullo vehiculo. Ψ 136
Crater libertatis. idem eſſe videtur ac *poculum ſalutis.* Z 528

Crateras

Crateras Veteres *vino coronabant.* Θ 232
Criſta ut plurimum pennis aut pilis ex cauda vel juba equina detonſis compta erigebatur: Τ 381—383
Criſtæ *ſeu* ſetæ equinæ, in apice exurgentes, *galeæ* plerumque erant impoſitæ. Γ 336. 337
Currus plerique apud Hom. *bigis trahuntur.* Ε 196
—— *Principum ac Heroum* non ſolum *uſui*, ſed *ornamento* erant. Κ 438

D.

Dæmonas præter Deos proprie ſic dictos *coluere* Græci. Α 222
Deus poteſt undecunque auſcultare. Π 515
Deum mortales fovere palam, indignum. Ω 463
Deo auſpice præliari, magni eſt. Ρ 587
Deorum concilia diverſorum generum fuerunt. Υ 4
—— dona neutiquam ſpernenda ſunt. Γ 65
—— non facile a mortalibus poſſunt perrumpi. Υ 265
—— in poteſtate eſt victoria. Η 102
—— *imagines* Græci ſoliti ſunt habere in navibus. Ι 241
Deos conviviorum in ſacrificiis participes credebant. Α 423. 424
—— a primis mundi ſeculis homines nec *ſtatuis* nec *templis* colebant, &c. Χ 170
—— quo Græci facilius exorarent, munera ſe daturos, pollicebantur. Ζ 90
—— ipſos dona flectunt. Ξ 238
—— *inferos*, quia ſubter terram degere exiſtimabantur, manibus deorſum inclinatis orare ſolebant. Ι 564-566
Deoſculabantur manus & genua Antiqui *ſupplices.* Ω 478
Deſiliebant ex curru ſubinde pugnaturi. Λ 211
Dextra fidei ſymbolum ac *arrha* Veteribus habita. Ζ 233
Dextris junctis *promiſſiones firmatæ.* Β 341
Διάκτορος, Epith. *Mercurii.* Β 103
Diana venatrix. Φ 471
Dianæ *tribuebatur* ſubita mors *mulierum* Ζ 205. Τ 59 Φ 483

Diei partes variæ certis ac notis *occupationibus* indicabantur. Λ 86. Π 779
Dii nihil gratis dare putabantur, aut facere. Z 293
—— ſacris fœderum ritibus *Teſtes* & *Inſpectores* advocabantur, atque *Vindices* fœdifragorum. Γ 276 — ·
—— terribiles, quum apparent manifeſti. Υ 131
—— potentiores mortalibus. Κ 557. Φ 264
—— vocantur Ὀλύμπια δώματα ἔχοντες. Α 18
—— Οὐρανίωνες. Α 570
—— Μάκαρες. Α 339
—— Ἀθάνατοι. Β 49. Δ 3
—— ſeſe precibus flecti ſolent. Ι 493
—— facile dignoſcuntur. Ν 72
—— Deæque hominibus adeſſe, & a tergo ſeſe ſiſtere dicuntur hominibus, quorum ſunt fautores & fautrices. Α 198
Diis qui obtemperat, eum exaudiunt. Α 218
—— quæ homines *viciſſim dabant*, in univerſum erant aut *ſacrificia*, aut *donaria*. Z 269 — ·
—— comparantur a Poëtis, qui inter homines aliis præſtant. Ω 258
—— debita dona dare, bonum. Ω 425
—— *detracta hoſtibus ſpolia* Victores ſoliti — appendere. Κ 460
—— *certas agrorum portiones* Veteres ſolebant aſſignare. Μ 313. 314
—— *ſuperis* qui ſacra faciebant, illorum integra *corpora*, vel ſaltem *manus*, *abluebantur*. Z 266. 267
—— & Deabus antiquitus *regiones integræ ac civitates* fuerunt *tributæ*. Α 38. Δ 51. 52
Diligentiam noſtram ſolemus plerumque præ mœrore & triſtitia in rerum cura remittere. Ν 419
Διογενὴς, Διοτρεφὴς, *Regum* Epitheta, paſſim obvia.
Διωνη. Ε 370
Διωνυμα, quid de iis ſentiendum? Α 403. Β 813. 814 Ξ 291. Υ 74
Diræ, quid? Ι 453 — 457. 562 — 568
Diſcus. Β 774

Diſtribu-

Diſtributoris cibi officio veteres *Heroës* ipſi *fungebantur.* I 217
Diverſoriis publicis carebant antiquiores *Græci*, ut & *Romani.* Z 215 — ꝰ
Divinandi artis *per aves* inventio, &c. A 69
Divinatio *ex inſpectione victimarum* apud Græcos pervetuſta. Ω 221
Divinationes *per ſomnia* nunquam in tanto honore fuere, quanto aliæ earum ſpecies. A 63
Dodonæ Oraculum a *Pelaſgis fundatum* fuiſſe, quidam tradunt. Π 233 — 235
Dolia duo ſub Jovis pedibus. Ω 524 — 530
Dolon. K 448. 457
Dolores magni comparantur cum doloribus *parturientis.* Λ 269
Domus nova a marito ante nuptias exſtruebatur. B 701. P 36
—— apud Græcos *in duas partes dividebantur* in quibus viri & mulieres diſtincta domicilia tenebant. Z 242 — ꝰ
Donatio, quam ſponſæ quondam a ſponſis accepere, poſt *muliebria ornamenta*, conſtabat potiſſimum *ex pecoribus.* Σ 593
Duces non *verbis* modo, ſed ſuo quoque *exemplo* militibus præivere. N 492. 493
—— *orationem* ſoliti ſunt *habere* ad milites. O 348. 349 P 220
—— *præmia* ſoliti ſunt militibus *polliceri*, ut ad bellica certamina vehementius concitarentur. P 229 — 231 Υ 184 — 186
Ducum *duæ* neceſſariæ *virtutes.* A 258
—— ex virtute pendet quoque militum virtus. Δ 183

E.

Eburnea vaſa magno in pretio apud Veteres erant. Δ 141
Ἐιλείθυια, *Lucina.* Λ 270
Ἑκάεργος. A 147.
Ἑκατηβελέτης. A 75.
Ἕκατος. A 385
Ἑκηβόλος. A 14.
} *Apollinis* Epith.

Electio etiam in malis eſt. P 105
Ἑλικῶπις. A 98
Ἑλίκωπες vocantur *Græci.* A 389
Ἐνοσίχθων. H 445. } *Neptuni* Epith.
Ἐννοσίγαιος. H 455. } *Neptuni* Epith.
Ἐνυάλιος, *Mars.* B 651
Ἐπαινὴ, Epith. *Proſerpinæ.* I 457
Ἐπαναφορᾶς exempla. Υ 371. Χ 127. Ψ 641
Equi in *paſtum* habebant lotum & apium, &c. E 196
—— ut plurimum *bini* jungebantur. Θ 87
—— *quatuor* in curru Hectoris juncti videntur. Θ 185
—— *frumentum edentes.* K 569
—— *ſingularis velocitatis.* Υ 226—229
—— vivi olim in mare & fluvios jaciebantur. Φ 132
—— *Æacidæ—flebant.* P 426
Equorum *magnus* Heroibus in bello *uſus.* B 23
—— *ſanum ingenium.* E 234
—— jubas Veteres aqua lavare ſoliti, oleo deinde affuſo. Ψ 281. 282
—— *laudatio.* B 767
Equis curru junctis certarunt olim complures, &c. O 683. 684
Equus Achillis, more hominum loquens. T 404
Ἐριννὺς, *Furia.* I 454
Ἐριούνης. Υ 34. } *Mercurii* Epith.
Ἐριούνιος. Υ 72. Ω 360. } *Mercurii* Epith.
Ἐρυσίπτολις, Epith. *Minervæ.* Z 305
Ἑτεραλκὴς dicitur *Victoria.* H 26
Euntibus ſimul duobus, alter ante alterum intelligit, Quid utile ſit, &c. K 224—226
Ἐΰθρονος, *Auroræ* Epith. Θ 561
Ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ vocantur *Græci.* A 17
Ἐυρύοψ, *Jovis* Epith. A 498
Excubiæ noctu ſtudioſe factæ, *diſpoſitis per caſtra vigilibus, multisque ignibus accenſis.* H 371
Excurſiones ex improviſo factæ in regionem aliquam habitæ ſunt pro *latrociniis* potius, quam legitimis *bellis.* A 123—125
Execrationibus ſolemus obſtringere fidem noſtram. B 259

Exercitus in acie fuit amplior. N 308. 309
—— *præco*, qui imperatoris mandata alta voce proferebat, robuſtiſſimis pulmonibus vulgo pollebat. E 784
Expeditionis princeps ex omni præda portionem aliquam extra ſortem auferebat. Α 703
Exploratores utrinque miſſi, qui, quæ ab hoſtibus agerentur, pervidcrent. Κ 395

F.

Fatum ſe extendit etiam in ipſa *animalia.* Φ 495
—— eſſe in *Jovis* poteſtate, Hom. oſtendit. Χ 210
Femora populi Orientales *in luctu ac mœrore* ſoliti ſunt *percutere.* Μ 162
Ferrum Iliacis temporibus adhuc *rariſſimum.* Ψ 835
Ferrea Virg. ſæpe non ſolum arma, ſed & cetera, quæ ab Hom. dicuntur *ærea*, appellavit. Λ 240. 241
Filiæ habitabant olim ſumma cubicula. Β 514. Π 184
Filio turpe, ſi patris boni veſtigia non inſiſtit. Δ 372
Filiorum alii *legitimi* Homero dicti, alii *ſpurii.* Λ 102
Fiſtula quomodo a *Tibia* differat? Κ 13
Flagellum, de exquiſitiſſima quadam *calamitate*, ac *pœna* a Deo inflicta. Ν 812
Fluviis ſoliti olim ſunt veteres Heroës *ſe abluere.* Φ 560
Fœdera pangendi ritus. Γ 292 — 301
—— inter ipſos Reges contrahebantur. Τ 250 — *
in Fœderibus hoc primum ſtatuebatur, ut res ablatæ reſtituerentur. Γ 285
Fœminæ aliæ etiam præter *legitimas uxores* fuerunt antiquioribus Græcis in uſu. Α 31. Ι 129
Fœminarum *ſinum* & *mammas denudantium* conſuetudo. Χ 79 — 81
Foliorum qualis generatio, talis & *hominum.* Ζ 146 Φ 463 — 466
Fortiſſimi militum in Græcorum caſtris in alis, reliqui in medio poſiti erant. Θ 222 — 226
—— viri ſolent non ſolum timere, ſed etiam fugere, in illis potiſſimum terroribus, qui divinitus incutiuntur. Ο 327

Fructuum & *olerum* Heroibus aliquis fuit *uſus.* Α 629. 630
Frumentum olim a *bobus* terebatur. Τ 495
Fulgura ominoſa credebantur. Β 353
Funda arcui vicina erat. Ν 599. 600
Funebrem pompam olim vel equis vel rhedis vecti ducere aſſueverant. Ψ 133. 134
Funerandis in mortuis Græci primum obnixe curabant, ut *ejus*, qui animum agebat, *oculi clauderentur.* Λ 452. 453
poſt Funerationem mortui, qui proxime attingebant, *convivium ſolenniter paratum.* Ψ 29
in Funeribus *exercitus Ducum ſummorumque Præfectorum* milites ſimulque omnes adſtantes in honorem defuncti rogum ſolennem in morem ter circumire ſolebant. Ψ 13. 14
Furari mentem, quid ſit? Α 132. Ξ 217
Furias Deus ſenibus dedit velut cuſtodes, ut eos ulciſcantur de injuriis a juvenibus eis illatis. Ο 204
a Furiis *perjuri* corripi & exagitari credebantur. Τ 259. 260

G.

Γαιήοχος, Epith. *Neptuni.* Ι 183
Galea a fronte patebat. Γ 371. 272
—— *Orci.* Ε 845
Galeam capiti imponebant. Γ 336. 337
Genæ diſcerptæ in luctu erant. Α 243. Β 700
Generoſa & celſa indoles ægre objurgationem admittit. Δ 405
Generoſitatis & fortitudinis exemplum. Σ 80. 115
Genibus ſimulacrorum *imponi* ſolebant *dona*, quæ Diis dicabantur. Ζ 92
Gladium ferebant Veteres ab humeris loro ſuſpenſum. Α 190
Γλαυκῶπις, *Minervæ* Epith. Α 206
Γόνυ κάμψειν. Η 118
Γοργώ. Λ 36
Græci dicuntur Ἀχαιοί. Α 2
—— Ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί. Α 17

Græci

raci dicuntur Δαναοί. Α 42
— Ἀργεῖοι. Α 79. Β 333. 334
— Ἑλίκωπες. Α 389
— Καρηκομόωντες Ἀχαιοί. Β 11
— nullam habuerunt certam temporum menſuram. Φ 111

H.

aſta & *lancea* erant prima inter arma nocentia. Π 143. 144
aſtam *vibrandi peritia* ſingularis. Κ 372
aſtæ *cuſpis ahenea* erat. Κ 153
aſtarum *duo genera* exſtant. Β 542 — 544
ecatombe fuit omnium ſacrificiorum ſplendiſſimum. Α 65
ectoris habitus corporis admirabilis. Χ 370
eroës. Α 4
eroas *lacrymantes*, nominatim *Achillem*, Hom. inducit. Α 348. 349. nec non *Agamemn.* Ι 14. 15.
eroibus vita functis *anniverſaria ſacra* fuerunt *exhibita.* Β 551
omicidæ ſoliti ſunt patrata cæde in præpotentis alicujus viri domum ſupplices ſe recipere. Ω 480
omicidii crimen apud Hom. *frequentiſſimum*, cujus *pœna* fuit *exilium.* Ι 628 — *ſ* Ο 335
omine non eſt quicquam alicubi calamitoſius. Ρ 446. 447
oſpites Veteres primum adventantes manibus prehenſabant. Κ 542
— conſidere protinus jubebant. Λ 645
oſtium arma ſacrabant Græci, eaque in templis ſuſpendebant. Η 83
yades. Σ 486
ymenæus. Σ 493
περίων, Epith. *Solis.* Θ 480
τοφῆται. Π 233 — 235
ψιβρεμέτης. Α 354. } *Jovis* Epith.
ψίζυγος. Δ 166. }

Ichor.

J.

Ichor. E 340
Idem velle, *idem nolle*, amicitiæ eſt teſtimonium. Δ 361
Ignis ingens ex tenui favilla accenditur. Δ 442
Ἤϊος vocatur *Apollo.* O 365. Υ 152
Imagines Deorum habere in navibus Græci ſunt ſoliti. I 241
Imperatores bellis Heroum *in prima acie pugnabant.* Γ 16
Π 218 — 220
Imperium multorum non utile. B 204
Impudentiæ proprium. Θ 483
Inanimatis rebus *ſenſus* tribuere, Homero non eſt novum. N 29
Inaures a mulieribus auribus imponi ſolitæ. Ξ 182. 183
Σ 401
Infantes recens nati a patribus in avorum genua ponebantur. I 455
Infantibus etiam *vinum adminiſtratum* quandoque fuit. I 485
—— *nomina* dabantur e patrum proprietatibus aut fatis deſumta. Z 399 — 403 X 506
Ingrato animo qui ſunt adverſus eos, a quibus beneficiis ſunt affecti, non poſſunt ſatis vellicari. Σ 407
Interimebant ſe præ dolore Veteres. Σ 34
Interitui obnoxia eſt *humana proles.* O 140
Jovis iram experiri credebantur, qui in eos, a quibus erant hoſpitio excepti, delinquebant. Γ 354
—— in Idam proficiſcentis apparatus. Θ 41
—— majeſtatis deſcriptio. A 528 — 530. Θ 443
—— lances. Θ 69. Π 658. Τ 223. X 210
—— decretum homo nequaquam impedierit. Θ 143
—— potentia admodum facilis agnitu hominibus eſt. O 490 — 492
—— conſilium ſemper validius eſt, quam hominum. Π 688
Jovi manus elevare, bonum, ſi forte miſerebitur. Ω 301
Jovem fulmine armatum in eorum exitium, qui jurejurando fallerent, credebant. Δ 158. *ſqq.*
—— Gentiles *ſtantes* invocare ſueverunt. Ω 306 — 308
a Jove honor & gloria ſequitur. P 251

χέαιρα, *Dianæ* Epith. E 53
πηλατης non ſine cauſa *Neſtor* dicitur. Ψ 306
ιγένεια, *Auroræ* Epith. Λ 477
ις, *nuntia Deorum.* B 786
ς. Λ 27. 28. P 547
dices geſtarunt *baculos.* Γ 220
ıno Iridem ad Achillem miſiſſe *clam Jove* fertur. Σ 168
piter trifariam invenitur dictus, *Cæleſtis*, *Marinus*, *Inferus.* I 457
— non hominibus cogitata omnia perficit. Σ 328
— præ ceteris Diis perjurii vindex creditus fuit. T 259 260
— virtutem viris augetque, minuitque. Υ 242
— æternis conſiliis pollens. Ω 88
— primum ordinem ducebat. Ω 100
— difficilis eſt ad repugnandum. A 589
— multo potius Ζεὺς πατὴρ eſt, quam *Juvans pater.* E 872. O 372
— omnibus mortalibus & immortalibus imperat. M 241 — 243
— ningere hominibus dicitur. M 280
— ajunt ſapientia ſuperare homines atque Deos. N 631
rabant Reges, cum regnum acciperent, *ſceptrum attollentes.* A 234
ısjurandum *per Stygem.* Ξ 271. O 37. 38
— *per Neptunum.* Ψ 584
— γερούσιον. X 119
ſtitia maxime decet *Reges & Magiſtratus.* O 87
ıſtitiæ *iniqui & pravi adminiſtratores* a Deo *vindicantur.* Π 387 —
venes præcipue *in conviviis miniſtrabant.* Δ 3
ἰκομος, *Latonæ* Epith. A 36

K.

ηλήτωρ, *Præconis* Epith. Ω 577
αλλιπάρηος, Epith. *Latonæ.* Ω 607
αλλιπλόκαμος, *Cereris* Epith. Ξ 326
ρηκομόωντες vocantur *Achivi.* B 11

Κεκρύφα

Κεκρύφαλος. Χ 469
Κελαδεινὴ dicitur *Diana.* Π 183
Κελαινεφὴς vocatur *Saturnius.* Α 397
Κένταυροι. Λ 831
Κητώεσσα, *Lacedæmonis* Epith. Β 581
Κλυτόπωλος, *Plutonis* Epith. Ε 654
Κλυτοτέχνης. Α 571 } *Vulcani* Epith.
Κυλλοποδίων. Σ 371 }
Κροκόπεπλος, *Auroræ* Epith. Θ 1
Κύπρις dicitur *Venus.* Ε 330

L.

Laceſſebant ſeſe mutuo in præliis, præſertim *Duces*, & variis opprobriis inſultabant. Η 73
Lacrimis & dolori qui ſe dabant, ſolebant *egredi*, & e conſpectu hominum diſcedere. Α 349
Lactis uſum Hom. peculiarem fuiſſe ait Hippomolgis. Ν 6
Lampades ac faces olim *præferebantur*, cum duceretur ſponſa. Σ 493
Λαοσσόος, aliquando *Martis* Epith. aliquando *Minervæ.* Ν 128
Lapidibus hoſtem *laceſſere* antiqui Græci ſunt ſoliti. Ε 303
Latona. Ω 607
Lavacris in calidis ſæpius *domi* ſoliti *verſari.* Κ 576
Lavare *integra corpora* ſolebant, qui *Diis ſuperis* ſacra faciebant. Ζ 266. 267
Lavationes ac unctiones corporis erant apud Græcos *frequentiſſimæ.* Κ 577
Laudes inter pocula cantabantur *Deorum*, quibus ſacrificatum erat. Α 472 — 474
Laus ea eſt *egregia*, quæ ab ipſo etiam hoſte proficiſcitur. Λ 383
Lecti olim *conſtabant* potiſſimum *e ligno.* Γ 448
Legati omnibus locis ac temporibus *ſacri inviolabileſque* habiti, *omnium gentium conſenſu.* Δ 192
Lemnus. Α 593. importuoſa. Ω 753
Λευκώλενος, *Junonis* Epith. Α 55
Libationes potiſſimum apud Græcos *fiebant vino.* Β 341
—— poſt cœnam. Η 480

Libri

ri eandem olim tractabant artem, quam patres. P 324
ıeris in *educandis* ſingularis cura veterum Græcorum. Π 191. 192
ύφθογγος, *Præconis* Epith. B 50
τις, Epith. *Minervæ*. K 460
gua hominum eſt *volubilis*. Υ 248
αὶ, *Præſides ſupplicationum*. I 498
rum clypeo adnexum erat. Σ 479. 480
ρος & *Φαλος*. Σ 610. 611
di ſolennes ac certamina omnis generis *in funere inſignio-rum Virorum* inſtituebantur. Ψ 258. 274
men pro *ſalute* ſæpe adhibetur. ex. gr. Λ 796. Π 39
ſtrationes variis de cauſſis a priſcis uſurpatæ. A 313. 314

M.

achinæ bellicæ. M 443. 444
alum evitandum, antequam advenerit. Ξ 80
— ſtulti non prius noſcunt, quam factum eſt. P 32
arinos ad *Deos* preces qui funderent, *mare verſus* manus expandebant. A 350. *ſq.*
ſartis vox vel *clamor*. E 860
atrimoniis in contrahendis matris æque ac patris *conſenſus* requirebatur. I 394
latres *ſuo* potiſſimum *lacte liberos alebant*. X 83
ſedicinæ olim *operam dabant* Principes & Reges. B 732
— fœminæ. Λ 740
— non ſolum Podalirius & Machaon. Λ 834. N 213
ledicus multis æquiparandus aliis. Λ 514
ſediocritas nemini, qui ad laudem properat, arridere debet. Λ 783
ſelli comparatur *oratio ſuavis*. A 249
ſenſæ removebantur, convivis diſcedentibus. Ω 476
lenſis olim *ſanctitas* conceſſa fuit. I 635. 636
ſentes bonorum faciles ſanatu. N 115. flexibiles. O 203
ſentum in ſupplicando attingere, mos fuit antiquis Græcis. K 454. 455
ſercurius artibus omnibus *ad rem accommodatis* fuit præfectus. Ξ 491

Μέροπες vocantur *homines*. Α 250
Μιαιφόνος, *Martis* Epith. Ε 31
Militari de *Veſtitu* quidquam certi aut firmi dici non poteſt. Λ 459 460
Milites quam arctiſſime junctos innuit Hom. Ν 130 131
—— pericula illa non detrectant, quibus capita ſua Duces objiciunt. Ι 705
—— ne in ſpoliandis cadaveribus occupentur, ſolet a prudentibus Ducibus præcaveri. Ο 347
Minervæ omnes turres arceſque erant conſecratæ. Ζ 88
Minervam *Achillis* fuiſſe *dæmonem privatum*, a Veteribus exiſtimatum fuit. Α 199
Miſeros exiſtimabant Veteres, qui ex hac vita diſcedebant. Λ 242
Μητιέτης, *Jovis* Epith. Α 175
Μίτρα ex ære conflata, lana vero intus offerta, &c. Δ 132 — 138. 187
Μογοστόκος, Epith. *Lucinæ*. Λ 270
Mœſtitia qui obruti erant, humi jacere & in pulvere ſe volutare aſſueverant. Ω 637 — 640
Molæ. Λ 449
Μονομαχίαι. Γ 285. Υ 178
Mori pro patria, non indecorum. Ο 496. *conſolatio eorum*, qui pro patria moriuntur. Ο 497
Moriendi ubi ſtatuta dies advenit, oblatas etiam ſalutis occaſiones negligere ſolemus. Χ 5
Morientes olim *futura præſentire* credebantur. Π 852 Χ 355 — 6
Morituros ſuos amici & cognati videntes, ad lectum, ubi decumbebant, taciti accedebant, &c. Ω 743—745
Mors Dei voluntate contingit. Τ 9
—— ea tantum *glorioſa*, quæ in bello a viro forti infertur. Φ 279
—— & *ſomnus* conjunguntur. Π 454
Mortem *Hom.* dixit *æreum* ſomnum, *Virg.* ſomnum *ferreum*. Λ 240. 241
Mortales *foliis* ſimiles. Ζ 146. Φ 463 — 466
Mortalibus Dii fato tribuunt, ut vivant triſtes, &c. Ω 525. *ſqq.*

Mortali-

Mortalitas adeo eſt imbecilla, ut ne quidem juvante Deo ſatis ſibi tuta plerumque videatur. Υ 264
Mortuorum pedes olim januam verſus ſemper converſi fuerunt. Τ 211 — 213
Mulieres vulgo habitabant ſumma cubicula. Γ 423
—— aquam haurire, ovesque & vaccas & equos paſcere aſſueverant. Θ 185 — 189
—— rem domeſticam in primis curabant. Ζ 491
—— nonniſi velatæ egrediebantur. Γ 141
Muneribus ne ullis corrumpi nos ſinamus, eſt nobis cavendum. Δ 93
Muſcæ audaciam Minerva pectoribus Menelai immiſit. Ρ 570
Muſcas a Patrocli cadavere abigens Thetis legitur. Τ. 30. 31
Muſica Inſtrumenta. Κ 13. Σ 570
Muſicæ etiam *Heroës* fuerunt *dediti*. Ι 186 — 189
Muſis facultas *canendi* tributa fuit cum *Apolline*. Α 604

N.

Naſtes, Amphimachus. Β 871
Naves inter alia pertinent ad bellicum apparatum. Β 493
—— pingi ac illuſtrari variis coloribus ſolebant. Β 637
—— nigræ. Β 644
—— primæ erant longæ, longoque remorum ordine agebantur. Β 719. 720
in Navibus quoque Græci pugnarunt, *armis nauticis inſtructi*. Ι 328
inter *Nautas* apud Veteres *nulla* obtinuit *ordinum diſtinctio*. Β 719. 720
Νέκταρ. Α 598
Νεφεληγερέτης, *Jovis* Epith. Α 511
Neptuni vox. Ξ 147 — 152
Nereïdes. Σ 38
Nireus. Β 671
Nocte adventante, *prælium diremptum*. Θ 502. 503
Nox Homeri tempore *non partium prorſus erat expers*. Κ 251 — 253

Noctuæ pro inauſpicatis alitibus plerumque habebantur. Κ 274. 275
Nothi, etſi non eodem ordine cenſerentur apud *priſcos*, accurate tamen cum aliis filiis legitimis a *parenti*bus educabantur. Ε 69—71
Νοθεία, *ſeu* ſpurii conditio, nulla unquam ætate opprobrium cenſebatur. Θ 281—284
Nubes ingentem *multitudinem* indicat. Δ 274. Π 66
Nummorum in commerciis *uſum* fuiſſe, ex Hom. videtur colligi. Ζ 236
ne Nuncius quidem eſt reliquus factus. *Proverb.* Μ 73
Nutricationis præmia parentibus rependere, antiquis Græcis curæ fuit. Δ 477. 478
Nutritius easdem olim pendebat operas puero, quas nutrix. Ι 486. 487
Nutu capitis vota rata habebantur. Α 524
Nymphæ. Γ 130

O.

Objurgationes juſtæ & exhortationes apud generoſos homines otioſæ eſſe non debent. Ε 493
Oceanus. Ξ 201. Φ 195
Ocreæ erant tibialia ænea, ferrea, aut ex alio metallo confecta. Γ 330. 331. Σ 612
Olivæ comparatur *juvenis ac pulcher bellator*. Ρ 53
Ὀλύμπιος, *Jovis* Epith. Α 580
Ὀλυμπιάδες dictæ ſunt *Muſæ*. Β 491
Operibus munitionibusque tempore belli locum utrinque ſepiebant, quæ diverſimode exſtruebantur. Η 436—441
Ὧραι, *les Saiſons.* Ε 749
Oraculorum moderamen ſupremum Græci *Jovi* cumprimis attribuere ſolebant & *Apollini*. Θ 250
Orationes clarorum Virorum ſolent plus auctoritatis, quam vulgarium, ſortiri. Ξ 120
Oraturi ſolenniter ad *Templa* ſe recipiebant. Ζ 297—
Orci galea. Ε 845
Orion. Σ 486

Oſſa

Oſſa ac cineres cadaveris diſtinguere a reliquis pyræ aggeſtis, non erat difficile. Ψ 240—242

—— *lecta in urnam reponebantur.* Ψ 243. 244. Ω 795. 796

—— *inferebantur in foſſam*, — Ω 797

Oſtreorum capturam in uſu olim fuiſſe, Hom. docet. Π 747. 748

P.

Παιήων, Παιὼν, & Παιὰν. Α 473

Παλιγγενεσία Pythagorica non agnita ab Hom. Ψ 75

Πανιώνια. Υ 403. 404

Πανομφαῖος, *Jovis* Epith. Θ 250

Parentum facta frequenter indicabantur ex *liberorum nominibus.* Ζ 399—403. Χ 506

—— *vitia* turpiaque facta in *liberorum pœnam pariter redundabant.* Λ 138—142

Parere nocti, quid? Η 282. *parere epulo.* Ψ 48

Paſtores populorum vocantur *Reges & Principes.* Α 263

Patientem Fata animum indiderunt hominibus. Ω 49

Pectora tundere, creberrimum *in luctu* fuit. Σ 30. 31

Pecuaria ex re omnes pene veterum Græcorum *divitiæ* cenſebantur. Β 106

Pecunia & ſignatum æs non reperiuntur introducta ab Hom. Β 447

Pedibus *calceos*, & cruribus *tibialia* inducere, antiqui moris non fuit, — Κ 22

Pellibus ferarum Heroës maximæ gloriæ ducebant in ſui tutelam *amiciri.* Γ 17

Pellium magnus olim *ad dormiendum* uſus. Ι 657

Pellices. Ι 129. 447—453. Ω 495

Pepli. Ε 424. Σ 612

Pericula: quibus ex cauſſis ea facile non propulſemus. Ν 223.

Peritum in omnibus operibus virum evadere, non licet. Ψ 670

Πευκεδανὸς, Epith. *belli.* Κ 8

Φάλαγξ. Β 558. Η 55

Φάλος & Λόφος. Σ 610. 611

Φοῖβος, *Apollinis* Epith. Α 43

Φθισήνωρ, Epith. *belli.* Β 833
Pietas Veterum maxime fuit in *ſacrificiis.* Ε 178
—— in *precibus* ac *votis.* Ι 172
Pileum ſemel Hom. nominat. Κ 265
Piſcatui veteres Heroës fuerunt addicti. Π 747. 748
Pleiades. Σ 486
Pluto hominibus eſt Deorum odioſiſſimus omnium. Ι 159
Plutonis *canem* Hom. appellat *κύνα στυγερῦ Ἀΐδαο.* Θ 368
Pocula Veterum antiquiſſima *e cornibus animalium fuere.* Λ 470
—— *coronis floreis* circumdari, tum etiam *ad ſummam usque marginem impleri* ſolebant. *ibid.*
—— *Heroica* dicuntur fuiſſe *ampliſſima.* Δ 261 — 263 Ι 202. 203
—— Veteres *diſtribuebant ex æquo.* Θ 162
—— ſolebant *variis emblematis diſtinguere ac exornare.* Λ 631 — 634
—— apud *beatiores* conſtabant *ex auro.* Λ 773
Poculo *dextra tradito* Græci ſeſe ad bibendum invitabant. Δ 3. 4
Poculis *aureis* convivæ ſe invicem excipiebant. *ibid.*
Poculum *Neſtoreum.* Λ 636
Πολυγαμία in Priamo videtur fuiſſe. Φ 87
Πολύπτυχος dicitur *Olympus.* Θ 411
Πολυσπερὴς, Epith. *hominum.* Β 804
Πολύχαλκος, Epith. *Cœli.* Ε 504
Πουλυβότειρα. Γ 89. } Epith. *Terræ.*
Πολύφορβος. Ι 564. }
Πόνοι. Λ 254
Potus in miniſterio, veluti in diviſione *ciborum*, viri principes — *maximam portionem* accipiebant. Δ 261—263
Præcones mittebantur ad *perferenda nuntia*, vel ad *aliquem accerſendum.* Λ 320
—— *in publico miniſterio* præcipue celebrati. Β 50. 51
—— *ſilentium indicebant.* Β 97. 98
Præconum genus *ſacroſanctum* habebatur. Α 334. Δ 192 Θ 517
—— partes *in ſacris.* Γ 245

Præda univerſa olim ad *Imperatorem* convectebatur, &c. Α 163—168
Prædam *dividere inter milites* ſolitus eſt Princeps. Ι 334
Prædæ in diſtributione magna ratio habita *æquitatis*. Λ 704
Præfecti militum aciem inſtruebant. Δ 297—300
Præmia fortitudinis fuerunt *varia*. Θ 289—291
Precantes manus *cælum verſus* attollebant expandebantque. Γ 318
Preces fuerunt *variæ*, *variisque* factæ *Diis*. Ζ 305
—— vocantur *Jovis Filiæ*, *claudæ*, *rugoſæ*, *ſtrabæ oculis*. Ι 498. 499
Precibus *vel ipſa Numina ſeſe ſinunt flecti*. Ι 493
Pretia, quæ Heroës ob inſignia ſua facta reportarunt. Η 321
Principes maximi *paſcendo greges* juventutem ſuam tranſegerunt. Λ 105
Principiſſæ fœminæque illuſtres magnam *pannorum ac ſupellectilis* copiam faciebant. Χ 510
Privata amicorum negotia publicis poſtponenda. Ο 399
Proceritas corporis in *Principibus* gentilibus mirifice placuit. Σ 518 519
Proponit homo, *diſponit Deus*. Π 686
Propinatio ſæpius fiebat initio facto *a dextra*. Α 597
Proximi cognati illorum, quibus nec legitimi, nec adoptivi fuerunt liberi, bona hæreditate accipiebant. Ε 158
Προσκυνεῖν, unde? Β 109. Ω 478
Prudentia robori anteponenda. Β 372. Δ 288
—— in affectus imperium uſurpare debet. Ο 128
Pudor viros valde *lædit*, atque *juvat*. Ω 44
Pueri in genibus parentum comedebant. Χ 500. 501
Pugilatus. Ψ 684
Pugione raro pugnabant. Γ 271—273
Pugna fere ſemper *noctu terminabatur*. Σ 241. 242
Pugnare cum Jove Saturnio non licet. Φ 193
—— ultra vires non licet, quantumvis cupido. Ν 787
—— adverſo Deo qui vult cum viro, quem Deus honorat, in eum magna clades devolvitur. Ρ 98

Pugnatum fuit primitivis Seculis tantum *de prora & puppi.* O 676
Puritas Græcorum *ſingularis*, qua tractandas ſibi *res ſacras* duxerunt. I 171
Purpura antiquorum *Regum* fuit *inſigne.* Θ 221
Purpureus *fluctus.* A 482. Φ 326. purpurea *mors.* E 83. Π 334. purpurea *iris.* P 547
Purpureum *habitum* Lycurgus apud Lacedæmonios militibus præcepit. Λ 459. 460
Πυλάρτης, Epith. *Plutonis* ſeu *Orci.* Θ 367
Pyra accendi ſolebat a defunctorum proximis cognatis aut amicis. Ψ 192—198

Q.

a *Quercu & Petra confabulari.* X 126
Quercubus comparatur *ſtabilitas & conſtantia duorum Heroum.* M 132

R.

Radix amara *vulneri* immiſſa. Λ 845
Reddebant Veteres captivos *numerato redemtionis pretio.* Z 427
Reditus Sacerdotum. A 13
Reges ſunt non ſolum ἀγχίθεοι, διογενεῖς, καὶ Διὶ φίλοι, ſed & Θεοί. M 312
—— juſtitiæ ac fortitudini ſtudere debent. Π 542
Regum ac Principum *dignitas & munus* conſiſtebat inter alia etiam in ducendo ſubditos ſuos ad bella. M 310—316
Reginæ ac *Principiſſæ* erant olim *textrices*, ſed cum artificio non vulgari. Γ 125
—— habebant *conclavia* ex cedro, ebore, &. odoribus imbuta. Z 288
Regiones incultiſſimæ habent ſæpe *magnos viros.* Γ 201
Reſidere in caſtris quando Veteres diu ſtatuebant, locum eligebant, ubi altaria Diis erecta, resque divinæ apud eos ſolenniter factæ. Λ 805 — 807

'Ρωοϊόϱος, *Martis* Epith. Φ 392
'Ροδοδάκτυλος, *Auroræ* Epith. Α 477
Rogi, in quibus corpora comburebantur, dicebantur Πυϱαί, &c. Ψ 164—176
Rogus dum ardebat, defuncti amici adſtantes *vina libabant, ejusque manes invocabant.* Ψ 218—221
—— *extinguebatur vino*, poſtquam flamma deſævierat, & *oſſa*, quæ ſupererant, *legebantur.* Ψ 237—239 Ω 791—793
Rumor vocatur *Jovis nuntius.* Β 93

S.

Sacerdotum reditus. Α 13
Sacerdotibus *uxorem ducere* ſæpenumero licitum erat. Ζ 298—300
Sacrificandi ritus deſcribitur. Α 449. *ſqq.* Β 420. *ſqq.*
Sacrum videtur, quicquid tu'elam hominum gerit. Κ 56
—— & *divinum* ſæpe idem quod *'gnum.* Π 407
Sagittæ geſtabantur in pharetra undique clauſa. Α 45
—— alis inſtruebantur. Δ 117
Sagittis omnibus emiſſis, Græci pone clypeos militum graviter armatorum confugiebant. Θ 266—272
Salis in omni cibatu permagnus fuit uſus. Ι 214
Saltabant olim ſine pila juvenes virginesque manu junctæ. Π 617
Saltatio Muſicis conſonantibus organis in nuptiis uſitata. Σ 494
Saltandi *genera* duo. Σ 592
Salus in manibus, non in remiſſione pugnæ. Ο 741
Satietas utilium ſuaviumque rerum hominibus interdum ſolet obrepere, inutilium & injucundarum autem eos non capit ſatietas. Ν 636. *ſqq.*
Saturni cum filiis contendere, difficile. Φ 184
Saxa ex muris Veteres *dejicere* ſoliti in invadentem hoſtem. Μ 154
Scalarum uſus in bello. Μ 443. 444

Sceptra Regum & virorum illuſtrium *clavis argenteis & aureis* inſignita erant. A 245. 246
—— Judices non prius a præconibus accipiebant, quam cum ferrent ſententiam. Σ 505
—— & coronæ erant olim non bona propria *nativitatis*, ſed præmium *virtutis*. I 39
Sceptrum *Regum* & *Magiſtratus* inſigne. A 15. 234 237—239
—— *Agamemnonis*. B 101. *ſq.*
—— etiam *jurijurando* inſerviebat. K 321
Securis non abſimilis erat *bipenni*. O 711
Sedens nemo loqui apud Veteres ſuſtinuiſſe, ſed cum aliquis orationem habere fingitur, ſemper *ſurrexiſſe* dicitur. A 58
Sedentes apud Hom. convivantur. K 578
Σελλοί. Π 233—235
Semidii. M 23
Senum comparatio cum *cicadis*. Γ 151
Septum dentium. Δ 350. Ξ 83
Sepulcra ſtruebantur fere *extra urbes*, ubi etiam cadavera comburebantur. H 436
Sepulcrum Patrocli torno deſignatum, jactis circa pyram fundamentis. Ψ 255. 256
in *Sepultura* maximum honorem Græci ponebant. Z 60 Ψ 71
Servis, qui citra bellum aut latrocinium vendebantur, antiquitus non uſa Græcia. I 378
—— peculiaris fuit *membrorum mutilationis* pœna. Φ 455
Servus cum Athenis noviſſime emtus domum deducebatur, convivium quaſi quoddam apparatum erat, &c. H 475
Σίντιες. A 594. A 481
Σμινθεύς, *Apollinis* Epith. A 39
Σῶκος, *Mercurii* Epith. Υ 72
Σόλος. Ψ 826
Somniorum omnium, ut & aliarum vaticinationum, primus *inventor* fuit *Jupiter*. A 63
ex Somniis *divinabatur*. B 6

Somnus νήδυμος. Β 2. μελίφρων. Β 34. ſomnum ferreum dormivit. Λ 241. ſomnus ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων. Ξ 233
Sortes in rebus dubiis dirimendis adhiberi ſolitæ. Η 171
Specula erat ante tentoria, &c. Ξ 8
Spolia hoſtibus detracta Victores ſoliti Diis — appendere. Κ 460
Sponſus ut munera ſponſalia dabat *ſponſæ*, ita viciſſim illa huic adferebat a parentibus dotem. Ζ 394
Spurii conditio nulla unquam ætate opprobrium cenſebatur. Θ 281 — 284
Stannum quoque fuit in Heroum armis. Λ 34
Stentoris vox. Ε 784. *ſq.*
Στεροπηγερέτης, *Jovis* Epith. Π 298
Strepitus maximi atque *clamoris* ambarum partium ſæpe mentio fit *in* Veterum *certaminibus.* Π 276. 277
Styx. Β 755. Ξ 271. Ο 37. 38
Subiti cogitationum in varias partes impetus. Κ 534
Suffitibus magnam *in Diis placandis* vim Græci tribuebant. Ζ 270
Sulphur ab Achille lavando cratere adhibitum. Π 228. 229
Supplicantes manus ſupinas protendebant. Α 350. 351
—— ſolebant *genua prehendere.* Α 407. 500
—— *mentum attingere.* Α 500
Supplicat Hecuba Hectori *per exhibitam mammam.* Χ 83

T.

Tabulis in publicis deſcribebantur, qui militiæ nomen dabant. Ω 400
Talenta auri. Ι 122
Talorum calculi erant inter ludicra exercitia. Ψ 88
Ταμίας, *promus - condus.* Τ 44
Τάπης, *tapes.* Ι 200
Tapetes villoſi magnum habuere in lectis uſum. Κ 156
Tartarus. Θ 13

Taurus,

Taurus; bos, vacca, — in ſacrificiis adhibebantur. K 292. 293
Τειχεσιπλήτης, *Martis* Epith. E 31
Τελαμών. B 588. Π 803
Τέμενος. B 696. M 313. 314
Templorum antiquorum *divitiæ* fuerunt ingentes. I 404. 405
Tentoria in caſtris erant, quæ incolebant Heroës apud naves. Ω 448 — 454
Τερπικέραυνος, *Jovis* Epith. A 419
Terra ſola ad *ſepulcra* vulgo adhibebatur. Ω 801
Terrores Panici. Δ 452 — 456
Teſtamenta — Ω 744
Θαλύσια. I 529 — 532
Themis conviviis Deorum præeſſe jubet Juno. O 95
—— juſſu Jovis Deos ad concionem vocat. Y 4
Therſites. B 215. 216
Thoraces ex diverſa materia conficiebantur. B 529
Thorum alienum qui violaſſent, grave crimen patrare exiſtimati. Γ 57
Thraſonum ob virtutem propriam gloriantium fatum. E 648
Tributa fuerunt Regibus perſoluta. I 156
Tridens *Neptuno* attribuitur inſigne. M 27
Tripodes Vulcani. Σ 373
Tripus. Θ 290. Λ 699
Τριτογένεια. Epith. *Minervæ.* Δ 515
Tubæ uſus in obſidione. Σ 219 — 221
Tumidos & jactabundos homines facile eſt deprimi. E 243
Turres arcesque omnes *Minervæ* erant conſecratæ. Z 88
Turris erat laterculus inverſus, &c. M 43

V.

Vallo & muro Veteres caſtra, quando iis imminebant hoſtes, munire ſolebant. H 436 — 441

Vaſa

ſa ſacro uſui deſtinata moris erat purgari. Π 228. 229
lata nonniſi egrediebantur olim mulieres. Γ 141
ntilabra Veteres habuere *majora.* Ν 588
ritas in primis decet *Principem.* Ι 312. 313
ſta cum publicorum tum privatorum ædificiorum ſedes & fundamenta conſecrabantur. Β 125
ſtimæ ut Diis exhiberentur *integræ* ac *perfectæ*, ſtudioſè agebatur. Α 66
— *ob jurajuranda mactatæ non* ſolebant *venire in cibum*, ſed *abjici.* Τ 267. 268
ctores poſt victoriam adeptam domum in triumpho vehebantur. Ι 241
ctoria non in ſolo hominis robore poſita eſt. Υ 435
ni vetuſtas in magno fuit pretio apud Græcos. Δ 259
— *uſus* apud Hom. *maximus.* Τ 161
ri ætate ac judicio præſtantes erant priſcis Regibus adjuncti. Β 53
— in illuſtrioribus familiis adhibiti, qui filios educarent. Ι 443
rtus interdum ſopita jacet, ſtimulisque excitanda. Ε 472
— in unum collata virorum utilis eſt, etiam valde imbellium. Ν 237
ciſci ſeſe aut amicos, proprium eſt hominis, — Ρ 539
ctiones corporis apud Græcos erant frequentiſſimæ. Κ 577
guenta vino permixta Antiqui bibere conſueverunt. Κ 579
— Iliacis temporibus, ſi *Plinio* credimus, *nulla* erant. Ψ 186. 187
'utabant ſe Veteres *lugentes terra pulverulenta.* Σ 26. 27
ta, quid? Ζ 308 — 310
torum *ſumma* erat *religio.* Α 65
x ingens indicium eſt *roboris*, ac *fortitudinis.* Θ 321
bium omnium *curam* generatim ad *Minervam* pertinere cenſebant. Ζ 305

Utre in caprino mos plerumque fuit Græcis *habere vinum.* Γ 247

Vulnera in prælio qui acceperant, a Medicis *curabantur.* Δ 218. Ε 401

—— *exſugere*, in uſu olim fuit. Δ 218

Vultum erigere Gentiles, Numina ſua compellantes, ſunt ſoliti. Ω 306—308

Z.

Ζείδωρος, Epith. *Terræ.* Β 548

INDEX
Auctorum Citatorum.

A.

ALBERTI (JO.) Obſervationes Philologicæ in Sacros Novi Fœderis Libros. (*Lugd. Batav.* 1725.) Ο. 711 Φ. 184. Ψ. 285

ALTMANNI (J. GEORG.) Meletemata Philologico-Critica. III. Tom. (*Traj. ad Rhen.* 1753.) Ε. 646. Υ. 105

— — Obſervationes Philologico-Criticæ in Libros N. Teſt. III. Tom. (*Bernæ* 1737—1740.) Ε. 646. Ν. 588

ARNAUD (GEORG.) Lectionum Græcarum Libri duo. (*Hagæ Comitum.* 1730.) Σ. 68. Τ. 227. Φ. 12. Χ. 221

— — de Diis παρέδροις, *ſive* Adſeſſoribus & Conjunctis, Commentarius. (*ibid.* 1732.) Υ. 4

B.

BACHII (JO. AUG.) Animadverſiones ad Xenophontis Oeconom. Apologiam Socratis, &c. (*Lipſ.* 1749.) Α. 57

BANIERS (ANTON) Erläuterung der Götterlehre und Fabeln aus der Geſchichte. III. Tom. (Leipzig. 1754—1764.) Α. 65. 69. 222. &c.

Bibliotheca Bremenſis nova, Hiſtorico-Philologico-Theologica. III. Claſſes. (*Bremæ & Amſt.* 1760—1764.) Μ. 280

BITAU-

BITAUBE' Traduction libre de l'ILIade. (*à Berlin* 17
I. 197. 319. 335. &c.

BLACKWALLI (ANT.) Auctores ſacri Claſſici de
& illuſtrati. (*Lipſiæ.* 1736.) A. 218. 528 —
B. 204. &c.

— — de Præſtantia Claſſicorum Auctorum Commenta
(*ibid.* 1735.) H. 83. M. 162

BODMERS (J. JAC.) Betrachtungen über
Poetiſchen Gemählde der Dichter. (Zürich. 174
Y. 114

BOS (LAMB.) Exercitationes Philologicæ in nonn
Novi Fœderis Loca. (*Franeq.* 1700. & 17
A. 104. B. 514. Γ. 189. &c.

— — Antiquitatum Græcarum deſcriptio. (*Lipſ.* 17
A, 4. 222. K. 13. 292. 293

— — Ellipſes Græcæ. (*ibid.* 1742. & *Norimb.* 17
A. 114. 123. 135. &c.

BOSSU Traité du Poëme Epique. (*à Paris* 1708.)

BOUHOURS Art, in witzigen Schriften wohl zu den
(Altenburg 1759.) K. 437

BREITINGERS (J. JAC.) Critiſche Dichtk
2. Theil. (Zürich. 1740.) Z. 466. I. 486.
N. 15. &c.

— — Abhandlung von Gleichniſſen. (*ibid.* 1740.) B.
Γ. 21. 196. &c.

BRUNINGS (CHRIST.) Compendium Antiquit
Græcarum. (*Francof. ad Man.* 1745.) Γ. 57
30. *ſq.* 292. *ſq.*

C.

CALABRI (QUINTI) Prætermiſſorum ab Homero
bri XIV. (*Lugd. Batav.* 1734.) Y. 240 — 24

CLE

RICI (JO.) Ars Critica. 3. Tom. (*Lipſ.* 1713.) A. 350. B. 350—353. 557. *ſq.* &c.

mentationes KUSTERI, CLERICI, CLARKII & SCHMIDII, de Verbis Græcorum Mediis. (*ibid.* 1752.) A. 13. Γ. 141. I. 533. &c.

'ERI (GISB.) Obſervationum Libri tres. (*Ultraj.* 1670.) Σ. 593. (B. 124.)

D.

VARII (MATTH.) de Græcæ Linguæ Particulis Liber. (*Norimb.* 1718.) A. 82. 140. I. 655. &c.

tionnaire Poëtique Portatif. (*à Paris* 1759.) Z. 179. Θ. 13. 368. I. 454. Λ. 36

TYS *Cretenſis* & DARES *Phrygius* de Bello & Excidio Trojæ. (*Amſtel.* 1702.) Z. 291. (H. 436.)

ESIGII (SEGIM. FRID.) Commentarius de Verbis Mediis N. T. (*Lipſ.* 1755.) A. 13. 76. I. 236

E.

SNER (JAC.) Obſervationes ſacræ in Novi Fœderis Libros. 2. Tom. (*Traj. ad Rhenum.* 1720—1728.) T. 257. Φ. 481. Ψ. 285

RASMI (DES.) Adagiorum Opus. (*Baſil.* 1528.) E. 845, I. 214. (X. 126.) &c.

NESTI (JO. AUG.) Clavis Ciceroniana. (*Halæ* 1757.) K. 8. Π. 779. X. 159

— Notæ ad Xenoph. Memorab. Socr. Dict. (*Lipſ.* 1755.) A. 37. 282

F.

FABRICII (JO. ALB.) Bibliographia Antiquaria. (*Ha*
1760.) Η. 429. Κ. 274. *ſq.* 572. *ſq.* &c.

FEITHII (EVERH.) Antiquitatum Homericarum Li
IV. (*Argent.* 1743.)

FISCHERI (JO. FRID.) Libellus Animadverſionum
JAC. VELLERI Grammat. Græcam. (*Lipſ.* 175

G.

GEORGII (CHRIST. SIGISM.) Vindiciarum Novi T
ab Ebraiſmis Libri tres. (*Francof.* & *Lipſ.* 17
Α. 162. 293. Β. 788. Λ. 241

GOGUET Unterſuchungen von dem Urſprung der
ſetze, Künſte und Wiſſenſchaften, ꝛc. III. Th
(Lemgo. 1760—1762.) Α. 845. Σ. 219—

H.

HAGENS (J. GEORG) Einleitung in die Gö
Geſchicht der alten Griechen und Römer. (L
zig. 1762.) Ω. 607

HARDOUIN Apologie d'Homere. (*à Paris* 17
Η. 480. Θ. 455. Κ. 45. *ſq.* &c.

HEDERICHS (BEN.) Lexicon Mythologic
(Leipzig. 1741.) Θ. 368. Σ. 38

HEUMANNI (CHRIST. AUG.) Adnotationes ad Pl
chi de Liber. Educat. Commentarium. (*L*
1749.) Ε. 83

HOMBERGK (J. FRID.) Parerga Sacra. (*Amſt.* 17
Β. 109. Γ. 65

HO

MBERGK (J. FRID.) Themis. *ſeu*, de ortu legis æternæ, ſecundum ſententiam Græcorum Liber ſingularis. (*Marb. Catt.* 1725.) Υ. 4

MERI Opera. 2. Tom. *ex Edit.* JOS. BARNES. *Cantabrigiæ.* 1711.

— — — — V. Volum. *ex Edit.* SAM. CLARKII & J. AUG. ERNESTI. *Lipſiæ.* 1759 — 1764.

— — — — trad. en François, avec des Remarques. par MAD. DACIER. 6. Tom. *à Amſt.* 1712 — 1717.

— — — — *ex Edit.* JO. SPONDANI. *Baſil.* 1606.

J.

II (HADR.) Animadverſa, *Ejusdemque* de Coma Commentarius. (*Roterod.* 1708.) Ψ. 141. *ſq.* 151 (H. 171.)

K.

ITZII (CHRIST. ADOLPH.) Commentar. in Tyrtæi quæ reſtant. (*Bremæ.* 1764.) Ω. 258

BSII (JO. TOB.) Animadverſiones ad Plutarchi Commentar. quomodo adoleſcens Poëtas audire debeat. (*Lipſiæ.* 1746.) A. 3. 20. 225. B. 235. &c.

KE (GE. DAV.) Obſervationes Sacræ in Novi Fœderis Libros. 2. Tom. (*Wratislaviæ.* 1755.) A. 263. 363. B. 462. &c.

L.

EMACHERI (JO. GOTHOFR.) Obſervationes Philologicæ. X. Partes. (*Helmſt.* 1729 — 1733.) H. 118. 141. K. 321. &c.

- Antiquitates Græcorum Sacræ. (*ibid.* 1734)

LENNEP (JO. DAN.) Animadverſionum in Coluthi raptum Helenæ Libri tres. (*Leovardiæ.* 1747.) Ξ. 392. Τ. 16. Φ. 326. &c.

LOMEIERI (JOH.) de veterum Gentilium Luſtrationibus Syntagma. (*Ultraj.* 1681.) Α. 313. *ſq.* Π. 228. *ſq.*

— — Dies Geniales, *ſive* Diſſertationes Philologicæ. (*Daventriæ.* 1694.) Ω. 478

M.

MARTINII (MATTH.) Lexicon Philologicum. (*Francof. ad Mœnum.* 1655.) Ε. 194. Η. 55. Λ. 699

MOERIDIS ATTICISTÆ Λεξεις Ατlικων και Ελληνων. (*Lipſ.* 1756.) Ι. 132

MOSCHOPULI (MAN.) ad Homeri Iliados *Lib.* I. & II. cum Notis & Animadv. JO. SCHERPEZELII. Accedit Commentar. JOACH. CAMERARII. (*Trajecti ad Rhenum.* 1719.)

N.

NATALIS COMITIS Mythologiæ, *ſive* Explicationis Fabularum, Libri decem. (*Hanoviæ.* 1605.) Θ. 13. Ι. 159. 454. Λ. 36. &c.

P.

PALAIRET (ELIÆ) Obſervationes Philologico-Criticæ in Sacros Novi Fœderis Libros. (*Lugd. Batav.* 1752.) Α. 8. 363. 424. Β. 462. &c.

PALMERII (JAC.) Græciæ antiquæ Deſcriptio. (*ibid.* 1678) Α. 2. 42. 79. 254. Β. 333. *ſq.*

PFEIFFERI (JOH. PHIL.) Libri IV. Antiquitatum Græcarum Gentilium. (*Regiom. & Lipſ.* 1707.) Α. 15. 237—239. 449. &c.

PFO-

PFOCHENII (SEB.) Diatribe de Linguæ Græcæ Novi Teſt. puritate. (*Amſt* 1633.) *Inſerta etiam eſt* JAC. RHENFERDII Diſſert. Philologico-Theologicarum de Stylo N. Teſt. Syntagmati. (*Leovardiæ.* 1702.) A. 162. E. 816

PITISCI (SAM.) Lexicon Antiquitatum Romanarum. III. Tom. (*Hagæ Comitum.* 1737.) E. 194. 448. H. 55. &c.

PORSCHBERGERI (CHRIST.) Theocritus, Scripturam S. illuſtrans. (*Dresdæ & Lipſiæ.* 1744.) Σ. 162. Φ. 463—466

POSSELII (JOH.) Syntaxis Græca. (*Lipſ. & Francof.* 1725.)

POTTERI (JO.) Archæologia Græca. 2. Tom. (*Venetiis.* 1733.)

PRICÆI (JO.) Commentarii in varios N. Teſt. Libros. (*Londini* 1660.) (A. 349.)

du PUY Mythologie. 2. Tom. (*à Paris.* 1731.) I. 454. Λ. 36

R.

RAPHELII (GEORG.) Annotationes in S. Scripturam, hiſtoricæ in V. philologicæ in N. Teſtam. ex Xenoph. Polyb. Arr. & Herod. collectæ. 2. Tom. (*Lugd. Batav.* 1747.) Λ. 64. 135. 263. &c.

REIMMANNI (JAC. FRID.) Ilias poſt Homerum. *h. e.* Incunabula omnium ſcientiarum ex Hom. eruta. (*Lemgoviæ.* 1728.) I. 15. 186—189. 312. *ſq.* &c.

RHODIGINI (LOD. CÆLII) Lectionum antiquarum Libri XXX. (*Baſil.* 1566.) A. 699. (H. 475.)

RICCII (ANG. MAR.) Diſſertationes Homericæ. III. Tom. (*Florentiæ.* 1740.)

ROLLIN de la maniere d'enſeigner & d'etudier les belles lettres. IV. Tom. (*à Paris.* 1748.) I. 312. *ſq.* 492 — 510

ROSINI (JOH.) Antiquitatum Romanarum Corpus abſolutiſſimum. (*Amſtel.* 1743.) E. 448. K. 576. Ψ. 258

S.

Sammlung vermiſchter Schriften zur Beförderung der ſchönen Wiſſenſchaften und der freyen Künſte. VI. Bände. (Berlin. 1759 — 1763.) E. ab init. Π. 617. Σ. 478

SCHIER (JOH. ADAM) Notæ ad Bionis Idyllia. A. 84. Σ. 30. *ſq.* Φ. 366

— — ad Moſchi Idyllia. I. 143. Ω. 787. (*Lipſ.* 1752.)

SCHLÆGER (JUL. CAR.) Diſſertatio Epiſtolaris de Diana Αὐπιζώνῳ. (*Hamb.* 1735.) Ξ. 214

SCHLICHTER (CHRIST. LUD.) Decimæ Sacræ, *ſeu* Obſervationum in utriusque Fœderis libros V. Decades. (*Bremæ.* 1732.) Σ. 518. 519

SPANHEMII (EZECH.) Commentar. in Callimachi Hymnos, Epigramm. & Fragm. (*Lugd. Batav.* 1761.) Φ. 364

STUCKII (JO. GUIL.) Antiquitatum Convivialium Libri III. (*Tiguri* 1582.) Θ. 232. I. 224. Ω. 801 — 803

T.

TATIANI Oratio ad Græcos. &c. (*Oxoniæ.* 1700.) Θ. 87

V.

VIGERI (FRANC.) de præcipuis Græcæ Dictionis Idiotiſmis libellus. Illuſtravit, perpetuis animadverſioni-

ſionibus & quam plurimis Idiotiſmis auxit HENR. HOOGEVEEN. (*Lugd. Batav.* 1752.)

ORSTII (JOH.) de Hebraiſmis Novi Teſt. Commentarius, *ſive* Philologia Sacra. Accedit Ejusdem de Adagiis N. T. Diatriba. (*Francof.* & *Lipſiæ.* 1705.) A. 162. B. 800. *ſq.*

W.

EIDLING (JO. CHRIST.) Euripidis Hecuba, ſelectis Obſervationibus Novi Teſt. — adornata. (*Geræ.* 1758.)

ELLERI (JAC.) Grammatica græca. (*Lipſiæ.* 1756)

OLFII (JO. CHRIST.) Curæ Philologicæ & Criticæ. V. Tom. (*Baſil.* 1741.) A. 64. 104. 135. 263. &c.

Z.

ORNII (PETRI) Bibliotheca Antiquaria & Exegetica in univerſam Script. S. V. & N. Teſt. Tom. I. (*Francof.* & *Lipſiæ.* 1724.) Ω. 324.

FINIS
TOMI QUARTI.